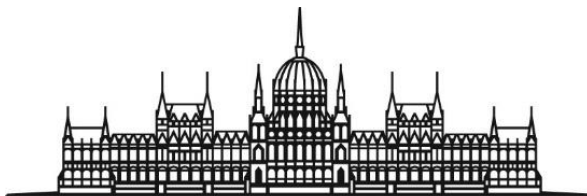

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Berki Sándor, Dócs Dávid,
Földi László, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	18709
Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájá- nak folytatása és lezárása	18709
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	18709
Időkeret ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	18714
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	18714
Dr. Dávid Ferenc (DK)	18717
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP)	18722
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	18726
Kósa Lajos (Fidesz)	18729
Lócsei Lajos (Momentum)	18734
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár	18737
Dr. Aradszki András (KDNP)	18739
Balassa Péter (Jobbik)	18742
Dr. Pesti Imre (Fidesz)	18747
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	18750
Hollik István (KDNP)	18758
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	18763
Varju László (DK)	18771
Dr. Simicskó István (KDNP)	18771
Erős Gábor (Fidesz)	18772
Dr. Oláh Lajos (DK)	18774
Dr. Simicskó István (KDNP)	18777
Ander Balázs (Jobbik)	18782
Ovádi Péter (Fidesz)	18785
Gréczy Zsolt (DK)	18788
Földi László (KDNP)	18790
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	18794
Dr. Hiller István (MSZP)	18797
Sztojka Attila belügyminisztériumi államtitkár	18803
Varju László (DK)	18805
Földi László (KDNP)	18806
Kanász-Nagy Máté (LMP)	18806
Dr. Szabó Tünde (Fidesz)	18807
Dúró Dóra (Mi Hazánk)	18810
Czerván György (Fidesz)	18814
Dudás Róbert (Jobbik)	18817
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	18821
Cseresnyés Péter (Fidesz)	18824
Gy. Németh Erzsébet (DK)	18827
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	18830
Varju László (DK)	18831
Sztojka Attila belügyminisztériumi államtitkár	18832
Kanász-Nagy Máté (LMP)	18832
Sztojka Attila belügyminisztériumi államtitkár	18833
Dr. Hiller István (MSZP)	18834
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	18834
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	18835
Barkóczy Balázs (DK)	18838
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	18841
Sztojka Attila belügyminisztériumi államtitkár	18843
Horváth László (Fidesz)	18844
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)	18849
Kanász-Nagy Máté (LMP)	18853
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18854
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	18854
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	18855

Barcza Attila (Fidesz)	18856
Dr. Komáromi Zoltán (DK)	18859
Kontrát Károly (Fidesz)	18861
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18863
Hornung Ágnes (Fidesz)	18868
Arató Gergely (DK)	18873
Kanász-Nagy Máté (LMP)	18877
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	18878
Törő Gábor (Fidesz)	18879
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	18882
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	18885
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	18888
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	18891
Vécsey László (Fidesz)	18893
Dunai Mónika (Fidesz)	18897
Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz)	18900
Pócs János (Fidesz)	18904
Varju László (DK)	18905
Gelencsér Ferenc (Momentum)	18908
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	18910
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	18910
Napirend utáni felszólalások:	
Balassa Péter (Jobbik)	18914
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	18915
Az ülésnap bezárása	18918

Az ülésen jelen voltak:

SZTOJKA ATTILA belügyminisztériumi államtitkár, DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
13. ülésnapja
2024. november 28-án, csütörtökön
(8.00 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Berki Sándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakának 13. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Berki Sándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Az **első napirendi pontunk** keretében szót kért Tállai András, a Pénzügyminisztérium miniszterhelyettese. Megadom a szót, Tállai András.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2025. évi költségvetés az új gazdaságpolitika költségvetése, a gazdasági újraindulás és a fenntartható növekedés előmozdítása érdekében készült. A kihívásokkal terhelt elmúlt négy év után elérkezett az újrakezdés ideje. A magyar gazdaság fundamentumait, az elmúlt csaknem másfél évtized vívmányait sikerült megőrizni, így a magyar gazdaság erős alapjainak köszönhetően a jövő évtől visszatérhet a fenntartható növekedési pályára.

A 2025-ös költségvetés célkitűzéseinek és jelentőségének megértéséhez elengedhetetlen, hogy visszatekintsünk az elmúlt évekre, hogy áttekintsük azokat az eredményeket és kihívásokat, amelyek hazánk gazdasági környezetét formálták. Először is érdemes újfent egy pillantást vetni a koronavírus okozta válság, az energiakrízis és a háború előtti időszakra. A magyar gazdaság 2014 és 2019 között évente átlagosan 4,2 százalékkal bővült, míg az Európai Unió bővülése csupán 2,1 százalékos volt, tehát fele a magyarénak. A hazai foglalkoztatottság és a beruházások egyaránt látványosan nőttek ezekben az években. A dinamikus gazdasági növekedésnek és a kiegyensúlyozott fiskális politikának köszönhetően az államháztartást egyensúlyi helyzetbe hoztuk, az államadósságot pedig tartósan és folyamatosan csökkentettük, a 80 százalékos feletti szintről 2019 végére 65 százalékra mérsékeljük.

Ezt a felfelé ívelő trendet törte meg a Covid-19-világjárvány, azonban a 2010-es években végrehajtott gazdaságpolitika lehetővé tette, hogy a magyar gazdaság ellenálló maradjon a nehéz időszakban is, hogy lehetőség adódjon a lakosság, a családok, az idősek és a vállalkozások támogatására is. A járvány okozta visszaesést követően hazánk elsőként tért vissza a 2019-es szinthez, 2021-ben pedig rekordmértékben, 7,1 százalékkal nőtt a GDP volumene.

Ezt a lendületet fékezte le az ukrajnai háború kirobbanása, az elhibázott szankciók hatásai, az Európán kívüli piacok, különösen a német gazdaság gyengélkedése és a globális autópiacon kereslet beszűkülése ugyanakkor az ipari termelés átmeneti mérséklődését okozta az idei év első kilenc hónapja során.

Ennek ellenére a 2022-es év egészében 4,3 százalékos bővülést tudott felmutatni a magyar gazdaság, jöellehet a lassulás jelei kezdtek megmutatkozni, mégis ezt a jelentős bővülést tudta felmutatni. Nem véletlenül, hiszen minden gazdasági szereplőt negatívan érintett az energiaválság, az erős inflációs nyomás, így a gazdasági aktivitás lassult.

Ennél a pontnál fontos kihangsúlyozni, hogy Magyarország úgy ért el jelentős gazdasági sikereket a pandémiát követő két évben, hogy az uniós helyreállítási forrásokat Brüsszel visszatartotta, amely jelentős versenyhátrányt okozott az országnak. 2023-ban a szomszédunkban zajló háború, a szankciók, az energiakrízis és az infláció következtében a lakossági fogyasztás és a beruházások csökkenése visszafogta a gazdasági növekedést. A magyar kormány számos intézkedést fogantatott, hogy megőrizze, sőt bővítse a munkahelyeket, garantálja a lakosság pénzügyi biztonságát, fenntartsa a nyugdíjak vásárlóértékét, támogassa a családokat és megvédje a rezsicsökkentést. A vállalati szektor számára több program nyújtott segítséget a megemelkedett működési költségek finanszírozására és az energiahatékony beruházások támogatására. A magas kamatoktól nyújtott védelmet a kkv-hitelekre vonatkozó kamatstop, illetve a kamattámogatott hitelek is jelentős támogatást biztosítottak az üzleti szférának.

Az energiakrízis során a háztartások számára a rezsivédelem fenntartása kulcsfontosságúnak bizonyult, az olyan intézkedések, mint a jelzáloghitelekre vonatkozó kamatstop, kötelező akciózás, az online árfigyelő rendszer, a nyugdíjak reálértékének biztosítása, mind-mind hozzájárultak a háztartások jövedelmbiztonságának megőrzéséhez.

2023-ban az infláció letörése volt a gazdaságpolitika egyik legnagyobb célkitűzése. Ezt az akadályt is sikerrel vettük, hiszen az elmúlt év őszére a pénzromlás ütemét egy számjegyre mérsékeljük, 2024 első tíz hónapjában már csak 3,6 százalék volt az infláció, ami kulcsfontosságú tényező mind a háztartások, mind a vállalatok aktivitására nézve.

De miért mondhatjuk ezt? Azért, mert ezzel megkezdődött a fogyasztás élénkülése is, 2023 szeptemberétől újfent pozitív tartományba kerültek a reálbérek is. Az egyre inkább kiszámíthatóvá váló árstabilitás, az óvatossági motívumok oldódását is maga után vonva, a lakossági fogyasztás élénkülésében csapódott le. 2024 első kilenc hónapja arról tanúskodik, hogy a fogyasztás helyreállítása jelentős mértékben támogatta a GDP-t. A kiskereskedelem volumene 2,9 százalékkal bővült az első háromnegyed év során, a szálláshely-szolgáltatás és vendéglátás, az ingatlanügyletek, az infokommunikáció terén szintén jelentős keresletélénkülés figyelhető meg az elmúlt időszakban.

A külső piacok, különösen a német gazdaság gyengélkedése és a globális autópiacon kereslet beszűkülése ugyanakkor az ipari termelés átmeneti mérséklődését okozta az idei év első kilenc hónapja során.

(8.10)

Fontos kiemelni, hogy az elszálló energiaárak következtében kialakult 2022-es fizetésimérleg-hiány történelmi összevetésben is példátlanul gyorsan pozitív tartományba fordult. A folyó fizetési mérleg többlete 2023-ban már a GDP 0,7 százalékát tette ki. A külső egyensúlyi pozícióknak gyors és jelentős javulása tovább folytatódott. Ebben a szolgáltatásexport és az új feldolgozóipari kapacitások által létrejövő árukivitel is jelentős szerepet játszott.

Mindezek mellett elsősorban a foglalkoztatást érintő pozitív változásokra érdemes felhívni a figyelmet. A magyar gazdaságot érintő megpróbáltatások dacára a munkaerőpiac végig stabil maradt. A 2010 óta elért foglalkoztatáspolitikai eredmények ebben az időszakban is tartósan bizonyultak. A foglalkoztatás még a válságos esztendőkből is bővílni tudott, a munkanélküliség pedig a legalacsonyabbak közé tartozott az Európai Unióban. A legfrissebb adatok szerint július-szeptember átlagában több mint 4,7 millióan dolgoztak Magyarországon a 15-74 éves korcsoportot kiragadva. A 15-64 évesek korcsoportjában a foglalkoztatási ráta meghaladja a 75 százalékot, ami jóval az uniós átlag felett van, sőt 2010-hez viszonyítva, amikor ennek a mutatónak az értéke 57 százalékon állt, jelentős eredményeket tudunk felmutatni.

A kedvező foglalkoztatási folyamatokhoz nagymértékben hozzájárult, hogy a munkaerőpiaci tartalékokat is jól tudtuk kihasználni. A nők, az idősek és a fiatalok aktivitása is jelentősen emelkedett a célzott foglalkoztatási programoknak köszönhetően, valamint az adócsökkentések és a tekintélyes minimálbéremelés is segített a jó foglalkoztatási adatok elérésében. Mindezekon túl a foglalkoztatottság bővülése vidéken is figyelemre méltó, melyben a nagyberuházások szerepe érhető nyomon.

Néhány szót a bérekről, hiszen a bérek tekintetében szintén jelentős fejlődés volt megfigyelhető. A bruttó átlagkereset mára háromszor magasabb, mint 2010-ben volt. A minimálbér több mint három és félszeresére emelkedett azóta. A legfrissebb adatok szerint 2024 első kilenc hónapja során 13,7 százalékkal nőttek a bérek, a reálkeresetek pedig megközelítették a 10 százalékot, hiszen 9,7 százalékkal lettek magasabbak. Ez a letört inflációnak köszönhető.

Bár a beruházási aktivitás az elmúlt időszakban lassult, a beruházási ráta mégis változatlanul magas szinten maradt. Ez arra utal, hogy a gazdaság hosszú távú növekedési lehetőségei továbbra is stabil alapon nyugszanak. A kormány célja, hogy a magyar gazdaság a hozzáadottérték-lánc magasabb szintjeire lépjen, és az ipari termelésben ne csak a hagyományos, hanem a technológiailag fejlettebb területeken is versenyképesebbé tudjon válni. A járműipar továbbra is kulcsfontosságú szereplője a gazdaságnak, de a digitális és zöldtechnológiák, az elektromosjármű-gyártás és az automatizálás egyre nagyobb hangsúlyt kapnak. Az innovatív iparágak támogatják Magyarország

hosszú távú gazdasági versenyképességét és fenntarthatóságát.

Tisztelt Ház! A 2023. évben tapasztalt gazdasági környezet után a 2024. év gazdasági kilátásai pozitív irányba változtak. Az idei évben 0,8 százalékos növekedés várható. A visszafogott ütemű növekedés elsősorban a külső gazdasági környezet kedvezőtlen hatásainak, a német ipar gyengélkedésének tudható be, mely átmenetileg fékezi a magyar exportteljesítményt. Ezzel szemben a belső kereslet fokozatosan erősödik, a munkavállalói jövedelmek vásárlóerejének emelkedésével párhuzamosan. Mindez a lakossági fogyasztás élénkülésében is megmutatkozik. A következő években a kereslet bővülésének gyorsulása várható, ugyanis a gyors béremelkedés, a kiszámítható, alacsony infláció és a családok számára biztosított bővülő források fokozottan ösztönözhetik a fogyasztást. A beruházási aktivitás 2025-ben ismét erőre kaphat a kormány gazdaságélénkítő intézkedéseinek hatására. Különösen a kis- és középvállalkozások számára biztosított sokrétű támogatások ösztönözhetik a vállalati fejlesztéseket. A lakossági beruházások terén szintén élénkülés várható a megfizethető lakhatást elősegítő intézkedések eredményeként.

2025-ben így 3,4 százalékos GDP-növekedés valószínűsíthető, amely kiegyensúlyozott szerkezetben valósulhat meg. Ennek oka, hogy a gazdaság élénkülését nemcsak a fogyasztói kereslet bővülése, hanem a beruházások és az export növekedése is támogatja. Az ilyen típusú gazdasági fellendülés tovább erősíti a foglalkoztatás bővülését is.

Az árstabilitás további javulására is számítani lehet. 2025-ben a várható éves infláció 3,2 százalékra csökkenhet. A pozitív gazdasági mutatók mellett Magyarország folyó fizetési mérlege jelentős többlettel zárhat, ami hozzájárulhat az ország gazdasági ellenálló képességének növeléséhez a külső gazdasági sokkokkal szemben.

A gazdaság gyorsuló növekedése és az alacsonyabb infláció kedvező lehetőséget biztosítanak a költségvetési helyzet stabilizálására is. Továbbra is elkötelezettek vagyunk az államháztartási hiány és az államadósság mérséklése mellett. A költségvetési politika tehát az állami kiadások és bevételek optimalizálása mellett a hosszú távú gazdasági stabilitás fenntartására is összpontosít. A kormány célul tűzte ki, hogy a magyar gazdaság újra a dinamikus növekedés útjára lépjen. Cél továbbá, hogy a gazdasági fellendülés hatásaiból a társadalom és a gazdaság lehető leg szélesebb köre részesüljön, különösen a magyar családok, a magyar mikro-, kis- és középvállalkozások.

A célok elérése érdekében a kormány elindította az új gazdaságpolitikai akciótervet, amely három pilléren, a jövedelmek vásárlóerejének növelésén, a megfizethető lakhatás biztosításán, valamint a kvv-k támogatásán nyugszik. A hároméves bérmegegyezés a munkáltatók és a munkavállalók között biztosítja a bérnövekedést, így a minimálbér jelentős mértékben, 36 százalékkal növekedhet a következő három

évben. A családi adókedvezmények megduplázása a családbarát politika részeként két szakaszban, 2025. július 1-jétől és 2026. január 1-jétől történik, jelentős többletforrást biztosítva a gyermekes családok számára. A munkáshitelprogram a fiatal munkavállalók számára biztosít kamatmentes hitelt, legfeljebb 4 millió forintig. Ezen intézkedések érdemben növelik a jövedelmeket, ezáltal mind a fogyasztást, mind a lakásberuházások alakulását pozitívan fogják érinteni.

Az otthoneremtést eddig is bőkezűen támogatta a kormány, most további intézkedésekkel segítjük a megfizethető lakhatást. Többek között érdemes kiemelni ezek közül az alábbiakat: a fiataloknak szóló lakásprogramot, a 35 évnél fiatalabbak számára elérhető, legfeljebb 5 százalékos kamatozású lakáshitelt, a 2026 végéig érvényben maradó új lakások értékesítésére vonatkozó 5 százalékos áfát, a kistelepüléseket segítő vidéki otthonfelújítási programot, a 12 ezer férőhelyes Budapesti Diákváros nagyberuházás kivitelezését, a Széchenyi-pihenőkártya lakásfelújítási célra történő átmeneti felhasználását, valamint az önkéntes nyugdíjpénztári megtakarítások átmeneti jelleggel biztosított adómentes, lakáscélra irányuló kifizetését.

(8.20)

A felsorolt intézkedések építési és felújítási oldalról is ösztönzik a háztartások beruházásait az elkövetkező időszakban.

Az új gazdaságpolitikai akcióterv a vállalkozások versenyképességének növelésére a Demján Sándor-programon keresztül jelentős forrást biztosít a kis- és középvállalkozások számára. A KKV Széchenyi tőkefinanszírozási program tőkét biztosít a kkv-k számára, segítve őket a növekedéshez és a bővüléshez szükséges tőkéhez való hozzáférésben, ami mindenképpen egy új lehetőség és egy új program. Az 1+1 kkv-beruházásélénkítő támogatási program keretében vissza nem térítendő támogatást kaphatnak a kkv-k, 50 százalékos támogatási intenzitás mellett. Ezen túlmenően a nemzetközi piacra lépést, exporttevékenységet, illetve közvetlen tőkebefektetést ösztönző programokat is indítunk majd a jövő évi költségvetés alapján. Az említett kkv-intézkedések számottevő pozitív hatást gyakorolnak a vállalatok beruházási aktivitására az előttünk álló esztendőben. Ez megalapozza azt, hogy a GDP a következő években 3 és 6 százalékos közötti mértékben növekedjen.

Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! A 2025-ös költségvetési tervezet az új gazdaságpolitika költségvetése. Célja, hogy újraindítsa a gazdaság növekedését, támogassa a vállalati szektort, a beruházásokat és az innovációt, miközben ösztönzi a foglalkoztatottság bővülését. A költségvetési tervezetnek fontos eleme a családtámogatási rendszer fenntartása és a gyermeknevelés anyagi segítése, valamint a nyugdíjak reálértékének megőrzése és a 13. havi nyugdíj garantálása. Kiemelt figyelmet fordítunk az egészségügy fejlesztésére és a rezsicsökkentés fenntartására,

továbbá biztosítjuk az ország fizikai biztonságához szükséges forrásokat is. Ezen intézkedések célja, hogy javítsák a vállalkozói környezetet, ösztönözzék a hazai és nemzetközi befektetéseket és erősítsék a magyar gazdaság versenyképességét.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai András miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása és lezárása. A törvényjavaslat T/9894. számon, az Állami Számvevőszék véleménye pedig T/9894/1. számon a honlapon megismerhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzeti-ségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását. Jegyző úr!

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi, 16 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 326 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 154 perc, a DK képviselőcsoportjának 92 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 73 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 73 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 64 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 57 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 57 perc, az LMP képviselőcsoportjának 53 perc, a független képviselőknek pedig 11 perc áll a rendelkezésére.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót az első hozzászólónak, Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoportból.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Hadd folytassam gyakorlatilag az egyik program pont kibontásával, amit itt államtitkár úr - lehet mondani - a mai napi expozé kapcsán elmondott; ez a program pedig nem más, mint a jövő évi költségvetés egyik kulcsfontosságú területét, elemét, a Demján Sándor-programot érinti. Ez a program nem csupán a gazdaságpolitika egyik fontos pillére, hanem egyben új távlatokat is nyit a hazai kis- és középvállalkozások előtt, melyek, jól tudjuk, gazdaságunk gerincét jelentik. Ezért részletesen ismertetem a program céljait, elemeit, hátterét és azt, hogy milyen eredményeket várhatunk ettől a következő évben, években.

A Demján Sándor-program fő célja gyakorlatilag egy mondatban is összefoglalható: az átlagos méretét

a hazai kis- és közepes vállalkozásoknak szeretnénk megduplázni a következő négy-öt évben. A feladat: olyan gazdasági és szabályozási környezetet teremteni, mely a kkv-k hatékonyságát, versenyképességét és nemzetközi jelenlétét is fokozza. Emellett fontos szempont a foglalkoztatás bővítése és megtartása is, hiszen Magyarországon jelenleg a munkahelyek mintegy 70 százalékát adják ezek a döntően kis- és közepes vállalkozások, családi vállalkozások, ezért a program nem csupán gazdasági, hanem ilyen értelemben társadalmi jelentőséggel is bír. A munkahelyteremtés, a technológiai fejlődés, a versenyképes bérszintek elérése a program átfogó üzenetét képezik.

Mit mondhatunk ennek a programnak a fő célkitűzéseiről? Az egyik ilyen a tőkefinanszírozás bővítése. A program keretében a kormány 2025-ben mintegy 500 milliárd forint összegű tőkefinanszírozást kíván biztosítani; ez magában foglalja a kedvezményeshitel-programok és a vissza nem térítendő támogatások bevezetését is. Az ilyen források kulcsfontosságúak, hiszen a hazai kkv-k egyik legnagyobb kihívása a megfelelő méretű tőke hiánya, mely gátja sok esetben a technológiai fejlesztéseknek, a piaci bővülésnek. A finanszírozási program egyik érdekessége lehet az innovációs pályázatok külön kerete, mely kutatás-fejlesztési projekteket támogat a jövőben.

Egy másik fontos pillér a beruházási kedvezmények és támogatások köre. Ilyen lesz az 1+1 kkv-beruházásélénkítő támogatási program keretében a vállalkozások számára 2025-től elérhető olyan konstrukció, mely után gyakorlatilag 50 százalékos tőketámogatásra lesznek jogosultak a cégek termelési kapacitásaik bővítése vagy technológiai fejlesztéseik esetén. Ennek a programnak a hatására számítunk arra, hogy a magyar kkv-k exportjának arányát, amely ma körülbelül 20 százalék körül mozog, 2030-ig 30 százalékra tudjuk emelni. Továbbá az iparág-specifikus támogatások, különösen az IT- és a mezőgazdasági szektorban, további lendületet adhatnak a gazdasági növekedésnek.

Egy külön fejezetet megér talán a digitális átállás programja. A program különösen nagy hangsúlyt fektet a digitalizáció elősegítésére. Az Európai Unióban van egy úgynevezett digital economy and society index, amely rangsorban Magyarország jelenleg a 23. helyen áll. A Demján Sándor-program célja, hogy ezt a helyezést 2028-ig legalább öt pozícióval tudjuk javítani; ehhez a kormány a költségvetésen és a programon keresztül 150 milliárd forintot különített el digitálisinfrastruktúra- és különböző képzési támogatásokra.

(8.30)

Az online kereskedelem támogatása, az automatizációs eszközök bevezetése, a mesterségesintelligencia-alapú megoldások bevezetése mind-mind részei ennek az átfogó transzformációnak.

Sokszor elmondott és újra visszatérő ellensége, ha lehet így mondani, a hazai kis- és közepes vállalkozásoknak az adminisztráció és az adminisztrációval

járó terhek mind időben, mind anyagilag. Ezeknek az adminisztrációs terheknek a csökkentése is célja ennek a programnak. Tudjuk jól, a magyar kkv-k jelenleg jelentős adminisztratív terhekkel küzdenek, amelyek időt és nem utolsósorban erőforrásokat vesznek el a termeléstől.

Ennek csökkentésére a kormány első lépésben megemeli a kötelező könyvvizsgálat értékhatárát, és a mikrovállalkozások számára egyszerűsített adózási rendszert vezet be. A digitális ügyintézési folyamatok reményeink szerint tovább gyorsítják az adminisztratív folyamatokat, míg az újonnan bevezetett vállalkozásbarát szabályozások célja a bürokrácia csökkentése. Itt egyébként a kormánynak új partnere, régi/új partnere a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, amely egyébként elindította azt a folyamatot, amelyben javaslatokat kíván tenni a kormányzat számára a vállalkozói adminisztratív terhek csökkentésére.

Ejtsünk néhány szót a program költségvetési hátteréről! A 2025-ös költségvetésben a korábban említett programokra minimálisan 1400 milliárd forintot irányoz elő a költségvetés. Ezen összeg három fő pillérre oszlik. Talán külön említhetők, egy csoportban a beruházási alapok, melyek 600 milliárd forintos összeget tesznek ki, elsősorban a családi kis- és középvállalkozások technológiai fejlesztésére és új kapacitások létesítésére fókuszálva. Külön csoport a digitalizáció támogatása, amelyre 300 milliárd forint áll rendelkezésre a digitális eszközpark korszerűsítésére és az adatbiztonság javítására elkülönítve. Külön értelmezhető a munkahelyteremtés és ennek összefüggésében a képzésre fordított összegek, melyek a következő évi költségvetésben 510 milliárd forint körüli összeget tesznek ki a kis- és középvállalkozók dolgozóinak szakmai képzését és új munkahelyek létrejöttét támogatva.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen összegek a remények és a közgazdaság mai tudása szerint is több tízezer új munkahely létrejöttét eredményezhetik, és a következő évben jelentősen hozzájárulhatnak a nemzeti össztermék bővüléséhez. Előzetes számítások alapján a Demján Sándor-program közvetlenül is 1,5 százalékos GDP-növekedést eredményezhet 2025-ben, reményeink szerint a kkv-k jelentős megerősödését hozhatja el, javulhat az export aránya, javulhat a gazdaság nemzetközi versenyképessége, és fokozatosan csökkenhet a bérszakadék az Unió átlagához képest.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Demján Sándor-program egy átfogó, előremutató kezdeményezés, amely nemcsak a magyar gazdaság jelenlegi kihívásaira adhat választ, hanem hosszú távon is fenntartható fejlődési pályára állítja a magyar kkv-szektor. A program célkitűzései világosak: növekedés, versenyképesség és munkahelyteremtés, mindezt a hazai kis- és közepes vállalkozások, családi vállalkozások támogatásán keresztül, mindez olyan ügy, amit immár tizenegynéhány éve a Fidesz-kormány mindig is a zászlajára tűzött, de most egy külön programmal komoly százmilliárdokat is fordít erre a célra.

Ennek összefüggésében mi a magunk részéről a költségvetést és a költségvetésnek ezt a fejezetét is külön és mindenképpen támogatni szeretnénk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szatmáry Kristóf képviselő úr. Most megadom a szót Dávid Ferenc képviselő úrnak, a DK képviselőjének.

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar kormány jövőre 3 százalékos feletti, pontosan 3,4 százalékos növekedéssel számol, és a kormányzati cél a következő évekre 3 és 6 százalékos közti gazdasági növekedés lehet. Sajnos egyre több olyan friss előrejelzés jelenik meg, ami már a 2 százalékos közeli GDP-növekedést jelez előre 2025-re.

Tehát a jövő évi költségvetést 3,4 százalékos növekedésre alapozza a kormány. Érdemes akkor beszélni arról, hogy milyen előrejelzések vannak a 2025. évre. Kezdeném az ING-vel és a K&H-val, amelyek 3 százalékos alatti növekedést prognosztizálnak, a Kópi-Tárki 2,8 százalékos növekedést jelez előre, az Egyensúly Intézet 2,2 százalékos növekedést jelez előre, és hát tetszik, nem tetszik, lehet szimpatikus, lehet nem, az Európai Bizottság mindössze 1,8 százalékos növekedést prognosztizál. Azért ezekben a méretekben ezek a számok nagyon jelentős eltérést mutatnak. A 3,4 és az 1,8 összevetése azt jelenti, hogy az Európai Bizottság csaknem feleakkora növekedést jósol, mint amennyit a magyar kormány prognosztizál.

Ezek a számok természetesen azért elgondolkodtatóak, mert mindannyian tudjuk, hogy egy stabil, átlátható és biztonságos költségvetés bázisa csak és kizárólag a gazdaság teljesítménye. Ha ez nem valósul meg, minden borul. Sajnos jó példa erre a tavalyi és az idei év is. Szeretnék emlékeztetni, hogy 2023-ban 4,1 százalékos gazdasági növekedést prognosztizáltak, itt még az előjelet sem sikerült eltalálni, mert mínusz 0,9 százalékos lett belőle. Az idei évre 4 százalékos prognosztizáltak, aztán szépen kisétáltak belőle, és éppen ma hallottam - de egyébként korábban, a tegnapi előadáson is lehetett hallani -, hogy jó esetben pozitív lesz, 0,6-0,8 százalékos lesz a gazdasági növekedés.

Ha nagyon szikáran fogalmaznánk, akkor azt kellene mondanom, hogy eltelt két év, és a magyar gazdaság egy helyben topogott, és ennek megvolt az egyenes következménye mindkét év költségvetési teljesítésénél. Gondolják végig, hogy csak az idei évre a 4 százalékos gazdasági növekedéshez önként 2,9 százalékos költségvetési hiányt jelöltek meg célszámként. Jóhiszeműen és óvatosan mondom, jó esetben 4,5 százalékos lesz a teljesítés, de ma már a szakértők az év vége felé inkább az 5 százalékról beszélnek.

A jövőre megcélzott 3,7 százalékos deficit illúziórikusnak tűnik az elmúlt évek prognózisai és a teljesítések viszonyában, hiszen látjuk, hogy itt olyan nagy

különbségek vannak a prognózisok és a megvalósulások közt, hogy ha ez a 3,4 nem jön létre, akkor nem jön létre a 3,7 sem. Ha tehát a jövőre vonatkozó elképzelések nem valósulnak meg, akkor minden borulni fog, és 2025 végén ismét az lesz a kormányzati szlogen, hogy 2026 fantasztikus év lesz - mert most mi azt hallottuk, hogy a '25 lesz a fantasztikus év.

Amit én egy picit furcsállok, hogy hallottam Tálai urat is és Szatmáry képviselőtársamat is, hogy hisznek abban, hogy a jövő évben aztán egy dinamikus pályára áll a magyar gazdaság. Én például szeretném illusztrálni, hogy azért ez nem úgy működik, hogy december 31-éről január 1-jére itt minden megváltozik. Nézzenek vissza, és én megpróbálom az állításaimat ténytámaszokkal igazolni!

Nézzük a gazdaságfejlődés alapjait, a növekedés alapjait! 2024-ben az ipari termelés egész évben zuhan, két hónap volt, ami kivétel volt, a február és az április. A legutolsó számot mondom önöknek: 2024 szeptemberében - az első háromnegyed év lezárt - az ipari termelés volumene - megtisztítottan a munkanaphatásoktól - 5,4 százalékkal elmaradt az egy évvel korábbitól.

(8.40)

A feldolgozóipari ágak közül - a feldolgozóipar egyébként az ipar 95 százalékát adja, azt mondanám, az ipar szíve a feldolgozóipar - '11-ben visszaesett a termelés. Mi a garancia arra, hogy valamikor bekövetkezik egy inflexiós pont a negyedik negyedévben, és jövőre az ipar elkezd szárnyalni? Jól látható az elmúlt negyedév adataiból, hogy még nem látszik a fény az alagút végén. Tartós és meredek zuhanásnak vagyunk tanúi.

Felhívom a figyelmet, és ezért ragaszkodnék az ipari példához, ha megengedik, a nemzetgazdasági szinten mért GDP 23-25 százalékát teszi ki az ipar. Magyarul ez azt jelenti, hogy az ipar fellendülése nélkül dinamikus fejlődés szinte lehetetlen. Mint az előbb említettem, Nagy Márton miniszter úr 4 százalékos gazdasági gyarapodást vázolt erre az évre. A mostani tudásunk szerint 0,6-0,8 lesz. Ebben viszont teljes mértékben benne van az ipar pangása.

De ha az ipar nem elég, nézzünk meg egy másik nemzetgazdasági ágazatot, az építőipar helyzetét! Ugyanezeket az adatokat itt elmondhatnám, de megpróbálom rövidebb lenni. 2024 szeptemberében az építőipar termelése nyers adatok szerint 8,2 százalékkal maradt el az egy évvel korábbitól. Nem olvasom fel a részleteket. Itt akár beszélhetnénk az építmények hatásáról, a termelésekről, a különböző típusú építményfőcsoportokról. Minden mutató negatív az építőiparban.

Itt is egy hangsúlyos számot szeretnék mondani. Nagy Márton miniszter úr nyilatkozata szerint a magyar kormány számára nagyon fontos az építőipar és az építőgazdaság, amely az ágakkal együtt a GDP 15 százalékát teszi ki. Itt akkor most megint vegyünk egy

levegőt! Ha az ipar 23-25 százalékot tesz ki, az építőipar plusz 15 százalékot tesz ki, mind a két húzóágazat - ezek húzóágazatok, 40 százalék körüli hatással van a GDP-re -, mind a kettő stabilan zuhan, akkor miből lesz meg ez a 3,4 százalékos gazdasági gyarapodás?

És akkor jön a harmadik ugyanilyen jellegű megjegyzésem - ami lehet, hogy kicsit fárasztó lesz, elnézést kérek önöktől, de a KSH sem, meg a számok sem szoktak hazudni -, a beruházási statisztika. 2022 negyedik negyedéve óta minden egyes negyedévben - ez most már két éve tart -, minden negyedévben zuhan a beruházások száma. Ami a legborzasztóbb benne - nem fogom fölsorolni, mégis inkább megkímélem önöket -, csak az ideai év erősödő zuhanását mutatom: az első negyedévben 9,6 százalékkal csökkentek a beruházások, a második negyedévben 16 százalékkal, és ehhez képest még a harmadik negyedévben további 15 százalékkal.

Ez egy monoton és kedvezőtlen változásirány, hiszen folyamatos zuhanást regisztrálhatunk. Ez olyan rémisztő, és ez a múlt nem fog megváltozni egy perc alatt január 1-jétől, ahol mínusz 15-ök, mínusz 13-ak vannak, abból a gödörből kimászni egy varázsvessző-ütéssel nem megy. Tehát a beruházások értéke, mértéke, volumene direkt hatással van a bruttó hazai termékre, a GDP-re. Nem is véletlen, hogy az ország '23-24. évi gazdasági teljesítménye ilyen gyenge volt.

A közölt negatív trend közvetlenül befolyásolta és befolyásolja valamennyi nemzetgazdasági ág teljesítményét. Tehát ha az iparnak, az építőiparnak, a beruházásoknak, a mezőgazdaságnak csapnivaló a teljesítménye, akkor vajon miben reménykedünk, hogy ebből lesz egy ilyen gyors kilábalás? Nyilvánvalóan ennek a gödörnek lesz alja. Remélem - hát, nem szép illet mondani -, az alján vagyunk és a kikapaszkodásnál. De mi a garancia, hogy nem a visszaesés idejében vagyunk, hanem már a kimászás időszakában? Ez nyilvánvaló mindannyiunk számára - és él nélkül mondom -, hogy beruházások nélkül, beruházási depresszióban nincs kibontakozás.

A magyar agrárium teljesítményéről azért nem szólok, mert egyrészt nem vagyok agrárszakember, meg hát nekem mindig a gyerekkorom jut eszembe, főleg a korosabb urak - a hölgyek mindig fiatalok - emlékeznek arra a mondásra, hogy a mezőgazdaságnak öt ellensége van: a négy évszak meg az imperializmus. Na most, ugye, ugyanígy van, a magyar mezőgazdaságnak - most új kor jön - öt ellensége van: a négy évszak és Brüsszel. Lehet látni, a tavalyi év számai alapján - az aszálykár nyilvánvalóan jelentősen megviselte - nem látom a garanciát arra, hogy a mezőgazdaság is mint húzóágazat, amiről halljuk azt, hogy milyen problémákkal küzd, az elmúlt napokban is hallhattak róla, vajon tud-e annyit segíteni, hogy ez a 3,4 százalék megvalósuljon.

Nagyon röviden fogok beszélni arról - itt is bizonytalan vagyok, itt nem is kritikus lennék, hanem kérdőjelet tennék fel -, hogy 397,5 forintos euróval van számolva a költségvetés. Novembert írunk, decembert

írunk. Én természetesen nem vállalkoznék erre, még a bankszakemberek sem vállalkoznak arra, hogy hosszú távon, hogy mondjam, egy árfolyamszámot bemondjanak. De azért azt mindannyian érzékeljük, az elemzők és a különböző függetlennek is nevezhető intézmények - nagyon óvatos leszek - négyessel kezdődő euróval számolnak. Hogy aztán ez 410, 420, 430 lesz-e, isten ments, hogy több legyen, de hogy önök hosszú távon 397-tel számolnak a jövő évre, az nekem közgazdászként kicsit ilyen, hát, hogy mondjam, jóslásszerű kategóriában van. Egyébként szerintem lehetne rajta igazítani. Ehhez nem kell költségvetési módosító indítvány, de nyilvánvaló, ha más euróval számolnak, akkor más költségvetést is kell benyújtani.

Hát, nem a szakmám, de nyilvánvalóan egy részében kell szólnom a nyugdíjasok ügyeiről. Államtitkár úr is és Szatmáry képviselőtársam is beszéltek arról, hogy a nyugdíjak növekedése 3,2 százalék. Én az abszolút értékekbe nem mennék bele, mert nem hiszem, hogy most azon sokat segítene, ha azt mondanám, hogy a 3,2 helyett legyen 3,5. Nem hiszem, hogy ebbe érdemes nekem belemenni. De azzal, hogy azt ki mondják önök, hogy inflációkövető nyugdíjmelés van, azt nagyon szépen le lehet fordítani úgy magyarrá, hogy önök csak azt tudják garantálni a nyugdíjasoknak 2026-ra, hogy pont ugyanolyan rosszul fognak élni, mint 2024-ben, ugyanis az a 3,2 százalék, ami inflációkövető, azt jelenti nyilvánvalóan, hogy a pénzromlás ezt a növekményt fel fogja zabálni, és jó esetben a nyugdíjasok reálpozíciója nullával nő. Tehát önök nem tesznek egy előrelépési ígéretet a nyugdíjasoknak, hanem azt mondják, hogy tavaly is rosszul éltél, idén is rosszul fogsz élni.

Ha a nyugdíjakról beszélünk, akkor még egy dologról beszélnek a bérek vonatkozásában. Önök bizonyára tudják, hogy én nagyon sokáig, 25 évig bértárgyalásokat vezettem makroszinten, ezért valami fogalmam van a bérek alakulásáról. Ígérem, hogy a nyugdíjkérdésekről nem szociális megközelítésből fogok beszélni, talán azért is, mert nem is biztos, hogy az én számból jól hangzana, másrészt azért is, mert nem a szakmám, harmadszor azért, mert lesz, aki erről beszélni fog a parlamentben.

Kizárólag a magyar gazdaság szempontjából, és kérem, ezt nagyon fontolják meg, én nagyon örülök neki - mondom, azért, mert 25 évig vezettem bértárgyalásokat -, hogy megkötötték a bérmegállapodás. Én egy rendkívül fontos dolognak tartom, hogy Magyarországon, még ha nagyon nehéz körülmények közt is, még ha nagyon-nagyon nehéz pályán is, van, aki részt vett ilyenekben a teremben, tudja azt, hogy milyen boksztok, milyen veszekedések és milyen dolgok vannak, és mennyi minden kompromisszum kell ahhoz. Ezért mondom, dicsérő jelleggel mondom, hogy jó, hogy van bérmegállapodás, bár a '26. és a '27. évre vonatkozó nagyon-nagyon lazán van megfogalmazva, ott nagyon-nagyon sok minden történhet. De nem az én dolgom, hogy minősítsem a bérmegállapodást.

A bérmegállapodással kapcsolatban nekem a bérek és a nyugdíjak viszonyában van egy nagyon-nagyon, azt kell mondanom, keserű, rossz szájjú megjegyzésem. A bérmegállapodás szerint - önök is tudják - 9 százalékkal emelkednek jövőre a minimális bérek - örülök neki -, 7 százalékkal emelkedik a garantált bérminimum - örülök neki -, a bruttó átlagkeresetek nemzetgazdasági szinten 8,7 százalékkal emelkednek. Kizárólag gazdasági szempontból tartom életveszélyesnek, hogy amikor nap mint nap azt hallok a gazdasági minisztertől, a pénzügyminisztertől, hogy a belső fogyasztást intenzifikálni, dinamizálni kell, akkor hogy fér össze a közgazdász agyunkban, hogy a bérek 2,5-3 százalékkal gyorsabban emelkednek, mint a nyugdíjak. Mondom, nem szociális megközelítésből mondom. Arról beszélünk, hogy fogyasztson a magyar társadalom.

(8.50)

Nincs szükség arra, hogy ez a 2-2,5 millió nyugdíjas fogyasszon? Ráadásul még azt az ellentmondást is vélem felfedezni, hogy e nyugdíjas-társadalom felének - ugye a mediánnyugdíjasok -, egymillió embernek nem éri el a 204 ezer forintot a nyugdíja. Ha ők egy jelentősebb, a mai 3,2 százaléknál magasabb reálértékű nyugdíjat kapnak, bármiféle indexálással, ezek a nyugdíjasok ezt a pénzt nem fogják kihordani az országból. Nem utaznak a Hawaii-szigetekre, nem járnak síelni, hanem szépen beviszik a vegyesboltba, és ha még maradt valami, akkor vesznek ruházati cikket, és ha bedöglött a mosógép, akkor vásárolnak újat.

Tehát ezt a fogyasztói kört - hangsúlyozom: kétmillió nyugdíjas, félmillió nyugdíjszerű ellátásban részesülő idős ember, akiknek egyébként a pálya be van szorítva, mert idén még nyugdíjprémiumot sem kapnak, mert 3,4 százalékra nem jár nyugdíjprémium -; ezeket az embereket kihagyták a számításból. Tehát ha önök komolyan gondolják azt, hogy Magyarországon a belső fogyasztást meg kellene pörgetni, akkor ne feledkezzenek meg arról, hogy itt van két és fél millió jövedelemtulajdonos, aki a jövedelmét azonnal becipeli vidéken a vegyesboltba, Budapesten a nagyáruházakba, amiből rögtön áfabevételük lesz, jövedékadó-bevételük lesz, iparűzésiadó-bevételük lesz, és ha nem gyilkolják le a kereskedelmet különadókkal, akkor végül még társasági nyereségadót is tudnak belőle kivenni.

Tehát kérném, hogy ezt mérlegeljék! Szociális szempontból meg egyébként nagyon hibásnak tartom, hogy a bérek és a nyugdíjak közt most már tartósan nagyon nagy az olló. Itt egy nagyon komoly szociális válság fog kialakulni a nyugdíjasok kárára, és őket nem védi meg senki. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket! *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dávid Ferenc képviselő úr. Az írásban előre jelentkezett első felszólalói körben megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő

asszonynak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjének.

DR. JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP): Elnök Úr, nagyon szépen köszönöm a szót, és köszöntöm képviselőtársaimat is. Ahogyan az a tegnapi napon is többször elhangzott, egy igazán kihívásokkal teli időszakban kellett megalkotni a 2025. évre szóló költségvetés tervezetét. Egy olyan időszakban, amikor lassan három éve a szomszédunkban tartó háború árnyékában élünk, amikor a világgazdaság teljes átalakulását tapasztaljuk, és amikor a Nyugat folyamatosan veszít befolyásából, egyszerre kell megharcolnunk az elszabaduló energiaárakkal és a globális felmelegedés környezeti hatásaival.

Mindezek alapján egyértelmű, hogy ezekre az új helyzetekre új megoldásokkal, új gazdaságpolitikai eszközökkel hazánkban is alkalmazkodnia kell annak érdekében, hogy a kitűzött gazdasági növekedés megvalósítható legyen. Ez a politika a gazdasági semlegeség politikája, hiszen hazánk földrajzi elhelyezkedéséből adódóan is a Kelet és a Nyugat találkozóhelye, és így pragmatikus gondolkodással tudunk Kelettel és Nyugattal is gazdasági együttműködést kialakítani.

E célokat erősíti az új gazdaságpolitikai akcióterv is, amelynek megvalósítása szerves része a költségvetésünknek. A három fő pillér - a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfizethető lakhatás és a hazai kis- és középvállalkozások támogatása - a magyar társadalom és gazdaság legkisebb és legfontosabb szereplőit helyezi a középpontba, és 2025-től újra növekedési pályára állítja az országot, visszatérünk a fenntartható növekedési pályára. Célunk, hogy újra lendületbe hozzuk a magyar gazdaságot a társadalom és a gazdaság legszélesebb köreinek bevonásával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ország által megtervezett költségvetés megmutatja, hogy az adott nemzet hogyan képzei el a jövőjét, milyen kilátásokkal, tervekkel rendelkezik a következő évre. A közelmúlt eseményei, a közel-keleti tüzszüneti megállapodás reménye vagy esélye, Donald Trump győzelme az amerikai elnökválasztásokon, mely megerősíti, megerősítheti az orosz-ukrán háború lezárásának a reményét, bizalomra adnak okot, hogy a 2025. év a béke elérésének éve lesz. Ebben a szellemben került megtervezésre a 2025. évre szóló költségvetés, melyben a honvédelmi költségek 2 százalékkal fölött tartása mellett a rezsivédelmi intézkedések megóvása, a családtámogatási intézkedések megőrzése és kiterjesztése, a beruházások ösztönzése, a hazai kis- és középvállalkozások megerősítése, a lakhatási költségek csökkentése és a kiszámítható, tartós béremelés áll a középpontban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megszámlálhatatlan alkalommal és büszkén hangzott el már itt az Országgyűlésben, hogy a magyar kormány egy igazán családbarát kormány, amely a családok boldogulását helyezi a középpontba. A költségvetésjavaslatot tanulmányozva, ha eddig bárki is kétségbe vonta volna ezt az állítást, meggyőződhet annak az igazságtartalmáról.

Hány olyan európai államot tudunk felmutatni, amely a magyaroknál nagyobb és szélesebb körű támogatási rendszert alakított ki a családok segítése érdekében; amelynek kifejezett célja az, hogy aki családot alapít és gyermeket vállal, az anyagilag ne járjon rosszabbul, mint aki nem; amely a demográfiai kihívásokat nem a migráció népszerűsítésével, erőltetésével kívánja megoldani, hanem a nemzet erősítésével? Hiszen mi más lenne egy nemzet és a nemzet boldogulásának az alapja, mint a család és az általa képviselt értékrend?

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar családtámogatási rendszert Európa-szerte is széles körben elismerik. Erre jó példa volt néhány hete az uniós elnökségünk keretében tartott parlamenti európai ügyek bizottságainak találkozója, ahol ugyan több politikai vagy gazdasági, külpolitikai lépéseinket indokolatlanul kritizálták, de a demográfiai kihívásokra adott válaszainkat nem tudták nem elismerni az európai államok, és arról mindenki pozitívan nyilatkozott.

Mindezek alapján nem meglepő, hogy a 2025. évre szóló költségvetésben 3750 milliárd forint kerül elkülönítésre a családok különböző formában történő támogatására, ami a GDP több mint 4 százalékát teszi majd ki. Ez 2800 milliárd forinttal több, mint amekkorára fordították ezt a területet 2010 előtt, és európai összehasonlításban is kiemelkedő.

A támogatási rendszer szerves része a családi adó- és járulékkedvezmény, valamint az első házasság kedvezménye, melynek köszönhetően 2011 óta közel 4400 milliárd forint maradhatott a családoknál. A családi adókedvezmény két lépcsőben történő megduplázása a célunk jelenleg, melynek első köre 50 százalékos emelés, ami 2025 nyarán várható.

2026 januárjában zárulna le a folyamat, melynek köszönhetően például egy háromgyermekes családnál az adókedvezmény mértéke 99 ezer forintról 198 ezer forintra emelkedne. Az intézkedés mintegy egymillió családot és ezzel közel 1,7 millió gyermeket érint. *(Sic!)*

De a hazai támogatási rendszer ennél jóval kiterjedtebb. Az élet minden nagyobb állomását és aspektusát végig kívánja követni. Már a családtervezés pillanatától jelen van a babaváró támogatás, melyre 2025-ben 250 milliárd forintos keretet irányoznak elő; ezt erősíti 2023 óta a 30 év alatti édesanyák szjamentessége, mely 20 milliárd forintos tételt tesz ki a jövő évi tervezetben; valamint 2020 óta a négy- vagy többgyermekes édesanyák élethosszig tartó szjamentessége is. A gyermekek otthongondozási díjának összege 2025 folyamán a minimálbérrel lesz egyenlő, míg az ápolási díj összege az inflációnak megfelelően emelkedik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés tervezete hozzájárul ahhoz, hogy a 2010 óta létrejött egymillió munkahelyet megőrizhessük, és 2030-ig még 500 ezer munkahelyet hozzunk létre. Ezt támogatja a magyar adórendszer is, mely a munka és a gyermeknevelés megbecsülésére épül.

A 2010 és 2023 között eltelt időszakban a 20-64 éves korosztály foglalkoztatási rátája 18,5 százalékra emelkedett, de a kitűzött cél 2030-ra a 85 százalékos foglalkoztatási ráta. Gyermekvállalás és munka egyensúlyához járul hozzá, hogy különböző családtámogatási ellátásokat akkor is igénybe lehet venni például, ha egy édesanya akár már a gyermeke születését követő hatodik hónap után visszatér a munkájához, és akkor is, ha otthon marad gyermeke hároméves koráig.

Ezt egészíti ki a bölcsődei hálózat fejlesztése, amelynek köszönhetően 2010-hez képest ma már kétszeresére, 67 ezerre emelkedett a bölcsődei férőhelyek száma, és már csaknem 1200 településen vehető igénybe a szolgáltatás.

(9.00)

A bölcsődei ellátás térítési díjához pedig idén is volt lehetőség támogatást igényelni. Hozzájárul a gyermekek jólétéhez a gyermekétkeztetés támogatása is, mely a 2010-es összegnél már 110 milliárd forinttal nagyobb támogatást kap, így ez a tétel jövőre 140 milliárd forintot jelent. A 2020/21-es tanév óta az ingyenes tankönyvellátás is teljeskörűvé vált, melyre 19 milliárd forintot fordít a költségvetés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden család álma a saját otthon, melyhez az elmúlt évben a CSOK, a CSOK Plusz és a falusi CSOK rendkívüli segítséget nyújtott. A meglévő lakásállomány felújításához járulna hozzá a vidéki otthonfelújítási program. A program januártól indulna az 5 ezer fő alatti településeken, mely a falusi CSOK-kal együtt egy újabb fontos eleme a vidéken élő gyermekes családok támogatásának.

A korábban 2021 és 2022 során megvalósított hasonló jellegű program mintegy 370 ezer család otthonfelújításához járult hozzá, közel 770 milliárd forint összegben. Az új programot 2900 kistelepülésen lehet igénybe venni a felújítási költségek kapcsán keletkezett munka- és anyagdíjak 50 százalékának támogatásával, mely vissza nem térítendő támogatás akár 3 millió forintot is elérhet.

A korábbi programhoz hasonlóan a munkálatok utófinanszírozása miatt lehetőség lesz egy úgynevezett kiegészítő, államilag támogatott hitelkonstrukció igénybevételéhez is 6 millió forint összegig. A munkálatok széles körű megvalósításának köszönhetően több mint 100 ezer család javíthat különböző formákban a lakhatási körülményein. Továbbá kiemelendő, hogy az érvényben lévő 5 százalékos lakásáfa a jövő évre is megmarad.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen a fiatal felnőttekről sem feledkezünk meg a költségvetés. Az életkezdesi támogatással már születésük pillanatától kezdve támogatjuk a fiatal felnőtteket, hiszen a támogatás babakötvénybe történő befektetésével 18 éves korukig az infláció felett kamatozik. A zökkenőmentes életkezdesükhöz járul hozzá a 2022 óta érvényben

lévő 25 év alattiak szja-mentességének megtartása is, melyre 215 milliárd forint összeget különített el a költségvetési tervezet.

Valamint annak, hogy a jövőben már nemcsak a felsőoktatásban továbbtanulók kaphatnak támogatást a diákhitel formájában, hanem megalkottuk a munkáshitel koncepcióját is, a célközönsége a 17 és 25 év közötti fiatalok, akik a munka világában képzelik el a jövőjüket. Ennek igénybevételére ma közel 300 ezer fiatal jogosult. Ez a nullaszázalékos hitel 4 millió forint összegig igényelhető, melynek feltétele a minimum heti 20 órás, de legalább 3 hónapos munkaviszony vagy vállalkozói jogviszony, mely a tízéves törlesztési idő alatt nem szakadhat meg; továbbá az, hogy az érintett személy öt évig Magyarországon helyezkedjen el. A hitel szabad felhasználású mivolta lehetőséget biztosít arra, hogy azt a személyi igények szerint használhassák fel az igénylők, legyen szükség például új vállalkozás megalapításához szükséges eszközök beszerzésére vagy az első lakás megvásárlásához szükséges kiegészítő tőkére.

A munkáshitel a fiatalok életkezdési támogatása mellett kitér a fiatalok új élethelyzetére is, mely a gyermek érkezésével történik, így családtámogatási intézkedéseket is tartalmaz. Ennek fényében a hitelt felvevő hölgyek első gyermekük érkezését követően kétéves hiteltörlesztési szünetet kapnak; második gyermekük után a hitel felét, míg a harmadik gyermek érkezésével a hitel teljes összegét elengedik.

A felsőoktatás és szakképzés színvonalának és minőségének megőrzéséhez hozzájárul a fiatalok lakhatási kérdésének megoldása is. Az elmúlt években láthattuk, hogy a kormány 10 ezer kollégiumi férőhelyet vásárolt vissza az egyetemeknek, valamint közel 8 ezer helyet fel is újítottunk, ugyanakkor ez a folyamat nem állhat meg. Ennek érdekében kollégiumfejlesztési program indul meg, hiszen látjuk, hogy a jelentkezési adatok alapján minimum 12 ezerrel több kollégiumi helyre lesz szükség.

A fiatalok lakhatásának további támogatása érdekében a 35 év alatti munkavállalók számára lehetőség van arra, hogy a munkaadóik kedvező adózású lakhatási támogatást nyújtsanak számukra, melynek összege jövőre havi 150 ezer forint is lehet. Továbbá a nyelvvizsgák támogatásával már 185 ezren éltek eddig, míg a jogosítvány megszerzésének anyagi segítségével eddig közel 195 ezren.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne feledkezzünk meg társadalmunk egy széles rétegéről, a nyugdíjaskorú honfitársakról sem. Ők azok, akiknek létünket köszönhetjük, akik életük során munkájukkal kivették részüket hazánk gazdaságának előreviteléből, és gyermekeik felnevelésével megalapozták a jövőnket. Hálnak kell lennünk áldozatos munkájukért. Ezért is fordít kiemelt figyelmet Magyarország Kormánya az ő megbecsülésükre, melynek egyik alapvető eleme a nyugdíjak vásárlóértékének a megerősítése. Ennek értéke a 2010-es évek óta több mint kétszeresére emelkedett, és ahogyan azt az elmúlt években is - a

háború okozta kihívások ellenére is - sikerült növelnünk, így ez jövőre sem marad el. Januárban újabb nyugdíjemelés várható 3,2 százalékos értékben.

A 7200 milliárd forintos költségvetési előirányzatban kiemelt szerepet kap a 13. havi nyugdíj és a „Nők 40” program megőrzése, valamint amennyiben azt az ország gazdasági teljesítménye lehetővé teszi, a nyugdíjprémium kiutalása. Idősebb társaink már letették az asztalra munkájuk gyümölcsét. A mi feladatunk az, hogy biztosítsuk annak feltételeit, hogy ezt gond nélkül tudják élvezni. Ehhez járul hozzá a Gondosóra-program is, mely európai szinten egyedülálló szolgáltatás, és melynek indulása óta a riasztást követően több mint 33 ezer nyugdíjas életét mentette meg a segítségnyújtás gyors biztosításával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül hiszek abban, hogy a családokba történő befektetés a nemzetünk jövőjét biztosítja, hiszen a fiatalok sikere a nemzetünk sikere is egyben, melyhez az idősebb generációk teremtették meg a biztos alapokat.

Mindezek figyelembevételével a 2025. évi költségvetési tervezet így tervez, így gondol és így támogat. Így kérem, szavazatukkal önök is támogassák. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, MSZP.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Önök úton-útfélen azt mondják, hogy az előttünk fekvő költségvetés, idézem, a béke költségvetése. Ez azonban nem igaz. Önök olyanok, mint az a kereskedő, aki jól hangzó, de hazug címkét nyúl rá az ócska portékájára. Milyen békéről beszélnek önök? Ez Magyarország költségvetése, de ebben az országban egyáltalán nincs társadalmi béke. Csökken a GDP, csökken az ipari termelés, csökken a fogyasztás, egyre kevesebb a beruházás. Nézzenek ki az ablakon! Az önök elhibáztott lakáspolitikai intézkedései miatt tombol a lakhatási válság, de önök ezzel nem foglalkoznak.

A Fidesz számára nincsenek szociális problémák. Önök csak a számokat nézik, de nem látják az embert, pedig a költségvetés számai mögött milliók élete és sorsa van. A számok csak annyit mutatnak, hogy csökkennek a jóléti kiadások, az alapvető és fontos juttatások pedig vagy nem változnak, ilyen például a nyugdíjminimum vagy a családi pótlék, vagy csak minimálisan, az inflációt helytel-közvetve emelkednek, mint például a nyugdíjak vagy az ápolási díj.

A Fidesznek ezek csak számok, amiken spórolni lehet, hogy több jusson a fideszes haveroknak kastélyra, luxusjachtra és magánrepülőgépre. Mi, baloldaliak azonban elsősorban az embereket látjuk, akik küszködve próbálnak kijönni abból a kicsinyke pénzből, amit a Fidesz-kormány a brutális megszorítások és adók kivetése után még náluk hagy.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Ennek a költségvetésnek semmi köze a békéhez, a társadalmi békéhez meg pláne nem. Ez a költségvetés a bukás költségvetése, mert szinte mindenki bukik rajta: buknak a gyermeket nevelő családok; buknak a nyugdíjasok; buknak a szegénységben élők. Bukik szinte mindenki, hiszen az infláció még mindig az egekben van, csökken a reáljövedelem, növekszik a munkanélküliség, és brutálisan romlanak a szegénységi mutatók, főleg az időseknél.

Ilyen körülmények között jóléti kiadásokról beszélni szinte értelmetlen. Értelmetlen, mert az önök kormányzása alatt a jólét fogalma szinte elvesztette valódi jelentését. De ha nekem nem hisznek, nézzük meg az önök által annyira kedvelt számokat! GDP-arányosan a jóléti funkciókra szánt kiadások 2010-ben még 31,1 százalékot tettek ki, de jövőre ez már csak 24,6 százalék lesz. Ennyit arról, hogy mit okozott az önök 14 éve tartó kormányzása!

(9.10)

Hiába írták bele a költségvetésbe a gyermekvállalás fontosságát, ha közben jövőre számos területen csökkennek a családok támogatására szánt előirányzatok. A Fidesz-kormány 2025-ben kevesebbet tervez kifizetni családi pótlékra, anyasági támogatásra, gyesre, gyetre, életkezdési támogatásra, pénzbeli és természetbeni gyermekvédelmi támogatásokra. Hát, ez minden, csak nem családbarát intézkedés! Lehet persze mondani, hogy csökken a születésszám, meg hogy évről évre kevesebb a gyermek, de ez is a Fidesz kormányzati intézkedéseinek a csúfos kudarcát mutatja.

Hiába büszkélkednek önök az első házások adókedvezményével, a KSH adatai szerint ismét csökken a házasságkötések száma. Komolyan úgy gondolják, hogy haví 5 ezer forintos támogatás serkenti majd a házasságkötési kedvet? Arról már nem is beszélve, hogy az erre tervezett 3,5 milliárd forint körülbelül 58 ezer pár számára elegendő, amiből az következik, hogy a kormány a házasságkötések további csökkenésével számol. Ez aztán az optimizmus!

És akkor még nem is beszéltünk arról, hogy jövőre az önök költségvetése szerint kevesebb jut a bölcsődefejlesztésre, a gyermek-, ifjúsági és családpolitikai programok, szervezetek támogatására, mint 2023-ban.

A bölcsődefejlesztésről egyértelműen kiderült a kulturális tárcához tartozó fejezeti kötetből, hogy a takarékosági intézkedések miatt vonnak el 130 millió forintot erről a sorról. Ennek ellenére mégis van képük leírni - idézem -: „a kormány továbbra is kiemelt feladatának tekinti az új bölcsődei ellátást biztosító férőhelyek kialakítását, meglévő férőhelyek fejlesztését”. Hát, ha a kiemelt foglalkozás egyenlő az elvonással, akkor az a kéréssem, hogy ne nagyon foglalkozzanak semmivel.

Hasonlóan a fejezeti takarékosági intézkedések miatt csökken a támogatása a következő feladatoknak

is: esélyteremtő, önkéntes és kríziskezelő programok, valamint feladatok támogatása, a család- és ifjúsági társadalmi, civil és egyéb szervezetek, továbbá közösségi és tehetségsegítő programok, feladatok támogatása, valamint a gyermek-, ifjúsági és családpolitikai programok.

A kegyelmi botrányból tényleg azt a következtetést tudták levonni, hogy a gyermekeket és fiatalokat segítő szervezeteknek kevesebbet kell adniuk? Ezek a néhány millióstól a több száz millió forintig terjedő megvonások mindenhol körülbelül 16 százalékos csökkentést jelentenek az idei év előirányzataihoz képest. A Fidesz-kormány költségvetésén tehát jövőre minimum 16 százalékot buknak többek között a bölcsődefejlesztések, buknak a nőket segítő, családokat erősítő, a családok egészségének megőrzését szolgáló egészségmegőrző programok. Ezért mondjuk azt, hogy ez a költségvetés a bukás költségvetése.

A Fidesz a lakhatási válságra sem tud megoldást találni. Az Orbán-kormány a lakástámogatások terén eddig csak azt érte el, hogy kevesebb pénzből sokszor kevesebb lakás épül, mint 2010 előtt. Ráadásul a rosszul célzott átalakításoknak az lett az eredménye, hogy a magyar lakásárak uniós kitekintésben is kiemelkedő mértékben drágultak. Nemrégiben jelent meg a Habitat éves jelentése, amely szerint a lakhatási célú költségvetési kiadások több mint 90 százaléka szociálisan nem célzott. Ez oda vezet, hogy csaknem tíz éve két-hárommillió ember él lakhatási szegénységben. Csaknem 90 ezer olyan háztartás van Magyarországon, ahol a lakáson belül nincs sem víz, sem fürdő, sem pedig vécé. Több mint 680 ezer ember nem engedheti meg magának, hogy megfelelően fűtse az ingatlanát. Ez azt jelenti, hogy csaknem minden tízedik ember fázik a saját otthonában. Ezt is a Fidesz hozta össze az elmúlt 14 év alatt.

A nyugdíjakat jövőre is csak az alultervezett infláció mértékével akarják emelni, ami a javaslat szerint 3,2 százalékos lesz. Érdekes, hogy az adótörvényekben az inflációkövető adóemeléskor már 4,1 százalékos pénzromlással számolnak. Hogy is van ez? Ha nyugdíjakat kell emelni, akkor kisebb az infláció, mint amikor adót kell emelni?

Nyugdíjprémiumot jövőre sem várhatnak az idősök a Fidesztől, pedig a nyugdíjasok fele, több mint egymillió ember 200 ezer forintnál kevesebbet kap havonta. Ennyiből kell megélniük, miközben minden brutálisan megdrágult. A nyugdíjminimum összege 16 éve változatlan, miközben a nyugdíjak vásárlóértéke folyamatosan csökken a fizetésekhez képest. A nyugdíjak emelése ugyanis messze elmarad a fizetések emelkedésétől. Pedig a boltokban a nyugdíjasoknak is mindenért ugyanannyit kell fizetni, mint a fizetésből élőknek.

A Fidesz eddigi költségvetései oda vezettek, hogy a GDP-hez képest a magyar nyugdíjaskiadások aránya csaknem a fele az uniós átlagnak, még a lengyel, cseh és szlovén nyugdíjasok is sokkal több

nyugdíjat kapnak. Ez gyalázat! Gyalázat, hogy azoknak, akik végigdolgozták az életüket, nélkülözniük kell, mert az Orbán-kormány szándékosan alacsonyan tartja a nyugdíjakat. Megállapíthatjuk, hogy a jövő évi költségvetéssel a nyugdíjasok is bukhatnak.

De az Orbán-kormány a rászorulókkal sem törődik. A rászoruló gyermekek évi kétszeri pénzbeli támogatása jövőre sem emelkedik, ez 2017 óta változatlan. A babakötvény támogatása jövőre sem változik, ennek összege 2008 óta ugyanannyi. A közgyógyellátás egyéni gyógyszerkeretének havi összege 12 ezer forint, az eseti keret éves összege 6 ezer forint marad. Ezek az összegek 18 éve változatlanok.

És ha már az egészségügynél tartunk, nem nehéz észrevenni, hogy a jövő évi költségvetésben bukhatnak a betegek is. A jövő évre tervezett kiadásokból világosan kiderül, hogy a kormány még arra sem kíván megfelelő forrást biztosítani, hogy az egészségügy legalább a jelenlegi színvonalon működjön. Az egészségügy alulfinanszírozottsága továbbra sem változik. Nem változik az egészségügy súlya sem a GDP arányában, sem pedig az államháztartáson belül. Ráadásul az infláció és a forint gyengülése olyan hatás, amely rendkívül erős mértékben érinti az egészségügyet, hiszen számos eszköz és gyógyszer beszerzése devizában történik, így a forint gyengülése jelentősen fokozza ezek beszerzési árát. Ez különösen a gyógyszerek és a gyógyászati segédeszközök beszerzésénél okoz költségnövekedést. A tények azt mutatják, hogy az egy lakosra jutó egészségügyi kiadás a hatodik legkisebb nálunk az európai uniós tagországok között.

Több ezer egészségügyi dolgozó hiányzik a rendszertől. Hiába vonják le az emberek fizetéséből a 18,5 százalékos társadalombiztosítási járulékot, minden harmadik egészségügyre költött forintot a magyarok saját zsebből kell hogy fizessenek. Eközben a kormány úgy szervezi az egészségügyet, hogy ne csak szakorvos láthatasson el szakorvosi feladatokat, közben pedig csaknem egymillió magyar lakhelyén nincs háziorvos.

Tisztelt Képviselőtársaim! Napestig sorolhatnám, mi mindent vesz el ez a költségvetés a magyar emberektől, és mi az, amit nem ad meg számukra. Ilyen költségvetést jó szándékú kormány soha nem nyújtana be. Ez a költségvetés a bukás költségvetése. Bizom benne, hogy hamarosan a Fidesz bukását is elhozza. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gurmai Zita képviselő asszony. Most megadom a szót Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak, a Fidesz-képviselőcsoportból.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! A Honvédelmi Bizottság elnökeként én a magyar kormány által benyújtott jövő évi költségvetés védelmi kiadásairól szeretnék mondani néhány gondolatot.

Legelőször is talán azt a bölcsességet hadd idézzem ide, amit a rómaiak is magukénak tudtak: si vis

pacem, para bellum - ha békét akarsz, készülj a háborúra!

Sajnos ennek a mondásnak az igazsága napjaink valóságaként igazolódik, hiszen pontosan tudjuk, hogy a szomszédunkban kitört háború, de akár a Közel-Keleten kitört háború részben annak a következménye, hogy egyébként a nemzetközi békét jelentős mértékben biztosítani hivatott védelmi szövetség, a NATO, egész egyszerűen nem költött annyit védelmi kiadásokra, ami egyébként kellő elrettentő erővel bírt volna nemzetközi térben ahhoz, hogy ezek a háborúk ne törjenek ki.

(9.20)

Minden, amit ezzel kapcsolatban látunk - akár az ukrán háború, akár a közel-keleti háború kapcsán -, kétségbeesett támogatási politika, fegyverszállítások, eső után köpönyeg, mert egyébként megint az ókori bölcsesség: jóval korábban kell fegyverekre költeni ahhoz, hogy valóban, a békét meg tudjuk védeni; amikor már kirobbant a háború, akkor már késő. Ezt látjuk a mindennapokban.

Hogyan lehet azt megítélni, hogy egy ország mennyire van biztonságban, vagy mennyire nyugodt nemzetközi szempontból a környezete? Induljunk ki abból a bölcsességből, amit a mindennapi életből is tudunk: valószínűleg, ha a szomszédunkban valahol háborúság van, gyilkolászás, rendőröket hívnak ki, állandó a zűrzavar, akkor úgy érezzük, hogy mi sem vagyunk biztonságban. Gondoljunk meg a mindennapi élethelyzetet!

Na most, ha megnézzük, hogy Magyarország szomszédjában a rendszerváltás óta milyen viszonyok uralkodtak, akkor láthatjuk, hogy sajnos a Magyarországot körülvevő országokban dúló konfliktusok hosszabb időt tesznek ki, mint amikor nem volt ilyen konfliktus. Tehát az a helyzet, hogy sokkal hosszabb időt töltöttünk el úgy, hogy Magyarország valamelyik szomszédjában effektív háború dúlt - legyen ez külső vagy belső háború -, mint hogy béke. Ehhez képest egyébként Magyarország közvéleménye csak mérsékelten érzekelte ezt a rendkívüli feszültséget, de gondoljunk csak bele: kezdődött a román polgárháborúval - mégiscsak kinyírták a románok, meglehetősen vitatható körülmények között az országot vezető akkori politikai elit egy jelentős részét, vagy elkergették '89-90-ben -, aztán jött a délszláv háború, aztán jött az ukrán háború, és az sem most kezdődött, hanem egyébként 2014-ben már az ukrán keleti tartományokban polgárháború dúlt, effektíve lőttek, meghaltak emberek, háborús cselekmények folytak.

Ehhez képest Magyarország, mintha a béke szigetén élne, és csak a messzi földrészekben, általunk nem is ismert, fontos országokban dúlnának fegyveres konfliktusok, egy olyan magatartást tanúsított a honvédelem ügye kapcsán, ami tényleg meghökentető. Gondoljunk csak bele abba, hogy az MSZP-kormány 2002-2004 között olyan mértékben építette

le a Magyar Honvédséget - egyébként ekkor dúlt a délszláv háború -, amihez képest a trianoni békediktátum egy valóságos fegyverkezési program volt Magyarország számára; kisebb létszámot határoztak meg a Magyar Honvédség állományának, leépítették a tüzerképeségünket, nemcsak az önjárót, szinte mindent; leépítették a magyar páncélosállományt, a magyar páncélos lövész szállítóállományt. Olyan mértékű volt Magyarország gyengülése ezzel kapcsolatban - mondván, hogy beléptünk a NATO-ba, tehát most már eljött az örök béke -, ami, nyugodtan mondhatom, példátlan a modern Magyarország történetében. Arról nem beszélve, hogy ebben az időszakban szüntettük meg egyébként az általános sorkötelezettséget.

Na most, a helyzet az, hogy persze, NATO-tag lettünk, és persze Magyarország biztonságát jelentős mértékben a NATO garantálja, de azért lehetett tudni akkor is, aztán a későbbiekben végképp beigazolódtott, hogy ahhoz, hogy a NATO biztonságát magunk mögött tudjuk, ahhoz egyébként nekünk is kell tenni erőfeszítéseket. Ezért volt az, hogy az Egyesült Államok, amelyik messze a legnagyobb erőt képviseli a NATO-ban, a walesi NATO-csúcson azt az álláspontot képviselte, hogy tessék az eredeti vállalásnak megfelelően minden NATO-tagnak GDP-arányosan 2 százalékot tényleges védelmi kiadásokra fordítani. Azért hangsúlyozom a ténylegest, mert egyébként ismerjük a baloldali költségvetési logikát és számolásokat; emlékszünk rá: költségvetési trükkök százai, amiről nektek nem kell tudni - mondta az MSZP, azóta már messze megbukott miniszterelnöke, Gyurcsány Ferenc a bűntársainak, akik ott voltak, az őszi beszédet hallgatták.

Na most, az egyik ilyen „költségvetési trükkök százai” az volt, hogy az akkor létező, a honvédelemben általános nyugdíjazási politika kapcsán jelentős kifizetési kötelezettség keletkezett a honvédelemből fizetett nyugdíjasok számára, és ezt egyébként a „honvédelmi költség” rovatban számolták el. Ugye, nem kell azt mondjam - józan ésszel hamar belátható -, hogy ha a nyugdíjas katonák nyugdíját a honvédelmi tárcából fizetjük, az egyébként Magyarország vagy a magyarság biztonságát nem sokban erősíti. Ja, egyébként fizetni kell a nyugdíjakat, ezt senki nem vitatja, de az nem védelmi kiadás. Na most, Magyarország egyébként így is, ezekkel a trükkökkel a baloldali kormányok alatt az eredeti NATO-tagság-vállaláshoz képest 1 százalék alatti GDP-arányos védelmi kiadásokat eszközölt, miközben egyébként drámai módon leépítette, és sajnos nemcsak a magyar védelmet, a Magyar Honvédség eszközállományát és személyi állományát, de egyébként a magyar védelmi ipart is. Eljuttottunk oda, hogy Magyarországon a Keserű Művek gyártott négylovétű, gumilövedékes önvédelmi pisztolyt. Hát, az sokat nem számít az ország védelmében, bár kétségtelen, kóbor kutyák ellen hasznos jószág. Itt tartottunk a 2000-es évek második felében, köszönhetően a baloldal katasztrófakormányzásának.

Hogy állunk most? Magyarország akkor, amikor kezdett magához térni a magyar gazdaság és a magyar költségvetés, tehát a 2010-es évek közepén meghirdette a Zrínyi haderőfejlesztési programot, és azt azóta is következetesen hajtjuk végre, erősítve minden évben és növelve a költségvetésben a honvédelmi kiadásokat, és a Magyar Honvédség védelmi képességeit próbáljuk erősíteni. Mára ez ott tart, hogy Magyarország teljesíti 2,1 százalékos aránnyal a walesi követelményeket. Magyarul: Magyarország az eredeti NATO-vállalásnak megfelelően, ha nem is sokkal, de 2 százaléknál nagyobb arányban költ GDP-arányosan védelmi kiadásokra, és ebbe nincs beleszámolva a honvédelmi tárcánál meglévő sportkiadás vagy egyéb olyan kiadások, amelyek csak nagyon áttételesen érinthetik Magyarország védelmi képességeit.

Tehát amit mi teszünk, az az, hogy gondoskodunk Magyarország védelméről. Úgy gondoskodunk, hogy eleget teszünk annak a védelmi szövetségi politikának, amit önként vállaltunk. Emlékezhetünk rá, a harmadik országos népszavazás volt egyébként '97-ben a NATO-ról való szavazás, és 3,5 millió magyar mondta azt, hogy lépünk be a NATO-ba, és csak 500 ezernél egy picit több magyar mondta azt, hogy ne, 44 ezer érvénytelen szavazat mellett. De mindig is hangsúlyoztuk, nemcsak mi, a NATO is, hogy ha belépünk egy szervezetbe, annak a szabályait, ha már minket elfogadtak tagnak, illik egyébként betartani. Na most, pont azok, akik ma a háború legnagyobb támogatói, és folyamatosan hangsúlyozzák azt, hogy Magyarországnak tevőlegesen, aktívan kellene részt vennie ebben a háborúban - mármint a szláv testvérháborúban -, pont azok kormányzása idején erről egészen egyszerűen elfelejtkeztek.

De vannak más anomáliák, mert a háború legvéresebb támogatói közül jó néhányan egész egyszerűen nem teljesítik a NATO által meghatározott GDP-arányos, 2 százalékos honvédelmi kiadást. Spanyolország, persze, messze Európa délnyugati részén, a háborútól több ezer kilométerre, véresen lobogtatja a kardot, hogy márpedig Ukrajna, élünk és halunk érte, de a spanyol kiadás egyébként nem éri el a spanyol GDP 1,5 százalékát sem, 1,5 százalékot; magyarul, szájkaratét folytatnak. De folytathatnám a sort: Luxemburg, Belgium; kilenc olyan NATO-ország van, aki jelenleg sem teljesíti a walesi kritériumokat, miközben egyébként véres szájjal támogatják a háborút.

Hát, tisztelt képviselőtársaim, a béke idején kell erősíteni a védelmi képességeket, mert csak ez tartja vissza az agresszort attól, hogy háborús cselekményekbe kezdjen. Amikor már kitört a háború, késő.

(9.30)

Ugyanez igaz egyébként az európai védelmi iparra is. Az európai védelmi ipar teljesítménye elhanyagolható, miközben a németek gyártanak havonta két-három páncélost, az oroszok százával gyártják ugyanezt.

Akkor miről beszélünk? Miközben a németek vérmesen az utolsó ukránig szívesen támogatnák ezt a háborút.

A helyzet az, hogy Magyarország nem katonai nagyhatalom, de a maga erejéhez mérten jelentős erőfeszítéseket tesz a védelmi képességek fejlesztésére. Ezt mindenképpen méltányolni kell. Ezért mondjuk azt, hogy ez a költségvetés a békét is szolgálja.

Az a helyzet, hogy Magyarország jelentősen lépett előre a haderőfejlesztési elképzelésekben, a hadsereg létszámát is emeltük, és az önkéntes tartalékos rendszert is drámai módon javítottuk és erősítettük. Nem csak arról van szó, hogy a baloldali kormányzások idején hét, azaz hét darab önkéntes tartalékosunk volt. Hetes, azaz hét. Az még egy rajt sem tesz ki, hölgyeim és uraim. Most pedig már több tízezres az a létszám, ami az önkéntes katonákat jelenti. S természetesen minden haderőnemben folytatjuk azokat a fejlesztéseket, amelyek a képességeinket erősítik.

Itt kell megjegyezni - ez egyébként nincs benne a honvédelmi költségvetésben -, hogy a védelmi iparra fordított kiadások is jelentős mértékben növekednek. Ezért Magyarország jó néhány olyan képességre tett szert, amit időközben elveszített, köszönhetően a baloldali kormányzás ilyen értelemben teljesen felelőtlen politikájának. Ma fel vagyunk arra készülve, hogy gyártsunk kézi lőfegyvereket, harctéri kézi eszközöket, löszert Magyarországon, magyar gyárakban, magyar eszközökkel. De nemcsak itthon, hanem Magyarország az európai térségben is beszállt a hadiipari fejlesztésekbe. Magyarország részese egy nagyon fejlett cseh repülőgépeket gyártó vállalatnak, amelynek vannak katonai alkalmazású eszközei is. Magyarország beszállt Ausztriában abba az aknavetőgyárba, amely jelenleg a világ legjobb aknavetőit gyártja. Magyarország a Rheinmetallal közösen Magyarországon gyárt lövész páncélozott járműveket, sőt közösen indulunk a németekkel például a szlovák haderő fejlesztése kapcsán tenderekben.

Ezt hívják úgy, hogy békefeladat. Ezt hívják úgy, hogy készülünk arra, hogy kellő elrettentő erővel rendelkezünk ahhoz, hogy Magyarország ne legyen egy könnyű célpont, hogy Magyarország erősítse a NATO-t, és ne valami kolonc legyen. Ezt azért kell hangsúlyozni, mert hányszor, de hányszor halljuk azokat a teljesen felelőtlen, hazudozó európai, elsősorban balliberális politikusokat, akik Putyin-bérencként, Putyin csatlósaként, a NATO-ból kilököndő országgént beszélnek Magyarországról. Azok, akik egyébként a legalapvetőbb NATO-követelményeket sem teljesítik. Azok, akiknek - nézzük a németeket - a hadereje most már az európai térségben a közröhej tárgyát képezi. Azt mondják a németek magukról, hogy a Bundeswehr rendelkezésére álló műszaki állomány húsz százaléka hadra fogható. Én voltam katona, nálunk az M-zárolt raktárban legalább azt lehetett tudni, hogy három Csepeleből legalább egy beindul. Az is 30 százalék. Tehát a Magyar Néphadsereg a teljesen legatyásodott állapotában is jobb állapotban volt, mint most a Bundeswehr.

Ne felejtjük el, hogy a Bundeswehr igazi mélyrepülése von der Leyen asszony minisztersége idején következett be, tehát igazából ő mint megbukott német hadügyminiszter landolt az Európai Bizottság élén. Aztán ott is folytatta azt, amivel otthon erősen vádolták: nagyon kétes ügyletei voltak miniszterként a Bundeswehr fejlesztése kapcsán. Láttuk, ugyanazt csinálta otthon kicsiben, mint bizottsági elnökként nagyban a Pfizerrel kapcsolatban.

Kedves Képviselőtársak! Elsősorban azt nézzük meg, hogy Magyarország mit csinál. Ha a cselekedeteket, a számokat nézzük, Magyarország erős tagja a NATO-nak, a NATO kötelezettségeinek eleget tesz. Komolyan veszi azt a politikát, amit a NATO - s itt nagyon hangsúlyozom, többször aláhúzza - mint védelmi szövetség elvár. Mert a NATO védelmi szövetség, mi egy védelmi szövetségbe léptünk be, amely arra hivatott, hogy a tagjait védje. Tehát hangsúlyozom: védelmi szövetség, és a tagjait védje. Ne messzi országokban különböző háborús cselekményekbe szálljon be. Védelmi szövetség, első számú feladata, hogy a tagjait védje.

Ezért Magyarország messzemenőig eleget tesz a NATO-kötelezettségeknek. A jövő évi költségvetéssel kapcsolatban - amely a jelen vita tárgyát képezi - azt a védelmi kiadási összeget mondom, amiből már leszámoltuk azokat a feladatokat, sportfeladatokat vagy védelmi ipari feladatokat, amelyek nem a tárcánál vannak és nyilvánvalóan nem a védelmi képességeket erősítik: ez most 1 milliárd 752 millió forint, és ezzel a NATO-országok középmezőnyében vagyunk a GDP-arányos védelmi kiadások tekintetében. Én ezt főleg a jelenlegi gazdasági helyzetben nagyon-nagyon fontosnak tartom, mert ez mutatja azt, hogy valaki felelősen gondolkodik, felelős gazdálkodást folytat és komolyan veszi magát, a szövetségi rendszerét, meg a NATO rendszerét. Ha mindenkét kizárnának, aki nem teljesíti a NATO-feltételeket, akkor Magyarországot nem zárják ki, sőt, az egész felvetés értelmetlen lenne. Ehhez képest vegyük figyelembe, hogy Európa tele van olyan szájkaratás politikusokkal a baloldalon, akik hetet-havat összehordanak, meg hazudoznak, de a tények teljes mértékben ellentmondanak nekik. Nem véletlen, hogy a tényektől félnek, mint ördög a tömjénfüsttől.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném a tisztelt képviselőket megkérni arra, hogy támogassák a 2025. évi magyar költségvetést. A védelmi kiadások tekintetében ez a költségvetés rendben van, s amennyire én megnéztem, a többi kiadás esetében is, de most erről én nem kívánok beszélni, a védelmi kiadásokra szerettem volna koncentrálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa Lajos bizottsági elnök úr. Következik Lócsei Lajos, a Momentum képviselője.

LŐCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Hát egész nehéz megszólalnom Kósa úr eszmefuttatása után, és

egész nehéz megszólalnom az elmúlt órákban, az elmúlt napokban hallott sikerpropaganda után. Önök próbálják eladni a pozitív nullát. Egészen elképesztő hangnemben, stílusban, cinizmussal próbálják eladni azt, hogy 14 év teljhatalmú kormányzás, kétharmados felhatalmazás után az Európai Unió egyik legszegényebb országává váltunk. És ez az önök felelőssége, képviselőtársak.

Kihívásokkal teli időszakban alkották meg a költségvetést, hangoztatják. De hát ezeket a kihívásokat önök okozták, saját maguknak okozták ezeket a bajokat. Nem kellett volna az elmúlt 14 évben a mérhetetlen mennyiségű európai uniós támogatásokat ellopni, az oligarchákat építeni és a saját családjukat erősíteni.

Képviselőtársak! Amikor a magyar kormány költségvetést alkot, akkor nemcsak arról dönt, hogy mennyi forrást csoportosít egészségügyre, oktatásra, közbiztonságra, hanem azzal irányokat is szab. Amikor 2010-hez képest GDP-arányosan folyamatosan kevesebbet költünk az egészségügyre, akkor azt üzenik nekünk, magyaroknak, hogy önöknek nem fontos a magyarok egészsége, nem fontos a magyarok gyógyulása, és akarva vagy akaratlanul, de inkább akarva folyamatosan tolják a magyarokat a magánegészségügy felé. Akinek van pénze, az tud gyógyulni, akinek nincs, az pedig haljon meg.

S mit üzen az oktatással kapcsolatban ez a költségvetés a magyaroknak? Önök, képviselőtársak sajnos elengedték a tudásalapú társadalmat és feláldozták az összeszerelő ország oltárán a tudást. Üldözik a tudást, mert önöknek nem fontos a kiművelt emberfők sokasága. Pedig megérthették volna már, hogy tudás nélkül nincs sikeres ország, nincs sikeres jövő. Folyamatosan hangoztatják, hogy évről évre többet költenek oktatásra, de ha megnézzük a 2010-es évet, akkor azt látjuk, hogy GDP-arányosan évről évre folyamatosan kevesebbet költenek oktatásra.

(9.40)

Én nem kérek önöktől sokat: adják vissza azt, amit elvettek az elmúlt 14 évben. Ez a költségvetés mit üzen a biztonságra, a közbiztonságra vonatkozóan a vidéki településeket érintően? Ha megnézem a számokat, akkor azt üzeni, hogy önöknek nem fontos a magyarok biztonsága, nem fontos a vidéki településen élők nyugalma.

Tavaly október óta folyamatosan próbálom felhívni a magyar kormány figyelmét, hogy egy új szörny pusztít a településeinken: a dizájnerdrog, és az abból következő közbiztonsági problémák. Többször próbáltam itt interpellálni, megtalálni a közös hangot, de úgy látszik, hogy az elmúlt egy évben süket fülekre találtam, és úgy látszik, hogy ebben a költségvetésben is süket fülekre talál a több százezer magyar vészkiáltó hangja, akik szenvednek a dizájnerdrogtól, és szenvednek a közbiztonság hiányától. Nincs rendőr, nincs biztonság, nincs nyugalom, és önöknek nem is fontos ezeknek az embereknek a biztonsága és nyugalma.

Mit üzen ez a költségvetés a nyugdíjasoknak? Elkezdhetném sorolni, de egy szóval összefoglalva: az égvilágon semmit. Negyven ledolgozott év után önök, képviselőtársak teljes mértékben elengedték a nyugdíjas honfitársaink kezét. Ennyire fontos önöknek a nyugdíjasok megélhetése.

Nem akartam benyújtani javaslatokat, hiszen az elmúlt években láthattuk, mit jelent az, ha egy ellenzéki képviselő benyújt egy javaslatot: elmondja a parlamentben, majd azt követően lesöprik az asztalról. Ugyanakkor mégis kötelességemnek érzem, hogy hangot adjak az én szülőotthonomnak, a Heves megyei településeknek, Heves megyének. Nem nagy kérésem lesz önökhöz, csupán egy pár infrastrukturális hiányosságra szeretném felhívni a képviselő asszonyok és urak figyelmét, kezdve az utak állapotával.

Ha zenélő utakat akarnak keresni, akkor Heves megyében nagyon sokat találnak, de ezek nem olyan dallamokat szövelnek meg, mint amit önök elvárnak, hanem itt a kemény rock dukál, és szinte minden hónapban vihetjük az autóinkat szervizbe, mert az utak állapota sajnos az elmúlt 10 évben nagyon rossz minőséget produkált. Ha csak egyetlenegy útra kérhetek önöktől támogatást, akkor az a Tarnaörs-Visznek összekötő útszakasz. Szabó Zsolt úr, a megválasztott képviselőnk nincs itt, de ő évről évre megígéri, hogy majd jövőre, majd a következő választásokra felújítja ezt az útvonalat, vagy próbál valamilyen szinten segítséget kérni a kormánytól, de úgy látszik, hogy még neki sincs nyomatékossító ereje. Ezért megkérem azt a pár képviselőt, aki itt van - ebből is látszik, hogy mennyire fontos önöknek ez a költségvetésitörvényjavaslat: itt ülnek benn hatan, és vitatkozunk, négy-öt ellenzéki képviselővel. Szóval ennyire fontos és ennyire van kiüresítve a magyar parlamentarizmus.

Az utak után megemlíthetnénk még pár dél-hevesi települést, ahol sajnos a XXI. században Európa szívében még mindig vannak olyan települések, ahol sajnos több ezer család a mai nap is a hátsó kertjébe engedi a szennyvizet, mert nincs kiépítve a közmű. Itt említhetném Tarnaörs, Erk, Visznek, Tarnazsadány, Tarnabod településeket. Ha van rá lehetőség és mód, akkor kérem, vegyék figyelembe azt, hogy ezeken a településeken most már időszerű lenne valamilyen szintű közművesítést kialakítani.

Ha csak egy települést még megemlíthetnénk önöknek, Tarnabodot, amely egy 700 fős kistelepülés, ahol a mai napig nincs bevezetve a földgáz. Ha mégis úgy látják, hogy találnak egy kis rést a költségvetésben, akkor legalább erre az egy kistelepülésre kérem, vezessék be a földgázt. Legalább a lehetőségét adják meg az itt élőknek, hogy gázzal tudjanak fűteni.

Ugyanakkor tavaly a százezer főre, lakosra vetítve kijött egy tanulmány, amely szerint Heves megye az ország legbűnösebb országrésze, azon belül is a dél-hevesi járás. Sajnos, ahogy említettem a felszólalásom elején, a dizájnerdrog és az abból eredő szövedmények sajnos teljes közösségeket a kilátástalanság felé sodornak. A teljes fiatalság a kilátástalanság felé

számuldozik. Legalább pilot program keretében azt a három programot, amit javasoltam, hogy vármegei szinteken jöjjenek létre herbáellenes, dizájn-erdrog-ellenes akciócsoportok, vagy akár a herbállal, dizájn-erdroggal fertőzött településeken legyen 0-24 órás rendőri szolgálat, legalább Heves megyében kezdjék el, és ehhez biztos, hogy találni fognak a költségvetésben olyan tételeket, amiből át tudnak csoportosítani, hogy legalább a Heves megyében, a dél-hevesi térségben élőknek a közbiztonságérzete, a nyugalma valamilyen szinten jobb legyen.

Ha esetleg nem találnak ilyen tételeket, akkor egy-kettőt azért megemlíthetnek önöknek, hogy honnan lehetne átcsoportosítani. Sokat beszéltek itt képviselőtársaim a közmédiáról. Hát igen, ez egy 132 milliárd forintos tétel, aminek, ha legalább a 20-30 százalékát e települések felé irányítanák, már akkor megkönnyítenék több ezer honfitársunk életét. Vagy említhetném a Tiborcz, Garancsi felé irányított 120 milliárd forintot. Szóval vannak itt a költségvetésben olyan tételek, amelyek egy kicsi átcsoportosítással szerintem megkönnyíthetnék az én kis szülőotthonom életét. Köszönöm szépen, ha figyelembe veszik ezeket a javaslatokat. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lócsei Lajos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron kívüli felszólásra jelentkezett Takács Péter miniszterhelyettes, államtitkár úr.

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Élvezettel hallgattam az ellenzéki képviselők hozzászólásait, miután sikerült beazonosítanom a műfajt, ez a műfaj pedig a fantasy.

Én egyébként nagy fantasyrajongó vagyok, így sajnálom, hogy Gurmai képviselő asszony már nincs itt, mert ő is olyan szép kis fantáziavilágot épített fel, hogy Tolkien mester is elismerően bólintana. A fantasynek az a jellegzetessége, hogy magával tudja ragadni az embert, mert ez egy nagyon izgalmas műfaj. Vannak benne tündék meg sárkányok, nagy csaták, bele lehet feledkezni: Ha egy kicsit átadja magát az ember az élménynek, így el is feledkezik a valóságról. Én is már kis híján azt hittem, hogy óriási baj van, de aztán a fantasynek egy sajátossága, hogy a valósághoz nem sok köze van. S amikor most ránéztem az E-Alap költségvetésére, a kritizált egészségügyi kiadásokra, megnyugodtam, hogy a valóság azért még teljesen más, mint amit itt az ellenzéki képviselők felfestettek.

Talán nem árt, ha a fantasy világából kicsit visszatérünk és a valóságot újra szemügyre vesszük, akkor meglátjuk, hogy nagyon jelentős mértékben nőnek az egészségügyi kiadások. 2025-ben 330 milliárd forinttal több jut egészségügyi kiadásokra, mint eddig. 330 milliárdal több tavalyhoz képest: És minden évben nőttek. (Lócsei Lajos: GDP-arányosan kevesebb.) A GDP-aránnyal kapcsolatban lehet jövevénykedni. Két dolgot kell ezzel kapcsolatban figyelembe

venni, hogy 2010-ben az önök szövetségesei kormányzásának köszönhetően padlón volt a magyar gazdaság, a GDP-nk történelmi mélyponton volt, volt benne egy megtorpanás. Tehát, ha nagyon alacsony a GDP, akkor nyilván lehet magas arányokat mutatni.

A másik. Az elődeink idején minden nyereséget termelő állami vállalatot gyakorlatilag eladtak. Levágták az aranytojást tojó tyúkot, és húsleveszt főztek belőle. Egyszeri bevételek terhére növelték meg a kiadásokat. Könnyű úgy magas százalékokat mondani, hogy ha a végén összeadjuk, nem 100 lesz belőle, hanem 120, az állami vagyon elherdálása miatt. Nálunk dedikáltan teszünk félre minden évben a költségvetésben ezeknek a nyereséges állami vállalatoknak és stratégiaileg fontos területeknek a visszavásárlására.

Visszavásároltuk a telekommunikációs hálózatunkat, visszavásároltuk a vízhálózatunkat, visszavettük az oroszoktól a MOL-t, visszavettük a repteret. Ezekre nekünk félre kell tenni. Mi növeljük az állami vagyont, és úgy növeljük mellette az egészségügyre, oktatásra fordított kiadásokat. Én nagyon örülök, hogy minden tételben, ami a magyar betegek szempontjából fontos, fogunk tudni előrelépést elérni. A Pénzügyminisztériummal közösen dolgoztunk a kórházi adósságrendezési programon, az idén először már többlépcsős adósságrendezés volt, jövőre pedig 150 milliárd forint áll rendelkezésre a teljesítményarányos beépítésre.

(9.50)

Ezenfelül jelentős mértékben sikerül a gyógyszerkiadások fedezetét növelni, Európában ugyanis gyógyszerhiány van, az elhibázott gyógyszeripar-politikának köszönhetően, nincs alapanyaggyártás Európában, az összes nagy kivitte az alapanyaggyártást Kínába és Indiába. Az Európai Unióban a magyar elnökség alatt kezdeményeztük, hogy ezeket hozzuk haza, hogy az európai betegek ne szembesüljenek gyógyszerhiánnyal, és tudjuk kontrollálni az árat.

És képviselő úrnak mondanám, hogy készül a drogellenes stratégia. (Lócsei Lajos: Helyes!) Azt hiszem, ez egy kiváló hír. Három pilléren fog állni, egyébként, mint minden jó és hatékony drogellenes stratégiában, lesz benne kínálatszűkítés, ez nyilvánvalóan elsősorban a rendészeti feladatokat, rendészeti területeket érinti (Lócsei Lajos: Helyes!); lesz keresletsűkítés egy jó felvilágosító tevékenységgel; és a harmadik pedig a terápia. Ugye, ellentétben, mondjuk, a fővárosi drogstratégiával, ami egyedül az ártalomcsökkentésre helyezi a hangsúlyt, és drogozószobákat meg tücsereprogramot üzemeltet. Mi három pilléren álló drogstratégiát építünk, ami reményeink szerint hatékony lesz. Külön fókuszálni fogunk egyébként a leszakadó területeken megjelenő dizájn-erdrogokra. (Lócsei Lajos: Helyes!) És talán, ami még enél is fontosabb, azokra a szerekre, amelyek egyébként nem drogok, hanem mondjuk, gyógyszerek vagy

adott esetben patkányméreg, de drogként használják fel. Külön fókuszpont lesz rajta. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Lőcsei Lajos: ...nagyon örülünk neki! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr! Tisztelt Országgyűlés! Soron következik Aradszki András, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy tegnap volt alkalmam végighallgatni a költségvetés vitájának első napján elhangzottakat, és ebből következően azért tapasztaltam azt a markáns különbséget, amit az ellenzéki politikusok foglalnak el a mi pozícióinkhoz, a mi álláspontunkhoz képest.

Végiggondolva azt az időszakot, amit eltöltöttem itt a parlamentben, több költségvetés megszavazásánál, tárgyalásánál, vitájában voltam itt és vettem benne részt, a 2025. évi költségvetés tartalma, tendenciája és a körülötte levő politikai felhangok, valamint teljesen más értékek, értékítéletek erősen hasonlítanak a 2011-es költségvetés vitájához. Miért mondom ezt? Ez volt az első olyan költségvetés, amit a Gyurcsány-kormány, a baloldali kormányok után fogadott el a magyar Országgyűlés, és azt kell mondanom, hasonlóan a ma megvitattott költségvetési javaslatához, a 2025. évi költségvetés javaslatához, szintén történelmi költségvetés volt, mert megeremtette az alapját akkor és abban az időszakban, hogy elszakadjunk például az IMF pénzügyi gyámságától, vissza tudjuk fizetni a Gyurcsány-kormány által felvett hitelek egy részét, és biztosítani tudjuk azt a gazdasági szuverenitást, ami hosszú távon azt eredményezte, hogy Magyarország költségvetése, a magyar gazdaság fejlődése biztosított volt, biztosított volt a keresztpolitikai alapokon álló családpolitikánk kialakítása, biztosítva volt az is, hogy biztonságban érezzük magunkat, és megeremtsük annak a feltételeit, hogy Magyarország nem az eladósodás útján indul el. Magyarország ahhoz, hogy működni tudjon a gazdaság, működni tudjon az állam, működni tudjanak az önkormányzatok, nem vett föl hitelt, hanem saját erőből biztosította ezeket a feltételeket.

Azért is történelmi volt ez a költségvetés, mert ezeket a lépéseket megtéve egy biztosabb, kiszámíthatóbb és a magyar nemzeti szuverenitás, a magyar nemzet fejlődése szempontjából prosperáló időszak elé néztünk. Ennek az időszaknak lett vége külső körülmények miatt; kezdődött a Covid-járvánnyal kapcsolatos nehézségekkel, majd pedig az ukrán-orosz háború kitörésével véget ért az az időszak, amikor Magyarországot a külső körülmények nem hátráltatták, hanem segítették, és ezzel a segítséggel, ezen az alapon sikereket tudott elérni mind a fogyasztás, mind pedig a nemzeti össztermék növekedése tekintetében. Európa egyik markáns gazdasági szereplőjévé váltunk ezeknek a szempontoknak az alapján.

Hozzá kell tennem, hogy a Covid után azért még mindig sikeresen vettük az akadályt, Magyarország elrugaszkodott a Covid által sújtott helyzetből, és az az ország volt, amelyik a leghamarabb tért vissza a gazdasági fejlődés útjára.

De térjünk rá a 2025-ös költségvetésre, amely szükségszerűen egy új gazdaságpolitika költségvetése, hasonlóképpen, ahogy azt tettük a Covidot követően.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ennek a '25-ös költségvetésnek a szempontrendszere ugyanaz, mint a 2011-esé volt, hogy biztosítsuk azt, hogy alacsony legyen az infláció, tartósan alacsony legyen az infláció, biztosítsuk azt, hogy alacsony legyen a munkanélküliség, és biztosítsuk azt, hogy az államháztartási hiány is viszonylag alacsony mértékben alakuljon. Ezek az összetevők, ezek a fontos elemek azok, amelyek biztosítani tudják a gazdaság fejlődését és azon keresztül az emberek jólétének a javulását. Úgy gondolom, hogy az előttünk lévő 2025. évi költségvetési javaslat ezeket a célokat helyesen lőtte be. Ezek a megalapozó, a költségvetés végrehajtásának és az ország fejlődésének megalapozását szolgáló szempontok benne vannak a 2025-ös költségvetésben, mind a várható infláció mértékének meghatározása, a várható költségvetési hiány és a várható gazdasági növekedés megállapításának szempontjából. Tehát jó úton járunk.

És abból a szempontból is történelmi ez a költségvetés, hogy megpróbáljuk olyan helyzetbe hozni az országot és azon belül a magyar polgárok összességét, hogy jusson olyan dolgokra is, ami hosszú távon kihozza ennek az országnak a tehetségét és a szorgalmát, megerősíti az itt élő emberek elkötelezettségét a munka és a családok iránt. És reparálnunk kell azt az elhibázott gazdaságpolitikát, amit az Európai Unió követett el az elhibázott szankciókkal és az elhibázott energiamegoldásokkal kapcsolatban. Ezért a 2025-ös költségvetésben megfelelő szándékokkal gazdaságfejlesztésre, béremelésre, otthonteremtésre és a családtámogatásra fog megfelelő forrást előállítani a magyar gazdaság, a magyar nemzet összessége.

Ehhez különböző akciókat, különböző programokat kell elindítani, nem feledkezve meg arról, hogy azokat a támogatásokat, amelyek biztosították a magyar családok többségének a megélhetését, illetőleg elősegítették a családtervezést, elősegítették a gyermekvállalást is, az adókedvezményeket emelni kell, mert az idő azért elszállt és elment mellettünk, és a korábban megállapított kedvezmények nem teljes mértékben tudják betölteni eredeti céljukat. Ezért a duplájára kell a gyermekek után járó adókedvezményeket emelni. Ez benne van a költségvetésben, és ugyanolyan elvek mentén, hogy erre sem kell nekünk hiteleket felvenni, ennek a fedezetét a magyar emberek, a magyar vállalkozások teremtik meg a kormány jótékony gazdaságpolitikájának segítségével.

(10.00)

Emellett tovább kell folytatni az otthonteremtési és lakástámogatási programokat. Itt is oly módon folytatjuk, hogy még új eszközöket is bevezetünk a dolgozó fiatalok számára, például a diákhitel mellett munkáshitel biztosítására kerülhet sor.

Ne feledkezzünk el arról sem, hogy szinte minden költségvetési vita, minden gazdaságpolitikai vita alkalmával felvetődik a kis- és középvállalkozások helyzete Magyarországon! A kis- és középvállalkozások a legfőbb munkáltatók az országban, tehát nélkülük nem lenne ilyen a munkaerőpiaci helyzet, nélkülük még az úgynevezett nagyvállalkozások sem tudnának létezni, nélkülük nem működne a szolgáltatóipar, nélkülük igazából Magyarország igen nehéz helyzetbe kerülne, és nem lenne olyan vonzó a külföldi befektetések számára, mint amilyen most. Ezért a kis- és középvállalkozások támogatására meghirdette a kormány, és a 2025-ös költségvetésben ennek a fedezetét is biztosítani fogja, a Demjén Sándor-tervet, amely tőkejuttatással, kedvezményes hitellel támogatja azokat a vállalkozásokat, amelyek ezzel élni akarnak. Ezzel biztosítja azt a lehetőséget, annak a potenciálnak a kiterjedését, amely a kis- és középvállalkozásokban benne van, segítve őket, hogy a növekvő piaci versenyben, a növekvő, a modernitás felé hajló és tendáló magyar gazdaságban a saját eszközeikkel, szintén korszerű eszközök alkalmazásával részt tudjanak venni, piacot tudjanak szerezni, és a piacon meg tudják állni a helyüket, ezáltal a magyar népnek, a magyar nemzetnek magasabb szintű szolgáltatásokat tudjanak nyújtani.

Azt gondolom, hogy ez egy olyan gazdaságpolitikai akciótervnek része, amely azt fogja eredményezni, hogy a 2025. év a magyar gazdaság megerősödésének az éve lesz. Hasonlítani fog bizonyos értelemben - és reméljük, hogy legalább olyan sikerrel fog működni, mint amilyen sikerrel működött 2011 után - a Covid-járvány utáni időszakhoz, amikor sikerült elpattanni az elég mély pontról, amit a Covid által okozott nehézségek váltottak ki.

Emellett azt is hozzá kell tennem, hogy sokan vitatják, hogy kockázatainak vannak ennek a költségvetésnek. Ennek a tervezetnek valóban vannak kockázatai, de az nem a magyar kormánynak, nem a magyar parlamenti többségnek, nem a magyar kormánypártoknak tulajdonítható, hanem annak - és ezt a kockázatot mind az Állami Számvevőszék elnöke, mind a Költségvetési Tanács elnöke megemlítette -, hogy bizonytalan az európai uniós források helyzete. Az európai uniós források visszatartása nem gazdasági, nem jogállami kérdés, hanem tisztán politikai zsarolási potenciál, amelynek a kialakításában, támogatásában markánsan vesz részt az az ellenzék, amelynek tagjai most nincsenek itt (*Balassa Péter és Dócs Dávid felé fordulva:*), és gondolom, értik a distinkciót a mi hazánk képviselőitársaim.

Én arra kérem önöket, az itt nem lévő ellenzék azon tagjait, akik támogatják a magyar jogállamiság

örvén azt, hogy vonják meg a Magyarországnak járó forrásokat, hogy ezt ne tegyék. Abban segítsék hazánkat, a közös hazánkat, hogy jöjjenek ide ezek a források, abban támogassák, hogy ezek a források a magyar emberek javára kerüljenek felhasználásra, és a magyar gazdaság megerősödését, a költségvetés biztonságát és jövőnk, a magyar családok jövőjét tudják biztosítani.

Összességében azt tudom mondani, hogy minden olyan elem, amely a magyar polgárok életét közvetlenül befolyásolja, megfelelő támogatást kap a költségvetésen keresztül. Ahogy államtitkár úr is elmondta, például az egészségügyben is jelentősen nagyobb összegek kerülnek felhasználásra. Elindult, mind az egészségügyben, mind az oktatásban, egy jelentős bérfejlesztés. Hangsúlyozom, ez nem olyan bérfejlesztés lesz, mint amilyen volt a 2013-as, ha jól emlékszem, amikor Medgyessy Péter miniszterelnök bejelentette a pedagógusok emelését, három hónapot kifizetett, állt a kormány, utána odaadta az önkormányzatoknak, hogy tessék, fizessétek tovább. Ez egy olyan biztos gazdasági, közgazdasági és költségvetési alapokon járó bérfejlesztés lesz, amely hosszú távon vonzóvá teszi a pedagóguspályát, biztosítani fogja a megfelelő orvosi ellátást, és Magyarországon nemcsak a GDP alakulása fog pozitívvá válni, markánsan növekedni, hanem az úgynevezett jóléti index is olyan számokat fog mutatni, ami Európában megsüvegezendő lesz.

Én abban bízom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a költségvetés bátor, de megalapozott, és abban bízom, hogy a következő évben, amikor ennek a költségvetésnek a végrehajtása történik, az abban foglalt elképzelések valósággá válnak, és ez a magyar nemzet, a magyar családok érdekeit fogja szolgálni. A magam és a KDNP részéről is azt tudom mondani, hogy ezt a költségvetési tervezetet elfogadásra fogjuk javasolni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket! (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszöntöm képviselőtársaimat, a kormány képviselőit és a kollégákat, akik segítenek a mai ülés levezetésében. Most pedig megadom a szót Balassa Péternek, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Ha már megszólított Aradszki úr a kormányoldal részéről: itt van az ellenzék, és el fogja mondani a véleményét a 2025-ös költségvetési tervezettel kapcsolatosan. Nem veszem sértésnek, de úgy gondolom, ha a sorrendet nézzük, hogy ki hogyan szólal fel, akkor ne tessék a levegőbe beszélni, hogy nincsenek itt a képviselők, mert itt vannak, csak megvan a sorrend, hogy milyen felszólalásra lehet készülni.

Én magam is készültem, és itt államtitkár úrra nézek, aki itt fantasyra hivatkozott, dr. Takács Péter államtitkár úr mondta, hogy fantasyban élnek az ellenzék és a magyar emberek. (*Dr. Takács Péter: Nem*

mondtam ilyet!) Nem, a magyar emberek a valóságban élnek, önök élnek fantasyban és elképesztő fantasyban. Ugyanis, ha megnézzük a magyar gazdaság jelenlegi helyzetét, a jelenleg kimutatott gazdasági teljesítményét, akár a parlament infószolgálatán megnézzük azokat a számokat, amelyek tényalapok, akkor azok enyhén szólva is vérlázítók.

Amikor az ember nézte a parlamenti közvetítéseket - és engedjék meg, hogy egy kicsit formabontó legyen -, akkor régen mindig azt mondták, hogy ez a parlament olyan, mint a bolondokháza. Ha emlékeznek, '93-ban volt Hofi úrnak egy kis paródiája, amelyben azt mondta, hogy a bolondokházában költségvetést készítenek, és amikor megkérdeztek három pácienset, hogy mennyi hatszor hat, első mondta: kilencven. A következőt megkérdezték: hatszor hat mennyi. Péntek. Megkérdezték a harmadikat is: mennyi a hatszor hat? Harminchat. Hogy jött ki neked? A kilencvenből kivontuk a pénteket. Hát, jelen pillanatban az ember körülbelül azt érzi a jövő évi költségvetés tárgyalása kapcsán, mintha nem lennének tisztában azal, hogy mi a jelenlegi valóság, mire számíthatnak a magyar emberek.

El lehet fogadni bármilyen költségvetést. Egy költségvetés annyit ér, amennyit betartanak belőle, és az elmúlt égpár évtizedben azt látjuk, legyen az Fidesz vagy baloldal, hogy nem nagyon lett betartva. Most azonban közelítsük meg másik oldalról a költségvetést, mert a magyar embert, bárkit, aki otthon a televízióban nézi az előadást, vagy a munkahelyén próbál információt szerezni arról, hogy a parlamentben milyen döntések születnek, nem az fogja érdekelni, hogy milyen költségvetés van elfogadva, vagy mi a tervzet, hanem az, hogy mennyi pénzt tud hazavinni a családjának, miből tudja eltartani a családját. Ha megnézzük azt, hogy európai uniós összehasonlításban Magyarország jelen pillanatban Bulgária előtt kullog 9,2 eurós órabérrel, akkor azt gondolom, hogy ez elmond mindent. Én az osztrák határ mellett lakom, nem messze, Ausztriában 27 euróért dolgoznak óránként. Az európai uniós átlag 24,5 euró.

A bolondokházás kapcsolatot ugyanígy fenntartánám, sőt, háromszor aláhúznám, mert amikor az ember készül egy ilyen felszólalásra, azt hallja a hírekben, hogy Matolcsy és Nagy Márton egymást ekézi, akik a magyar gazdaság vezető szereplői, vezető emberei. Milyen hitelességet mutat az, könyörgöm, hogy főcímen valaki rákattint egy online felületre és egymást ekézik, hogy utánam nyúlt, el akart lehetetleníteni, de a miniszterelnök kiállt mellettem és ő bízott bennem. Így készülünk? Hát, mennyire hiteles egy költségvetéstervezet így?

(10.10)

Nézzük meg a jelenlegi adatot! Önök 397-tel tervezik a költségvetést, 397 forint/euró körül, ha jól emlékszem. Jelen pillanatban 412, és ezt nem én mondom, hanem Horváth Gábor, a Költségvetési Tanács

elnöke, hogy ha 10-12 forintos mínusz van, akkor az nagyjából a GDP-nek 0,6 százalékos mínuszt jelent. És ezt nem az ellenzéki mondja, legyen az jobbkios vagy Mi Hazánk-os, aki következik majd a sorban, hanem ezek a tények. Sőt, ezt önök mondták, tegnap fönt a pulpituson. És akkor ön föláll államtitkárként, szót kér, és azt mondja, hogy fantasyban él az ellenzék, meg fantasyban élnek a magyar emberek? (Dr. Takács Péter: Nem mondtam ilyet!) A magyar emberek jelen pillanatban rosszul élnek, úgy érzik, hogy rosszul élnek. Ha bármilyen közvélemény-kutatást néznek, a magyar emberek azt mondják, hogy rossz az irány, rossz a gazdasági mutató.

De a bérek után nézzük meg a demográfiai helyzetet, mert a költségvetést eleve érinti, hogy hány ember dolgozik Magyarországon, mi a jelenlegi demográfiai helyzet. A demográfiai helyzetben azt látjuk, hogy egyre többen hagyják el az országot, nagyjából Győr lakosságának megfelelő személy hagyta el az országot, akik például már Ausztriában dolgoznak. Tavaly 40 ezer ember hagyta el az országot. Azok a családok, akik ott gyerekeket nemzenek, azok a gyerekek ott fognak óvodába járni, ott fognak iskolába járni, ők már nem fognak hazajönni. Minden egyes adatot, amit megnézünk, nem jók a mutatók, és önök folyamatosan arról beszélnek, hogy minden pozitív, minden happy, minden szuper. Pedig nem ez a valóság, úgyhogy visszautasítom azt a bejelentést vagy kijelentést, vagy nem tudom, most hogyan fogalmazzak, amit államtitkár úr tett, hogy itt az ellenzék és a magyar emberek élnek fantasyban, itt minden szuper. Nem így van.

A költségvetés módosításával kapcsolatban rengeteg-rengeteg javaslatot adtam be az előző években, idén is nagyon-nagyon sokat nyújtottam be. Szombathelyel, Vas megyével, Nyugat-Dunántúllal kezdeném. Van egy vesszőparipám: 2022 májusában, amikor letettem a parlamenti eskümet, az első felszólalásaim között volt a légimentőbázis létrehozása. Van, aki már hallotta, ha valaki még nem, akkor azért pár szót erről ejtenék. Magyarországon hét légimentőbázis működik, de Nyugat-Magyarország és a mi saját körzetünk, Vas megye, Győr-Moson-Sopron megye és az a felső sarok, Sopron környéke sajnos nem lefedett terület, ugyanis van egy olyan uniós jogszabály, hogy a mentőhelikopternek 15 percen belül ki kell érnie, és hozzánk legközelebb csak a Balaton környékén van ilyen légimentőbázis. Én már akkor, 2022-ben elmondtam, hogy nagyon-nagyon nagy szükség lenne rá, mert életet lehet menteni, és nem tudhatjuk, hogy kire leselkedik a veszély, kinek a családtagja vagy éppenséggel kinek az ismerőse várja azt, hogy minél előbb odaérjen a mentőhelikopter. Én nagyon remélem, hogy a kormány támogatni fogja, voltak már erre utaló jelek, de hiszem, ha látom, és hiszem, ha már véglegesen egy határozott igen lesz a döntés. Azt gondolom, hogy a nyugat-magyarországi rész megérdemli, és még egyszer mondom: uniós jogszabály az, hogy ennek a kritériumnak megfeleljünk, és

ennek a kritériumnak eleget tegyen a magyar kormány.

A következő a családi pótlék. Szerintem nincs az a párt, amelyik nem mondja el a családi pótlékkal kapcsolatosan a véleményét és az álláspontját. Én is rengetegszer benyújtottam a családi pótlékkal kapcsolatos javaslatomat, hogy meg kell duplázni. 2008 óta változatlan a családi pótlék összege: 12 200 forint. És akkor megint államtitkár úrra nézek, mert akkora magas labdát adott, hogy azért szeretném lecsapni, olyan jó érzés, Ausztriában körülbelül 75 ezer forint a családi pótlék, nálunk 12 200 forint 2008 óta. Most mit írunk? 2024-et. Akkor ki lehet számolni, hogy hány év telt el. És ha mondjuk, csak pelenkában számolunk, akkor 2008-ban tíz egységnyi pelenkát tudott venni egy édesanya Magyarországon a családi pótlékból, ez jelen pillanatban, 2024-ben három egység pelenkát jelent, de önök azt mondják, hogy ezzel semmi probléma nincsen, ez így jól van, ehhez nem kell hozzányúlni.

Akkor még egy felmérést elmondanék önöknek. Nagyban veszélyezteti az önök 2026-os választási vereségét vagy győzelmét, vagy befolyásoltságát, hogy önök a családi pótlékhoz hogyan állnak, ugyanis elvárják most már a magyar családok, a magyar anyák, hogy igenis a családi pótlék összegét meg kell emelni, minimum megduplázni és inflációkövetővé tenni, mert az nonszensz, vicc, nevetséges, a legalja - nem lehet máshogy fogalmazni -, hogy önök 2008 óta ilyen megalázó szinten tartják ezt.

A módosító javaslatokkal kapcsolatosan a légi mentőbázisra már kitértem, és elmondtam, hogy milyen javaslatom lenne.

Szombathely. Megadta az élet, hogy két cikluson keresztül önkormányzati képviselőként tudtam dolgozni, és utána országgyűlési képviselőként képviselhetem megyémet és városomat. Nagyon-nagyon sok javaslatot adtam be, Vas megyével vagy Szombathely útjaival, hídjaival, vízvezető árkaival kapcsolatban és különböző fejlesztésekre folyamatosan beadom a módosító javaslataimat, de ha megengedik, akkor most egy ravatalozóról szeretnék beszélni, ami Szombathely Jáki úti ravatalozóját jelenti, és mellette a parkolással kapcsolatos anomáliákat.

Ha jól emlékszem, körülbelül 80 éves a szombathelyi ravatalozó, nem a legmegfelelőbb állapotban van, és azt gondolom, sajnós az is méltatlan, hogy Szombathely legnagyobb temetője mellett olyan parkolási problémák vannak, amelyeket meg kellene oldani. Én minden évben beadom a költségvetési javaslatomat és kérelmemet, de eddig még nem talált támogatásra. Nagyon remélem, hogy a kormány elgondolkodik az ilyen mértékű és ilyen igényű támogatáson, és igenis támogatni fogja ezt a kezdeményezésemet és ezt a javaslatomat.

Kistélepülések. Szombathely környezetében rengeteg hűségfalu és rengeteg olyan település van, amelyekkel felvettem a kapcsolatot, polgármesterekkel, önkormányzati képviselőkkel, és folyamatosan elmondták az igényüket, hogy milyen segítséget várnak,

és milyen módosításokat tegyünk meg. Az első például a határátkelők helye. Magyarország az Unió soros elnöke, és mindig azt mondják, hogy az igényesség nem pénzkérdés. Ha autóval valaki megérkezik, mondjuk, Ausztria felől, Bucsunál, és ha valaki elmegy arra a határállomásra, és megnézi, hogy milyen állapotok vannak, akkor jelzem, hogy bokrok, fák nőnek a határállomás tetején. Ha tehát egy turista ideérkezik, akkor nem tudom, hogy milyen arcukat mutatja Magyarország. Ha jól emlékszem, jó pár határátkelőt már el is bontottak, Lázár úr kezdeményezte, de kérném továbbra is, és ezt javasoltam, hogy a határátkelők áldatlan állapotát rendezzék. Azt gondolom, hogy beérkezni egy országba, és látni azt, hogy egy ország milyen állapotokkal fogad; az már egy nagyon nagy fejlődés lenne, hogy nem az van az emberben, hogy úristen, megérkeztem Balkániába, mert olyan állapotok vannak a határ mentén.

A falvakkal kapcsolatosan néhány települést megemlítenék: Vaskeresztes, Balogunyom települését, Torony települését. Vaskeresztesen például az árvíz miatt a Pinka-patak medrébe fűzfacsoportok dőltek be, ami kapcsán többször folytatott egyeztetést a településvezetés a Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatósággal a fák kiemeléséről, de sajnós eredménytelenül. A válaszban az állt, hogy az engedélyek megérkeztek az állam részéről, de az anyagi fedezet hiányzik. A falu felajánlotta, hogy saját költségén kiemeli a fákat és elszállítatja, azonban erre a felajánlásra sem érkezett válasz. A probléma égető, mert ha ismét nagyobb árhullám érkezik, az még nagyobb árvizet és katasztrófát fog előidézni. Láthattuk, hogy Magyarországon idén milyen állapotok voltak, így azt gondolom, hogy ebben is érdemes lenne lépni, és ebben is érdemes lenne lépéseket tenni, hogy változzon valami. *(Dr. Takács Péter kimegy a teremből.)*

Például Balogunyomból az ivóvízellátással kapcsolatosan kérdeztek, és kérték, hogy segítsék. Az út- és járdahálózat, valamint a csapadékvíz-elvezetés mellett a település ivóvízrendszerével kapcsolatosan kritikus vélemények hangzottak el. Évről évre egyre több a csőtörés, a szakemberek elmondása szerint látványosan el vannak öregedve a csövek, a település több pontján akadozik a nyomás, ezért az ivóvízellátó rendszer felújítása sürgető, amihez központi forrás igényelhető. Itt a falukisbuszok beszerzésétől elkezdve az óvodák, iskolák felújításáig mindenre szükségük van a kistélepüléseknek és a környékbeli falvaknak.

Én azt gondolom, hogy az, amit államtitkár úr mondott - és látom, hogy közben el is ment -, teljesen nem felel meg annak, hogy fantasyban élnek az ellenzéki képviselők és a magyar emberek. A magyar emberek a valóságban élnek, és ezzel szeretném befejezni a felszólalásomat. Én azt gondolom, hogy a magyar kormány jelen pillanatban tévúton jár, és próbál egy olyan pozitív propagandával előrukkolni, amellyel megpróbálja nyugtatni a magyar lakosságot, de a magyar emberek érzik, tudják, látják, hogy jelen pillanatban rossz

irányba megy a gazdaság. Úgyhogy higgyék el, azok a kritikák, amelyeket megfogalmaztunk, mind valóságok. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Pesti Imrének, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PESTI IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Egy hiteles költségvetésnek három feltételt kell teljesítenie. Elsősorban összhangban kell lennie az Alaptörvénnyel, azaz mindenkinek joga van a testi és lelki egészségének megőrzéséhez. E jog érvényesülését Magyarország a munkavédelemmel, egészségügyi intézményekkel, orvosi ellátással, a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával, valamint az épített és természeti környezet védelmének biztosításával segíti elő. Másrészt összhangban kell lennie a deklarált céloknak a hozzájuk rendelt forrásokkal. Magyarország nemzeti kormánya kiemelt értéként tekint az embert és az emberi egészséget. A jó egészség jelentős egyéni és társadalmi érték és erőforrás, melynek megőrzése és fejlesztése nemzeti érték és érdek.

(10.20)

A lakosság egészségi állapota alapvetően meghatározza egy nemzet sorsát és jövőre vonatkozó kilátásait, valamint egy ország gazdasági versenyképességét. A költségvetésnek előremutatónak is kell lennie. A költségvetés mindig a jövőről szól, arról, hogy milyen jövőt akarunk, milyen jövőt építünk, milyen jövőt biztosít a költségvetés az egészségügyi ellátórendszer számára és ezen keresztül a betegek számára. A 2025-ös költségvetésben közel 350 milliárd forinttal több forrás áll az ágazat rendelkezésére, mint állt a 2024. évben, tehát több forrás jut.

Talán érdemes megnézni, hogy milyen örökséget vettünk át. A balliberális kormányzat a csőd szélére sodorta az országot és vele együtt az egészségügyi ellátórendszert is. Több mint 600 milliárd forintot vettek ki a rendszerből, bezárták a svábhegyi gyermek-kórházat, az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézetet, a Schöpf-Merei Kórházat és a Szabolcs Utcai Kórházat, amely az orvostovábbképzésnek volt sokáig a fellegvára. Megszüntettek 16 ezer aktív ágyat, 6 ezer egészségügyi dolgozót bocsátottak el, megszüntettek egyhavi bért is. Bevezették a vizitdíjat és a kórházi napidíjat. Azóta is álhírekkel, hamis és kamuvideókkal riogatják az embereket, aláásva ezzel az orvostársadalom, az egészségügyi rendszer és az emberek közötti bizalmat, amely feltétele a sikeres gyógyításnak, illetve a gyógyulásnak. Rombolni gyorsan lehet, azt helyreállítani sokszor évtizedeket igényel.

Milyen az a nemzetközi környezet, amelyben ez a költségvetés megszületett? A háború, a rossz brüsszeli szankciók és az energiaválság ellehetetlenítette Európát és a magyar gazdaságot is. A 2025. évben végre

belátható közelségbe került a háború befejezése, lezárása. A béke lehetővé teszi, hogy a 2025-ös költségvetésben több pénzt fordítsunk gazdaságfejlesztésre, béremelésre, otthonteremtésre, családtámogatásra, s ezen belül több pénz jut az egészségügyre is.

A 2025-ös költségvetés és a nemzeti kormány eddigi eredményei. 2010 óta a bérek tekintetében - hangsúlyozom: a bérek tekintetében - a legnagyobb arányú növekedés az egészségügyi rendszerben valósult meg. Az utolsó baloldali kormány által beadott költségvetéshez képest az egészségügyi bérekre fordított összeg több mint négy és félszeresére emelkedett, ezt biztosítja a 2025-ös költségvetés is. Egészségügyi célokra mintegy 3700 milliárd forint fog rendelkezésre állni, ez 2500 milliárd forinttal magasabb összeg, mint a baloldali kormány által benyújtott 2010-es költségvetés. És még egy nagyon fontos adat: a 2010-es kormányváltás óta mintegy 30 000 milliárd forint jutott az egészségügyi ágazatra.

Néhány konkrét példa: 2010-ben egy kezdő orvos bére 130 ezer forint volt, most 687 ezer forint. Egy 40 éve dolgozó orvosnak a bére 2010-ben 262 ezer forint volt, most 2 millió 380 ezer forint. Jelentős a szakdolgozók béremelése is, amely két részletben történt. 2023. július 1-jével történt egy 18 százalékos béremelés, mintegy 50 milliárd forint állt rendelkezésre a szakdolgozók számára. 2024-ben egy újabb béremelés történt, egy 20 százalékos, el is érte az orvosi átlagbér 37 százalékát; mintegy 84 ezer egészségügyi szakdolgozó és egészségügyben dolgozó részesült béremelésben. Míg 2010-ben egy egészségügyi szakdolgozó bére 170 ezer forint volt, a mostani átlagkeresetük meghaladja a 800 ezer forintot. A 2025-ös költségvetésben továbbra is rendelkezésre áll forrás a megemelkedett bérek biztosítására.

Konkrétan mi zajlik az egészségügyi fejlesztés terén? Nagyon fontos az orvostovábbképzés, a rezidensek képzése. Az ő képzésükre a kormányzat ösztöndíjakat, pályázatokat hirdet, hogy egyre többen maradjanak a rendszerben, egyre több orvos szerezzen szakvizsgát és maradjon is itthon, bár a kivándorlás jelentős mértékben csökkent. Még egy fontos adat - kár, hogy a jobbikos képviselő elment -: néhány hónappal ezelőtt volt egy közvélemény-kutatás, ahol megkérdezték az orvosokat, hogy az ő gazdasági helyzetük jobb-e a bérek rendezése óta, a paraszolvencia megszüntetése óta. Az orvosok kétharmada, mintegy hatvanhategyszázhány százaléka jelezte, hogy az ő gazdasági helyzetük lényegesen jobb, mint korábban volt - válaszolva arra, hogy mennyire rossz a helyzet.

Az intézményi előirányzatokkal kapcsolatban: itt is egy 10 százalékos többletet biztosít a 2025. évi költségvetés az egy évvel korábbihoz képest. Jelentős, hogy a hbc-s-re, a homogén betegcsoport revíziójára 150 milliárd forintot költ a kormány. A Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központban is mintegy 10 százalékos többlet van a 2025-ös költségvetésben. Jelentős az Országos Vérellátó támogatásának a növekedése, mintegy száz százalékkal nőtt meg.

A nyugat-nílusi láz transzfúziós kockázatának csökkentése érdekében itt megduplázódott az OVSZ-nek, az Országos Vérellátónak juttatott támogatás.

Az Országos Mentőszolgálat költségvetésén is van egy közel 5-10 százalékos béremelkedés. A mentőszolgálat mintegy 256 mentőállomáson, 207 ügyeleti helyen, 15 ezer fővel látja el a mentést. Nagy hagyományai vannak a mentőszolgálatnak, hiszen valamikor régebben, még talán a 90-es évek előtt is a magyar mentőszolgálat a dán Falck mentőszolgálat után a világ második legjobb mentőszolgálat volt, és azt gondolom, hogy sokkal ma sem vagyunk lemaradva.

Jelentős az informatikai fejlesztés. Az informatikai fejlesztésre mintegy hússzor nagyobb forrás áll rendelkezésre, mint állt korábban, 2024-ben. Az egyéb ágazati fejlesztésekben is mintegy 60 százalékos többlet áll rendelkezésre.

A költségvetésben szerepel néhány program, amit eddig nem említettem: a határon túli magyarok magyarországi egészségügyi ellátásának támogatása, szerv-, illetve szövetaományozás költségének térítése, egészségügyi köztestületek működésének segítése, egészségfejlesztési irodák működési támogatása, egyházi fenntartású egészségügyi intézmények kiegészítő támogatása, nővérszállók fejlesztési költségének támogatása. Ezt kiemelten fontosnak tartjuk, hiszen köztudott, hogy középkezdő-, szakdolgozóhiány van az egészségügyben. Ez egy nagyon fontos lépés annak érdekében, hogy a szakdolgozók itt maradjanak, sőt újabbak jönnek a lakhatási támogatással, azaz a nővérszállók építésével. Jelentős a Patika-hitelprogram, illetve az Onkológiai Akadémiai Alapítvány támogatása.

Lassan a végére érve egy nagyon fontos eredményt szeretnék megosztani önökkel. Az Eurostat adatai szerint a születéskor várható élettartam az Európai Unió átlaga szerint 81,5 év, Magyarországon 4,6 évvel kevesebb, 76,9 év, hasonló, közel hasonló, mint amilyen a V4-átlag. De ami ennél sokkal fontosabb - és ez a fontos szám -, az egészségben eltöltött életevek száma. Itt az Európai Unió átlaga 62,6, a V4-ek átlaga 61, Magyarország átlaga 62,6, tehát pontosan annyi, mint az európai uniós átlag, magunk mögött tudva Lengyelországot, Csehországot, Luxemburgot, Németországot, Portugáliát és még sokan másokat. Ez egy óriási eredmény.

Míg '10 és '22 között az Európai Unióban az egészségben eltöltött évek száma 0,8 évvel növekedett, a V4-ek átlaga 2,6 évvel, itt Magyarországon 5,1 évvel növekedett. Azt gondolom, hogy nemzetközileg is megsüvegelendő ez az eredmény. Ez a magyar egészségügynek és a magyar embereknek az érdeme, akik tudomásul vették, hogy az egészség megőrzése, az egészségtudatosság elterjedése, elterjesztése egy rendkívül fontos érték és érdem. Még egyszer köszönnet a magyar polgároknak.

Végezetül: a nemzetgazdaságon belül az egészségügyre úgy kell tekinteni, mert ez egy bonyolult rendszer, mint a közszolgáltatások nehéziparára, az

egészségügy, az egészség pedig a versenyképesség alapfeltétele.

(10.30)

A 2025. évi költségvetésre biztosított források lehetővé teszik, hogy az ágazat működőképes maradjon, sőt egyes területeken előrelépjen, ezért jó szívvel ajánlom a költségvetés elfogadását valamennyi képviselő számára. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Dócs Dávidnak, a Mi Hazánk képviselő-csoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Itt elhangzott kormánypárti képviselőtársamtól, hogy ez egy bátor költségvetés. Igazság szerint én a bátor helyett inkább talán bizonytalan költségvetésnek nevezném el ezt a jelenlegi költségvetést, hiszen ez egy kicsit olyan, mintha hazardírozna a kormány.

Miért lehet ezt állítani? Ezt például azért lehet állítani, mert 2025-ben a törvényjavaslat alapján 3,2 százalékos inflációval terveznek például, de a számok azt mutatják, hogy 2023-ban az 5,2 százalékos inflációból aztán lett 17,6 százalékos. Tehát azt gondolom, hogy nem validak ezek a számok, és igen félrevezető. Ezt pedig azzal tudnám alátámasztani, hogy a 2023-as költségvetést harmincszor kellett módosítani, a 2024-est pedig már azelőtt kellett módosítani, hogy hatályba lépett volna. Azt gondolom, el kell gondolkodni akkor ezen, és messzemenő konzekvenciát lehet belőle levonni.

Szeretnék egy pár összehasonlító adattal élni, hiszen ha megnézzük ezeket az adatokat, akkor azt gondolom, ezekből egyértelmű és világos lesz az, hogy ez a költségvetés miért nem jó irányba halad. Nézzük meg például azokat az összegeket, amelyek egy jó ideje nem változtak! Természetesen lehet érte okolni majd a baloldali kormányzást és a baloldalt - én ebben nem szeretnék önöknek gátat szabni -, viszont önöknek volt közel másfél évtizede arra, hogy ezeken a sarokszámokon változtassanak, remélhetőleg pozitív irányba. Ez viszont nem történt meg. Nézzük ezeket a számokat! A köztisztviselői illetményalap 2008 óta változatlan, 38 650 forint. Azt gondolom, egy idejmúlt összegről beszélhetünk.

Na, de nézzük, önök egy családbarát, szociálisan érzékeny kormányzatnak szokták magukat hirdetni, legalábbis a retorikában, és amit önöktől nem lehet eltagadni, hogy a családtámogatási fronton valóban igen sok többletforráshoz juttatták a magyar családokat. Az már más kérdés, hogy ezek a többletforrások sajnos általában brutális áremelkedést vontak maguk után, és a nettósított összeg sajnos nem igazán volt nagy segítség ezeknek a családoknak. Erre is ki fogok térni, mert látom, hogy Hollik képviselőtársam rázza

a fejét. Ezt nem én mondom, hanem olyan statisztikák, amelyek idén születtek, méghozzá arról, hogy a tavalyi évhez képest 11 százalékkal kevesebb volt a gyermekszületés száma Magyarországon. Ezzel százalékos rekordokat döntöttek meg - ilyen-olyan családtámogatási kedvezmények ellenére -, ami azt jelenti, hogy a világháború alatt is több gyermek született Magyarországon, mint az önök kormányzása alatt ebben az évben. Azt gondolom, azért ez egy elég lesújtó adat és egy elég lesújtó konkrétum.

Na, de nézzük akkor, hogy azok a konkrétumok, amelyekről elkezdtem beszélni, pontosan mik is! Hát, mondjuk, a családi pótlék összege 2009 óta változatlan, 12 200 forint. Valóban, a Mi Hazánk Mozgalom is azon az állásponton van, hogy csak azért ne támogassunk valakit, mert ő szült, mert tudjuk, hogy ezzel milyen problémát lehet megnyitni; mondjuk, be sem zárták ezt a problémát, pedig az önök kormányának igencsak lett volna rá lehetősége. Azt gondolom, hogy a vidék gettosodásához önök nagymértékben hozzájárultak.

Hogy mit von maga után az - erre nem nagyon térnék ki, nem ennek a napirendi pontnak a része, de érintőlegesen megemlíteném -, hogy ha valakik megélhetési okokból szülnék, akkor nemcsak azt, hogy gettosodik Magyarország, ezt értsék akárhogy, hanem azt vonja maga után, hogy például ahonnan én jövök, Nógrád vármegyéből, a Szécsényi járásból, ott a legnagyobb a korai iskolaelhagyók száma, több mint az egyharmada a diákoknak. Ezt vonja maga után az, hogyha nem jól átgondolt családpolitikát folytat egy kormány. De ez nem az én tisztem, nem az én témám, úgyhogy erre csak ennyiben szerettem volna kitérni, viszont a 12 200 forint igencsak lesújtó jelen esetben is.

Nézzük, hogy mi az még, ami nem változott, hiszen az önök legfőbb szavazóbázisa, az önök legfőbb tábora a nyugdíjasok. Önök milyen gesztust nyújtottak felénk? Persze, van 13. havi nyugdíj, ez dicséretes, de induljunk ki a nyugdíjminimumból, ami szintén 2008 óta nem változott, és jelen esetben még most is 28 500 forint, vagy ha már 28 500 forintnál tartunk, akkor nézzük meg, ami a nyugdíjminimummal száz százalékban egybeeső összeg... *(Egy tüsszentésre:)* Egészségére! Köszönöm szépen, még alá is támasztotta. Ez a 2008 óta szintén változatlan gyes összege, ami ráadásul nem is 28 500 forint, hiszen ha ezt nettósítom, levonom belőle a 10 százalék nyugdíjjárulékot, akkor megkapom, hogy csak 25 650 forint. Azt gondolom, hogy ez az összeg értelmezhetetlen a XXI. században, 2024-ben.

Na, de jó hír, hogy úgy néz ki, önök is rájöttek, hogy valamit elhibáztak, önök is rájöttek, hogy mint ahogy a GPS-en, az önök kormányzásánál is egy újraindítás gombot kell nyomni: azt mondta Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter, hogy egy új gazdaságpolitikára van szükség. Mi örülünk neki, hogy végre eljutottak erre az elhatározásra, hiszen a számok magukért beszélnek, azok ezt támasztják alá.

Nézzük, hogy ennek az új gazdaságpolitikának mi a három alapja! Ugye, az egyik alap nem lehet más,

mint a bérek felzárkóztatása. Rossz hír, hogy van honnan, hiszen jelen pillanatban már a romániai bérek után járnak a magyar bérek. Ez azért szomorú, mert miniszterelnök úr itt elküldött egypárunkat, nem melegebb éghajlatra, hanem csak Romániáig, menjünk ki, éljünk ott, és nézzük meg, hogy ott mivel másabb az élet. Én véletlenül sem szeretném azt mondani, hogy Romániában az élet habostorta, ám ha tehetem, én sokat járok nemzeti érzelmű képviselőként Erdélybe - amíg nem voltam képviselő, addig is jártam -, és azt látom, hogy rohamos módon fejlődnek. Olyan fejlesztések látnak náluk napvilágot, amelyek az átlagember mindennapi életét szolgálják, és ezeket a fejlesztéseket itthon például nem látom. Amíg Romániában - ahová miniszterelnök úr küldött minket ottélés céljából - komplett, több tíz kilométeres vasúti szakaszokat újítanak fel úgy, hogy gyakorlatilag újjáépítik azokat, vagy amíg a nálunk jól bevált kátyúzás helyett ott felpályás útzárnál kilométer hosszan marnak fel úthálózatokat és húznak új aszfaltot, addig nálunk - azt gondolom, hogy ebben is elsők vagyunk, csak kérdés az, hogy a sort melyik felől nézzük és értékeljük, sereghajtók vagyunk Európában - eközben vasútvonalakat zárnak be.

A fővonal, ami Bécs felé ment, gyakorlatilag alkalmatlan volt arra, hogy nemzetközi forgalmat bonyolítson le. Így már Németországban nem is fogadták a vonatainkat, azokat Bécsig lehetett közvetíteni és közlekedtetni, egész egyszerűen azért, mert annyi kérészt szedtünk mindig össze a remek, jó pályáinknak köszönhetően, hogy soha nem sikerült időben odaérni. Ezek az InterCity járatok - ezt csak hozzáteszem -, tehát a legprémiumabb utazási élményt kellene hogy nyújtsák az átlagutazónak, ezzel szemben egy balkáni szintre sikerült süllyedni. De ezt megint csak nem én mondom, hanem ezt mondja a közlekedési miniszter is. Azt mondja, hogy a közel 8000 kilométer magyarországi vasúthálózat több mint kétharmada azonnali felújítást igényel, és ehhez most valahogy kellene forrásokat összekalapolni, bár mondjuk, ebből a költségvetésből igazán nem látom, hogy olyan nagyon rá lenne fókuszálva például erre a témára.

A közúthálózatunkat meg már inkább nem is minősíteném, mert a minősíthetetlen kategória az, ami leginkább érvényes erre. Ha átmegyünk az előbb emlegetett Romániába, akkor ott viszont még a Hargitára is sztrádamínőségű utakon tudunk feljutni. Hát, ez a különbség lassan, hogy nem mi megyünk a Balkánra, hanem a Balkán jött el hozzánk önöknek köszönhetően. Nagyon kíváncsi leszek az önök cáfolatára, majd várom őket nagy szeretettel.

De nézzük meg akkor a bérek felzárkóztatása után - amúgy még egy adat, hogy mi itt élharcosai vagyunk Európának és az Uniónak -, hogy a tőlünk kicsit nyugatabbra lévő országban, Ausztriában nincsen minimálbér elfogadva, de a legkevesebbet keresők is 700-800 ezer forintnak megfelelő összeget keresnek euróban, bruttó összegben természetesen. Magyarországon ez nem éri el a 300 ezer forintot sem. Talán

ennek köszönhető az, hogy Ausztriába most már városnyi számban járnak ki a magyarok dolgozni - nagyobb városra gondoltam, nem egy ilyen kisebb vidékire - azért, mert egész egyszerűen a megélhetésükhöz, a magyar megélhetésekhez sajnos osztrák fizetések kellene, merthogy itt ezekhez az árakhoz ezek a fizetések valahogy nem kompatibilisek, nem lehet belőlük kijönni. Egész egyszerűen azért nem, mert a közelmúltban - én sem akartam hinni a szememnek, megfogadva miniszterelnök úr tanácsát, bár nem költöttem Romániába - átugrottam Partiumba, és megnéztem az árakat, összevettem.

(10.40)

Két bevásárlóközpontban vásároltam, mindkét bevásárlóközpont ugyanahhoz a lánchoz tartozott. Nem sokat vásároltam, egy hétvégére való adagot, és a különbség számottevő volt, hiszen amíg itthon közel 17 500 forintot kellett fizetnem ugyanazokért a termékekért, addig kint csak 14 500 forintnak megfelelő összeget. És ha egy nagybevásárlásról, egy havi méretű bevásárlásról beszélek, akkor, úgy gondolom, ez lényegesen nagyobb összeg. Arról már ne is beszéljünk, hogy esetleg még ott is tankolnék, mert még az üzemanyag is olcsóbb, mint nálunk.

Na de, akkor nézzük a másik lábat, amire az önök kormánya azt mondta, hogy jóval nagyobb hangsúlyt kell fektetni! A minap valamelyik este, azt hiszem, fél tizenegyig vitázhattunk ebben a kérdéskörben és témában is, ez nem más volt, mint a lakhatási kérdés.

Ez a vita elég szomorúan kezdődött, hiszen eleve úgy kezdődött, hogy már az önök előterjesztője is elismerte, hogy gyakorlatilag Magyarországon lakhatási válság van. Na de, miért lehet ilyeneket mondani? Hát, azért lehet ilyeneket mondani, mert például negyed évezred szükségeltetik ahhoz, hogy Magyarország ingatlanállománya megújuljon. Negyed évezred! Nem öt-, meg tízéves időintervallumokról beszélünk, mint az előző érában, tervszerűen, már nem százéves, hanem már negyedévezredes intervallumban beszélhetünk arról, hogy mikor tudna megújulni a jelenlegi statisztikai adatok alapján Magyarország ingatlanállománya.

De ott hoztam pár példát, és azt gondolom, a költségvetési vitában talán itt is elférnek ezek a példák. A minimálbér nettó összege 177 ezer forint. Miért beszélhetünk lakhatási válságról? Azért beszélhetünk lakhatási válságról, mert egy átlag - még egyszer le szeretném szögezni és hangsúlyozni: átlag - budapesti albérlet 247 ezer forint. *(Hollik István: És vidéken mibe kerül?)* Tehát azt gondolom, hogy nem nagyon tudnak akkor lakáshoz jutni mondjuk a legrászorultabbak. Vidéken is, mondom akkor képviselőtársam érdeklődésére, akkor elkezdünk egy ilyen párbeszédet az én felszólalásomban; hoztam ilyen példát is, hogy ha valaki nem tud, mondjuk, egy albérletet kifizetni, akkor az önök családtámogatási kedvezményeinek köszönhetően, mondjuk, próbáljon meg egy

újépítésű ingatlant építeni. Ha, mondjuk, ez az ingatlan a fővárosban épülne, akkor az átlagárakkal számolva azt jelenti, hogy ez körülbelül olyan 130 millió forint lenne, ha egy 100 négyzetméteres új építésű ingatlanról beszélünk. Ehhez azért jó ideig kell gyűjtögetni.

Jó, elfogadom, nem kell mindenkinek a fővárosban lakni, költözzünk vidékre! Elköltöztünk vidékre, itt ugyanez az új építésű ingatlan, mondjuk, szintén 100 négyzetméteres nagyságban, 90 millió forint. Ha a 90 millió forinthez a minimálbér 50 százalékát számolom, akkor azt jelenti, hogy közel negyven évig kell gyűjtögetni egy átlagmagyarnak, egy átlag-, átlagbérrel rendelkező magyarnak akkor, ha a fizetésének felét erre a lakhatásra fordítja.

De tudom, hogy még ennyire sem jó a helyzet ma Magyarországon, úgyhogy hagyjuk az új építésű ingatlanokat, meg ne akarjunk itt urizálni 100 négyzetmétereken, költözzünk el a sajnos legcsöröbb, de egyébként rengeteg lehetőséggel teli Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyébe! Itt az átlagbérek nettó 238 ezer forint környékén járnak, és az átlagalbérletek egy 50 négyzetméteres ingatlanál jóval 100 ezer forint fölött vannak már, mondjuk, egy megyeszékhelyen. De ha, mondjuk, azt mondom, hogy én vásárolni szeretnék, akkor az azt jelenti, hogy az ottani árakhoz viszonyítva és az ottani átlagkeresethez viszonyítva húsz év kell, hogy egy 50 négyzetméteres ingatlanra össze tudjuk spórolni a szükséges összeget.

Azt gondolom, hogy ez is elég lesújtó; és akkor a negatív gyermekszületési számok után talán meg kell említenem, hogy miért mondhatja azt százból csupán csak hat megkérdezett fiatal, hogy ebben az országban tervezi a jövőjét. Hát, azért mondja ezt, mert ebben az országban önök nem hagynak nekik jövőt, amíg sajnos az önökhöz köthető oligarchák, pénzemberek, tehetséges vállalkozók gyakorlatilag most már nem magyarországi szinten, hanem világvizonylatban az élmezőnyhöz tartoznak - egyesek, a kiváltságosok, a tehetség alapján, természetesen, meg a jószerecsenek okán -, addig az átlagmagyarnak pedig a jut, hogy ha nem is Romániába, ahova a miniszterelnök úr küldte őket, de valamilyen nyugati országba kénytelenek elköltözni, ha szeretnék a jövőjüket megalapozni.

Közülük vannak olyanok, akik aztán hazajönnek és itthon próbálnak szerencsét, a külföldön megkeresett pénzt aztán itthon jól elverik, és megint külföldre mennek, de a szomorúbb az az, hogy már olyanok is vannak, akik egyáltalán nem is tervezik, hogy hazajöjjenek, mert úgy érzik, hogy ezek a körülmények, amik ebben az országban - mondjuk így - alakultak az elmúlt másfél évtizedben, fojtogatóak.

Személyes példát is tudok erre hozni. Ha valaki egy jobban szituált környékről elmegy egy még jobban szituált környékre, esetleg egy kis zavart okozhat a fejében. De ha valaki Magyarország egyik legszegényebb régiójában szocializálódott, kiment külföldre, ahol meglátta a csodát, és azt, hogy lehet normális, emberhez méltó életkörülmények között is élni, és aztán hazajön, és azt mondja nekem, hogy fojtogató ez az

egész légkör, akkor azért úgy nekem is szokott lenni pár keresetlen szavam, mert akármilyen fojtogatóvá tették önök ezt a légkört, ez a hazánk.

De amikor az ellenérveket meghallgatom, hogy sajnos azt a rengeteg munkában és a problémákban megfásult, keserű embert kell nézni, az önök bürokrata rendszerének az útvesztőjével kell állandóan küzdeni - és még említett jó pár példát -, akkor én azt látom igazság szerint, hogy megértem, hogy miről beszélnek ezek a külföldre távozó fiatalok. És Kósa képviselőtársam is kiemelte tegnapelőtt a vitában, hogy az jó, ha valaki egyébként elmegy, mondjuk külföldön tanul, tapasztalatot szerez - esetleg egy kis pénzt is -, és hazajön. Ez a jó, ezt még én is tudom támogatni, bár én annak örülnék, ha A-tól Z-ig Magyarországon tudnának a magyar fiatalok boldogulni. De ahogy elmondtam önöknek, sajnos a helyzet, a tendencia az, hogy nem jönnek haza a magyar fiatalok nagyon nagy számban. Egész egyszerűen azért nem, mert Németországban építeni majdnem ugyanannyiba kerül, mint Magyarországon építeni. Már csak azért is, mert magyar szakemberek húzzák fel a házat, és ha el kell rajta gondolkodni, hogy befektetés gyanánt inkább hol építék, akkor lehet, hogy nem Tarnaleleszen vagy Nógrádszakálban fog építeni majd mondjuk ez a fiatal, hanem elmegy, és Németország valamelyik gyönyörű szép kisvárosában; ahol még egyébként a migránsok sem vették át a hatalmat, de ez idő kérdése, tudjuk, hogy Nyugat-Európa is a lejtő felé halad.

Nézzük meg, hogy mi a harmadik láb! A harmadik láb a kkv-szektor megerősítése. Merthogy önök rájöttek, hogy az a gazdasági irány, ami most, jelen pillanatban gőzerővel száguld a szakadék felé, nem jó, és addig kéne - szó szerint - elkormányozni, amíg nem rohanunk szakadékba. Önök azt mondják, hogy a német gazdaság jelen pillanatban a béka legkevesbé nemesebb része alatt található emeletekkel - egyébként igen -, de önök ezt a gazdasági modellt tartották nagyon hosszú ideig követendő példának. Ezért tették hazánkat német autóiipari összeszerelő üzemmé; azzá degradálták, azzá züllesztették ezt az országot.

Aztán rájöttek, hogy nem jó ez a Nyugat-Európa-függőség, nem jó ez a német gazdasági modell, hát, nyissunk Keletre is! A gondolat önmagában még nem is ördögtől való, na de, önök hogyan nyitottak Keletre? Hát úgy, hogy a német autóiipari összeszerelő üzemekre most idetelepítettek keleti, főként kínai vagy vietnámi vagy koreai akkumulátorgyárakat. Ez aztán az innováció! Magas hozzáadott érték, a magyar kútfőből megszületett tudomány és jó gondolat kell hozzá, avagy még ez sem, hiszen a külföldi, keleti gyárak mellé hoznak keleti vendégmunkásokat is, akik köszönik szépen, jól érzik itt magukat, sokkal kevesebb pénzért elvégzik a munkát, kevésbé válogatva, mint a magyar munkavállalók; és tudom, erre önök azt mondják, hogy addig nem lehet felvenni vendégmunkásokat, amíg az adott állást, mondjuk, magyar munkavállalóval is be lehet tölteni; de a szomorú az, hogy nem fogja betölteni egy magyar munkavállaló

ugyanazokkal a feltételekkel a meghirdetett állást, mint egy külföldi vendégmunkás.

És erre csak úgy figyelmeztetném önöket, hogy Erdélyt az ilyenfajta gazdaságpolitika miatt veszítetjük el; mert annak idején a román kecskepásztor kevesebből is megcsinálta ugyanazt a munkát, mondjuk, mint a magyar. Aztán most már Romániába kell járunk, ha szeretnénk hazánk egyik legősibb részére elmenni, nem pedig csak úgy, simán Erdélybe. Tehát azt gondolom, hogy ez a fajta gazdasági modell valóban megérett arra, hogy önök nyomjanak egy újraindítás gombot, de talán ha a külföldi multiknak odaadott rengeteg ezermilliárdot a kkv-szektorra költötték volna időben, akkor azokból nem minél több morzsolódna le, nem felhagynának egyébként a vállalkozásaikkal, hanem most nagyon jól menne ez az ágazat.

De a mezőgazdaságra is kitérve, hiszen onnan is tudok pár példát hozni, azt mondhatom, akik egyébként erősítenék ezt a kkv-szektor, hiszen a kis- és közepes családi gazdaságokra kéne építeni egyébként a magyar agráriumot, szemben a nagybirtokrendszerrel.

(10.50)

Ugye, Ángyán József neve önök előtt szitokszóként használatos, de azért én csak megemlíteném őt. Ő azt mondta, hogy a NER-es földrablás 155 ezer családi gazdaságot tett tönkre. Ez azt jelenti, hogy 2010 óta 351 ezerről 2023-ra 196 ezerre csökkent a családi gazdaságok száma. Tehát ez egy nagyon-nagyon lecsújtó adat, és ha tovább nézzük, hogy ez milyen erőzióhoz vezetett ebben az ágazatban, akkor elmondhatjuk, hogy mondjuk, az állattenyésztők száma az elmúlt több mint tíz évben a háromnegyedével csökkent, az állategyedlétszám pedig növekedett, tehát úgy látszik, itt is a nagyok kebelezték be a kicsiket. És ha megnézzük, mondjuk, a legszembetűnőbb példát statuáló példát, akkor mondjuk azt, hogy a háztáji gazdaságoknál a visszaesések száma 97 százalékos, 103 ezer hektárról 3 ezer hektárra esett vissza ezeknek a száma. Tehát azt gondolom, hogy ha az agráriumot nézzük, akkor ott is borzasztó lecsújtó számokat kapunk. És itt szükséges megemlíteni azt is, hogy sajnos a támogatási rendszerre épül jelen pillanatban a hazai agrárium. Ennek a támogatási rendszernek sajnos az a hátulütője, hogy a támogatási összegeknek több mint 70 százalékát bizony azok kapják, akik a felső 10 százalékhoz tartoznak. Tehát ez a támogatási rendszer akkor úgymond aránytalan, ha csak a területeket vesszük figyelembe, a területalapúságot vesszük figyelembe, és azt nem vesszük figyelembe, hogy a gazdasági mutatói alapján ki mennyire rászorult erre a támogatásra.

Közben látom, hogy hosszúra sikeredett a felszólalás, mert kedves kormánypárti képviselőtársaim elhagyják a termet, de azért még azt megvárhatják, hogy az a pénzüsszeg - és ez hova vezet, azt akartam elmondani -, amit a teljes magyar lakosság évente élelmszerre költ, ez körülbelül 5-6 ezer milliárd forint. Nos,

a szomorú valóság az, hogy ennek közel a 90 százalékát nem a hazai agráriumban megtermelt termékekre költik, hanem olyanokra, amelyeket külföldről hordanak be ide. Jelesül a legemblematikusabb talán a Fanta esete, ahol még az önök építésügyi és közlekedési minisztere is azt mondta, hogy ez elfogadhatatlan, hogy szeméttel itassák-etessék a magyarokat. Egyébként hozzáteszem, hogy az önök stratégiai partnere, az önök kormányának stratégiai partnere a Coca-Cola, amely gyártja ezt a terméket is, mégsem történt máig semmi. Ha egy 1-5-ös skálán kell megnézni az Unión belül az élelmiszerek minőségét, akkor a magyar 1-essel kezdődik, tehát nem beszélhetünk minőségről. És hát ennek a gazdasági kicsengése, az nem kérdés, hogy mi, ezért áll ilyen rosszul a magyar gazdaság.

És még egy pár dolgot szeretnék a vége előtt itt önökkel megismertetni, hiszen ha egy pillanatra, mondjuk, visszatérünk itt az átlagbér emelésére vagy a minimálbér emelésére, akkor önök most egy bér-megállapodást, egy hároméves bér-megállapodást hoztak kalap alá. Ez dicséretes önmagában. Ha megnézzük viszont, hogy a mostani nettó 177 ezer forint-ról ez a minimálbér hova fog emelkedni, akkor osztás, szorzás, egy kis matek után azt kapjuk meg, hogy még 250 ezer forint nettóra sem. Tehát ez az összeg, ahogy említettem önöknek, egy átlag budapesti albérlet összege, nem elég arra, hogy valaki ma Magyarországon a jelenlegi adórendszer alapján és a jelenlegi árak alapján, mondjuk, a jelenlegi ingatlankínálat alapján boldogulni tudjon, és ez az, amiért talán újra kellene tervezni, még annál is újrab, ahogy önök tervezték a gazdaságpolitikát. Arról már nem beszélve, hogy ha ez a költségvetés ilyen sebtében lesz összedobva és így lesz elfogadva, akkor sajnos ez további problémákat fog generálni.

És még a zárás előtt egy fontos szegmenst érintenék az illetményalappal kapcsolatban, ami változatlan 2008 óta - már érintettem -, itt az önkormányzatiságról is kellene egy pár szót beszélni, hiszen azt gondolom, hogy annak ellenére, hogy önök a kormányzásuk elején valóban a baloldali kormányok eladósítási folyamata után mentőövet dobtak nekik, sajnos a szubszidiaritás elvét semmibe véve az elmúlt időszakban inkább levágták ezeket az önkormányzatokat, az önállóságukat elvették, ugyanúgy, ahogy a saját adóbevételeiket is, és mindent önök szeretnék leuralni. Tehát az önkormányzatiság elveszíti azt, amitől egyébként önkormányzatnak lehetett eddig nevezni. És azt látjuk, hogy az elkövetkezendő ciklus talán nem fog nekik túl sok babért hozni. Ezt egy kormánypárti képviselőtársam mondta egy megnyitó alkalmával, hogy gyakorlatilag települési és megyei szinten is sikeres tíz évet tudhatunk magunk mögött; hát, mindenki erre emlékezzen, mert az elkövetkezendő öt év nem ilyen lesz. Azt gondolom, hogy ha ezt ő mondta, akkor el is hihetjük neki.

Tehát fontos, hogy forrásokhoz jussanak a legkisebb egységek is az államigazgatásban, így az önkormányzatok is. Tehát az lenne a tiszteletteljes kérése a

Mi Hazánk Mozgalomnak, hogy ne kivérezzessék ezeket az önkormányzatokat, hanem próbálják meg valahogy a lehetőséget megadni számukra. Ne trükközzenek a költségvetésben, hanem valóban csoportosítsanak forrásokat ezekhez a nagyon fontos dolgokhoz, mert forrás nélkül sajnos nem lesz előrelépés sem. Én köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A költségvetésről és a családok támogatásáról akartam beszélni, de valóban, Dócs képviselőtársam megihletett, és kénytelen vagyok néhány olyan állítására reagálni, ami egész egyszerűen nem felel meg a valóságnak.

Azt mondta a felszólalásában - elismerve egyébként, ezt köszönettel hallottuk, hogy a Fidesz-KDNP-kormány nagyon sokat tett a családok támogatásáért -, felrótta nekünk azt, hogy a családtámogatások áremelkedéssel jártak. Képviselő úr, szeretném emlékeztetni arra, hogy az egyik első intézkedése volt a Fidesz-KDNP-kormányának a családi adókedvezmény bevezetése. Ez már a 2010 utáni időszakról élt.

Na most, ha megnézi a 2019-ig, a Covidig tartó időszakot, ahol egyébként még számos másik családtámogatási, otthonteremtési, lakhatást segítő intézkedést, a családok életét könnyítő intézkedést, támogatást vezettünk be, akkor azt láthatja, hogy ebben az időszakban, ebben a kilenc évben tulajdonképpen nem volt infláció. Tehát az az állítás, hogy a családtámogatások áremelkedéssel járnak, egész egyszerűen nem felel meg a valóságnak, erre szeretném felhívni a figyelmét.

Aztán azt is mondta, hogy nagy baj van azzal, hogy az emberek elvándorolnak. Ez akkor lenne igaz, ha nem jönnének vissza. De itt sem mondott igazat, képviselő úr, hiszen ön is pontosan tudja, ismeri a KSH statisztikáit, csak erről nem beszélt, hogy hála istennek, évek óta már többen jönnek haza, mint amennyien kimentek, és azt gondolom, hogy ezt az adatot kell néznünk, hogy hányan döntenek úgy magyar fiataalként, hogy miután világot láttak, tapasztalatot szereztek, nyelvet tanulnak, mégis visszajönnek. És ezeknek a fiataloknak a száma évről évre nő, és többen vannak azok, akik visszajönnek, mint akik elmennek.

Ez egy örömdolgos hír, és nyilván összefüggésben van azzal - én önnel abban teljes mértékben egyetértetek, hogy ez összefüggésben van azzal -, hogy az európai élet már messze nem olyan, mint amilyen 10-15-20 évvel ezelőtt volt, hiszen az európai gazdaság romokban van, a német autóipar romokban van, a bevándorlók megszüntették az európai ember mindennapi biztonságát, tehát már messze nem olyan jó az élet Európában, mint volt 10-15 évvel ezelőtt. Ezzel szemben Magyarországon megbecsüljük a családokat, támogatjuk őket, és Magyarországon biztonság

van. Tehát én nem csodálkozom azon, hogy akik kimentek szerencsét próbálni, sokan, egyre többen jönnek vissza.

Aztán beszélt - bár nem az én szakterületem, viszont itt van egy képviselőtársam, aki segítségemre volt -, ön beszélt a mezőgazdaságból élőkről, és azt állította, hogy egyre kevesebben élnek meg a mezőgazdaságból. Ez egyszerűen nem igaz! A családi gazdaságok száma 22 ezerről 52 ezerre nőtt, tehát megduplázódtak azok a családok, amelyek családi gazdaságot működtetnek, és ebből keresik meg a kenyerüket.

És azt gondolom, hogy ez is egy jó tendencia, hiszen Magyarországnak amellet, hogy most már egy modern ipari ország, de meg kell maradnia agrárországnak, és el kell tudnunk azt érni, hogy mindent, ami élelmiszerre Magyarországnak, a magyar embereknek szüksége van, azt Magyarországon tudjuk előállítani.

(11.00)

Tudjuk egyébként, hogy Magyarország képessége megvan arra, hogy ne csupán annyit állítsunk elő, mint amennyire Magyarországnak szüksége van, hanem lényegesen többet is.

Ezek a kis kiegészítések vagy pontosítások, amelyeket mindenképpen hozzá kellett tennem az ön fel szólalásához.

Én valóban a családok támogatásáról szeretnék beszélni, és azzal kell kezdenem, hogy a családok támogatása csak akkor valósulhat meg, ha egy országban olyan gazdaságpolitika van, amely képes megtermelni azokat a forrásokat, amelyeket utána családtámogatásra lehet fordítani. Vagy persze van egy másik út, a Gyurcsány-féle út, a baloldal útja, amely azt mondja, hogy mindenfajta gazdasági teljesítmény nélkül, hitelből adjunk támogatásokat. Ez volt 2002-2010 között. Így emeltek bért a szocialisták, hitelből, mindenféle gazdasági teljesítmény és fedezet nélkül. Meg is lett a vége: majdnem belerokkant az ország.

Mi nem ezt az utat járjuk. Mi azt mondjuk, hogy olyan gazdaságpolitikát kell folytatni, amely biztosítja a hosszú távon fenntartható magyar gazdasági növekedést, és ez a gazdasági növekedés képes megteremteni azokat a forrásokat, amelyeket utána támogatásként a magyar családokhoz oda lehet adni, merthogy valóban, a családok támogatásának kérdése a legfontosabb nemzetstratégiai ügy, hiszen ha nem születnek gyermekek, akkor megszűnik az ország. Ezért elemi érdekünk az, hogy minden támogatást megadjunk a családoknak, és majd ők egyébként eldöntik, hogy hány gyermeket akarnak vállalni, ebbe nyilvánvalóan a kormány nem akar beleszólni. De egy dolgot tűzött ki miniszterelnök úr is célként: ahogy Magyarországon 2010 előtt hátrány volt gyermeket vállalni, sőt, a gyermekvállalás egyet jelentett a szegénység vállalásával is, mi ezt a tendenciát szeretnénk megfordítani, és egészen odáig szeretnénk elmenni, hogy előnyös legyen, kifizető

legyen anyagilag is, ha valaki gyermeket vállal. Ezen az úton most nagyjából félúton vagyunk. Tehát már nem hátrány gyermeket vállalni, hiszen számos támogatást tudnak a családok igénybe venni, de még ott nem tartunk, hogy előny is legyen. Úgyhogy ezért kell mindent megtennünk a családok támogatása érdekében.

De már így is lényegesen többet tettünk, mint 2010 előtt, hiszen akkor azt láthattuk, hogy 2002 után a baloldali kormány tulajdonképpen az összes olyan családtámogatási formát, ami már az első Orbán-kormány idejében bevezetésre került - legyen szó a gyermekek utáni adókedvezményről, akkor még ennek hívták, vagy például az állami kamattámogatással felvehető lakáshitelekről -, mind vagy rögtön a kormányváltás után, vagy szépen lassan elvették, elsorvasztották, legyen szó a kamattámogatott hitelről vagy éppen a családi adókedvezményről, és egyébként rázúdították a magyar családokra a devizahiteleket, amiből 2010 után kellett kimenteni a magyar embereket.

Tehát a baloldal támpolitikája - és nemcsak a 2002-2010 közötti időszakról beszélek, hanem az 1994-98 közötti időszakról - nemhogy a családok támogatásáról szólt, hanem éppen a családokat vérezte ki, és bizonytalanságot szült. Ha megnézzük a demográfiai mutatókat, akkor nem csoda, hogy azt láthatjuk, hogy ezeknek a baloldali kormányzati intézkedéseknek bizony sajnos meglelt az eredménye, hiszen ha a termékenységi rátára ránézünk, akkor azt láthatjuk, hogy ezek az időszakok bizony visszavetették nagyon a termékenységi rátát.

Hogy állunk ebben a kérdésben? Nyilván a baloldal bizonytalanságot keltő és a családokat az út szélén hagyó politikájának köszönhetően 2011-ben Magyarországon a termékenységi ráta 1,23 volt. Ebben egyébként - akkor még 28-an voltunk az Európai Unióban - akkor a 27. helyen voltunk, tehát szinte a legutolsók voltunk, és még egyébként az európai uniós átlag is lényegesen magasabb volt. Ezt sikerült 2022-re feltornáznunk 1,56-ra úgy, hogy nálunk a termékenységi ráta nőtt, de egyébként az uniós átlag pedig csökkent, mert az Unióban '11-ben 1,54 volt, '22-re ez apadt 1,46-ra, nálunk viszont 1,23-ról 1,56-ra nőtt.

Azóta valóban van egy kisebb visszaesés, de azt láthatjuk, hogy ez az egész világra jellemző, tehát nemcsak az Európai Unióra, hanem az egész világra jellemző, és minden valószínűség szerint ez sajnos a Covid-járvány káros mellékhatása. Itt Európában pedig egyébként az elhibázott szankciós politika, az energiaválság eredménye, hogy a családok nem érzik magukat biztonságban.

Sőt, nem is gondoltuk volna, hogy ez előfordulhat, de Nyugat-Európában már azt érzik az emberek, hogy a munkájuk sincs biztonságban. Láthatjuk, hogy például az egykor szebb napokat megélt Volkswagen-nél is a német gyárakat zárják be, a német gyárakból küldik el az embereket, és egyébként minden Volkswagen-dolgozónak azzal kell szembenéznie, hogy csökkentik a fizetését, a korábban járó fizetés feletti prémiumait pedig megvonják, mert egyszerűen az

európai autóipar, a német autóipar nem tud versenyképes lenni. Nyilvánvalóan ennek az oka az elhibázott brüsszeli politika.

Tehát ez Európában már a családok mindennapjait is érinti, valószínűleg a gyermekszámcsökkenés ezzel függ össze.

Ezzel a kudarcos baloldali családpolitikával, tulajdonképpen a családok cserbenhagyásával szakított a kormány akkor, amikor azt mondtuk, hogy mi a családok kormánya és a családok pártja leszünk, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy a rendelkezésre álló forrásokat a családok támogatására fordítsuk. Így vezettük be a családi adókedvezményt és számos olyan támogatást, amely azóta sikeres volt.

Nagyon szomorúan hallottam azt éppen nem ebben a vitában, hanem hétfőn éjszakába menően vitatkoztunk a lakhatási válságról, hogy volt olyan baloldali képviselő, Tordai Bence képviselőtársunk, aki egész egyszerűen odáig ment, hogy azt mondta, hogy azok a lakhatást segítő programok, amelyeket bevezettünk - legyen szó CSOK-ról, falusi CSOK-ról, baba-váró támogatásról -, semmit nem segítettek.

Én tényleg azt javasolnám azért a baloldali képviselő uraknak, hogy értem, hogy ezt kell mondaniuk, de azért menjenek már le vidékre vagy akár a városba, és kérdezzék meg azt a több mint egymillió embert, aki ezeket a támogatásokat igénybe vette, és föl tudta belőle újítani a családi házat, vagy éppen új házat tudott építeni, vagy éppen hozzá tudott építeni a használt lakásához, vagy éppen a használt házat fel tudta újítani, vagy éppen napelemet tudott szerelni a házára, és ezáltal egyébként a gázt fel tudta váltani elektromos áramra, és így nagyobb biztonságban érezhette magát, és egyébként energiahatékonysági beruházásokat tudott végrehajtani a lakásán. Szóval, beszéljenek ezekkel az emberekkel, és kérdezzék meg tőlük, hogy ezek az intézkedések és ezek a támogatások, amelyeket az elmúlt időszakban a Fidesz-KDNP-kormány bevezetett, tényleg nem értek-e semmit.

Ezt a politikát, amely 2010 óta jellemzi a Fidesz-KDNP-kormányt, fogja folytatni a kormány 2025-ben is, ez olvasható ki a költségvetésből, hiszen a 2025-ös költségvetés egyik kiemelt tétele a családtámogatásokra fordítható összeg, amire több mint 3750 milliárd forint forrást biztosít a kormány. Ez 2800 milliárd forinttal magasabb, mint a baloldali kormány által beadott utolsó költségvetésben szereplő támogatások összege, tehát 2010-hez képest négyszer többet fordít a kormány a magyar családok támogatására 2025-ben.

A családokat érintő adó- és járulékkedvezmény az első házások kedvezményével együtt 2025-ben meg fogja haladni a 440 milliárd forintot. A támogatási rendszer bevezetése, vagyis 2011-től kezdődően 2025 végéig számítva összesen mintegy 4400 milliárd forint marad a magyar családoknál a családi adó- és járulékkedvezménynek köszönhetően. Ezzel együtt a családi adókedvezmény megduplázásának első eleme is szerepel a jövő évi költségvetésben, és az

egyik nagy feladat, hogy az ehhez szükséges forrásokat a gazdasági semlegességen nyugvó gazdaságpolitika megtermelje, és a családokon ezen a módon is tudjunk segíteni.

(11.10)

De itt nem állhatunk meg, hiszen a kormány 215 milliárd forintot fordít a 25 év alattiak szja-mentességének biztosítására - ezt is a Fidesz-KDNP-kormány vezette be -, illetve a 30 év alatt gyermeket vállaló nők szja-mentességére pedig további 20 milliárd forintot fordítunk. S emlékezhetünk rá, hogy mind a tankönyvellátást, mind pedig a gyermekétkeztetést - ami jelentős költséget jelentett 2010 előtt a családok számára a családi költségvetésben, mert ezek pénzbe kerültek a szocialista kormányok alatt - ingyenessé tettük. A tankönyvet ma minden család, minden gyermek ingyen kaphatja meg, a gyermekétkeztetésre fordítható összeg pedig meghaladja a 140 milliárd forintot. Ez éppen 110 milliárd forinttal több, mint volt 2010-ben.

S ott vannak még a lakhatást segítő támogatások is, amelyek szerepelnek az új gazdaságpolitikai akciótervben. A bankok önként vállalták, hogy 5 százalékos kamatot biztosítanak azoknak a fiataloknak, akik új lakást akarnak vásárolni vagy új házat szeretnének építeni. Itt volt már szó a budapesti albérletpiacról, nos, ott valóban van probléma, és ott be is fog avatkozni a kormány a rövid távú, kereskedelmi célú lakásbérletek megszüntetésével, pontosabban befagyasztásával, illetve a havi 150 ezer forintos albérlet-támogatással, amit a munkáltató adhat a munkavállalónak.

Össességében azt mondhatjuk, hogy a 2025-ös költségvetés is mindent megtesz annak érdekében, hogy a magyar családok tudjanak tervezni, több pénzzel tudjanak tervezni, hiszen az intézkedéseknek - legfőképp a béremeléseknek és a családi adókedvezménynek - köszönhetően a magyar családoknál több pénz marad, így könnyebbé tud válni az életük.

A tegnapi vitát végighallgattam a költségvetésről, és azt láttam, hogy a baloldal szerint ez a költségvetés nem jó - nem is vártunk tőlük más véleményt. Annyit tudtak mondani, hogy tulajdonképpen mindenre több pénzt kéne fordítani. Azt persze, hogy honnan teremtenék elő ezt a több pénzt, nem mondták el. Arról meg már beszéltem, hogy ők persze mindig többet költöttek, mint amennyi volt, de ismerjük, hogy annak mi lett a vége. Tehát azt gondolom, a baloldaltól valódi alternatívát a 2025-ös költségvetéssel szemben nem tudott állítani.

Viszont azzal, hogy Magyar Péter, illetve az ő pártja tegnap megszavazta az Európai Bizottságot és annak tulajdonképpen megbukott, kudarcos elnökét, Ursula von der Leyent, világhossá tette, hogy ő minden brüsszeli diktátumot elfogad, tehát tényleg egy aláíró-fajta. Ez viszont azt is jelenti, hogy a 2025. évi költségvetés és az abban testet öltő békepárti, gazdasági

semlegességen alapuló, gazdasági növekedéspárti politikánk helyett „Brüsszel Péter” a brüsszeli bukott politikát ajánlja a magyar embereknek. Mit is jelent ez? Azt, hogy mi békét akarunk, egy békeköltségvetés van előttünk, ő viszont Brüsszellel a háborút folytatná és finanszírozná vég nélkül. Mi gazdasági semlegességet, konnektivitást, kapcsolódást, gazdasági növekedést és abból fakadó béremelést akarunk, ő viszont Brüsszellel az elhibázott szankciók folytatását, azaz továbbromló európai versenyképességet és gazdasági bezárkózást. Mi folytatni akarjuk a családok támogatását a családi adókedvezmény megduplázásával, ő Brüsszellel utat engedne a genderőrületnek. Mi továbbra is meg akarjuk védeni a magyarokat az illegális migrációtól, ő Brüsszellel végrehajtaná a migrációs paktumot, azaz beengedné a bevándorlókat. Mi megvédjük és fenntartjuk a rezsi- és élelmiszerárak csökkentését, ő Brüsszellel kárhoztatva pedig megszüntetné azt.

Viszont a jövő év be fogja bizonyítani, hogy Brüsszel és Magyar Péter politikája a kudarc politikája, ami tönkretesz Európat, a mi politikánk viszont biztonságot, sikert és gyarapodást fog jelenteni minden magyar ember számára. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Ritter Imre nemzeti képviselőnek hozzászólásra. Parancsoljon!

RITTER IMRE nemzeti képviselő: Köszönöm. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzentwurfs Nr. T/9894. über den ungarischen Haushalt für 2025 im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen heute wieder erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága nevében folytassam álláspontunk kifejtését a 2025. évi központi költségvetésről szóló T/9894. számú törvényjavaslat nemzeti igényeket érintő részeivel kapcsolatban.

A tegnapi 30 perces felszólalásomat azzal kezdem - és ezt szeretném a mai napi beszédemben is megismételni és kiemelni -, hogy hozzászólásaim lényegét és alaphangját megadja a napirend szempontjából a következő legfontosabb nemzeti tény, hogy a Magyarország Kormánya által benyújtott 2025. évi központi költségvetésről szóló T/9894. számú törvényjavaslat az idejéig, tehát a 2024. évi költségvetésben biztosított összeghez képest a 12 nemzetséget érintően 2 milliárd 331 millió forinttal magasabb, kerekén 14 milliárd forint támogatást tartalmaz a költségvetési törvény XI. fejezet 30/31 és 30/32-es soraiban.

A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága és a Miniszterelnökséghez tartozó 12 nemzeti nevében

ezt a támogatásemelést szeretném megköszönni a magyar kormánynak, a kormányzati frakciónak és jelezni, hogy a törvényjavaslatban lévő támogatáson felül további közvetlen támogatási igényt nem kívánunk benyújtani, és a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága részéről a költségvetésitörvény-javaslat elfogadását támogatni fogjuk.

Külön köszönöm, hogy az általunk kért támogatásokat már a parlament részére benyújtott T/9894. számú törvényjavaslat is tartalmazta, és nem nekünk kellett a parlamenti eljárás során ezt külön kiharcolni. Erre a parlamenti nemzeti részvételünk 11 költségvetési törvényjavaslatából a 2016. év után mindössze második alkalommal került sor. Ez számunkra egy kegyelmi állapot. Köszönjük.

Különösen fontos és pozitív irányváltásnak tartjuk a 2025. évi költségvetésitörvény-javaslatban lévő 2 milliárd 331 millió forint nemzeti támogatásemelést annak tudatában és azt követően, hogy az elmúlt két évben nemhogy támogatásemelés nem volt, de jelentős elvonásra került sor. Ez azt jelentette, hogy 2023-ban és 2024-ben a költségvetési törvényekben és módosításaikban 3 milliárd 20,6 millió forint nemzeti támogatás került összességében elvonásra, mely a 2022. évi 14 milliárd 689,6 millió forintnak közel 21 százaléka, több mint az ötöde. Megítélésünk szerint teljesen egyértelmű, hogy a nemzeti támogatások ilyen irányú elvonása messze meghaladta azt a mértéket, amelyet a teljes költségvetési törvény vonatkozásában az országos nehézségek miatt szigorítani kellett. Ennek nagyon nem örültünk, de tisztában lévén a háborús helyzettel, az inflációval, az energiaválsággal és egy sor ebből adódó további problémával, az elvonásokat fegyelmezetten tudomásul vettük és próbáltunk túlélni.

Ugyanakkor azt is elmondtam tegnap, hogy a rendkívül jelentős nemzeti támogatás-elvonások mellett természetesen korrektül meg kell említeni, sőt megköszönni a kormánzatnak, hogy a helyi és országos nemzeti önkormányzati fenntartásban lévő közel 110 nemzeti köznevelési intézmény részére külön kormányrendeletekkel az energiakompensációra 2023-ban és 2024-ben mintegy 2 milliárd 600 millió forintot biztosítottak, mellyel mintegy 20 ezer nemzeti gyermek neveléséhez, oktatásához szükséges alapvető feltételeket biztosítani tudtuk.

(11.20)

Itt külön köszönöm újra azt is a kormánzatnak, a Pénzügyminisztériumnak és a Miniszterelnökségnek is, hogy a kormányrendeletek előzetes egyeztetése során kellő rugalmasságot tanúsítottak, amellyel egy új, az intézményenkénti tényleges költségeken alapuló elosztási rendszert tudunk bevezetni.

Végezetül szeretném megköszönni távollétében is Banai Péter Benő államtitkár úrnak a tegnapi kérdésre adott világos és megnyugtató választ, hogy a 2025. évi költségvetési törvény tartalékából biztosítva

lesz a 2023. és 2024. évekhez hasonlóan a 2025. évben is a nemzetiségi önkormányzati fenntartású nemzeti-ségi köznevelési intézményeink részére a rezsikompenzáció. Ez számunkra létfontosságú. A pozitív választ valamennyi intézményünk nevében megköszönöm.

A tegnapi hozzászólásomban jeleztem és kiemeltem, hogy többlettámogatási igénnyel nem kívánunk élni, ugyanakkor viszont a támogatási kereten belül két, sorok közötti átvezetést fogunk kezdeményezni. Egyrészt a Miniszterelnökség „nemzetiségi szakmai támogatások” sorról 754,3 millió forint átvezetését az „országos nemzetiségi önkormányzatok támogatása” sorra, másrészt úgyszintén a „nemzetiségi szakmai támogatások” sorról 120,6 millió forint átvezetését a „32/4 települési és területi nemzetiségi önkormányzatok támogatása” sorra. Szeretném még egyszer kiemelni, hogy nem többlettámogatási igényekről, hanem a költségvetésben már benne lévő támogatáso-rok közötti átvezetéséről van szó.

Ezt követően részletesen ismertettem a tisztelt Házzal, hogy a 2014. évi, parlamentbe kerülésünk óta milyen egységes elvek és módszerek mentén készítettük elő két évente, valamint az utóbbi két periódusban három évente az országos nemzetiségi önkormányzatok differenciált és általános támogatásemelését.

Úgyszintén részleteztem indoklással együtt a másik átvezetésnek - a nemzetiségi, köznevelési, intézményfenntartó települési önkormányzatok működési támogatásának - az emelését is. Itt jeleztem azt is, hogy összesen 79 nemzetiségi köznevelési intézményt fenntartó 58 helyi nemzetiségi önkormányzat körét előzetesen a MÁK nyilvántartásával, a Pénzügyminisztériummal is egyeztetjük. Mindkét átvezetéssel az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetsége, a NEB és a Miniszterelnökség is egyetért. Kérem a tisztelt Házat ezen átvezetések támogatására.

Mai felszólalásomban arról szeretnék még tájékoztatást adni, arról beszélni, hogy a részletesen ismertett országos nemzetiségi önkormányzatok támogatásemelésén és a nemzetiségi köznevelési intézményt fenntartók támogatásemelésén kívül egyrészt milyen nemzetiségi célokra ad még további lehetőségeket ez a 2 milliárd 331 millió forint emelés, másodsor, mire fog csak részlegesen lehetőséget biztosítani ez a mostani emelés, harmadsor, mire nem fog lehetőséget biztosítani ez a mostani 2 milliárd 331 millió forint. Továbbá negyedszer szeretnék beszélni arról, hogy mi az, ami a 2025. évi központi költségvetési törvényben nemzetiségi támogatásként közvetlenül kiemelten nem is szerepel, de számunkra, Magyarországon élő nemzetiségek részére mégis rendkívüli fontosságú és nagyra értékeljük, hogy erre ne kelljen tovább várni, ez a nemzetiségipedagógus-pótlék elmúlt években kialakított rendkívül pozitív rendszere, mely mára beérett és kiteljesedett. Ötödször a nemzetiségipedagógus-hallgatói ösztöndíjrendszer elmúlt hét évének eredményeiről és a további céljainkról szeretnék röviden említést tenni.

Tehát először: milyen nemzetiségi célokra ad még további lehetőséget a 2025. évi 2 milliárd 331

millió forint támogatásemelés? Első helyen kell megemlíteni a XI. fejezet „30/31/4. nemzetiségi intézmények támogatása beruházásra, felújításra, pályázati önrészre” című soron biztosított 1,1 milliárd forint támogatásemelést, mely lehetővé teszi, hogy ezen a területen az elmúlt évek elvonásai után most újraindít-suk azokat a kisebb-nagyobb beruházásokat, felújítá-sokat, elsősorban és célzottan a működési és rezsiköltségeket csökkentő energiahatékonysági beruhá-zásokat és felújításokat, melyekre az elmúlt két évben nem, vagy csak minimális lehetőség volt. Természe-ten erre a célra sosem lehet elég pénz, de ez az 1,1 mil-liárd forint egy olyan óriási lépés számunkra nemze-tiségi szinten, amit maximálisan értékelünk is.

Második helyen említeném, hogy ez a 2025-ös tá-mogatásemelés biztosítani fogja a nemzetiségipeda-gógus-tanulmányi ösztöndíjrendszer folytatását, va-lamint reményeim szerint 2025. szeptember 1-jétől az ösztöndíjak összegének bizonyos megemelését és a rendszer megerősítését. A nemzetiségipedagógus-ta-nulmányi ösztöndíjról, röviden NÖP-ről még a későb-biekben fogok néhány mondatot mondani.

Második pontként: mire fog csak részlegesen le-hetőséget biztosítani ez a mostani 2 milliárd 331 mil-lió forint emelés? Itt először is a legsürgetőbb feladat, amire az elmúlt két évben gyakorlatilag egyszerűen nem jutott pénz és lehetőség, az a nemzetiségi múze-umok, tájházak, gyűjtemények, kiállítások, közösségi terek beruházási, fenntartási és működési támoga-tása. Ezen a területen az elmúlt 10 év rendkívül pozí-tív, komoly eredményeket hozott, egy folyamatos fej-lődés volt, ami sajnos az elmúlt két évben megtört. Tíz éven keresztül nagyon sok településen nagyon sok nemzetiségi önkormányzatnak, egyesületnek tudtunk esetenként több részletben pénzt biztosítani arra, hogy sok helyen utolsó pillanatban megfelelő ingat-lant vásároljanak a tájházak, gyűjtemények kialakítá-sára, ezeknek a felújítására és üzemeltetésére. Ez az elmúlt két évben sajnos teljesen megállt, egész egy-szerűen nem volt rá lehetőségünk. Itt kiemelt feladat, hogy egyrészt a már elkezdett és folyamatban lévő be-ruházási, felújítási munkákat tájházakra, múzeu-mokra, gyűjteményekre, közösségi terekre befeje-zük. Amennyiben van lehetőség, akkor akár majd úja-kat elindítani, és mindenekelőtt biztosítani olyan mi-nimális támogatást, ami az állagmegőrzéshez szüksé-ges, és lehetőségeink függvényében olyan további tá-mogatást, ami a normális működtetéshez szükséges.

Másodjára, amire részlegesen lesz lehetőségünk a 2025-ös emelés kapcsán, a nemzetiségi pályázati rendszert kell megemlítem. Ennek meghatározó ele-mei az NTAB, vagyis a nemzetiségi anyanyelvi diáktá-borok, az NKUL, vagyis a nemzetiségi kulturális prog-ramok, az NEMZ-CISZ, azaz a nemzetiségi civil szer-vezetek támogatása. Ezek a pályázati területek tizen-egy évvel ezelőtt, amikor a parlamentbe kerültünk, számunkra az első kiemelt prioritást jelentették, és az első ciklusban, 2014-2018 között a legjelentősebb tá-mogatásemelést itt tudtuk elérni. Az NKUL és NEMZ-

CISZ rendelkezésre álló, egyaránt 110-110 milliós pályázati keretet az első ciklusban 500-500 millióra tudtuk emelni, az NTAB-nál pedig az induló 30 millió forintos keretet 400 millió forintra, azaz több mint 13-szorosára.

(11.30)

Ugyanakkor itt el kell mondjam, és az elmúlt tíz év alatt sokszor elmondtam, hogy a nemzetiségek helyzetét csak úgy lehet értékelni, ha azt is nézzük, hogy honnan indultunk el és hol tartunk most, mert ez a 13-szorosra emelés, valóban, számszakilag és pénzügyileg óriási nagy emelés, de onnan indultunk, hogy a 30 milliós keret 50 ezer nemzetiségi gyerekre vetítve 600 forintos keret volt egy ötnapos, egyhetes táborozásra. S a 400 millióra emelt keret is csak a reális igényeknek, hogy minden nemzetiségi gyerek egyszer jusson el nemzetiségi táborba, annak is még mindig csak az egyharmadát jelenti.

Az elmúlt évek viszont nem adtak lehetőséget arra, hogy ezeket a pályázati kereteket tovább emeljük, ugyanakkor drasztikus nagyságrendi növekedések voltak ezen tevékenységekkel kapcsolatos fajlagos költségek terén, szállás, buszköltség minden más vonatkozásában. Így bár ezen pályázatok elvileg önrész nélkül, 100 százalékos támogatásintenzitással voltak és vannak ma is kiírva, de megfelelő forrás hiányában egyre alacsonyabb mértékben kerülhetnek csak támogatásra. A 2025. évi költségvetési támogatás emeli és reményeink szerint részlegesen kisebb mértékben lehetővé fogja tenni ezen keretek bizonyos növelését, de bizonyossággal a továbbiakban is szükség lesz ezek jelentősebb emelésére.

Mire nem fog lehetőséget biztosítani ez a mostani 2 milliárd 331 millió forintos emelés? A tegnapi felszólalásomban beszéltem az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott kulturális és tudományos intézményeinknek - színházak, kutatóintézetek, könyvtárak, pedagógiai és módszertani központok és a többi - fenntartási költségeinek támogatási gyakorlatáról. A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségével egyetértésben, a Miniszterelnökséggel együttműködve azt a gyakorlatot alakította ki már 2014-ben, hogy bármely országos nemzetiségi önkormányzat által alapított új nemzetiségi kulturális intézmény esetén vagy valamely meglévő kulturális intézmény jelentősebb feladatbővülése esetén a megalakulást, illetve a feladatbővülést követő első évben egyedi támogatással segítette az intézmény működésének kialakítását, majd az első vagy esetleg az első két évet követően, az intézmény működési körének teljes kialakulását követően a korábban kettő-, az utóbbi két ciklusban már csak három-évente sorra kerülő Országos Nemzetiségi Önkormányzat költségvetéstámogatás-emelése során ezen új intézmények éves költségei a költségvetési törvényben terjesztésre kerültek.

Az elmúlt három évben több nemzetiségi önkormányzatnál is alakult új kulturális intézmény. Voltak jelentősebb feladatbővülések is, átalakulás is. Ezek eseti jelleggel nemzetiségi szakmai támogatást is kaptak, de az országos nemzetiségi önkormányzatok mostani 754,3 milliós támogatásemelése ellenére nem volt lehetőség ezen intézmények működési költségeinek a terjesztésére. Ezt a hiányt, feladatot majd a 2026. évi költségvetés során próbáljuk kezdeményezni és rendezni.

Negyedszer, mi az, ami a 2025. évi központi költségvetési törvényben nemzetiségi támogatásként közvetlenül nem is szerepel, de mi, magyarországi nemzetiségek mégis nagyon örülünk neki és nagyra értékeljük? Ez a nemzetiségipedagógus-pótlék elmúlt években kialakított, rendkívül pozitív és kibővült rendszere. Itt vissza kell utaljak, hogy a nemzetiségipedagógus-programot, melynek részét képezte a nemzetiségi pótlék rendszere, a nemzetiségipedagógus-hallgatói ösztöndíjrendszert és sok más fontos nemzetiségi ügyet 2016-ban indítottuk el. Az első években a pótlékot évente törvénymódosításokkal 10-ről 15 százalékra, aztán 15-ről 30 százalékra, majd 30-ról 40 százalékra emeltük, majd a pótlékok megemelése után megtörtént a pótlékok differenciálása, megtörtént a teljes lefedettség, ami azt jelenti, hogy minden nemzetiségi pedagógusra kiterjesztettük a pótlék hatályát, aki legalább egy órát hetente nemzetiségi nyelven oktatott vagy nevelt. Kiterjesztettük a pótlékot minden nemzetiség minden nemzetiségi pedagógusára, függetlenül attól, hogy az adott nemzetiségi intézmények fenntartója állami intézmény volt, egyházi intézmény volt, nemzetiségi intézmény vagy alapítványi, vagy bármilyen formában működött.

Először évenként külön a költségvetési törvényhez benyújtott módosításokkal kifejezetten nemzetiségi támogatásként került a nemzetiségi pótlékok mindenkori emelése biztosításra. Ez menet közben már beépítésre került az adott fenntartókhoz a költségvetés megfelelő soraiba. Ma már, ha valaki megnézi a központi költségvetési törvényt, a nemzetiségi pótlékot nem találja külön soron, mivel ez átkerült a fenntartó intézményekhez.

A másik nagyon lényeges változás: az elmúlt évben a pedagógus-státusztörvényt és a bérezési rendszer átalakulását követően a pótléknak a korábbi fix alap helyett a gyakornoki minimálbérezéssel és a bejelentett folyamatos bérfeljesztésekkel automatizmusra vált a nemzetiségi pótlék mindenkori emelése. Nincs szükség a továbbiakban a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága ezzel kapcsolatos folyamatos törvényhozási munkájára. A nemzetiségi pótlék kikerült így a nemzetiségi támogatások sorából, és egy automatizmussal emelkedik a bérekkel, a gyakornoki minimálbérrel azonosan.

Itt szeretnék köszönetet mondani Maruzsa Zoltán államtitkár úrnak, aki a nemzetiségipedagógus-program kidolgozásának induló lépésétől kezdve, már 2015-től mindmáig kulcsszerepet játszott abban,

hogy ezeket az eredményeket és a mai nagyon jó állapotot el tudtuk érni.

Ötödik pontként szeretnék néhány mondatot mondani a nemzetiségpedagógus-hallgatói ösztöndíjrendszer elmúlt hét évének eredményéről és az ezzel kapcsolatos további feladatokról. Számunkra az intézményeink túlélése és jövője szempontjából kulcsfontosságú volt a meglévő nemzetiségi pedagógusaink fokozott megbecsülése, hogy pályán maradjanak, és a leendő nemzetiségpedagógus-helyzet biztosítására a megfelelő számú és minőségű nemzetiségpedagógusképzés.

A nemzetiségi hallgatói ösztöndíjrendszer kidolgozása is 2016-ban és '17-ben történt meg. 2018-ban kulcsfontosságú volt, hogy az év végi adótörvény-változásoknál el tudtuk érni, hogy a nemzetiségi hallgatói jogviszonyra való tekintettel adott ösztöndíjak, úgy a nappali, mint az esti és levelező tagozaton adó- és járulégmentessé váltak. Ezzel el tudtuk azt érni, hogy nem kell havonta minden hallgatónál számfejtést csinálni, adóbevallásokat csinálni, adóelemzések kockázatát és egyebet venni. Ez lehetővé tette azt, hogy egy rendkívül hatékony rendszerrel az érintett hét nemzetiségre vonatkozóan az ösztöndíjrendszer teljes elszámolását egy kézben a Magyarországi Németek Pedagógiai Módszertani Központja csinálja, amelyet a Pedagógiai Intézet helyett kifejezetten erre a célra is alakítottunk. Mind a hét nemzetiség részére ők végzik az ösztöndíjpályázatok értékelését, egészen a szerződés aláírás előtti elkészítéséig.

(11.40)

A hét országos nemzetiségi önkormányzat írja alá természetesen a hozzájuk tartozó fiatalokra vonatkozóan a szerződéseket.

Most már ott tartunk, hogy az első évi, 2018-as induláshoz képest, ahol 84 fiatallal kötöttünk szerződést, több mint 800 egyetemi és főiskolai hallgatóval 12 intézményből kötöttünk már szerződést. Ezek közül 232-en már befejezték a tanulmányaikat, és a szerződésnek megfelelően munkába álltak nemzetiségi köznevelési intézményekben, és legalább annyi évet töltenek nemzetiségi pedagógusként ezen intézményekben, mint ahány évig nemzetiségi ösztöndíjat kaptak. Ez számunkra azt is lehetővé teszi, hogy nyugodtan el tudjuk engedni a fiatalokat egy-egy szemeszterre vagy néhány hónapra nemzetiségi anyanyelvi országokba és területre, mert a szerződéssel biztosítva van, hogy vissza fognak jönni, és nálunk, a mi nemzetiségi intézményeinkben fognak munkát vállalni.

2025. szeptember 1-ig szeretnék megújítani a nemzetiségpedagógus-hallgatói programot, hiszen a 2010-es ösztöndíj-megállapítások óta hét év telt el. Szerencsére nagyon jelentős pedagógusbér-fejlesztések, béremelések voltak, de nemcsak pedagógus, hanem más területen is. Azt gondolom, újra kell gondoljuk az ösztöndíjak összegét, és bízom benne, hogy

2025. szeptember 1-jével egy megújult ösztöndíjrendszert tudunk a fiatal nemzetiségpedagógus-hallgatóknak ajánlani.

Itt szeretnék még kitérni röviden arra, hogy bár a roma nemzetiségi önkormányzat és a 12 további nemzetiség költségvetési szinten szétbontásra került, hiszen a Belügyminisztériumhoz tartozik a roma nemzetiség, a másik 12 nemzetiség pedig a Miniszterelnökséghez, de a nemzetiségpedagógus-hallgatói ösztöndíjprogram tekintetében természetesen az Országos Roma Önkormányzatnak is mi csináljuk az összes előkészítést. Örömmel mondom, hogy az utóbbi két évben 56 roma, romológia szakos hallgatóval kötöttünk ösztöndíjszerződést. Itt kiemelkedő a Debreceni Egyetem hajdúböszörményi karának romológia szakja, ahol a '23. és '24. évben összesen 35 fiatallal tudtunk szerződést kötni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyarországi nemzetiségek parlamenti képviselőitének első nyolc éve fenntartás nélkül egy valódi sikertörténet volt. Meggyőződésem, hogy nem volt ember Magyarországon - magamat is beleértve -, aki komolyan feltételezte, gondolta volna azokat a nemzetiségítámogatás-emeléseket, azokat a nemzetiségeket érintő jelentős törvénymódosításokat, a sikeresen elindított, szerteágazó nemzetiségi programokat, melyeket az első két ciklus alatt ténylegesen megvalósítottunk és elértünk. Ezek az eredmények hitet és reményt adtak arra, hogy Magyarországon nemzetiségi gyermekeink, unokáink is nemzetiségi életet élhetnek még.

Az elmúlt három-négy évben az egész világot megrengető pandémiás helyzet, majd a háború, energiaválság és minden rossz, ami ezekből következett, ezt a folyamatos nemzetiségi fejlődést és pozitív változást - eredményeim szerint időlegesen - megtörte és próbára tette. Ezért a tegnapi és a mai hozzászólásomban is igyekeztem a megadott időkeretben egyfajta áttekintést adni a Magyarországon élő őshonos nemzetiségek költségvetési támogatásának elsősorban a jelenlegi helyzetéről, hogy mire lesz elég, mire nem lesz elég, milyen feladatok maradnak nyitva és így tovább. Tettem mindezt már a következő évekre is, gondolva, tudva, hogy csak a helyzetünk ismeretében - visszautalva a Goethe-idézetre: az elismerés alapja a megismerés -, csak ennek alapján lehet jó döntéseket hozni itt a parlamentben is.

Végezetül a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága nevében ezt a támogatásemelést szeretném még egyszer megköszönni a magyar kormánynak, és még egyszer megerősíteni, hogy a törvényjavaslatban lévő támogatáson felül további közvetlen támogatási igényt nem kívánunk benyújtani, és kérjük, hogy a két, sorok közötti átvezetést támogassák. A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága részéről mi a költségvetésitörvény-javaslat elfogadását támogatni fogjuk. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólások jönnek. Megadom a szót Varju Lászlónak, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Kétfajta megközelítésre szeretném ráirányítani a figyelmet, az állampolgárok figyelmét is, mert a kormánypárti képviselőket kevésbé hatja ez meg. Különösen az újpesti és angyalföldi polgárok figyelmét szeretném felhívni arra, hogy a kormánypárti képviselők azt teszik, hogy a 2024-es helyzetet viszonyítják a 2010 előtti helyzethez. És akkor teszik ezt, amikor az egészségügyi ellátásra kevesebb pénzt költenek. Eközben ma reggel Sátoraljaújhelyen arról szavazott az önkormányzat, tisztelt képviselőtársak, hogy egy megmenthető kisgyermek életét támogathassák. És eközben önök olyan költségvetést hoznak ide, amelyben az egészségügyre a múlt évhez képest kevesebbet költenek. Ne 2010-zel foglalkozzanak, hanem foglalkozzanak a saját dolgukkal!

A másik része pedig a megközelítésüknek az, hogy úgy tesznek, mintha a Covid előtt minden szép lett volna, államtitkár úr ezt elmondta, majd egyébként utána elmondja, hogy tulajdonképpen most milyen lehetőségek vannak, és eközben ők nem felelősek semmiért sem. Kedves Államtitkár Urak! Kedves Kormánypárti Képviselők! El kellene számolni például a ledarált, dokumentációval rendelkező lélegeztetőgépek árával. El kellene számolni azzal, hogy 27 százalékos inflációt csináltak ebben az országban. El kellene számolni azzal, hogy a legdrágább áron, a legrosszabb pillanatban vásárolták a gázt, és ilyen módon az országot kiszolgáltatott helyzetbe hozták, és rettenetes költséget raktak az emberek nyakába. És eközben az európai uniós hozzájárulásokat, támogatásokat képtelenek lehívni, mert a lopásra kialakított helyzetük miatt ehhez nem férhetnek hozzá. Éppen ezért azt gondolom, hogy önöknek változtatni kell valóban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most visszatérünk az előre... *(Jelzésre:)* Bocsnát! Kétperces hozzászólásra Simicskó István jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Én látom, hogy a hosszas vita során, amely a költségvetésről zajlik, Varju László képviselő úr kapta a baloldali megbízást arra, hogy a kákán is csomót keressen. Csak szeretném felhívni nagy tisztelettel a kedves figyelmét, hogy ha van egy gyönyörű szép díszes, hímzett párna, akkor azt nézzük meg, hogy az rendben van-e, megfelel-e a szabásmintának, a varásmintának. Önök most gyakorlatilag kifordítják ezt a párnát, és azzal is próbálkoznak, hogy azok a csomók ott belül, amelyek nem is látszanak, hogyan néznek ki. Tehát a fonákját nézik mindennek. Én szeretném, ha megnézné és átolvasná még egyszer a költségvetést, hiszen világosan és egyértelműen látszik, hogy több pénz jut az egészségügyre a következő évi költségvetésben, mint az idén volt. Tehát nincs erről szó, amit ön állít. Szerintem érdemes a tényekből és a számokból kiindulni.

És hadd reagáljak Ritter Imrére is pár mondat erejéig, hiszen a KDNP-nek mindig is fontos volt, hogy a magyarországi nemzetiségek megbecsülést élvezzenek. Fontos nekünk abból a szempontból is, hogy a történelemből mi tanultunk, pontosan tudjuk, hogy a szomszédaink és azok, akik itt óshonos nemzetiségként élnek, gazdagítják Magyarország kultúráját, színesítik, építik, erősítik. És nagyon fontosnak tartjuk, hogy akár a templomok felújításában, a keresztény értékek megközelítésében is, a helyi sváb közösségek egyébként nagyon szépen tartják itt Magyarországon a hitüket is, a hagyományvilágukat is ápolják akár Pilisvörösváron, akár Pilisszentivánon, bárhova megyünk, Bajára, a Duna menti svábok, sőt Budaörsön is és máshol is. Tehát örülünk annak, hogy a nemzetiségek ilyen megbecsülésnek örvendenek.

Minden olyan kezdeményezést támogatunk, amely színesíti Magyarország kultúráját, és gazdagítja ezt a nemzeti örökséget, amely egy nagy közös Kárpát-medencei örökség. Úgyhogy ezzel vagyunk erősebbek és gazdagabbak, hogy ilyen értékes nemzetek és nemzetiségek alkotják Magyarországot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(11.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Megadom a szót Erős Gábornak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

ERŐS GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Először is engedjék meg, hogy megköszönjem KDNP-s képviselőtársam hozzászólását. Azt a bizonyos párnát mi visszafordítottuk, és rendbe raktuk a dolgokat.

Nézzük kicsit a tényeket! A 2025-ös költségvetés egy új gazdaságpolitika költségvetése, amely tartalmaz minden forrást ahhoz, hogy tovább növeljük a családok támogatását, megerősítsük a vállalkozásokat, megvédjük a rezsicsökkentést, megőrizzük a nyugdíjak értékét. A munkaalapú gazdaság a válságok idején is megvédte Magyarországot, hiszen meg tudtuk tartani a 2010 óta létrehozott egymillió új munkahelyet, 60 százalék körüli reálbér-növekedést értünk el, és mára több mint háromszorosára emeltük a magyar gazdaság teljesítményét.

A gazdasági semlegesség alapjaira új gazdaságpolitikát építünk. A gazdaság újbóli lendületbe hozása érdekében elfogadott új gazdaságpolitikai akcióterv a gazdaság fellendítése mellett, célul tűzi ki a társadalom és a gazdaság lehető legszélesebb körének, különösen a magyar családok, a magyar mikro-, kis- és középvállalkozások bevonását a konjunktúra helyreállításába, mely intézkedésekkel elérhető a 3 százalék feletti növekedés 2025-ben. Az akcióterv három alappilléren támaszkodik: a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfizethető lakhatás biztosítása, valamint a hazai vállalkozások méretének növelése, melyek hozzájárulnak a háztartások fogyasztásának, valamint a beruházások

volumenének bővüléséhez, az exportlehetőségek kiaknázásához a jövedelembiztonság megőrzése és a munkahelyek védelmének figyelembevétele mellett.

Tisztelt Országgyűlés! Az új gazdaságpolitikai akcióterv kiemelt céljai között szerepel az olcsó lakáshitel, a megfizethető négyzetméter- és albérléstartások biztosítása, illetve annak ösztönzése, hogy hazánkban évente 25 ezer új lakás megépüljön. Ennek jegyében havi 150 ezer forintos, a SZÉP-kártyával azonos adózású lakhatási támogatást adhat a munkáltató jövő évtől a 35 év alatti munkavállalóknak. Mindezt úgy, hogy az évi 450 ezer forintos munkáltatói támogatás megmarad, és azon felül, legfeljebb havi 150 ezer forintig, azaz éves szinten 1 millió 8 ezer forintig kedvező adózási szabályokkal albérléti vagy lakáshiteltörlesztőrésztámogatást utalhat a munkavállalók részére a munkáltató. A juttatás adóterhe és minden egyéb részletszabály igazodik a SZÉP-kártyához, tehát ugyanolyan kedvezményes.

A megfizethető lakhatás biztosítása érdekében további intézkedéseket is bevezetünk, ilyen a Széchenyi-pihenőkártyára érkező juttatások 50 százaléknak átmeneti lakásfelújításra való felhasználhatóságának bevezetése, az új lakóingatlanok értékesítésére vonatkozó 5 százalékos kedvezményes áfa megtartása. Az intézkedések, bármennyire is mondja az ellenzék, nemcsak a Budapesten élőket segítik, hanem a vidéken, így az általam képviselt régióban, Esztergom térségében élő fiatalokat és családokat egyaránt, akiket én képviselek. Az akcióterv részeként megvalósuló vidéki otthonfelújítási program a nagy sikerű otthonfelújítási program folytatásának tekinthető. Ez a népszerű falusi CSOK-kal együtt újabb fontos segítség a vidéken élő gyermekes családok számára. A támogatás hozzájárul a kistélepülések fejlesztéséhez, megerősítéséhez, a helyi életminőség javításához, valamint a helyben működő vállalkozáson keresztül a gazdaság erősítéséhez is.

(Az ülés vezetését dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke veszi át.)

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A családbarát kormányzás jegyében 2010 óta minden évben emelkedett a családokra szánt források összege, amely 2024-re elérte a 3300 milliárd forintot. Az Országgyűlésnek benyújtott 2025. évi költségvetés kiemelt tétele a családok támogatása, amire a kormány 3754 milliárd forintot biztosít, 447 milliárd forinttal többet, mint az idei évben; bármennyire is azt állítják, hogy nem. A vidéki otthonfelújítási program nyújtotta lehetőséggel az 5000 fő alatti településeken élő gyermekes családok élhetnek, amely a magyar települések több mint 90 százalékát jelenti. Ez a program akár 400 ezer családnak teszi lehetővé a lakáskörülményeik széles körű javítását és fejlesztését, a vissza nem térítendő támogatás mértéke legfeljebb 3 millió forint, a kormány a munkadíj és az anyagköltség 50 százalékát fogja a felújítási munkálatok

széles körénél támogatni. Térségemben, ahol 30 települést képviselek, 25 településen tudnak ezzel a lehetőséggel élni.

2015 óta a Fidesz-KDNP 4372 milliárd forintot fordított a hazai költségvetésből a fiatalok és a családok lakhatáshoz juttatásának támogatására. Tudjuk, hogy van még teendő, ezért is hozzuk meg ezeket az intézkedéseket. 2025-ben a kör számos támogatással bővülni fog. A 2025-ös költségvetés és a semleges gazdaságpolitika hatásában bízva, remélem, lehetőség lesz majd a közeljövőben arra, hogy térségünknek és a szomszédos térségeknek is fontos - kiemelten fontos, ismétlem - M100-as gyorsforgalmi út építése elinduljon, és az EuroVelo 6-os kerékpárútnak pedig folytatódni kell a Dunakanyart is érintve.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és javasolom a baloldali képviselőknek, mielőtt bármilyen valótlan-ságokat állítanak, hogy olvassák el a költségvetési tervezetet és tanulmányozzák át részletesebben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólaló Oláh Lajos alelnök úr, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

DR OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálom, hogy nincs itt pénzügyminiszter úr. Utolsó lehetősége lett volna arra, hogy egy költségvetést végighallgasson a maga teljes egészében, még akkor is, ha egy költségvetést az ellenzék néha hajlandó a fonákjáról is nézni. De hát, ez a szép a teniszben, hogy van tenyeres meg fonák, és mind a kettő szükséges ahhoz, hogy teljes képet kapjunk.

Az ellenzék és talán az ország nem véletlenül érzi úgy, hogy 2019 óta nincs igazából reális költségvetése Magyarországnak, hiszen minden évben a költségvetés elfogadása után azokat az új számokat szoktuk hallgatni, hogy mit és hogyan kell módosítani majd, és hogy miben térnek el a valós számok a tervezett számokhoz képest. Persze van ilyen egy ilyen időszakban, amikor Covid is van és háború is van, de ilyenkor talán érdemes lenne még inkább együttműködni az ellenzékkel és közösen gondolkozni, amit önök nem nagyon szeretnek és nem nagyon szokták megtenni.

Engedjék meg, hogy néhány ténnyt mondjak, ami mutatja az önök kormányzásának sikertelenségét. Az euró ma a 415 forintot is elérte, azt hiszem, hogy nem kell sokkal többet mondani. Persze, ilyenkor mindig jön a válasz, hogy hát, de a háború. Javasolom, hogy egyszer arról is beszéljenek, miért van az, hogy több szomszédos országban a háború nem érintette a saját valutájukat és nem tért el az euróhoz képest, hanem nagyjából tartották az arányokat. Erre választ nem kapunk, pedig minden évben szeretnénk ezt valamilyen úton megtudni.

A születésszám. A családpolitika az a szó talán, ami a fideszes képviselőktől a legtöbbször elhangzik

itt ebben a teremben. Engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket akkor a konkrét számokról! Ez év októberében 6618 gyermek született és 10 836 fő hunyt el. 2024 októberéig 64 859 gyermek született, 2023 hasonló időszakához képest 6992-vel kevesebb. 9,7 százalékos csökkenésről beszélünk, a terhességi ráta pedig 1,52-ről 1,39-re csökkent. Szerintem fontos, hogy önök sokat költenek a családokra, de ha nem hajlandók megérteni, hogy önmagában az a pénz, amit átadnak, nem elegendő, hanem egy olyan országot kell teremteni, ahol tényleg szívesen szülnék a nők, és ahol tényleg öröm családot alapítani.

(12.00)

Ha ezt nem tudják megoldani, nem tudják megérteni, akkor pénzzel, csak pusztán pénzzel ez nem megoldható, és valószínű, hogy nem jól költik el azt a sok pénzt, amit erre szánnak; egyébként nagyon helyesen szánnak erre komoly összegeket.

Amit még látunk, hogy ez a kormány évek óta szívesen hagyja az út szélén a szegényeket, mert az látszik, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök nem azoknak szeretnek adni, akiknek a leginkább kell, és azokat a családokat, akiknek a családi adókedvezmény nem nyújt elegendő lehetőséget, nem igazából szeretik megsegíteni.

A Covid óta tisztán látszik, hogy önök nem szeretik az önkormányzatokat. Míg a legtöbb országban a Covid alatt pluszforrást biztosítottak az önkormányzatoknak, önök elvettek, de ezzel nem az önkormányzatokat sújtották, hanem az ott élőket, mert az önkormányzatok kevésbé tudták támogatni őket. És ha bárki azt hitte volna, hogy ez csak egy időre van így, vége van a Covidnak, és önök mást lépnek, nem, önök újra és újra belerúgnak az önkormányzatokba. Különösen Budapesttel teszik ezt. Mostanában vagy a napokban önök kétszer is belerúgtak Budapestbe. Egyrésztől választási szempontból, hisz úgy döntöttek, hogy átalakítják a körzethatárokat. Mikor minden szakértő azt mondta, hogy Budapesttől elég lett volna egy, azaz egy vk-t elvenni, önök úgy döntöttek, hogy kettő vk-t vesznek el, tisztelt fideszes képviselőtársaim.

Illetve volt egy ilyen nagyon régi hagyomány ebben az országban: a választókerületeket megpróbáltuk valahogy összhangba hozni az önkormányzatokkal, hisz mégiscsak az lenne jó, ha a választott országgyűlési képviselők tartoznának önkormányzatokhoz, érdemben tudnának lobbizni, segíteni, hogy a lakók tudják, ki az ő országgyűlési képviselőjük. Önök, tisztelt kormány, önök, tisztelt fideszes képviselők, úgy döntöttek, hogy semmibe veszik ezt a dolgot, és teljes Budapestet a választási matematika alapján átírták. Csináltak olyan választókerületet, amelyik áll a VII., a VIII., a XIV. és a XV. kerületből. Nem tudják megindokolni, hogy miért kellett ilyen módon átrajzolni ezeket a körzeteket. Önök félnek Budapesttől, ezért megpróbálnak belenyúlni jogi úton a választásokba már előre.

De a költségvetésnél is ugyanazt látjuk: az eddigi sarcolás folytatódik tovább a főváros esetében, és nemcsak a fővárost, hanem a kerületeket is sarcolják. Azt mondják, hogy a pénzt odaadják jó helyre, de ez a pénz szórén-szálán eltűnik azért útközben. Egy példát hadd mondjak: a VI. kerületi polgármester úrral beszélve, az önök mostani költségvetési tervezete nagyságrendileg 500 millió forinttal károsítja a VI. kerületi lakókat. Én azzal a kéréssel fordulok a Fidesz Budapesten lakó képviselőihez, hogy ne fogadják el ezt a költségvetést. Ez a költségvetés árt: nekik maguknak, mert ők is budapestiek, de árt azoknak is, akiket Budapesten képviselni szeretnének. Tehát ez egy Budapest-ellenes költségvetés, ez a kerületek ellen szóló költségvetés, ezért tegyék meg, hogy ezt nem fogadják el.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért az is látszik, hogy számtalan javaslattal élnek a kerületem lakói, akik nem tudják hallatni a hangjukat önök felé, mert önök nem szeretnek egyeztetni sem a kerületekkel, sem mással, kivéve a művisszajelzéses érdeklődéseiket. De mondanék néhány témát, amire felhívták a figyelmemet, és szeretnék, ha ebben a kormány támogatná őket. Ilyen például Terézvárosban a Nyugati pályaudvar mögött a Podmaniczky utcai rozsdaoövet felújításának előkészítése - ami elhalt egyébként hirtelenjében -, földcsere, közműfejlesztés, a kisköfalatti szerelvényeinek és pályájának felújítása, a VI. kerületi rendőrkapitányság fejlesztése, a Hunyadi téri vásárcsarnok felújítása, az Aradi utcai bölcsőde kiváltása a Dózsa György úti bölcsőde férőhelybővítésével, az Andrássy út felújítása, forgalomcsillapítás, zöldrekonstrukció, a Terézvárosi Egészségügyi Szolgálat Tüdőgondozó Intézet teljes körű energetikai rehabilitációja, a terézvárosi utcarehabilitációs program, a Szondi utcai gyűjtőcsatorna bővítése, a terézvárosi vízvezeték-hálózat felújítása, hőszivattyús fűtési-hűtési rendszerek tervezése, beépítése társasházakba, műemlék épületek hőszigetelése, bérletfejlesztés és -felújítás támogatása, digitális tanterem kialakítása, zajszigetelés, nyílászárók korszerűsítése, terézvárosi házfalak növényesítése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyjából ugyanezeket el tudnám mondani a VII. kerülettel kapcsolatban, talán még engedjék meg, hogy kiegészítsem a Péterfy Kórház felújításával, műszerbeszerzéssel, új nyugdíjasotthon építésével, a bulinegyed okozta károk csillapításával, de önök ezek közül semmire nem hajlandók.

És végül: tettem írásbeli javaslatot azzal kapcsolatban, hogy a Magyar Tudományos Akadémia segítségével hozzanak létre egy mesterségesintelligencia-kutatóközpontot, hiszen az elkövetkezendő időszakban nagyon fogja érinteni a társadalmat, és leginkább a hátrányos helyzetűek lesznek ennek kitéve.

Kérem, támogassák azt, hogy legyen Janikovszky Éva-emlékévé 2026-ban, hisz azt gondolom, az író nő megérdemli, több mint 30 nyelvre fordították le műveit. Több éve próbálom már elérni a Kulturális Minisztériumnál, hogy foglalkozzanak ezzel, de úgy látszik, nem szeretik Janikovszky Évát valami miatt.

Állatmenhelyek támogatására tettem le javaslatot, és minden évben kezdeményezem, hogy a parlagfű elleni küzdelmet is támogassák.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem önöket, hogy a benyújtott módosító indítványokat támogassák, a budapestieket pedig arra, hogy gondolják át, hogy megszavazhatnak-e egy ilyen költségvetést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Varju László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából Simicskó István frakcióvezető úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy egy pár mondat erejéig azért Oláh Lajos képviselőtársam felszólalására reagáljak, ami a családpolitikát és a családtámogatást illeti, hiszen itt elhangzottak különböző kijelentések.

Csak szeretném elmondani azt, hogy a demográfia kulcskérdés, és valóban, a családtámogatás rendkívüli módon fontos, hogy a gyermekeket vállalják a fiatalok, a családok, ezért van a költségvetésben lakhatási támogatás és ennek a bővítése, a családi adókedvezményeknek a bővítése. A cél ennek a megduplázása. A kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy minél több gyermeket vállaljanak a magyar családok. Ez egy fontos dolog, és valóban vannak ebben eredmények. Csak emlékeztetném önt nagy tisztelettel, hogy 2010-ben 1,25 volt a születési ráta, tehát ehhez képest azért magasabban állunk. Sokkal rosszabb lenne a helyzet, ha önök maradtak volna, és azt a családpolitikát folytatják, amit egyébként csináltak. *(Varju László: Ugyan már!)* És persze utalhatnék arra is, hogy ez egy európai probléma, hiszen azért ha megnézzük az európai uniós tagországokat, akkor ott mindenhol csökkenés van. Ahol növekedés van, az a migrációból van. *(Varju László: Baloldali családpolitikára van szükség!)* Ha önök ezt akarják, akkor nyilván az egy más irány. Tehát én azt hiszem, hogy a magyar családokat kell bátorítani arra, hogy minél több gyermeket vállaljanak, és a kormány valóban mindent meg is tesz ennek érdekében.

Persze történelmi időszakokat is visszaidézhetünk. Az 1900-as évek elején az Osztrák-Magyar Monarchiában magyar részről, a Magyar Királyság területén is gyakorlatilag 5 fölött volt, pontosan 5,32 volt a születési ráta, de az egy teljesen más világ volt. Az ötvenes évek is más világ volt, akkor 2,62 volt a születési ráta. Ma Bécsben a bécsi nők, az osztrák nők születési hajlandósága, amit a születési rátával fejezünk ki, 1,1 - itt Bécsben, nem messze tőlünk -, míg az ott élő, migráns hátterű, szíriai vagy afgán bevándorló hölgyek esetében ez a születési ráta *(sic!)* 4,2, tehát ez is mutat valamit. Szerintem nekünk továbbra is azt a családpolitikát kell folytatni, amit eddig folytatott a kormány, ebben a KDNP-re lehet számítani, mi ezt messzemenőig támogatjuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bár nyomtam egy kétpercest is, de most a rendes felszólalásra kaptam lehetőséget elnök úrtól, és akkor nagy tisztelettel folytatnám is. Mindig elmondjuk, hogy a költségvetés fontos dolog, mert egyrészt az ország működését, az állam feladatait, az állami szervek, különböző ágazatok összehangolt munkáját, tevékenységét fejezi ki. A számok nyelvén prioritásokat, elsődlegességeket, fontossági sorrendet is megállapít bizonyos értelemben, hogy mi az, ami fontos egy jól működő állam számára egy költségvetés tervezésekor. Egy nehéz időszakban történik ez a tervezés. Bár utólag mondhatjuk, hogy az elmúlt években folyamatosan nehéz időszakok voltak, hiszen a nemzetközi világ olyanná változott, hogy nehéz volt a jövőbe látni, és nehéz volt költségvetési terveket is alkotni, ettől függetlenül a kormány a Pénzügyminisztériummal mindig megtette a szükséges lépéseket, és azt a javaslatot mindig megfogalmazta, amelyet meg is szavaztunk a parlamentben, és garanciát adott arra nézve, hogy az állam működőképes legyen - sőt, nem is akármilyen szinten -, ellássa a fontos állami feladatokat: allokációs feladatok, elosztási feladatok, és akár a pénzügypolitikai, fiskális, monetáris politikai feladatokra, sőt az oktatásra és a biztonságra is odafigyelve, mint klaszszikus állami feladatra, erre is jutott mindig is forrás.

(12.10)

A jövő évi költségvetési tervezet is azt mutatja, hogy igen, egy új gazdaságpolitikát céloz meg, hiszen szükség van erre. Tudjuk, hogy még mindig zajlik ez a szörnyű testvérháború a szomszédságban, ennek vannak rendkívül káros hatásai, gazdasági hatásai is természetesen, sőt, Brüsszelnek az erre adott szankciós politikája egy elhibázott politika, ezt már világosan látjuk mindannyian. Brüsszelben valamióért ezt nem akarják tudomásul venni, a gazdaságpolitikából is ideológiát akarnak csinálni, és egy újabb vasfüggönyt akarnak leereszteni.

Ezért szerintem - nagyon helyesen - a magyar kormány ezt nem fogadja el, és keresi azokat a kitorési pontokat, hogy a gazdaság működőképessége, a magyar versenyképesség megteremtése érdekében, a keleti nyitás politikáját folytatva jól láthatjuk azt, hogy ez az úgynevezett semlegességre helyezett gazdaságpolitika kulcsfontosságú. Hiszen egy ekkora nagyságrendű ország nem engedheti meg magának, hogy bezárja a kapuit és szűkítse a piacot, hanem a világkereskedelem részévé akar válni, és ez nagyon helyes. Ezért dolgozik többek között a Külgazdasági és Külügyminisztériumunk is, és ennek nagyon komoly eredményei vannak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ha megnézzük a számokat, akkor azt látjuk, hogy igen, a nagy cél egyébként a kis- és közepes vállalkozások támogatása, megerősítése, tőkéhez juttatása, amellyel magasabb szintre léphet a hazai kis- és közepes vállalkozásoknak az intézménye. Ez kulcsfontosságú,

hiszen a legnagyobb foglalkoztatókról van szó ebben az esetben, legyenek ők is versenyképesek az ideérkező multivállalatokkal, illetve kapjanak egyenlő esélyt vagy még több esélyt, hogy boldogulhassanak a gazdaságban.

Nagyon fontos eleme a költségvetésnek, és ez is hangsúlyosan szerepel benne, a fizetőképesség, tehát a fogyasztói világnak, az emberek vásárlásának, fogyasztásának a bővítése, ennek ösztönzése is. Nagyon fontos eleme ennek az új gazdaságpolitikai akciótervnek egyébként, hogy egy nagyon komoly célt fogalmaz meg a bérek és a jövedelmek vonatkozásában, hogy elérhető közelségbe hozza azt a nagy célt, hogy egymillió forintos bruttó átlagkereset legyen Magyarországon. Ez egy nagyon fontos dolog, hiszen ez a fogyasztást élénkíti és segíti, élénkítő hatással van a gazdaságra is.

Amit még szeretnék itt röviden elmondani, tisztelt képviselőtársaim, az az, hogy a lakhatás támogatása összefügg egyébként a családtámogatással is, hiszen ha van lakhatási lehetőségük a fiatal házaspároknak, az nagyon sokat jelent, biztonságot jelent a gyermekvállalás vonatkozásában. Erre is látunk nagyon komoly törekvéseket a magyar kormány részéről. Ebben a gyorsan változó világunkban, amely kihívásokkal, fenyegetésekkel, veszélyekkel teli, különös hangsúlyt kell fektetni a biztonság garantálására, a külső és belső biztonság garantálására. Ez alapvetően egyébként az államok létrehozásának talán a legfontosabb indoka volt az emberiség történetében. Ez egy alapvető feladat, hogy a mindenkorai államhatalom garantálja a biztonságot, főleg, amikor ilyen fenyegetések vannak a szomszédságban, naponta több száz vagy több ezer ember veszíti életét egy értelmetlen háborúban.

Megnéztem a honvédelmi fejezetet a költségvetésen belül, látható, hogy stabil és kiszámítható pályát vázolt föl. Tehát az a politika, ami korábban megkezdődött a haderőfejlesztési program vonatkozásában, a honvédelmi és haderőfejlesztési program kérdéskörében, az tovább folytatódik, lendületet kap. Egy közel 2000 milliárdos fejezeti költségvetés, amelyben persze benne van a sportágazat is mintegy 187 milliárdal, azért ez egy jelentős összeg, amely komoly lehetőséget ad arra, hogy további lendületet kapjon a haderőfejlesztési program.

Látható, hogy a kormánynak az a célkitűzése, hogy a Magyar Honvédséget technikai értelemben is fejlessze. Nagyon komoly eszközök érkeztek be az elmúlt időszakokban, ez tovább folytatódik. A helikopterképesség, a repülőképesség, sok-sok minden más, a légvédelmi képességek fejlesztése, ezek mind-mind benne vannak a költségvetésben. Nagyon fontos, hogy a humán része, illetve a honvédelem társadalmasítása is benne van, hiszen egy nagyon komoly toborzókampányon van túl a Magyar Honvédség. Ez láthatóan sikeres volt, hiszen több mint háromezren szerződtek le a Magyar Honvédséggel a területvédelmi tartalékos rendszerünkbe. Ezt 2017-ben indítottuk útjára; 2010-ben egyébként, amikor a Fidesz-KDNP vette át a kormányzást, akkor 17 tartalékos katonája volt a Magyar

Honvédségnek, ma gyakorlatilag 14-15 ezer körül van, ami egy jelentős növekedés. Emögött óriási munka van, a cél a 20 ezer fős tartalékos állomány felépítése.

Szerintem ez egy helyes célkitűzés. Egyrészt a haza védelmének ügye nemzeti ügy, mindannyiunk közös ügye. Fontos, hogy aki ebben önkéntes alapon részt akar venni, ennek a legjobb módszere vagy eljárása a területvédelmi tartalékos rendszerben való részvétel. Nagyon-nagyon sokan jelentkeztek, és nagyon pozitív tapasztalatokat hallok vissza, úgyhogy ezt a programot is nagy sikerrel kell továbbvinni, amíg ez a cél el nem érettetik. Úgyhogy én bízom benne, a költségvetési számokat is látva, hogy ezek a hangsúlyok érvényesülni fognak a következő időszakban is.

A kadétprogram sikertörténet. 2017-ben indítottuk el a kadétképzést, akkor három középiskola jelentkezett, kötött szerződést a Magyar Honvédséggel. Ma ez a szám 159, azt kell mondjam, hogy szinte hétről hétre nő. Tehát 159 magyarországi középiskola, állami fenntartású, illetve egyházi fenntartású középiskola vállalta a részvételt a kadétprogramban. Ez azért is közel áll a szívemhez, talán itt, ebben a körben ennyit elmondhatok, bár sokan azt tartják, hogy ne mondjunk sokat magunkról a mai világban, de azért azt elmondhatom, hogy a fiam harmadéves kadét, és rendkívül nagy örömmel vesz részt a kadétprogramban. Már kétszer volt honvédelmi táborban is, és különböző akadályversenyeken, lövészversenyeken is részt vesz. Úgyhogy én nem tudom, kitől tanulta, de mégis valami családi vonás azért csak érződik abban az irányban is. No, tehát fontos a példamutatás és a példaadás a gyermekeink számára, tehát fontos ügynek tartja ő is az ebben a programban való részvételt.

De nem ezért sikertörténet, hanem azért sikertörténet, mert több mint 11 ezer kadétunk van már. Tehát az elmúlt évek óriási munkájának köszönhetően a három középiskola után most már 159 van szerződéssel megbíva, és egyébként több mint 11 ezer kadétunk van, akik rendkívüli módon szeretik is ezt a képzést, többletképességekre tesznek szert, egyfajta sajátos honvédelmi előképzésben részesülnek.

2004 óta nincsen sorkatonai szolgálat; a kadétképzés nem sorkatonai szolgálat, egyértelműen nem, de mindenképpen valamilyen katonai jellegű előképzést tud nyújtani a fiatalok számára, ami a túlélési képességüket is növeli, és egyébként pedig a legnagyobb toborzó bázist jelentheti a Magyar Honvédség számára, hiszen gyakorlatilag minden második kadét a katonai hivatást választja magának a középiskolát elvégezve. Úgyhogy szerintem ez önmagában megmutatja azt, hogy ezt folytatni kell. Erre is vannak kellő források a költségvetésben, tehát ezt örömmel láttam.

Szeretném megjegyezni, hogy 2017-ben létrehoztuk a Honvédelmi Sportszövetséget. A Honvédelmi Sportszövetség honvédelmi táborokat szervez, továbbképzéseket szervez, a sporton keresztül, a katonai jellegű sportokon keresztül szólítja meg a fiatalokat és a kadétprogramban is közreműködik. Szerintem ez egy fontos szervezet, örömmel látom, hogy a

költségvetés ebben az irányban is gondolkodott, és támogatja ezt.

Viszont a Honvédelmi Sportszövetség működteti, üzemelteti a Honvédelmi Sportközpontokat. Ez egy nagy programunk volt annak idején, ami elindult. Öt honvédelmi sportközpont épült meg a kormány segítségével: Balassagyarmat, Baja, Szigetvár, Szarvas és Újfehértó. Az lenne a programnak a lényege, hogy elérhető közelségben legalább minden megyében legyen egy ilyen honvédelmi bástya, egy találkozási pont, amely a lövészetnek ad lehetőséget, de technikai sportoknak és küzdősportoknak, csapatépítésnek, továbbképzéseknek is lehetőséget ad kulturált körülmények között. Ezek százszázalékos kihasználtsággal működnek. A jövő évi költségvetésben nem láttuk ennek folytatására vonatkozóan a számokat.

Viszont itt is szeretném felhívni Banai államtitkár úrnak a figyelmét arra, aki nyilván elkötelezett a honvédség irányában, ő maga is tartalékos katona, hogy ha lehetőség van rá, a '26-os költségvetésben mindenképpen gondoljanak majd arra, hogy ezt a programot érdemes folytatni, mert igény van rá, szükség van rá. Csak önmagában, ha megnézzük azt, hogy a fiatalokat ki tudjuk csalni a virtuális világ csapdájából, és el tudjuk vinni ilyen honvédelmi sportközpontokba, ott értelmes feladatokat végeznek el tisztességes keretek között, fegyelmezetten versenyeznek, lövészversenyeken vesznek részt, küzdősportos versenyek vannak, ezek mind-mind hasznosak a fiatalok egészsége szempontjából, és - hogy is mondjam - a felelősségteljes életre való nevelés vonatkozásában is fontos, hogy ezek a központok bővüljenek és működjenek. Úgyhogy erre szeretném majd kérni a figyelmet a következő költségvetésben; nagyon jó lenne, ha folytatódni tudna ez a program.

A sportról még röviden hadd mondjam el, tisztelt képviselőtársaim, a gondolataimat. Wolfgang Behringer, egy kiváló német professzor írt egy könyvet, amelyben úgy fogalmazott, most leegyszerűsítem a mondatát, hogy a sport nem más, mint egy igazi kulcs a társadalom működési módjához.

(12.20)

Tehát a sporton keresztül én rálátok a társadalom működésére. Ha egy ország, egy állam szereti a sportot és áldoz a sportra, akkor az a nemzet egészségesebb lesz. Sőt, ha a sportból áthozza a mindennapi életünkbe a fair playt, a sportszerűséget, akkor nemcsak sportoló nemzet alakul ki, nemcsak testében lesz egészséges a nemzet, és hosszabb életet élhetünk ezen a Földön, hanem egyébként szellemiségében, értékrendjében, gondolkodásmódjában is, és az együttélési normáinkat kulturáltabbá tudjuk tenni.

Amikor azt látjuk, hogy a tisztelet kezd eltűnni ebben a nyugati világban, akkor szerintem különösen fontos a sportra áldozni, és a sportnak ezt a fontos nevelő hatását is áthozni a mindennapjainkba. Szerintem a fair playnek, a sportszerűségnek óriási jelentősége

van az életünkben, úgyhogy próbáljunk eszerint élni mindannyian, ha ezt mondhatom az idősebb jogán.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország és a magyar emberek szeretik a sportot, ezt tudjuk. Mondhatnánk azt is, hogy sportnemzet vagyunk, de a legfontosabb lenne, hogy sportoló nemzetté váljunk. Ez a program régen elindult, most újabb lendületet kap, komoly források vannak erre. Én bízom benne, hogy minél több gyermek kezd el sportolni, minél többen, hiszen bármikor elkezdhető a sporttevékenység, idősebbeket gyakorta látok, most már gyalognak, sétálnak, kirándulnak, nordic walkingoznak, jógáznak és sok-sok mindent csinálnak.

Ez mind-mind hozzátartozik többek között a demográfiai problémákhoz, amelyek említésre kerültek Oláh Lajos részéről. Igen, nézzük a kifutását is az emberi életnek, tehát van egy bejövetelelünk, a megszületés, hogy hány gyermek születik, de nem mindegy, hogy hány évet élnek az emberek Magyarországon. Tehát nagyon fontos, hogy minél hosszabb időre toljuk ki az egészséges élettartamot, mert a demográfiának ez is egy megoldási lehetősége, hogy nézzük azt, hogy minél tovább éljenek az emberek, magasabb legyen az átlagéletkor. A sporton keresztül, meg nyilván az egészségügyi ellátórendszeren keresztül is, de alapvetően a sporton keresztül nagyon sok betegség megelőzhető.

Folytatódik a Gerevich Aladár-sportösztöndíj, az olimpiai járadékok kifizetése, a kiemelt edzői program, a „Magyar sportcsillagok” ösztöndíjprogram és sok-sok minden más. Tehát ez a 187,1 milliárd forint, amely a sportfejlesztésben szerepel, szerintem kellő lehetőséget ad arra, hogy a sport fontosságát, megbecsültségét továbbra is a magyar kormány képviselje, stratégiai ágazatként kezelje.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennyit gondoltam a költségvetésről elmondani. Nyilván sok-sok minden van még, amit elmondhatnánk, de én azt hiszem, ez a 30 órás időkeret kellő lehetőséget ad arra, hogy mindenki elmondhatja a véleményét. A KDNP-frakció részéről azt tudom mondani, tisztelt államtitkár úr, hogy támogatjuk a költségvetés elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sokra megy az ország a szép tervekkel, miközben a forint rohamosan gyengül. Nagyon szépen hangoznak azok az elképzelések is, hogy majd itt 400 ezer forint lesz a minimálbér, meg majd valamikor egymillió forint az átlagbér, ha közben majd, mondjuk, kétezer forintot kérnek egy kiló kenyérért. No, szóval ennyit az igazsághoz.

Régóta a Jobbik egyik vesszőparipája a „Férfi 40” program, ugyanis véleményünk szerint végtelenül

igazságtalan az az állapot, ami Magyarországon van, nevezetesen, hogy a férfiember 40 százaléka meg sem éri a nyugdíjat, egyetlenegy percet nem tud abból élvezni, nem tud unokázni, nem tudja a hobbijának szentelni a hátralévő életét, egy kicsit pihenni egyébként, amit megérdemelne.

Egy kis számolásra hívom önöket, kormánypárti képviselőtársaim. EU-s statisztikák szerint egy magyar munkavállaló 1856 órát dolgozik éves viszonylatban, ezzel szemben mondjuk egy francia 1578-at. A különbség évente 278 órányi munka. Ha nyolcórás munkanapokban számolunk, akkor ez 35 napot jelent évente a magyar dolgozó, mondjuk úgy, javára, de itt inkább azt fogalmazzuk meg az ember legszívesebben, hogy a hetedik bőrt is lenyúznák róla nevelésesen alacsony bérekért, Európában az egyik legalacsonyabb nettó bérezésért. Ha ezt tovább számítjuk, akkor azt látjuk, hogy Magyarországon 40 évnyi munkával mintegy 74 ezer órát dolgozik le egy munkavállaló, tehát 40 év alatt. Ez Franciaországban 63 ezer munkaóra. Tehát ami itt Magyarországon 40 év, az Franciaországban 47 év lenne. Erre kérdezem én, erre kérdezi - most már nem tudom, hányadszorra - a Jobbik, hogy megérdemlik-e a magyar férfiak azt, hogy 40 év becsülettel ledolgozott munka után végre egy kicsit pihenni tudjanak. Mi azt mondjuk, hogy igen.

Viszont ezzel szemben áll, gyökeresen szemben áll egy neoliberalis, vadkapitalista felfogás. Engedtessek meg, hogy visszaüljek 2014-re, tíz évvel ezelőtre, amikor egy szaúdi, rijádi konferencián, bizony, miniszterelnök úr volt az, aki úgy próbálta ide becsalogatni a befektetőket, hogy a minőségéhez képest meglepően olcsó a magyar munkaerő, és rendkívül rugalmas a munka törvénykönyve. Tudom, hogy ezen rendre föl szoktak háborodni a kormánypárti oldalon, de ez akkor is egy neoliberalis felfogás. Ne az olcsósággal versenyezzünk! Ne azzal versenyezzünk, hogy a hetedik bőrt is le tudják nyúzni adott esetben a munkáltatók a magyar dolgozókról, gyakorlatilag, mondjuk ki, kizsákmányolva őket, mert ez sehova nem vezet, de egészen nem az áhított, vágyott és célként kitűzött európai felzárkózáshoz!

Nos, ehhez például meg kellene teremteni a költségvetési forrásokat. A Jobbik véleménye szerint lenne is egyébként erre kellő mozgástér, ha a kormányban lenne ehhez akarat, mert mégsem igazságos állapot az, hogy a munkából nagyon sok magyar dolgozó férfi honfitársunk egyenesen a temetőbe megy. Úgy egyébként azt is hozzátenném, hogy az átlagos várható élettartam Magyarországon az előbb említett munkaterhekkal ellentétben borús képet mutat, mert öt évvel kevesebbet élnek a magyar férfiember, mint európai uniós társaik. Ehhez képest viszont sokkal-sokkal többet kell hogy dolgozzanak.

Képviselőtársaim! Vidékről érkeztem, az egyik legszegényebb térségéből hazánkban, a Dél-Dunántúl elfeledett, magára hagyott, halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított periferiájáról, Dél-Somogyból. Ha valahol lehet látni, hogy a „Magyar falu” program

jelen állás szerint kevés, és ha önök ezen meg is lepődnek, mi itt, az ellenzéki padsorokban, legalábbis a Jobbik frakciójának részéről azt mondjuk, hogy meg kellene duplázni az ilyen célra adott forrásokat, akkor el kell arrafelé látogatni, és meg kell nézni, hogy az ilyen aprófalvas vidékek milyen állapotba züllöttek, nyomorodtak.

Nyilvánvalóan ez nem most kezdődő probléma. Tehát az a gazdasági, társadalmi, szociokulturális, pszichológiai, infrastrukturális problémahalmaz, ami felhalmozódott, és gyakorlatilag élethetlenné, gettósodóvá teszi ezeket a jobb sorsra érdemes térségeket, nem most kezdődött. Megsínylették a XX. századot, a kommunizmust, megsínylették az 1971-es, hihetetlenül káros, vidékromboló, falupusztító, országos településhálózat fejlesztésének hazudott koncepciót, ami a településhálózat jelentős részére gyakorlatilag kimondta a halálos ítéletet, funkció nélkülinek nyilvánítva ezeket a településeket, holott igaza volt Csoóri Sándornak, amikor azt mondta, hogy ezt az országot, ezt a nemzetet ezer éven keresztül a magyar vidék tartotta meg.

Aztán jött a rendszerváltásnak hazudott módszer-váltás időszaka, amikor bizonyos liberálisok amellett érveltek, hogy a magyar falu egy középkori csökevény. Majd jöttek önök, és nézzük meg, hogy hova jutottunk: a családi gazdaságok száma 300 ezerről mostanra 150 ezerre csökkent, bár attól függ, hogy milyen családi gazdaságokban gondolkodnak. De egészen biztos, hogy nem kicsiben, hiszen ott a térségünkben is egy Belgiumból betelepített familia az állami földárveréseken korábban ezer hektárnyi magyar állami földet tudott magának összevásárolni. Majd a nacionalizálás is egészen más forgatókönyv szerint zajlott le, mint ahogy mi azt a Jobbik oldaláról elképzeltük, hiszen az egykori Széchenyi-birtok, amely a rendszerváltás után Benettoné, az olasz divatmogulé lett, nem a helyi kisgazdákat gyarapította, hanem a miniszterelnök úr veje vásárolta meg ezt a több mint ötezer hektáros latifundiumot ott, Dél Somogyban, Lábod és Görgeteg között, kastélyostól, mindenestől.

(12.30)

Ez, kérem szépen, a dél-amerikai modell megvalósulása a magyar vidéken! Ha önöknek az a céljuk, hogy elvándoroljon onnét minden életképes fiatal, hogy az az iszonyatosan alacsony népsűrűség még tovább csökkenjen - ami most egyébként, horribile dictu, 40 fő/négyzetkilométer környékén mozog -, hogy egy vadjárta rengeteg legyen az egész, és akkor nem is kell majd más a kastélytulajdonosoknak ott, csak néhány vadőr, egy-két szolga, meg hát, a vadakjárta rengeteg, akkor ki kell hogy jelentsem: jó úton járnak.

De nem ez lenne a kert-Magyarország gondolata, ami a vidéki Magyarország számára a megmaradást jelenthetné. Éppen ezért kezdeményezzük, hogy ezt a forrásmennyiséget duplazzák meg, viszont nyilvánvaló módon ezt ne a helyi klientúra erősítésére fordítsák, és

mondjuk, ne sport-Audikat vásároljanak falubuszok helyett csak azért, hogy kifizessenek bizonyos, szavazatokat buzgón szállító embereket majd.

És hogy még szűkebb pátriámról, Barcsról is ejtsenek néhány szót: egy leszakadó járás, elszegényedett járás székhelyéről van szó, és azt hiszem, hogy az állami propagandára fordított milliárdokból ha lecsipentenének egy keveset, akkor talán itt is megvalósítható lenne egy kézzelfogható bérletfejlesztés, hiszen az ottani bérletárak aránya nem éri el az összes lakás 5 százalékát.

Tudom jól, és ez lenne valóban a jó, ha a saját tulajdonát segítenék, de van, aki ezt nem tudja igénybe venni, és higgyék el, hogy óriási szükség van ott is bérletfejlesztésre. Jó lenne, ha meghallanák azokat a hangokat, amelyek azt mondják, hogy szükség lenne a fürdőre, az ottani gyógyfürdő fejlesztésére, illetve a drávai szabadstrand fejlesztésére, mert ha nem használjuk ki azokat a természeti kapacitásokat, amelyek megvannak, akkor ez a térség véglegesen és végtelenen le fog hanyatlani. Eltűnik, mint valami süllyedő Atlantisz, és Dél-Somogyot is elnyeli magával az Ormánság. Szükség lenne - mivel egy elöregedő térségről van szó - mind a szociális központ, mind pedig a járóbeteg-ellátó központ fejlesztésére, de egyelőre erről ezek az intézmények ott is csak álmodni tudnak.

És lenne egy országos szinten kuriózumtörténet, egy mintegy ezer családot érintő kárpótlási ügy: a magyar állam tulajdonába kerülő, természetvédelmi oltalom alatt álló, de kártalanításba nem vont, egykori maradványterületek ügyének a méltányos rendezésére végre szükség lenne. Hiszen 25 éve várja mintegy ezer ember, egykori térségiek és az ő örököseik, hogy azokért a földekért ne valami nevetséges, fölháborító kárpótlást kapjanak a magyar államtól, hiszen ezek gyakorlatilag Dráva-parti őserdő. És volt olyan idegen oligarcha ott a környéken, aki aranykoronánként több mint 800 ezer forintot kapott a földjéért, mikor tőle vásárolta meg a magyar állam, ez pedig azt jelenti, hogy hektáronként majdnem hárommillió forintot fizettek neki.

Akkor nagyon szépen kérem, legyen ez a mérce egyenlő, és bánjanak úgy az ott őshonos magyar emberekkel is, mint egyébként ahogy megtették ezekkel az önök számára sokszor oly kedves oligarchákkal, és ne a szemüket szúrják ki valami méltánytalan kárpótlási összeggel ott Barcsra sem, hanem kapják meg a földtulajdonuknak megfelelő valódi értéket! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Ovádi Péter képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. A 2025. évi költségvetés alkalmas arra, hogy Veszprém és térsége újabb lépést tegyen előre. Az ezelőtti években is a kormány az önkormányzatok mellett volt és van, és ezt

meg is mutatta, hiszen ha csak nézzük a térségi fejlesztéseket, milyen turisztikai-gazdasági fejlesztések jöttek a térségünkbe, akkor ezt egyértelműen kijelenthetjük, hogy az elmúlt évek nyertese biztos, hogy Veszprém és térsége volt.

Hiszen ha a „Modern városok” programra tekintünk, akkor több tíz milliárd forint érkezett a térségünkbe, és többek között - most csak egyet szeretnék kiemelni - elkészült a veszprémi uszoda, ahol például Rasovszky Kristóf olimpiai bajnok lett, és nagyon-nagyon fontos az, hogy olyan példaképek tudnak így felnőni a térségünkben, akik miatt tényleg, ahogy frakcióvezető úr is elmondta, nagyon fontos az, hogy a sportra odafigyeljünk.

És nemcsak a sportot támogatja a kormány, hanem Veszprém és térségének 2023-ban nagyon nagy lehetősége volt, hiszen Európa kulturális fővárosa lehettünk, ahol tényleg nagyon sok fejlesztésre, nagyon sok programra, közösségi programra kaptunk támogatást. Innen is köszönöm a kormányzatnak a segítségét, hiszen „Európa kulturális fővárosa” címről beszélünk, de azért jó, ha tudjuk, hogy az 98 százalékban állami támogatásból épült meg, és erre a költségvetés adott keretet.

Úgyhogy nagyon szépen köszönjük, ezért lehetünk nagyon sikeresek. És ott is nagyon sok olyan infrastrukturális fejlesztést meg tudtunk valósítani, mint például a volt gyermekkorházat újra fel tudtuk újítani, most már ActiCityként tündököl, és olyan, nagyon fontos infrastrukturális beruházásokat tudtunk hozni a térségbe, ami nagyon-nagyon fontos volt.

De fontos az, hogy a vidék is fejlődjön, és ezért is néha tényleg kikerekedett szemmel nézünk, amikor a baloldali képviselőtársak arról beszélnek egyébként, hogy a vidéket nem támogatja a kormányzat. A „Magyar falu” program pontosan egy ilyen program, ami a vidéket célozza meg, és az 5 ezer fő alatti települések tényleg nagyon jól ki tudják használni ezt a programot. Mindig azt mondjuk, hogy a „Magyar falu” program egy olyan program, ami valós kérdésekre ad valós választ. És amikor én polgármesteri fórumot tartok, akkor ott a polgármesterek mindig elmondják azt, hogy a „Magyar falu” program mennyire tudja az ő munkájukat is segíteni; önkormányzati utak, járdák, önkormányzati épületek újulnak meg. Rengeteg olyan vidékfejlesztő program van ebben a programban, amit nagyon üdvözölnek, és ezért is örülök annak, hogy a 2025. évi költségvetésben is megjelenik ez.

Állatvédelemért felelős kormánybiztosként is azt mondhatom, hogy a 2025. év egy előrelépés lesz, hiszen 2024-ben is rengeteg mindent tudtunk megtenni állatvédelem területén. Természetesen mindig vannak előttünk álló feladatok, de nagyon fontos az, hogy a kormányzat segíti ezt a területet is. Többek között ki tudtunk írni egy olyan 500 milliárd forint keretösszegű pályázatot, amit az állatvédelmi civil szervezetek részére tudtunk meghirdetni. Több mint 200 civil szervezet kapott ebből a keretösszegeből. Akik beadták, majdnem mindenki kapott, hiszen nagyon fontos az,

hogy elismerjük a civilek munkáját, hiszen harminc éven keresztül nagyon sok mindent tettek, és a mai napig is nagyon sokat tesznek az állatvédelemért.

Amikor az állatvédelemről beszélünk, azt gondolom, akkor nagyon fontos az egész társadalom számára, hiszen Magyarország állatszerető társadalom, és nagyon fontos az, hogy a kormányzat is megtegyen mindent azért, hogy az állatvédelem évről évre erősödjön Magyarországon. Ezért is tartottuk fontosnak azt, hogy elindítottuk az állatvédelmi témahetet. Az idei évben 315 ezer gyermeket tudtunk bevonni az állatvédelmi témahétbe, több mint kétezer oktatási intézményben ott voltunk, és azért is nagyon fontos ez a program, mert a ma gyermeke a jövő állattartója, és nem mindegy az, hogy milyen generáció fog felnőni. Én azt szeretném, és szerintem sokak így reménykednek, hogy egy olyan generáció fog felnőni, akiknek az állatvédelem már alapfogalom.

De a közös ügyünk az Állatvédelem Alapítvány, ami egyébként egy állami tulajdonú alapítvány, és sok mindennel tudta segíteni a munkánkat. Elindítottunk rengeteg képzést. Képezni kell a gyermekeket, de képezni kellene, kell a jelen szakmai embereit is. Ezért elindítottuk a hatósági edukációt is. Támogatásokat nyújtottunk ebből az alapítványból is, természetesen a civil szervezeteknek. Voltak olyan ügyek, amelyeket csak ennek mentén lehetett megtenni. Nagyon-nagyon fontos cselekményeket tudtunk így megtenni az állatvédelem területén.

És amiről beszélünk kell mindig: Magyarországon a kóborállat-állomány nagyon magas, ezért is örültem annak, amikor a kormányzat a „Magyar falu” programban is biztosított arra lehetőséget, hogy az önkormányzatok éljenek ezzel a lehetőséggel. Akkor 14 ezer kutya és macska ivartalanítására került sor, és tovább fogjuk folytatni ezt a programot, hiszen a 2025-ös költségvetés erre is lehetőséget biztosít. Nagyon fontos az is, hogy a felelős állattartásra ne csak a gyermekeknél hívjuk fel a figyelmet, hanem a felnőtt-társadalomban is. Ezért elindítottuk a Gazdijogi-programunkat, ami még egyszer arra mutat, hogy Magyarországon minél több felelős állattartó legyen.

Én azt gondolom, hogy akár a térséget nézzük, az egyéni választókerületemet, akár az állatvédelmet, a 2025. évi költségvetés mind a kettőt támogatja. Úgyhogy nagyon szépen köszönjük, és elfogadásra javaslom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Abban a helyzetben vagyunk, hogy ebbe a második felszólalói körbe jelentkezett ellenzéki képviselőtársaim közül nincs jelen senki. Ezért most tisztelettel megkérdem Gréczy Zsolt képviselő urat, hogy hajlandó-e arra, hogy a következő körből erre a körbe lépjen. *(Gréczy Zsolt: Természetesen!)* A DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy költségvetési vitában vagyunk, és meg kell állapítsuk, hogy miközben erről beszélgetünk, az abban leírt számok már most sem igazak. Hiszen elég megnézni a forint árfolyamát, amelyik egyre rosszabb adatokat mutat az euróhoz, a dollárhoz, a svájci frankhoz, bármihez képest, így aztán a tervezés már a tervezés pillanatában is gyakorlatilag megbukott.

Egyetlen szám sem igaz ez alapján abból a költségvetésből, amit az Orbán-kormány beterjesztett az Országgyűlés elé. És ez azt is mutatja, hogy tovább fog romlani a magyarok életszínvonala a következő években. Látni való az, hogy rengeteg nyugdíjas él egyre rosszabbul. Magyarországot sújtotta legjobban az infláció, hiszen volt olyan időszak, amikor Európa-rekorder infláció volt, és ez különösen sújtotta például az élelmiszerárakat. Ez rendkívüli módon megterhelte a magyarok pénztárcáját, már akinek még volt pénz a zsebében.

Azt is el kell mondanom, hogy a költségvetés makroszámai már önmagukban drámaiak, hiszen az Orbán-kormány most már évek óta nem bírja eltalálni megközelítőleg sem azokat a számokat, amelyek végül jönnek egészen a gazdasági növekedésig, de én megpróbálok arról beszélni, hogy a magyar emberek mindennapjaira hogyan hat ez a meglehetősen cudar állapotban lévő költségvetés, az egész gazdaság, az ipari termelés, a beruházások visszaesése hogyan hat az emberek mindennapjaira.

Éppen most jött ki, pár órával ezelőtt, egy friss KSH-statisztika, amely azt mutatja, hogy 4 ezerrel kevesebb gyermek született idén, mint tavaly - 4 ezerrel -, és már a tavalyi szám is egészen dermesztő volt. Már az is minden idők legnagyobb rekordja volt, minuszban természetesen; és minden idők legnagyobb rekordját, hogy ilyen kevés gyermek született meg, idén még azt is sikerült alulmúlni az Orbán-kormány-nak. Itt szeretném megjegyezni, hogy a Gyurcsány-kormány legrosszabb évében is több gyermek született, mint az Orbán-kormány legjobb évében. És aki erre azt mondja, hogy de a termékenységi ráta, azoknak azt tudom mondani, hogy a termékenységi ráta még sosem sírt fel szülőszobában, gyermek viszont igen, és a Gyurcsány-kormány idején több gyermek született.

A születések száma közel 7 százalékkal csökkent egy év alatt, drámai adat. Mint ahogy az is, hogy a magát családbarátnak nevező kormány idején egy év alatt 15 százalékkal csökkent a házasságkötések száma. A magyar emberek valamiért nem akarnak családot alapítani, nem bíznak a jövőben, nem bíznak abban, hogy az Orbán-kormány gondoskodik vagy segít nekik gondoskodni. Persze, gondoskodni az embereknek önmagukról is kell, de kormányzati, állami segítség nélkül azért nagyon nehéz létezni.

Ha belegondolunk, itt két nappal ezelőtt egy lakhatási vitanapot tartottunk az Országgyűlésben, szerény kormányzati érdeklődés mellett, pedig az is megmutatta, hogy Magyarországon többek között azért is

áll ilyen rosszul a magyar gazdaság, és azért is látják kilátástalannak a magyar fiatalok a helyzetüket, mert nincs elég lakás. Nincs esélye egy mai fiatalnak ma, hogy azzal a kezdő fizetéssel - legyen mondjuk, 300 ezer forint, frissen egyetemet végezve esélye sincs arra - egy lakáshoz jusson. Egy garzonlakás Budapesten, még egy használt garzonlakás is körülbelül 40 millió forintról indul. Képzelnék már el, hogy milyen családi összefogásnak kell lennie, ahol egyébként a családban mások is problémával, problémákkal, megélhetéssel küzdenek, és így tovább, hogy ilyen viszonyok között mennyi esélye van egy fiatalnak arra, hogy lakáshoz jusson, pláne mondjuk, családot alapítson, vagy egy akkora lakást szerezzen, ahova már gyermeket is haza lehet vinni és lehet nevelni, gondozni, segíteni a fejlődését. Ezek egészen drámaiak.

Ha belegondolok abba, hogy a magyar középis-kolás fiatalok 80 százaléka, minden ötből négy úgy tervezi, hogy el akar menni ebből az országból, megszakad az ember szíve. Hát, nem azért szülnék a magyar anyák, nem azért nevelik a családok a gyermekeiket, nem azért fogadja szeretettel a nagymama meg a nagypapa az unokát, „gyere, még egyél ebéd előtt, már sült a pogácsa”, szeretnének együtt lenni, örömben lenni, boldognak lenni, hogy aztán a magyar fiatalok felüljenek az első repülőre és elmenjenek. Minden hatodik magyar gyermek külföldön születik. Ez nemzetpusztulás!

Az, amit az Orbán-kormány csinált ebből az országból az elmúlt 14 évben, az tönkretette Magyarországot, tönkretette Magyarország jövőjét. Lehet itt beszélni családtámogatási programokról, mindenről, a családtámogatási programjukról meg a családbarátságukról, amire önök olyan büszkék, azokról a magyar valóság mondja ki az igazságot: elmennek a magyar fiatalok. Nincs annál elkeserítőbb, mint amikor egy nagymamának próbálják megtanítani, hogy Skype-on integessen az unokájának meg a gyerekének, mert nem jönnek haza. És magyarok százezrei élnek így, és abban bíznak, hogy hátha karácsonykor találkozik a család.

A magyar kormány költségvetése, a magyar kormány, az Orbán-kormány gazdaságpolitikája idejuttatta a magyarokat, hogy elmennek ebből az országból. És nem azért nem születnek meg a magyar gyermekek, mert a magyar fiatalok már nem szeretnének gyermeket. Hát, hogyan szeretnének! Azért nem, mert nincs elég gyermekorvos. Ennyi a maguk egészségügye, az, hogy a magánegészségügybe beterelik az embereket, ahol egy vérvétel 20-30 ezer forint. 27 százalékos áfa terheli a babakocsit, a pelenkát. Hát, ilyen körülmények között ki tud gyermeket vállalni egy fizetésből? Vagy mondjuk, kétszer 300 ezer forintos fizetésből úgy, hogy még rezszi is kell, és meg kell venni a 600-700 forintos kiló kenyeret? Rettenetes állapotban van ez az ország, ez az igazság. és a magyar vidék is rettenetes állapotban van. Megszűnnek patikák, megszűnnek kisiskolák, megszűnnek posták, élehetlenné válnak lakóhelyek. Képzelnék majd el azt az embert, azt az idős asszonyt, aki egy faluban él, és

ki kellene váltania a szívgyógyszerét, de nem tudja ki-váltani a szívgyógyszerét, mert házi orvos sincs, aki felírja neki, és nincs patika, ahol kiváltsa. Föl kellene ülnie egy buszra, bemennie a városba, majd hazamennie azért, hogy egyáltalán a szívgyógyszeréhez jusson. Vagy inkább azt fogja-e gondolni ez az idős asszony, hogy akkor már nem váltom ki a gyógyszeremet? Minek? Élek, amíg élek.

Az Orbán-kormány magára hagyta Magyarországot, és ez a költségvetés, amit önök most benyújtanak, magyarelles, családellenes költségvetés. Ettől nem lesz boldogabb a magyar. Lehet, hogy néhány oligarchának ettől jobb lesz, de már uniós pénz sem jön. A Gyurcsány-kormány idején jobb volt, például föl sem merült, hogy a Gyurcsány-kormány miniszterelnöke vagy bármelyik vezetője egyáltalán pályázzon uniós forrásokra, nemhogy a családtagok, rokonok, barátok milliárdossá váljanak. Úgyhogy ez az igazság.

Ez a költségvetés megbukott, és a Demokratikus Koalíció nem is fogja támogatni a szavazásnál. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Földi László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ilyen összetett és nagy rendszer, mint az ország közös kasszája, magas színvonalú, részletekre figyelő szakmai elemzést, érdemi vitát és nem pártpolitikai panelek pufogatását követeli meg. Saját hozzászólásomat igyekszem ennek szellemében megtenni.

Tisztelt Országgyűlés! Négygyermekes édesapaként, nyolcunokás nagyapaként a rendelkezésemre álló időkeretet elsősorban a 2025-ös családtámogatások bemutatására és értékelésére szánom, mindenekelőtt azonban teszek néhány alapvetést.

(12.50)

Azért van nagy szükség ezekre, mert minden költségvetés egy bizonyos társadalmi, gazdasági, politikai és biztonsági környezet következménye, és ez a környezet bizony manapság gyorsan, de ami még rosszabb, kiszámíthatatlanul változik. Ezért nagyon fontos, hogy egy költségvetés mögött állandó értékek legyenek. A jó költségvetés a folyamatos változások viharában sem téveszti szem elől megalkotói alapelveinek világítótornyát. Fókuszra van, és ezt nem alsóneműként cserélgeti, hanem kitart mellette. A számok változhatnak, de az értékek, amelyek a számok fundamentumát adják, sohasem. A mi kormányunk a folyamatos változások bizonytalansága közben az állandó értékek biztonságát garantálja. Ezt a következetesen képviselt értékrendszert mutatja fel a jövő évi büdzsé tervezete is.

A 2025-ös költségvetés az új gazdaságpolitika költségvetése. A kormány a gazdaság lendületbe hozása érdekében új gazdaságpolitikai akciótervet

fogadott el, amely a társadalom lehető legszélesebb körét akarja bevonni a konjunktúra helyreállításába. Célunk, hogy növeljük a jövedelmek vásárlóerejét, megfizethetővé tegyük a lakhatást, a Demján Sándor-program keretében segítsük a vállalkozások méretugrását, megalapozzuk a bérnövekedést, megőrizzük a nyugdíjak reálértékét, biztosítsuk a 13. havi nyugdíjat, valamint megvédjük a munkahelyeket és lehetőség szerint újakat teremtünk.

A munka nemcsak megélhetést biztosító kötelezettség, hanem az emberhez méltó élet egyik alapfeltétele, jó esetben öröm forrása, és pedagógusként mondom, a következő nemzedékeknek szóló példamutatás, irányadás is. Az a gyerek, aki látja, hogy a szülei dolgoznak és munkájukban kiteljesednek, maga is erre az útra lép, és hasznos ember lesz, családot alapít, itthon marad. Letagadhatatlan érdemeink vannak ebben a témában. Elértük a teljes foglalkoztatottságot, ma már több mint 4,7 millió magyarnak van munkája. Most az a feladatunk, hogy ezt megtartsuk és hozzájáruljunk, hogy minden magyar léphessen előre egyet. Ennek érdekében a kormány 2025-ben csaknem 770 milliárd forintot fordít közel ötszáz folyamatban lévő beruházás befejezésére. Ezek összköltsége meghaladja a 4200 milliárd forintot. Pest vármegye déli régiójának országgyűlési képviselőjeként kiemelem az M44-es fejlesztését az M5-ös autópálya és Szentkirály között, amelynek köszönhetően Nagykovács közvetlenül be tud kapcsolódni a gyorsforgalmi úthálózatba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miként említettem, minden költségvetés a saját születési korszakának gyermeke, egy afféle pillanatfelvétel, ugyanakkor minden költségvetés arról szól, hogy milyen jövőt látunk magunk előtt. Háború idején nincs tervezhetőség, háború idején alkalmazkodás és improvizáció van, túlélés és kárenyhítés. Márpedig Európában, ráadásul a szomszédunkban, Ukrajnában még háború dúl, és a Közel-Keleten is fegyveres konfliktusok vannak. Ez a magyarázata annak, hogy a jövő évi költségvetést szókásainktól eltérően nem nyáron, a nyár elején, hanem az év végén tárgyaljuk és majd fogadjuk el. Meg kellett várnunk az amerikai elnökválasztás eredményét, mert döntő fontosságú volt, hogy a világ vezető hatalmának vezetője egy háborúpárti demokrata vagy egy békepárti republikánus lesz-e. Az amerikai szavazók bölcsen döntöttek. Ennek köszönhető, hogy most a béke költségvetését készíthettük el. Tudniillik a háború minden bajunk okozója. A háború idézte elő az energiaválságot és az emelte meg az inflációt. Mert a globalizált világ nagy igazsága bizony az, hogy gazdasági értelemben ma már minden háború világháború. Adja Isten, hogy katonai értelemben ez ne legyen igaz.

A másik tényező, amit figyelembe kell vennünk a költségvetés megalkotásakor, a világ gazdaság nagyarányú átalakulása. Az eddig lesajnálta globális Dél és Kelet emelkedik, az eddig szinte egyeduralkodó Nyugat pedig veszít erejéből. Ehhez a magyar gazdaságpolitikának is alkalmazkodnia kell. Éppen ezért mi a

gazdasági semlegesség politikáját követjük, azzal kereskedünk, akivel kereskedni a magyarok érdekét szolgálja. Az együttműködésben hiszünk és nem a blokkosodásban. Hozzáteszem csendben, az ókor óta igazság, hogy azok a népek, amelyek fenntartják a kereskedelmet, sokkal kevesebbet és sokkal rövidebb ideig háborúznak, a kereskedelemhez ugyanis találkozás, kézfogás, egyeztetés, kompromisszum, bizalom, egyszóval béke kell. Ezt a történelmi tanulságot figyelmébe ajánlom minden háborúpárti véleményformálónak itthon és külföldön egyaránt.

Ha megengednek egy informális megjegyzést: apaként, nagyapaként, pedagógusként ez számomra nem csupán politikai kérdés, hanem mélyen személyes is. Ezért szeretnék az önök, de még inkább a vitánkat figyelemmel kísérők, az általunk képviseltek figyelmébe ajánlani három megrázó erejű figyelmeztetést. Egy amerikai klimatológus, geofizikus azt mondta - idézem -: „Egy háború elvesztésének legbiztosabb módja az, ha nem ismerjük fel, hogy háborúban állunk.” Lev Tolsztoj ezt írta: „A háború olyan, mint a sakkjáték, csak azzal a kis különbséggel, hogy a sakkjátékban minden húzáson gondolkodhatsz, ameddig csak akarsz, és nem vagy időhöz kötve.” És végül szintén megfontolandó gondolatok Sára Sándor filmjéből, a 80 huszárból: „Egy katonának az is lehet győzelem, ha nem folyik vér.”

Tisztelt Ház! A 2025-ös költségvetés tervezetében a magyar családokra 3754 milliárd forintot biztosítunk. Ez hatalmas összeg, a GDP várhatóan 4,3 százaléka, 13,5 százalékkal, vagyis 447 milliárd forinttal több, mint 2024-ben. 2010-hez képest megnégyszerezettük a családok támogatását. A családok adó- és járulékkedvezménye az első házások kedvezményével együtt jövőre meghaladja a 440 milliárd forintot. A támogatási rendszer bevezetésétől, 2011-től 2025 végéig mintegy 4400 milliárd forint marad a magyar családoknál. Jövőre megduplázzuk a családi adókedvezmény összegét. A kormány a 25 év alattiak személyijövedelemadó-mentességének biztosítására 215 milliárd forintot, a 30 év alatti, gyermekeket vállaló nők tehermentesítésére pedig további 20 milliárd forintot biztosít. A négygyermekes édesanyák adókedvezményére 52,5 milliárd forintot különítünk el. A babaváró támogatás összege 250 milliárd forint lesz.

Megemljük a családokat segítő szolgáltatások költségvetési forrásait is. Terveink szerint jövőre a gyermekétkeztetésre fordítható összeg meghaladja a 140 milliárd forintot. Ez 110 milliárd forinttal több, mint 2010-ben volt. Az ingyenes tankönyvekre, ami kulcskérdés, 19 milliárdot különítünk el, ami közel 3,5 milliárddal meghaladja az ideit. A „Nők 40” elnevezésű programunk keretében a kedvezményes nyugalatláshoz többletjogosultsági időt kaphatnak az unokájukat gondozó nagymamák. Ennek keretösszege mintegy 490 milliárd forint lesz.

Kiemelt jelentőségűnek tartom, hogy a kormány garantálja a szakképzés és a felsőoktatás magas minőségű működését. Ezen a ponton örömmel emlékeztetek

arra, hogy idén már a pedagógusok az egyik legnépszerűbb a felsőoktatásba jelentkezők körében. A 2025-ös költségvetés több mint 1600 milliárd forintot biztosít az oktatásban dolgozó kollégák bérére, ami duplája a 2010-esnek. Emlékeztetem a tisztelt Házat, hogy a szakképzésben dolgozók 2020-tól több lépcsőben jelentős béremelésben részesültek, aminek eredményeképpen az idei évre megduplázódtak az oktatói fizetések.

Külön kiemelem, hogy a bölcsődékben bevezetjük a diabéteszpótlékot az 1-es típusú cukorbetegséggel élő gyermekek biztonságosabb ellátása és a szülei munkaerőpiaci pozíciójának megőrzése érdekében.

Hasonlóképpen üdvözlöm a kapcsolati erőszak áldozatait segítő ellátórendszer finanszírozásának megerősítését és adminisztrációjának enyhítését.

(13.00)

Jelenleg az országban húsz krízisközpont, nyolc titkos menedékház és húsz úgynevezett félutas ház működik. Évente mintegy 1500 olyan áldozatnak nyújtanak biztonságos elhelyezést és segítő szolgáltatást, akik a bántalmazás miatt otthonuk elhagyására kényszerültek.

Örömmel láttam a költségvetés tervezetében, hogy megőrizzük a diákhitelt, miközben a hallgatók lakhatását kollégiumfejlesztési programmal támogatjuk.

A dolgozó fiatalok életkezdését egy 10,5 milliárd forintos keretből munkáshittel segítjük, amely 4 millió forintos, kamatmentes, szabadon felhasználható kölcsönt jelent az érintettek számára.

A 25 év alattiak személyi jövedelemadójának kedvezményére a költségvetési tervezet 215 milliárd forintot fordít.

A megfizethető lakhatás érdekében pedig a CSOK Plusz és a falusi CSOK mellett új lakásprogramot hirdetünk.

A munkáltatók 2025-ben havi 150 ezer forintos kedvező adózású lakhatási támogatást adhatnak a 35 évnél fiatalabb alkalmazottaiknak.

Az 5 ezer főnél kisebb lélekszámú településeken vidéki otthonfelújítási programot indítunk.

Megőrizzük az 5 százalékos lakásafát, és lehetővé tesszük, hogy a nyugdíj-megtakarítások, illetve a SZÉP-kártya forrásai lakásfelújításra is felhasználhatók legyenek.

Tisztelt Országgyűlés! A költségvetés tervezése nagy és bonyolult feladat, ahol nem lehet mindenkinek megfelelni. Törekedni kell rá, de nem lehet mindenkinek megfelelni. Legyen egy költségvetés a gyermekem zsebpénze, a családom havi kerete, egy város kasszája vagy az ország büdzséje, akármilyen alaposággal is tervezem meg, végső soron mindig arról kell döntést hoznom, hogy melyik ujjamat harapjam. A költségvetés megalkotása tehát nemcsak a számok tudománya, hanem a kompromisszumok művésze is, vezérfonala pedig a régi, jól ismert bölcs mondás: addig nyújtózkodj, amíg a takaród ér.

Tőlünk, országgyűlési képviselőktől most nem azt várják el a választók, hogy pártállástól függően elvtelenül dicsérjük vagy habzó szájjal szidjuk a '25-ös költségvetés tervezetét, az emberek többsége már nem kíváncsi ezekre a vásári mutatványnak is olcsó veszekedésekre, megunták. Az emberek azt akarják látni, hogy a költségvetést megalkotókat a jóakarát vezérli, az a szándék, hogy az aktuális helyzetből, keretből a lehető legjobbat hozzák ki.

Az alapelvek, amelyeket követünk: nekünk az az alapelvünk, hogy azt a lehető legszélesebb társadalmi réteget kell támogatni, akik a vállukon viszik ezt az országot, a dolgozókat fiataltól idősig, a családosokat, a nyugdíjasokat, a gyermekeket, akik a jövő reményét jelentik mindannyiunknak. Nyilván mindenkinek mindent nem lehet megadni, sokaknak sokat azonban igen.

Tisztelt Ház! A KDNP képviselőcsoportja a jövő évi költségvetés tervezetét támogatja, s arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szintén támogassák majd szavazatukkal a szavazásnál. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy néhány fölvetésre reagáljak, amelyek, azt gondolom, alapvető fontosságúak az önök előtt lévő jövő évi költségvetésitörvény-javaslat kapcsán.

Géczy Zsolt képviselő úr, illetőleg korábban Oláh Lajos alelnök úr is úgy fogalmazott, hogy nem reálisak a számok, tehát nem megalapozottak azok az adatok, azok a feltételezések, azok a számok, amelyek az önök előtt lévő törvényjavaslatban szerepelnek. A hivatkozási alapjuk a képviselő uraknak az volt, hogy az elmúlt években sok minden nem úgy alakult, ahogyan azt előzetesen a költségvetés elfogadásakor a kormányzat, illetőleg az Országgyűlés többsége feltételezte.

Először is azt kell elmondjam, ahogy Földi képviselő úr is mondta, hogy legjobb tudásunk szerint készítettük el a költségvetésitörvény-javaslatot. A kormány szándékát, a kormány törekvését az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács is minősítette, és az elmúlt években a költségvetés tárgyalásakor mind a két említett, kormánytól független szervezet úgy látta, hogy a benyújtott költségvetésitörvény-javaslat reális.

Az kétségtelenül igaz, hogy sok minden másképp alakult. De ki az, aki 2019-ben látta, hogy 2020-ban egy olyan világválság fog végigsöpörni nemcsak Európán, hanem az egész világon, amely Európában mindenütt gazdasági visszaesést eredményez? Ki az, aki 2021-ben előre megjósolta az orosz-ukrán háborút, és megjósolta annak a következményeit? Ki az,

aki 2022-ben azt feltételezte, hogy Európa legnagyobb gazdasága, a német gazdaság nemcsak 2023-ban, hanem 2024-ben is gazdasági visszaesést fog elszenvedni?

Az állításom tehát az, hogy az elmúlt években valóban nehéz időszak volt szerte a világban, számtalan esetben felboruló energiaárakkal, növekvő inflációval - 2021-ről 2022-re az Európai Unió átlagos inflációs szintje több mint megháromszorozódott -, sok esetben gazdasági visszaeséssel, és igen, az eredetileg tervezetthez képest más költségvetési számokkal.

Azt gondolom, hogy ebben a helyzetben érték, hogy azokat az eredményeket, amelyeket elértünk az elmúlt évtizedben, meg tudtuk őrizni ezekben a nehéz időkben, ezekben a nehéz években is.

Ami pedig a 2025. évi költségvetés-törvény-javaslat megalapozottságát illeti, a tegnapi nap vitájának elején az Állami Számvevőszék elnöke és a Költségvetési Tanács elnöke is ismertette álláspontját, és ők úgy látták, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslat reális.

A másik dolog, amit többen említettek, és köszönöm szépen, hogy Földi László képviselő úr is kitért rá, az a családtámogatások rendszere. Gréczy Zsolt képviselő úr tett egy összehasonlítást a Gyurcsány-kormány-nal. Ha a képviselő úr ezt megtette, akkor azt érdemes szerintem elmondani, hogy a hölgyek gyermekvállalási szándéka bizony a 2010 előtti időszakban érdemben kisebb volt, mint 2010 után. De a képviselő úr csak a megszületett gyermekek számát említette.

De hát mitől függ az, hogy egy évben hány gyermek születik? Múlik azon, hogy hány fős a hölgyeknek az a korosztálya, hány fős az a női korosztály, amely gyermekvállalási szempontból releváns korosztálynak tekinthető. Tudjuk azt, hogy a 20-40 közötti korosztály létszáma most sajnos kisebb, és ha kisebb a hölgyek száma, akik gyermekeknek adnak életet, akkor hiába vállalnak több gyermeket egy személyre vonatkozóan, egy édesanya ma hiába dönt több gyermek vállalása mellett, családok hiába döntenek több gyermek vállalása mellett, bizony a megszületett gyermekek száma kisebb lehet. Tehát visszamenőleg nem tudjuk növelni a '90-es években született hölgyek számát. Amit tudunk tenni, amit tud tenni a kormányzat, az az, hogy elhárítja az anyagi akadályokat a gyermekvállalás elől, széles családtámogatási rendszert őriz meg.

Ilyen szempontból én üdvözlöm Oláh Lajos alelnök úr szavait, aki azt mondta, hogy helyesen szán jelentős forrásokat a kormány a családtámogatások rendszerére. Amit tehát tényszerűen szeretnék rögzíteni - szemben azzal, amit Gréczy Zsolt képviselő úr mondott -, hogy a gyermekvállalási hajlandóság növekedett, nagyobb ma, mint volt 2010 előtt. Azt gondolom, hogy ez részben a DK padosraiból is elismert széles családtámogatási rendszernek köszönhető.

Ami a fiatalok elvándorlását illeti, azért európai uniós tagállamként Magyarországon is érvényesül az úgynevezett négy szabadság elve, amelyből az egyik a munkavállalók szabad munkavállalása. Tehát egy magyar, egy román, egy lengyel, egy észt munkavállaló

szabadon vállalhat munkát az Európai Unió bármely tagállamában. Azért említettem ezeket az országokat, mert ha megnézzük a magyar statisztika mellett, mondjuk, a román, a lengyel vagy a balti országok statisztikáját, akkor azt fogjuk látni, hogy ezzel a szabadsággal az említett országok fiataljai, munkavállalói jóval nagyobb arányban élnek. Olyan országokat említek, amelyeket sokszor példaországgént említünk, ha a balti országokról beszélünk, mégis Magyarországról arányaiban kevesebben mentek el.

Abban természetesen van igazság, hogy mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy minél többen Magyarországon találják meg a számításukat. Én azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetés-törvényjavaslat akár a családtámogatások bővítésével, a családi adókedvezmények növelésével, akár a számított béremelkedéssel tesz egy lépést annak irányába, hogy minél többen itthon találják meg a számításukat.

Vidéki állapotok - ezt is negatívumként, úgymond az elvándorlás okaként említették képviselők, nemcsak Gréczy képviselő úr, hanem Ander Balázs is rettentetes vidéki állapotokat említve.

(13.10)

Hát, akkor hadd hívjam fel a tisztelt Országgyűlés figyelmét az önök előtt lévő törvényjavaslatban a „Magyar falu” programra, ami most van - én nem emlékszem ilyen programra 2010 előtt -, hadd hívjam fel a figyelmet az új Területfejlesztési Alapra, hadd hívjam fel a figyelmet a vidékfejlesztési programokra, ahol Magyarországon az európai uniós országok közül egyedülálló módon 20 egységnyi uniós forráshoz 80 egység nemzeti forrást tesz hozzá a kormány. Ez a vidék megmaradását segíti. Az önök előtt lévő törvényjavaslatban a vidékfejlesztési programra szánt összeg 790 milliárd forint, ebből 165 milliárd forint az uniós finanszírozás. Tehát látszik, hogy a vidékfejlesztésre nemzeti forrásból jóval nagyobb összeget költünk, mint az európai uniós forrás összege. És akkor említhetném még a vidéki otthonfelújítási programot, vagy a falusi CSOK-ot, amely szintén az igénybevétel alapján több tíz milliárd forintos támogatást jelenthet a magyar vidéknek.

Én azt gondolom, hogy ezek a programok és az eddigi eredmények árnyalják azt az állítást, amit Gréczy képviselő úr mondott, ő úgy fogalmazott, hogy a jövő évi költségvetésben is látott gazdaságpolitika sehova sem vezet, ez tönkretette az országot, és szintén említette a 2010 előtti időket. Akkor engedjék meg, hogy ismét statisztikákat említsek a 2010 előtti időből: 2004-2010 között az európai uniós országok átlagához a magyar gazdaság teljesítménye, az inflációs szintet is figyelembe véve, gyakorlatilag nem közeledett. Az előttem lévő statisztika szerint a magyar gazdaság fejlettségi szintje az uniós átlaghoz képest 2004-ben 66,9 százalék volt, 2010-ben 66,1, a legutolsó adat 2023-ból 76,5. Tehát volt egy érdemi gazdasági felzárkózás, ez is kellett ahhoz, hogy a munkahelyek száma magas legyen - egymillióval mégiscsak

többen dolgoznak most, mint 2010-ben -, és akik dolgoznak, azoknak a fizetése is emelkedjen.

Megint hadd említsek a 2010 előtti évekből is két olyan évet, amikor emlékeim szerint azért nem volt világgazdasági válság, 2004-ben sajátos módon a nettó reálkeresetek 1,1 százalékkal csökkentek, 2007-ben a nettó reálkeresetek 4,6 százalékkal csökkentek. Az elmúlt években egyetlen év volt, a magas infláció éve miatt 2023, amikor a reálkeresetek csökkentek, de előtte én olyan számsort látok, hogy, mondjuk: 2016, 7,4 százalék; 2017, 10,3 százalék. Nettó reálkereset: 2018, 8,3; 2019, 7,6; 2020 - a Covid éve -, 6,3 százalék; 2021, 3,6 százalék. Az idei évben 9 százalék körüli reálkereset-bővítéssel számolunk, és jövőre, ha a törvényjavaslatban szereplő feltételezések megvalósulnak, akkor 5 százalék körüli reálkereset-bővítés lehet.

Elfogadva tehát azt, hogy számos feladat áll még előttünk, azt gondolom, hogy a gazdaságpolitikának vannak eredményei, kétségtelenül vannak kihívásai, de azt gondolom, hogy ezekre a kihívásokra talán azokkal a kezdeményezésekkel is válaszokat lehet találni, amelyeket a jövő évi költségvetés-törvény-javaslat tartalmaz. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Hiller István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő asszony! Képviselő urak! Tisztelt Államtitkár Urak! A jövő évi költségvetés tervezetében én az oktatás és a kultúra helyzetét kívánom megvizsgálni, összehasonlítani és erről véleményt mondani, véleményt alkotni. A költségvetés számok sokasága, egymás mellé tett táblázatok, de aki értően tudja olvasni, annak ki kell rajzolódjon egy szándék, egy politikai akarat, hiszen minden kormány célkitűzését, saját filozófiáját leginkább a költségvetés az, amely bemutatja, hiszen ez tartalmazza, hogy a választópolgárok felhatalmazásából milyen célokra mennyit szán.

Hallom és olvasom, hogy ez a béke költségvetése. Ha a béke költségvetése, az nekem jó hír, mert ahogy a régiek mondták: „amikor hangosak a fegyverek, hallgatnak a múzsák”, de amikor béke van, akkor nyilván inkább a múzsákat halljuk. Azt szeretném végiggondolni, hogy kirajzolódik-e ebből a költségvetésből egyfajta társadalompolitika, egy olyan vízió, egy olyan szándék, egy olyan akarat, amelyik bemutatja, hogy az önök kormánya hogyan vélekedik arról az országunk sorsát - gondolom, ebben közösek vagyunk - meghatározó kérdéstről, hogy milyen a gyermekeink, az unokáink oktatása. Hogyan készítjük őket a jövőre? Egyáltalán mit tudunk erről a jövőről, és hogy az országunk kultúrája, identitása, önazonosság-tudatának legfontosabb része a költségvetésből hogyan részesedik?

Először az önök fejébe is szeretném betenni, hogy az oktatás egy olyan ügy, amikor a jelenben a jövőről

döntünk, következésképpen jól kell tudni modellálni a jövőt, mert különben olyasmit nyújtunk a gyermekeknek, ami nem alkalmas arra a korra, amikor ők felnőttek lesznek. Ez nem egyszerűen filozófiai kérdés, ez az egész kiindulópontja, és a költségvetésben az oktatás fejezetnek ezt kell tükröznie. Azt kell tükröznie, hogy mennyi pénzt szánnak, szánunk oktatásra. De ez nem egyszerűen csak a 2025-ös év pénze, hanem az a pénz, amit azokra a gyermekekre szánunk, akiknek egyébként tizen-, huszonév múlva köszönt be a felnőttkoruk, és viszik a vállukon ezt az országot, és én itt súlyos problémákat látok.

De mielőtt a problémákról beszélnek, és vitára hívnám önöket - ezen érdemes vitatkozni -, Földi képviselő úrnak szerintem fontos mondatai voltak. Történetesen megragadott engem az, hogy ha a költségvetés vitája csupán abból áll, hogy a kormánypártiak leírt papírokból dicsőhymuszokat mondanak, az ellenzékiek meg leírt papírokból csak szidni tudják ezt az egészet, akkor ez valójában nem törvényhozás. Ehhez nem kell képviselőnek lenni, ehhez nem kell az emberek bizalmát kérni, hogy egy leírt papírból a másikat szidd, vagy éppenséggel dicséred. Olvasni azért nem árt hozzá, de ehhez azért gondolkodni nagyon sokat nem kell.

Ezért én azt az utat választottam, hogy elmondom, hogy mi az, amivel egyetérték, és mi az, amivel nem értek egyet. Szerintem helyes dolog, hogy betartják a szavukat, és a magyar közoktatásban emelik a pedagógusok bérét. Racionális döntés, nem is nagyon lehetett már tovább halogatni. Ebben a vitában, melyet éveken keresztül folytattunk, én mindvégig azon az állásponton voltam - most is azon vagyok -, hogy a magyar pedagógus bérét, béremelését a magyar központi költségvetésnek kell állni; nem Brüsszelnek, nem Washingtonnak, nem Moszkvának, senki másnak, a magyar központi költségvetésnek.

Szeretném önöket emlékeztetni, hogy éveken keresztül azért nem emelték a pedagógusok bérét, mert azt mondták, hogy Brüsszel nem ad pénzt. Nagy nehezen csak sikerült elfogadni, hogy a helyzet tarthatatlan, és az az álláspont is tarthatatlan, hogy az Európai Uniótól teszik függővé a magyar pedagógusok béremelését. Így aztán nagy nehezen, de azért csak sikerült, és döntő többségében is meghatározó arányában a magyar központi költségvetés fedezetével egy többéves béremelési projektet állítottak elő - kívánom, hogy végigcsinálják - és csekélyebb mértéke az, amelyik európai uniós forrásból származik, később azt is igazából kompenzálni kell. Ez szerintem, hogy a pedagógusok béremelését látom ebben a költségvetésben, ez helyes. Tartalmilag elfogadom, csinálják meg!

(13.20)

Vannak azonban olyan dolgok, amelyek a számok mögött vannak, a költségvetési törvény szellemiségéről árulkodnak, amelyeket nem egymást követő sorokból lehet összeszedni, hanem különböző helyeken

érdemes az összehasonlítást megtenni. Ez talán a nehezebb, mint ha kiválasztok 15 sort, és azt összehasonlítom a tavalyi 15 sorral. Erről akarok beszélni.

Először az oktatás, a közoktatás, felsőoktatás, szakképzés dolgáról. Egyébként valljuk meg, hogy ilyen, hogy közoktatás meg felsőoktatás igazából a mi szakmai fogalmaink szerint létezik. Ha egy magyar gyermeket nézünk, aki 6-7 évesen bekerül az oktatás rendszerébe, előtte az óvodai nevelési rendszerbe, akkor számára ezek a fogalmak nem jelentenek semmit. Az a lényeg, hogy kap-e színvonalas oktatást, nevelést, vagy nem.

Európában nem példa nélküli, hogy a közoktatás és a felsőoktatás más-más minisztériumnál van. Van, ahol együtt, van ahol külön - zárójel. Szerintem Magyarországon az a helyes, ha az oktatásügynek egy egységes, a kultúrával együttes minisztériuma van. De belátom, hogy a miniszterelnöknek a joga a kormány szerkezetének kialakítása, ettől én ezt még kritizálhatom, így van. Olyat, kérem, azonban nem találnak - majd ha találnak, szóljanak, de nem fognak -, ahol a kisiskolások intézményrendszere, történetesen a közoktatás, a Belügyminisztériumhoz tartozik (*Dúró Dóra közbeszól.*), ilyen nincs. Abban a formában, ahogy itt van, történetesen például az egészségüggyel együtt, olyan nincs.

Még egyszer: elismerve azt a jogát a mindenkori miniszterelnöknek - mert Magyarországon nem a kormánynak van miniszterelnöke, hanem a miniszterelnöknek van kormánya -, hogy a kormány szerkezetet kialakítsa, szerintem ez egyébként a magyar tanuló diákok számára egy nem megfelelő konstrukció. Nem azt gondolom, hogy a 9 éves magyar diáklány vagy diákfíú azon morfondírozik, hogy melyik minisztériumhoz tartozik az ő területe - nyilván nem erről van szó -, de az az érdekérvényesítő képesség, amely egyébként az oktatás színvonalát, a ráköltött pénzt megfelelő helyre teszi, helyezi, ebben szerintem önök tévednek, ez a kormány szerkezet a magyar oktatás ügyét nagyon kevésbé szolgálja.

Most néhány olyan példát szeretnék hozni, ami az előbb említett célt szolgálja, tudniillik, hogy mit olvasok én ki, milyen víziót az önök oktatásra vonatkozó költségvetéséből. Azért kívánok pontosan fogalmazni, hogy ne fölösleges vitáknak adjak teret. Ezért szeretném, ha azt értenék, amit mondok. Először, a közoktatás esetében a dologi kiadások tekintetében az állami fenntartású intézmények kevesebb költségvetési forrásban részesülnek, mint az egyházi fenntartású intézmények. Nekem nem az a bajom, hogy az egyházi fenntartású intézmények mennyiben részesülnek, és nem is azt kívánom, hogy az csökkenjen. Fordítva! Fordítva! Hogy az állami fenntartású intézmények minimum egy szinten legyenek bármely más, ez esetben az egyházi fenntartású intézmények dologi kiadásával.

De ez nem önmagában egy állítás. Tehát kérem szépen, ne azon vitatkozzunk, hogy egyház vagy állam, mert nem erről akarok beszélni. Leginkább egyébként

az állam szerepéről kívánok beszélni. Ugyanis ugyanezt a jelenséget látom a felsőoktatásban, ahol az alapítványi formában kiszervezett és azóta így működő magyar felsőoktatási intézmények esetében a költségvetés tartalmaz valorizációt, még pontosabban: a valorizáció korrigálását. Ezt megpróbálom elmondani magyarul, ez az érték-helyreállítás, pluszpénz. Ilyet az állami intézmények nem kapnak. Ez egyébként a magyar állam központi költségvetése.

Hasonló a problémám a kutatóintézetek kérdésével. Önök most változtatják meg a magyar kutatói hálózat szerkezetét, öt éven belül másodszor. Ezt alapítványi formába helyezik, és ott egy olyan állítást fogalmaznak meg, hogy ha ez meglesz, akkor lesz több pénz, ha nem lesz meg, akkor meg nem lesz több pénz. Tehát nem azt állítják, hogy a magyar kutatásra ne lehetne több pénzt fordítani, hanem hogy akkor fordítanak erre több pénzt, ha az lesz, amit akarnak.

Itt föl kell vetnem még egy dolgot, amely nagy valószínűséggel ennek a központi költségvetésnek az évében, 2025-ben az önök szándéka szerint meglesz. Nyilvánvalóan nem külön soron szerepel, de azért mégis el kell mondjam, korábbi és későbbi, majdani felszólalásaimat is alátámasztandó.

A magyar államnak jelen pillanatban az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem és a Zeneakadémia áll rendelkezésére mint felsőoktatási intézmény. Szakmai körökben azt hallani, olvasni, hogy önök a magyar állam fenntartásából ki akarják adni a magyar felsőoktatás egyik ékkövét, a Budapesti Műszaki Egyetemet. Semmilyen módon nem látom se a tavalyi, se az idei költségvetésben, hogy egyébként az, amit tettek a felsőoktatási intézményeinkkel, az színvonal-emelést hozott. Hozhatnak nekem ilyen rangsort meg olyan rangsort, én ezt nem látom. Meg egyébként, ha így lenne, akkor majd kérem szépen, hogy árulják el, hogy ha itt minden annyira rendben, és főleg ott van rendben, akkor miért kell valorizáció, illetve valorizációkorrigálás, ami egyébként az állami intézményeknél nincs.

Néhány konkrét adatot szeretnék hozni, ha már költségvetésről beszélünk, hogy hogy néz ki ez a valóságban. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem egy meghatározott tanszékén - szerintem mindannyian pontosan értik, hogy miért nem nevezem meg a tanszékét -, elmondom, hogy mennyit keresnek az oktatók, értelemszerűen diplomával rendelkező, esetenként tudományos fokozattal, minimum két idegen nyelv birtokában, akik tanítják az egyetemistákat. Egy tanársegéd bruttó 368 ezer forintot kap - bruttó 368 ezer forintot! -, egy adjunktus bruttó 420 ezer forintot kap az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Kérem szépen, ez így nincs rendben. Semmilyen módon nem látom, hogy az állam a saját állami felsőoktatási intézményeit ugyanolyan szinten kezeli, mint akiket kiszervezett a saját állami tulajdonából és fenntartásából.

Magyarázzák már meg nekem azt a filozófiát, amikor az állam azt támogatja az oktatás terén, hogy

az a jó, ha nem állami vagy! Ezt mondtam a közoktatásban, ezt mondtam a felsőoktatásban, ezt mondom a kutatásban. Ez valami olyasmi, amit idegen nyelven el tudok mondani, de ha ezt elmondom egy németnek, egy olasznak, egy franciának, egy képviselőnek, ez a saját fejével nem fogja ezt érteni, hogy miért jó az állam központi költségvetésében az az állami szándék, hogy egyébként az állam a saját intézményrendszerét kevésbé finanszírozza, mint a nem saját intézményrendszerét. S ha ez csak egy meghatározott politikai vagy ideológiai területen történne, akkor abból lehetne vitát csinálni - tetszik, vagy nem tetszik -, de én inkább azt a szemléletet látom, ami sokkal inkább a koherens koncepciót vitatja. Azt ugyanis, hogy önök mintha ezen a területen, ami az országunk életében és jövőjében meghatározó, az oktatás dolgában, az államot inkább kivonni szeretnék, csökkenteni a szerepét; nagyon különböző formákban, más-más területen, inkább másoknak, nem egyvalaminek, másoknak, legyen az alapítvány vagy bármely az előbb felsorolt - inkább csinálja, mint az állam.

(13.30)

Szerintem ugyanis önöknek nem megy ez az oktatáspolitikai, én azt láttam 15 év alatt, hogy nem tudnak ezzel mit kezdeni.

Az a helyzet, hogy normál felszólalásban ózokodom ilyen GDP-összehasonlításoktól, de a költségvetés időszakában azért csak érdemes. Önök az oktatásra 4,4 százalékát fordítják a GDP-nek, az európai uniós átlag 4,9 százalék, és amikor átvették a kormányzást, akkor 5,8 százalékos aránnyal adtuk át. Ez a helyzet. Ezért én azt állítom, hogy nem csak hogy az oktatással mint területtel nem tudnak mit kezdeni, valójában nincsen koherens koncepciójuk arra, hogy mit csináljanak az oktatással - hol ezt, hol azt. Mindenféle intézményeket hoztak létre a felsőoktatásban az elmúlt tíz évben. Ennek csak latin szakos társaim örültek, mert csupa latin elnevezést adtak, senki más nem értette rajtuk kívül. Aztán szép lassan meg is szűntek. De a koncepcióból, hogy mit akarnak vele, csak azt sikerült leszűrni, hogy azt akarja az állam, hogy lehetőleg ne az állam bajlódjon ezzel. Ez most a közoktatásban is folyik.

Végül a kultúra ügyéről, ami fontosságában legalább ott tart. Aki érti és tudja, hogy a magyarságunk mit jelent, az pontosan érzi, hogy a kultúrával való foglalatosság, egyáltalán átérezni, hogy egy magyar embernek mit jelent a kultúra, amivel nem akarom lebecsülni se a kanadait, se a spanyolt, se a norvégot, de ez nekünk kétségkívül sokkal több, mert az önazonosság-tudat elvesztése ennek az országnak a felszámolását jelentené, nem fegyverrel, hanem mással - ezért erre fordítani és nem csak épületekre, az számomra meghatározó.

Na most, itt hasonlóképpen elég komoly problémákat látok. Kérem szépen, magyarázzák meg nekem, hogy a béke költségvetésében miért csökken a

kultúrára fordított összeg. Tavaly nem a béke költségvetése volt, amit elfogadtunk idénre, ez meg a béke költségvetése, de a békeköltségvetésben kevesebbet fordítanak kultúrára, mint a nem békeköltségvetésben. Ez hogyan van? Egészen pontosan 1,8 százalékról 1,6 százalékra csökkentették a kulturális kiadásokat. Most vagy az elnevezés és a retorika az, amiben nem mondanak igazat - az is nagy baj, de ennél már csak az a nagyobb baj, ha úgy gondolják, hogy békében kevesebbet kell fordítani a kultúrára.

Én ezen belül is a közművelődés helyzetét szinte kritikusként látom. Az, amit a magyar könyvtárakra, művelődési otthonokra... - megjegyzem, a Magyar Posta hálózata után még mindig a legnagyobb számú intézménye a magyar közművelődésnek van a művelődési házakon, művelődési központokon keresztül, hogy levéltáros kollégáimról ne is beszéljek -, az gyalázat anyagi értelemben is és általában a hozzáállás tekintetében. Pedig, tudják, itt olyan összegekről van szó, amelyek nem százmilliárdokat emésztenek föl.

Végül egyetlenegy kérdés, mert a vitának szívesen állok elébe. Azt szeretném kérdezni az államtitkár úrtól, segítsen már nekem, a három, jelen pillanatban állami fenntartásban levő felsőoktatási intézményünknek, az előbb említett Eötvös Loránd Tudományegyetem, amelyik mégiscsak az országunknak, sőt ennek a nemzetnek a legrégebbi alapítású, kontinuum, tehát folyamatosan működő felsőoktatási intézménye; a Budapesti Műszaki és Tudományegyetem - olvassanak néha Tesla-leveleket, ne csak az autókat nézzük, az az ember fiúként arra vágyott, hogy a Budapesti Műszaki Egyetemnek lehessen a hallgatója, amit önök most ki akarnak adni a magyar állam kezéből -; illetve a Zeneakadémia, amelyik meg Liszt Ferenc nevét viseli, ennek a három intézménynek, a kollégáinknak, az oktatóknak, művészeknek a megfelelő bérrendezésére 10,8 milliárd forint szükséges. Az én információim szerint fél éven belül másodszer vették le a kormány napirendjéről. Ezt nem önnel kívánom megvitatni, államtitkár úr, hiszen nem az ön döntése, de abban kérem, hogy válaszoljon nekem, hogy ön az előbb említett három intézmény bérrendezési összegét látja-e a jövő évi költségvetésben.

Össességében az én hozzáállásom, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, a költségvetéshez, nagyon egyszerű - nyilván azokról a területekről beszélek, amihez talán jobban értek és többet foglalkoztam vele, mint általában egy képviselő -, nekem az a hozzáállásom, hogy ami jó, arra azt mondom, hogy jó. Ilyen volt a pedagógusbér-rendezés. Őszintén remélem, hogy megcsinálják. Ami meg nem jó, arra azt mondom, hogy van véleményem, és nemcsak kritikát fogalmazok meg, hanem ellenállást is teszek. Szerintem ez előbbre visz, ez jobb és méltóbb általában egy képviselőhöz meg a Házhoz, mint ha egyszerűen csak szídjuk vagy dicsérjük a költségvetést. Ezért a vitát szívesen vállalom.

A költségvetést ebben a formában mi nem fogjuk megszavazni. Ugyanakkor, hogy mi a véleményük a

számok nyelvén és a koncepció nyelvén oktatásról és kultúráról a következő évi költségvetés tükrében, azt szívesen várom. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A kormány részéről Sztojka Attila államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2025. évi költségvetés hat fő célt határoz meg. Ez a hat fő cél a gazdasági növekedést, a bérnövekedés támogatását és adott esetben ezen belül is a vásárlóerő növelését jelentheti, a munkahely védelmét és azon túl pedig újabb munkahelyek létrehozását. De nem feledkezhetünk meg afelől sem, hogy Magyarország biztonságának szavatolása egy alapvető cél, azt is mondhatjuk, hogy a nemzet alapját kell hogy szolgálja. És arról sem, hogy a rezsiszökkentés, amely, azt gondolom, hogy Európában is egyedülálló folyamat volt a nemzeti kormánynak köszönhetően, ennek fenntartása továbbra is meg fog történni, a költségvetésben a szükséges források biztosítva vannak ehhez. És arról sem, hogy a nyugdíjak értékének megtartása mellett továbbra is a 13. havi nyugdíjak biztosításának tételeit a költségvetési sorok tartalmazzák.

Amikor költségvetésről beszélünk, akkor rendre azt tapasztalom, hogy egyfajta ideológiai vita is kibontakozik, és egytértek Földi képviselőtársammal felszólalásának azon részével, amikor is azt mondja, hogy nem ideológiai vitát kellene folytatnunk, hanem alapvetően egy nagyon komoly költségvetési vitát. És amikor erről beszélünk, akkor tisztázni kell, hogy mi az alapvető különbség, értékrendbeli különbség, mondjuk, az ellenzék és a nemzeti kormány között, hiszen azt láthatjuk, hogy ha a szegénység elleni küzdelemről beszélünk, vagy a társadalmi rétegeket érintő intézkedésekről, akkor rendre olyanfajta javaslatokat tesz az ellenzék, amely alapvetően a kiszolgáltatottság fenntartását konzerválhatja.

És felrémlik az a kép előttünk, amit a 2010 előtti időszakban tapasztalhattunk. Ebből a szempontból is ez a tapasztalat, amelyet akkor meg is élhettünk, arra ad következtetést, hogy az a fajta szemlélet, azok a szakpolitikai tartalmak nem váltak be, hiszen a szegények száma nemhogy csökkent volna, hanem növekedett. De a 2025. új gazdaságpolitikai költségvetési évben a költségvetési intézkedések egyértelműen folytatják azt a fajta célt, amelynek a lényege a hátrányos helyzetű embereknek, köztük a romáknak is a munkaerőpiacra való eljuttatása. Ezt az egyik legfontosabb elemévé teszi a költségvetésben lévő sorok megjelenése.

(13.40)

Az új gazdaságpolitikai intézkedéseken belül is kiemelendő az a fajta esélypolitika, amely egyértelműen mutatja, hogy a baloldalnál alkalmazott segélyezési,

konzerválási folyamatok helyett mindinkább egy aktívabb, aktivitásra ösztönző, önálló, polgárosodó közösség létrehozását vagy a polgárosodást erősítő intézkedéseket és folyamatokat támogat, ezzel is a nemzet erősítését és gyarapodását szolgálva. Ennek lényeges eszköze a munkaerőpiaci megjelenés, és ha hátrányos helyzetű emberekről beszélünk, akkor lényeges az, hogy ők valóban megjelenjenek a munkaerőpiacon. Ehhez viszont elengedhetetlenül szükséges többek között az iskolai végzettségi szintek növelése és adott esetben a felnőttoktatás, a felnőttképzés keretében olyan programok indítása, amely a képzettségi szintjük növelését eredményezheti.

Ebből a szempontból engedjék meg, hogy két olyan intézkedést is kiemeljek, amely kifejezetten a szakpolitikában megjelenik. Ilyen például az „Aktívan a tudásért” program, amelyre 10 milliárd forintot tervezünk, és a másik ilyen program pedig a „Nő az esély” program, amely kifejezetten a hátrányos helyzetű, köztük roma nők munkaerőpiaci megjelenését szolgálja. Ez a program az, amelyet az Európai Bizottság is a jó gyakorlatok közé emelt. Erre a jövőben 27 milliárd forintot tervez a kormányzat, ezzel is elősegítve azt a nem kis célt, amit az elmúlt 14 évben nagyrészt elért, hiszen egymillió fővel nőtt a foglalkoztatottak száma, és ezzel a mutatóval a nyolcadik legalacsonyabb a munkanélküliségi ráta az Európai Unióban, de ha a munkanélküliségi rátát nézzük, akkor azt is el kell mondanunk, hogy ebben még nyilván van tartalék. Ezekkel az intézkedésekkel ezeket a munkaerőpiaci tartalékokat, személyeket szeretnénk az elsődleges munkaerőpiacon megjeleníteni.

Ha már ezekről a szakpolitikai intézkedésekről beszélünk és a költségvetés tartalmi elemeiről is szót ejtünk, engedjék meg, hogy röviden reagáljak azokra a felvetésekre, amelyeket eddig hallottam. Az első körben Ander képviselő úr Dél-Somogyot hozta előtérbe, ezt a hátrányos helyzetű emberek által lakott térséget, és kiemelte, hogy a „Magyar falu” program milyen változásokat és milyen pozitív intézkedéseket hozott, azt kérte, hogy duplazzuk meg. Ez azt jelenti számomra, hogy a „Magyar falu” programot elismeri az ellenzék is, elismeri, hogy milyen sikeres volt és mennyire szükséges ebből a szempontból.

Ugyanakkor megemlíti, hogy a vidék egyre jobban gettósodik véleménye szerint. Én itt azt látom, hogy egy ellentmondás figyelhető meg. Ráadásul olyanfajta megjegyzéseket is tett, amelyek általános megállapítások, és egyfajta általánosítást jelentenek. Én nem gondolom, hogy a vidékre egy gettósodó térségként kell gondolni, hanem a vidék mindinkább a magyar emberek élhető terét jelenti, és az elmúlt 14 évben ez a folyamat egyre erőteljesebben megfigyelhető. Ezt szolgálták a kormányzati intézkedések, amelyek a lakhatási feltételek javítását hozták, vagy akár a foglalkoztatási szint növekedését, és még említhetném a családalapítási intézkedéseket is, a családpolitikai támogatásokat, amelyek kifejezetten egy kiszámítható életutat jelenthetnek ma egy megszülető fiatalnak, vagy összességében egy

idős embernek is. Ezek összesítése alapján azt mondhatjuk, hogy a 25. évi költségvetés biztosítja a szükséges forrásokat annak a folyamatnak, amit 2010-ben a nemzeti kormány elindított.

Gondolkodtam, hogy Hiller István képviselő úr hozzászólására reagáljak-e, annál is inkább, mert ő igyekezett vitát indítani, és valóban lehet vitatkozni bizonyos dolgokban, azt viszont látni kell, hogy a baloldali kormányzás alatt az oktatást érintően milyen folyamatok zajlottak le. Ebből a szempontból pedig idekívánczok, hogy az ő kormányzásuk, tehát a baloldali kormányzás alatt 381 településen vonták meg a diákoktól a helyben tanulás lehetőségét, 15 ezer tanárt bocsátottak el, egyhavi teljes bért vontak el a pedagógusoktól, és mivel akkoriban, az önök időszaka alatt az oktatási rendszer és az iskolák az önkormányzatok fenntartásában voltak, a településeket 1300 milliárdos adósságba hajszolták.

Az önök oktatáspolitikája okozott olyan fennakadásokat, amelyek beláthatatlan következményeket jelenthettek az oktatás rendszerében, és akkor még nem beszéltünk arról, hogy a tankönyveket milyen drágulási folyamatok jellemezték a baloldali kormányzások idején. A tankönyvek nem ingyenesek voltak, hanem évről évre emelkedő összegeket jelentettek a családok életében. Alsó tagozaton 68 százalékkal emelkedtek a tankönyvek árai az önök kormányzása alatt, felső tagozaton 72 százalékkal, a középfokú oktatásban pedig 71 százalékkal növekedtek ezek a költségek. Lehet vitatkozni, és nyilván szükséges is a parlamentben, de én azt gondolom, hogy nagyobb szerénységgel, kellő önvizsgálattal sokkal-sokkal eredményesebben tudnánk előre haladni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. A DK képviselőcsoportjából Varju László kért szót. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget. Államtitkár úr után szeretnék gyorsan reagálni az elvándorlás és annak következményei kapcsán, mert látom, hogy ez a téma nagyon érinti önöket. Erre több képviselő is kitért, de egészen odáig eljutottak, hogy az elvándorlást tulajdonképpen megpróbálják bagatellizálni. Itthon maradnak az emberek, mondta képviselőtársam, vagy éppen hogy világot látni mennek, és ha kimentek szerencsét próbálni, akkor visszajönnek. Hát, kedves képviselőtársaim, ennek semmi köze nincs a valósághoz! Itt egymillió ember elvándorolt ebből az országból, mert élhetetlenné tették, a gazdaságot gyakorlatilag lezüllesztették és a vállalkozásokat ellehetetlenítették az önök barátai, akiket támogatnak koncessziós adományokkal és még sorolhatnám. Ezzel egyébként elveszik az emberek kedvét attól, hogy itthon keressék a munkájukat.

Ebbe beletartozik az is, amibe államtitkár úr belecsapott, hogy ha a családpolitikai támogatáshoz egyébként rendelkezésre áll a forrás, és ezt a forrást

úgy használnák fel, mint amire Gréczy képviselőtársam is utalt, akkor nem kellene önnek arra hivatkozni, hogy sokkal kevesebb a hölgy, aki szülőképes és inkább itthon maradna, és akkor igenis Magyarországon születnének meg ezek a gyerekek. És éppen ezért, azt hiszem, hogy önöknek kell magyarázkodni az ebben az időszakban a Központi Statisztikai Hivatal által bemutatott számok miatt, ugyanis hatezerrel kevesebb gyermek született. Ebből látszik az önök családpolitikájának eredménytelensége. Mindezt újra kell gondolni, mert egy bizalmat nélkülöző országban önöktől az emberek, a családok nem kapnak semmit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Földi László úr következik kétperces felszólalásra. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr! Tisztelt Ház! Gyönyörűen és - hogy mondjam - álságosan hangzottak azok a kifejezések, azok a mondatok, amelyek elhagyták például Gréczy képviselő úr száját, hogy megszakad a magyar anya szíve, ha gyermeke külföldre távozik. Emlékeztetem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy annak idején Gyurcsány Ferenc mondta, javasolta, hogy innen el lehet menni. *(Moraj a DK képviselői részéről. - Gy. Németh Erzsébet: Jaj, ne! - Varju László: Jaj, jaj, Laci!)* Ha valaki úgy dönt, hogy menni akar, akkor menjen *(Varju László: Képviselő úr!)*, ezt mondta. *(Gy. Németh Erzsébet: De nem az embereknek! - Az elnök csenget.)* Úgyhogy álságos kifejezéseket hallottunk itt. *(Varju László: Ez meg hazugság konkrétan!)* Jó lenne, ha ezeket elfelejtenék, kedves képviselőtársaim!

ELNÖK: Az LMP képviselőcsoportjából Kanász-Nagy Máté képviselő úr következik kétperces felszólalásra.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan témát szeretnék itt felhozni, amely szűkebb lakóhelyemet érinti, és amely kérdéssel korábban is többször foglalkoztam.

(13.50)

Ez az újpesti, illetve közelebről, ahol én is lakom, a káposztásmegyeri közlekedésnek az ügye, és ez rávilágít a vasútfejlesztés kérdésére, amit, úgy gondolom, az előttünk fekvő költségvetési javaslat sajnós elhanyagol. Amikor Orbán Viktor miniszterelnök úr úgy fogalmazott, hogy Lázár János minisztersége alatt van arra esély, hogy nyugati típusú, magyar igényeket kielégíteni tudó állami vállalat legyen a MÁV, akkor nem tudom, hogy Lázár János hogyan tud élni ezzel a felhatalmazással, illetve felkéréssel, ha nem biztosítják számára a szükséges forrásokat, és ez a fejlesztési forrásokat is érinti.

Visszatérve Kaposztásmegyer lakosaira, Újpest lakóira, gyakorlatilag 40 éve van egy olyan ígéret, nekik megígérték, nekünk megígérték, hogy meghosszabbítják az M3-as metrót a lakótelepig; ez a mai napig nem történt meg. Illetve van egy újabb ígéret, az elmúlt évtizedben ez is megszületett: ez a kaposztásmegyeri intermodális csomópont kialakítása, az elővárosi vasút fejlesztése. Én azt gondolom, hogy a kettő összekapcsolódik. Elindult ezzel kapcsolatban valóban egy tervezés, különböző látványtervek vannak, a műszaki tartalom részben elkészült, de a kivitelezésre mind a mai napig gyakorlatilag semmilyen forrást nem biztosított a kormány, ez az ígéret továbbra is lebeg a levegőben. Hogyan lesz így XXI. századi, korszerű, modern vasút, modern közlekedés? Hogyan lesz modern közlekedés Újpest lakói számára, ha nem tudják használni az elővárosi vasutat, ha nincs meghosszabbítva Kaposztásmegyerig a metró? Ez a vasúti, illetve metrófejlesztés nem csupán Újpestről, ennek a közel százezres kerületnek a fejlesztéséről szólna, hanem az agglomeráció lakosainak közlekedését is megkönnyítené, egy zöldebb, fenntarthatóbb alternatívát jelentene. Sajnos, nem találjuk az ezzel kapcsolatos fejlesztési forrásokat a költségvetésben. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt megkezdénénk a következő kört, el szeretném mondani, hogy kik azok, akik fel fognak szólalni, mert az előző körben bizony elég nagy zavarodottság volt tapasztalható a sorrendiség vonatkozásában. Tehát: Szabó Tünde képviselő asszony, a Fideszből, Dúró Dóra alelnök asszony, a Mi Hazánkból, Czerván György képviselőtársunk, a Fideszből, Dudás Róbert képviselőtársunk, a Jobbikból, Bartos Mónika, a Fideszből és Gy. Németh Erzsébet, a DK-ból.

Ezzel meg is adom a szót Szabó Tünde képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. SZABÓ TÜNDE (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy néhány szót szóljak először is általánosságban a költségvetésről, mielőtt rátérnék a sport területére.

A 2025-ös költségvetés az új gazdaságpolitika költségvetése, amelynek alapja a gazdasági semlegeség. A háború, az elhibázott brüsszeli szankciók, az energiaválság legyengítették Európa és Magyarország gazdaságát. Reméljük, a 2025. évben belátható közelségbe kerül a háború lezárása, hiszen a béke Európa és Magyarország gazdaságára is pozitív hatással lesz.

A jövő évi költségvetés három fő pillére: a jövedelmek vásárlóerejének a növelése, a megfizethető lakhatás biztosítása, valamint a kis- és középvállalkozásokat segítő Demján Sándor-program. Az előtünk fekvő költségvetés egy olyan, növekedésen alapuló, többéves bérmegállapodás alapjait teszi le, amellyel

előre kiszámítható módon lehet elérni a 400 ezer forintos minimálbért és az egymillió forintos átlagbért. 3,4 százalékos gazdasági növekedéssel számol, ami lehetővé teszi, hogy a bérek 2025-ben reálértékben is növekedjenek, hozzájárulva egy magasabb minimális és egy magasabb átlagbérhez.

Tisztelt Ház! A jövő évi költségvetésen keresztül tőkét kapnak a kis- és középvállalkozások, hogy tudjanak hitelt felvenni, új piacra menni, beruházni és növekedni. 2025 a kisvállalkozások megerősítésének is az éve lesz. Jövőre a lakhatással kapcsolatban elindul egy olyan otthonfelújítási program, amely az ingatlan értékét növelheti. A fiatalok esetében 150 ezer forintos támogatási keretben adókedvezményt kapnak a munkáltatók, akik hozzájárulnak alkalmazottaik lakbéréhez. A 13. havi nyugdíjra továbbra is számíthatnak a nyugdíjasok.

A jövő évi költségvetésen keresztül továbbra is cél a magyar családok megerősítése és az egyedülállóan széles körű családtámogatási rendszer további bővítése. Célkitűzés, hogy anyagilag ne járjon rosszabbul, aki gyermeket vállal. Ennek érdekében jövőre olyan intézkedések kerülnek meghozatalra, amelyek segítik a fiatalok életkezdését, erősítik a családok pénzügyi pozícióit, valamint megfizethető lakhatást biztosítanak. Ezért a 2025-ös költségvetés egyik kiemelt tétele a családtámogatásokra fordítható összeg, amire több mint 3750 milliárd forint forrást biztosít a magyar kormány. Ez 2800 milliárd forinttal magasabb, mint a baloldali kormány által beadott utolsó költségvetésben szereplő támogatások összege. 2010-hez képest négyszer többet fordít a kormány a magyar családok támogatására 2025-ben.

Az oktatással kapcsolatban pedig el szeretném mondani, hogy a költségvetés több mint 1600 milliárd forintot biztosít az oktatásban dolgozók bérére - ezt többször is hallhattuk az előző felszólalások kapcsán -, ami duplája a baloldali kormány által benyújtott utolsó, 2010-es költségvetés ilyen összegének. Az elmúlt évek béremelési programjának köszönhetően teljesíti a kormány a korábbi vállalását, így a tanárok fizetése jövőre eléri a diplomás átlagbér 80 százalékát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy már a felszólalásom elején is említettem, a sport területéről is szeretnék szót ejteni részletesebben. Továbbra is célunk, hogy Magyarország sportnemzet legyen és sportoló nemzet is legyen, ezt szolgálják az ágazati projektek, a szakpolitikai eszközök. Jelen gazdasági helyzetben nagy eredménynek tartjuk, hogy 2025-ben folytatódhat valamennyi, korábban elindított programunk, például a nemzeti versenysportfejlesztési program, melynek fő célja az olimpiai sportágak támogatása a hazai és nemzetközi eredményesség érdekében. Továbbra is megvalósulhat az olimpiai kereteket nagy többségében adó, kiemelt budapesti és vidéki sportszervezetek támogatása és az edzői programok folytonosságának biztosítása.

Az eredményes szereplés támogatását, illetve az elért eredmények megbecsülését szolgálja továbbra is

a Gerevich Aladár-sportösztöndíj, az olimpiai járadék és a Nemzet Sportolója címmel járó életjáradék, a sportvilágeseeményeken 1-8. helyezést elérő sportolók és a felkészülésükben közreműködő edzők, nevelőedzők és sportszakemberek állami jutalma, illetve az Európa- és világbajnokságokon elért érmesek és az őket felkészítő edzők és sportszakemberek eredményességi támogatása is. Óriási eredmény, hogy a nem olimpiai sportágak hosszú éveken át változatlan összegű támogatását jelentősen növelni tudjuk. A sportszakmai feladatok megvalósításához szükséges a megfelelő minőségű, állami tulajdonban álló infrastrukturális háttér biztosítása, amelyek központi szereplője a Nemzeti Sportügynökség, amely tulajdonosi joggyakorlója több mint kétszáz állami tulajdonú sportingatlanok, melyek közül több mint százat saját hatáskörben üzemeltet.

A kormány kiemelt figyelmet fordít a rendszeresen sportolók számának növelésére, a területi különbségek mérséklésére, ezáltal a lakosság egészségügyi állapotának javítására, a betegségmegelőzésre, amely intézkedések makrogazdasági hatásként hosszú távon jelentős mértékben hozzájárulhatnak az egészségügyi kiadások csökkentéséhez is. Többek között ezt a célt szolgálják és hivatottak szolgálni a „Sportoló nemzet” programhoz kapcsolódó támogatások, ahol a sport népszerűsítésével, a diák- és hallgatói sport és a sportiskolai program támogatásával olyan alap kerül létrehozásra, amely a jelenkor és a jövő nemzedéke részére megteremti a sport szeretetét, és felkészíti őket a sportolói karrierjükhez való előrelépés lehetőségeire is.

2025-ben többletforrás áll rendelkezésre a nemzeti versenysport fejlesztési programra, az olimpiai keret egyéni tehetségmenedzselési programjához szükséges költségekre, a 2027-es felnőtt tájékoztató futó-világbajnokságra, a Nemzetközi Kajak-Kenu Szövetség székhelyének Budapesten történő kialakítására, a nem olimpiai sportágak szakmai és működési támogatására, a világijátékok jutalmazására és a nemzeti úszóprogram továbbfejlesztésére, valamint a sportegyesületek, sportszervezetek, konzorciumok támogatására és a program minden vármegyére történő kiterjesztésére.

(14.00)

A sportágazatban a jövő évben is a meglévő, korábban létrehozott létesítmények karbantartása, állagmegőrzése, felújítása és energetikai szempontú fejlesztése, valamint új létesítmények megvalósítása prioritásként jelenik meg, figyelemmel a költségvetési törvény adta lehetőségekre. A szakpolitikai, kormányzati és társadalmi célkitűzések közötti összhang megteremtésével olyan létesítmények létrehozása, fenntartása a cél továbbra is, amelyek hosszú távon képesek kiszolgálni az adott sportágat, földrajzi vagy társadalmi egységet, legyen az települési, regionális vagy országos szintű, amelyek a lehető legnagyobb mértékben képesek ellátni a sporthoz fűződő társadalmi feladatokat.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottaknak megfelelően ezúton is kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a benyújtott jövő évi költségvetési törvény tervezetét támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a Mi Hazánk képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszonynak, az Országgyűlés alelnökének a felszólalása következik. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

*(Berki Sándort a jegyzői székben
Dócs Dávid váltja fel.)*

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A költségvetéssel kapcsolatos általános gazdaságpolitikai kritikát az elnökünk a felszólalásában elmondta. Én kizárólag a magyar gyermekek szemszögéből szeretnék a költségvetésről beszélni, és az a szomorú hírem van, hogy nem túl sok jóról tudok beszámolni.

Éppen ma jelent meg a KSH legfrissebb jelentése, amely alapján az idén eddig 40 ezerrel csökkent Magyarország lélekszáma, és azt látjuk, hogy semmiféle demográfiai fordulatnak még csak a nyoma sincsen az élénk terjesztett költségvetésben. Nyilvánvaló, az önök elsődleges kommunikációs eszköze ezen a területen a családi adókedvezménynek a megduplázása, amelyet egyébként ügyesen kommunikálnak így, de valójában nem ez fog történni, jövőre még egy 50 százalékos emelés, és azt követően fogják 2026. január 1-jétől a második 50 százalékos emelést foganatosítani. Ez nem ugyanaz, mintha megdupláznák, egyrésztől.

Másrészt, hogyha megnézzük, hogy ezen intézmény bevezetésekor mennyit ért az akkori összeg, és mennyit fog érni ezen két lépcsőben megvalósuló 50-50 százalékos emelés után, akkor azt látjuk, hogy még akkor sem fogja elérni például egy négygyermekes család esetében a 2011-es reálértékét ez a juttatás. De még ha el is érné, az sem volna elég a demográfiai fordulathoz.

Orbán Viktor maga beszélt arról, hogy 2030-ra szeretné elérni a 2,1-es teljes termékenységi arányszámot, ami elvándorlás nélkül elegendő ahhoz, hogy egy nemzet demográfiai értelemben fenntartsa a saját lélekszámát. Csakhogy mióta a miniszterelnök ezt a mondatát, célkitűzését elmondta, azóta 2030-hoz közeledtünk, a 2,1-es termékenységi arányszámtól pedig távolodtunk, és a ma nyilvánosságra hozott adatok alapján még tovább távolodunk, és ez nem csak az anyagi juttatások miatt van így. A családpolitika nem tud azokra a kihívásokra választ adni, amit a XXI. századi jóléti állam jelent ezen a szakpolitikai területen.

És nem csak a Covid miatti megtorpanásról van szó, mert egyre több nemzetközi demográfiai cikk is arról ír, hogy nem az anyagi juttatások a legfontosabbak. Sőt, vannak olyan vélemények, tudományos, szakmai vélemények, amelyek az anyagi juttatások szerepét

csak a harmadik helyre sorolják, és első helyre a szemléletformálást. Merthogy azokban a nyugat-európai vagy észak-európai, főleg a skandináv országokban, ahol ténylegesen történt előrelépés a teljes termékenységi arányszámban átmenetileg és éveken keresztül - hozzáteszem a korrektség kedvéért, ez Magyarországon is így volt, nem vitatom -, ahol már 1,9 körül tartottak, most ott is visszaesés következett be.

Hosszú távon nem járható a skandináv modell sem a családpolitika vonatkozásában, pedig sokat fordítottak rá, pedig kiépült az intézményrendszer, széles körben elérhető a gyermekek napközbeni ellátása, az apasági szabadság, nagyon széles körűek a támogatások, és mégis megtorpant a lélekszám és a teljes termékenységi arányszám növekedése. Tehát önmagában anyagi ráfordításokkal nem lehet a családpolitika terén hosszú távú, érdemi előrelépést elérni. Szemléletformálással viszont lehetne, de erre meg nem költ a kormány.

Tehát önök az állami propagandára költött milliárdokból, tízmilliárdokból egy fityingt sem költenek arra, hogy a családi életformát népszerűsítsék vagy kifejezzék a megbecsülésüket azok iránt, akik gyermeket nevelnek. Milyen jó lenne, ha nem a digitális állampolgárság nézne vissza ránk az óriásplakátokról, hanem mondjuk, a családi életforma népszerűsítése, mert ez igenis hatással van az emberekre. Hatással van az, hogy hogyan beszélünk például a nőkről.

Ki a sikeres nő Magyarországon? Az, aki egy vállalat vezérigazgatóságába vagy vezető testületébe be tud jutni? Általában erről beszélünk, hogy mekkora a női vezetőknek az aránya a különböző szektorok felső pozícióiban. Miért nem jelenik meg sikeres nőként az, aki gyermekeket nevel? Az miért nem lehet inspiráló? Miért nem lehet egy élet beteljesedése, hogy valaki azt mondja, hogy nincsen piaci munkahelye, hanem a gyermekeivel szeretne foglalkozni? Miért nem mérjük azt, hogy hány olyan édesanya van, aki szeretne még gyermeket, de ebben akadályozza vagy a környezete, vagy az anyagi helyzete, vagy bármi? Miért csak arról beszélünk rendszeresen, hogy az a sikeres, aki egy vállalat vezető pozícióját be tudja tölteni nőként?

Ráadásul ez azért is hibás elgondolás, mert valójában a nők karrierambíciója az első gyermekük megszületésekor radikálisan visszaesik. Huszonéves korukban a nőknek több mint 70 százaléka mondja azt, hogy az életében nagyon fontos vagy elsődleges helyet foglal el az, hogy a munkahelyén előrébb jusson. Miután megszületik a gyermekük vagy betöltik a harmincéves korukat, ez radikálisan, majdhogynem a felére esik vissza.

Tehát ez a szemléletváltás elengedhetetlen ahhoz, hogy azt mondjuk az édesanyáknak, a nőknek, hogy te akkor is megbecsült vagy, te akkor is sikeres vagy, ha az életedet a családodnak áldozod, és nem kell azt méregetni, hogy te milyen pozíciót töltöttél be. De ehhez elengedhetetlen lenne az is, hogy a főállású szülőség intézményét bevezessük, és biztonsággal, anyagi biztonsággal is nézhessen szembe az, aki azt mondja, hogy ő az életét a saját gyermekeinek fogja szentelni.

A skandináv példára visszatérve, az nagyon fontos, hogy mondjuk ki - és ezt jó lenne, ha a kormány is kimondaná -, hogy családtámogatást nem szüntetünk meg. Önök ezt megtették sajnos, éppen akkor, amikor visszaesés is történt - például a nagycsaládok autóvásárlási kedvezményét kivezették a rendszerből, ez 2023. december 31-én megszűnt -, mert a családtámogatások folyamatos bővítésére van szükség ahhoz, hogy egy folyamatosan támogató társadalmi környezetet tudjunk kialakítani.

A kormányzati szemléletformálásba igenis bele kellene tartoznia annak, hogy ilyen tudatos stratégiája van a kormánynak, szemben azzal, amit a hétköznapokban önök mutatnak. Mert ha a fiatalok azt tapasztalnák maguk körül, a saját környezetükben, a saját üzenőfalukon, a közösségi médiában vagy a kormányzati médiában, hogy a család egy kiemelt érték, és ez jönne velük szembe nap mint nap, akkor ez igenis őket is gondolkodásra készítené és a családi életforma irányába terelné.

(14.10)

Rengeteg olyan programot megvalósíthatnának, amelyhez költségvetési forrásra sincsen szükség. Kizárólag az önök rendelkezésére álló médiafelületet használhatnák ezen érték bemutatásának szentelve, de ezt nem tették meg az elmúlt másfél évtizedben.

A családok válsága tulajdonképpen még mélyebbre nyúlik vissza, mert alapvetően az emberi kapcsolatok válságát éljük. Ez következménye a digitális eszközök növekvő számának, illetve növekvő használatának. Az, hogy az iskolákban nagyon korlátozott mértékben lehet most már használni ezeket az eszközöket, üdvözlendő, mi is szorgalmaztuk, és mi is támogatjuk. De az, hogy ezeknek milyen mély következményei vannak a gyerekekre nézve és az egész társadalomra nézve, úgy gondolom, hogy azt maga a kormányzat nem kezeli kellő súlyánál.

Mióta ezek az eszközök széles körben elterjedtek, azóta a depressziós fiatalok aránya 188 százalékra nőtt meg. Azon fiatalok, tinédzserkorú tizenéves fiatalok száma, akik öngyilkosságot kíséreltek meg elkövetni, több mint 46 százalékkal nőtt. Az egész világképüket megváltoztatja ez az eszköz. Ha nincsen a kormánynak és az egész társadalomnak, a szülőknek, az oktatási intézményeknek, az államnak és mindenkinek, aki egyáltalán hatással van, és kapcsolatba kerül a gyermekekkel, stratégiája arra, hogy hogyan fogjuk ezeket a gyerekeket megtanítani alapvető emberi normákra, akkor egy olyan társadalomban fognak ők felnőni, amely nem fogja tudni saját magát egyszerűen fenntartani, ahol azok az értékek, amelyek az ezeréves magyar államiság során minden alkalommal segítettek nekünk a túlélésben, el fognak tűnni.

A házasság válságáról is kell beszélnem ezen a ponton, mert a házasságkötések száma is évről évre csökken. Ez nyilvánvalóan hozza magával azt, hogy a gyermeklétszám is csökken. Ha keresztény politikusként,

emberként veszünk részt a közéletben, akkor nyilván egy értékrendi elköteleződésünk is van a házasság intézménye mellett. Ugyanakkor nincs olyan kutatás - a hatvanas évektől kezdve Japántól Brazíliáig, az Egyesült Államoktól Nagy-Britanniáig vagy Magyarorszáig -, amely bármely más együttélési formát előnyösebbként határozná meg az ember számára, mint amilyen a házasság. Nincs ilyen, és nem vitatja senki, hogy a házasság mind a fizikai, mind a mentális egészségre kimutathatóan pozitív hatással van. Ráadásul nemcsak az egyének egy rendkívül fontos értéke a mentális és fizikai egészsége, hanem a társadalom legalapvetőbb egységének, a családnak is az alapja. Ehhez képest ölte tett kézzel nézik évek óta, hogy a házasságkötések száma Magyarországon szintén csökken.

Tehát az anyagiakat is érintő alapvető szemléletváltásra lenne szükség a családpolitika területén és arra, hogy azokat az értékeket, amelyek valóban zálogai lehetnek annak, hogy Magyarország lélekszámában gyarapodó nemzet legyen, ezeket az értékeket a jelenleginél sokkal nagyobb mértékben kellene támogatni. Ugyanis az is egy kormányzati kommunikáció csupán, hogy mi az Európai Unió országai közül milyen sokat költünk családtámogatásra.

Az Eurostat adatai szerint ugyanis a GDP százalékában vizsgálva az EU 24 tagállamának a kiadásait, tehát a családtámogatásokat, messze az átlag alatt költünk erre, csak a 20. Magyarország. Ez a 2023. évi és a 2024. évi ráfordítás adatai alapján az Eurostat kimutatása. Tehát a 27 tagállamból szerintünk a 20. helyen áll Magyarország, ráadásul a magyar infláció sokkal magasabb mértékű volt, mint a többi tagállamban.

A családtámogatásoknak éppen ezért is az inflációkövetővé tétele sem várthat magára, mert az, ami akár az adókedvezménnyel, akár az összes többi rendszeres családtámogatással történt az elmúlt évek magas inflációja miatt, rendkívül nehéz helyzetbe hozta magukat a családokat.

Zárógondolatként még egy vetületre szeretném felhívni a figyelmet, mert ha megkérdezzük a magyar fiatalokat, hogy ők miért nem vállalnak gyermeket, mi az, ami gátja ennek, mi az, ami akadály, akkor a már korábban általam említett párkapcsolati nehézségek után a lakhatás kérdését hozzák fel mint legnagyobb gátat. Éppen ezért a Mi Hazánk azt javasolja, hogy a családot alapító fiatalok lakásbérleti díját támogassák, vagy valamilyen speciális olyan, a lakhatást érintő támogatást kapjanak a családot alapító fiatalok, amely érdemi segítséget jelent az ő számukra azért, hogy a vágyott gyermekeik időben meg tudjanak születni, merthogy az édesanyák életkorának a kitolódása is folytatódott.

Tehát összességében azt tudom elmondani, hogy ahhoz a demográfiai fordulathoz, ami szükséges lenne Magyarországra számára, hogy fenntartható tudjon lenni lélekszámában a nemzetünk, vajmi keveset tartalmaz ez a költségvetés, és félok, hogy ismételtelen csak távolabb fogunk jutni attól a céltól, amit egyébként maga a miniszterelnök is megfogalmazott. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportjából Czerván György képviselő úr felszólalása következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak egy mondat a Dúró Dóra képviselő asszony által elmondottakhoz: szóval, ezt a kormányt családpolitikai oldalról támadni, az több mint figyelemre méltó. De ugyanúgy, mint ahogy Hiller István az oktatásról, illetve a kultúráról beszélt, mert hogy az a szakterülete, én, ahogy azt több mint 25 éve teszem, az agrár- és a vidékfejlesztésről kívánok beszélni.

A világ egyre több felelős kormánya felismerte, hogy a mezőgazdasági és élelmiszeripari termelés nemzetbiztonsági kérdés, különösen így van ez a szomszédságunkban zajló háború kitörése óta. A most tárgyalandó '25. évi költségvetés agrárfejezete is azt a célt szolgálja - természetesen a közös agrárpolitika, a KAP keretein belül -, hogy a magyar mezőgazdaság versenyképessége tovább javuljon, ezáltal a mezőgazdasági termelők tisztességes megélhetése biztosítható legyen, hogy az éghajlatváltozással, környezetvédelemmel kapcsolatos kihívásokra fenntartható módon tudjunk válaszolni, hogy minél nagyobb hozzáadott értékű, biztonságos, egészséges élelmiszert állítson elő a hazai agrárium.

Tisztelt Ház! A kormány a szuverenitás egyik pilléréként tekint az agráriumra, ezért a jövőben is kiáll a magyar gazdák érdekei mellett. Megvédjük a gazdákat az ukrán gabonadömpingtől éppúgy, mint a területalapú uniós támogatások megszüntetésének veszélyétől. Mai hír, hogy az úgynevezett agrárpetíciót már mintegy százezren írták alá, amelyet a NAK kezdeményezett ugyanebben a témában.

(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a 2025-ös agrár-kölségvetés főbb tételeibe belemennék, fontosnak tartom tisztázni: az agrár- és vidékfejlesztési támogatások, legyen az európai uniós vagy hazai forrású, nem afféle könyöradomány, luxuskiadás, kidobott pénz az adófizetők részéről. Ezek a források az segítik elő, hogy relatíve olcsó, jó minőségű, biztonságos és megfelelő mennyiségű élelmiszer kerüljön a fogyasztók asztalára, és hogy az emelkedő ráfordítások ellenére ne menjenek tönkre a termelők, hiszen a támogatások feltételeként olyan többletráfordításokat kell végrehajtaniuk a gazdálkodóknak, amelyeknek haszonélvezője az egész társadalom. Ilyen például a különböző környezetvédelmi, tájfenntartási, egyéb előírások teljesítése. Mindemellett kiemelt cél, hogy minél élhetőbb legyen a vidék, hiszen a mezőgazdaság a vidék gerince, javuljon a vidéki életminőség.

(14.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdák támogatásai 2025-ben is biztosítottak Magyarország költségvetésében. A termelői agrártámogatásokra fordítható összeg mintegy 1500 milliárd forint, amelyet a mezőgazdaságban felhasznált gázolaj utáni jövedékiadó-visszatérítés további, közel 40 milliárd forinttal egészít ki.

A támogatások első csoportja az úgynevezett közvetlen, I. pilléres támogatások. Közvetlen támogatására 570 milliárd forint került betervezésre. Ez európai uniós forrás, amely tartalmazza a '24. évi jogosultságok utáni végkifizetést, valamint a '25. évi előleg- és részletfizetést.

A közös agrárpolitika I. pillérének közvetlen támogatásai keretében a fenntarthatóságot elősegítő alapszintű jövedelemtámogatás - tulajdonképpen a területalapú támogatás mellett - az agroökológiai program, a fiatalgazda-támogatás, a termeléshez kötött támogatások és az úgynevezett újraelosztó támogatási jogcímek kerülnek évente meghirdetésre.

A második nagy csoportja a támogatásoknak a vidékfejlesztési támogatások, azaz a II. pilléres támogatások. A vidékfejlesztési támogatásokhoz kapcsolódó kifizetésekhez a kormány 790 milliárd forint költségvetési forrást tervezett be, továbbá a halászati programokra további 4 milliárd forint került beállításra.

A kormány, ahogyan azt Banai államtitkár úr is említette, az Európai Unióban egyedülálló módon, 80 százalékos nemzeti kiegészítést biztosított a vidékfejlesztési támogatásokhoz, és már a 2021-22. átmeneti években is biztosította ezt a támogatást, kivételes lehetőséget teremtve arra, hogy minden korábbinál jelentősebb beruházásalapú modernizációs program induljon, és ez a kormányzati támogatás a jövőben is folytatódik.

A közös agrárpolitika stratégiai terveinek keretéből a vidékfejlesztés, azaz a KAP II. pillére nagyszámú 2900 milliárd forintot tesz ki. A vidékfejlesztési támogatásokkal számos elérendő célt foglalmaztunk meg. Ezek közül is érdemes kiemelni az alábbiakat.

Meghatározó az új támogatási ciklusban a versenyképességet és a hatékonyságot növelő beruházások támogatása. Erre 1500 milliárd forint keret került elkülönítésre. Fenntartjuk a környezettudatos gazdálkodás ösztönzésére összpontosító intézkedéseket, amelyek jelentős szerepet játszanak a növénytermesztési, állattenyésztési tevékenység fenntarthatóságának erősítésében. 2025-től folytatjuk a gazdálkodók között népszerű agrár-környezetgazdálkodási kifizetéseket - AKG - és az ökológiai gazdálkodásra történő áttérést, az ÖKO-támogatásokat.

Továbbra is fontos területnek tekintjük a hatékony öntözővíz-felhasználás támogatását, az öntözött területek növekedését, növelését. Elő kívánjuk segíteni az agrárdigitalizáció további terjedését, amelynek segítségével erősödik a mezőgazdasági üzemek

versenyképessége, hozzáadottérték-termelése és egyben környezetbarát termelési technológiák alkalmazása valósulhat meg.

Szintén kiemelt célunk a generációváltás ösztönzése. Több intézkedés a fiatalok pályára kerülését és ottmaradását célozza. Nem utolsósorban jelentős erőforrásokat állítottunk be a versenyképes és fenntartható erdőgazdálkodás támogatására is.

A 2023-27 közötti forrásaink felhasználásával kitűzött célunk, hogy a 2020. évi általános mutatókhoz képest a mezőgazdaság területi termelékenységi mutatója, az egy hektárra jutó bruttó hozzáadott érték 53 százalékkal, vagyis 862 euróra növekedjen; az agrár- és élelmiszerexport értéke 57 százalékkal, 15 milliárd euróra bővüljön; az élelmiszeripari beruházások pedig 117 százalékkal, 1,8 milliárd euróra növekedjenek.

Tisztelt Ház! 2023 második felétől folyamatosan zajlik az új pályázati felhívások előkészítése, illetve 2024 első felétől ütemezetten jelennek meg azok. 2024. október végéig 21 kiírás előkészítése záródott le, illetve jelent meg, de számos további felhívás véglegesítése zajlik jelenleg is.

Óriási igény van a különböző fejlesztési forrásokra, az első hat beruházási pályázati felhívásra, amelyek az élelmiszer- és takarmányfeldolgozást, állattartást és a kertészetet érintik, több mint 1400 milliárdos támogatási igény érkezett be. Most is külön kezeljük a kisebb és nagyobb léptékű fejlesztési projekteket. Fontos, hogy nem versenyeznek egymással a forrásokért a kisebb és a nagyobb vállalkozások.

Engedjék meg, hogy néhány konkrét jogcímet is hadd emeljek ki a teljesség igénye nélkül! A megjelent pályázati felhívások közül megemlítem a feldolgozóüzemek komplex fejlesztésének támogatását, kertészet-, ültetvénytelepítés támogatását, állattartó telepek fejlesztésének támogatását, AKG-kifizetéseket; Natura 2000, öntözésfejlesztés, mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer, díjtámogatott mezőgazdasági biztosítás.

Jelenleg is kidolgozás alatt van az erdőtelepítés és fásítás támogatása; fiatal mezőgazdasági termelők elindulásának támogatása; gazdaságátadás és gazdaságátvétel támogatása; terménytisztítók, -tárolók, -szárítók, vetőmagüzemek fejlesztése; mezőgazdasági kisüzemek beruházási támogatása; infrastruktúrafejlesztés a vidéki térségekben; külterületi utak fejlesztése - és lehetne még tovább sorolni.

Nem a vidékfejlesztési program jogcímei közé tartozik, de itt korábban többen is megemlítették, én is megemlítem a „Magyar falu” programot, amely óriási segítség a kistelepüléseknek. Választóközvetem 21 településéből 14 érintett ebben a támogatási lehetőségben, és nagyon szeretik ezt a támogatási formát, hiszen egyszerű, gyors és hatékony, és egy kistelepülésen bizony egy 10-20 millió forintos fejlesztés is nagyon-nagyon fontos.

Még megemlíteném az úgynevezett piaci támogatásokat, amelynek mértéke közel 40 milliárd forint. Ez magában foglalja többek között a borágazat támogatását, méhészeti programot, iskolatej-, iskolagyümölcs-

programot, termelői szervezetek támogatását, állatbetegségek megelőzését és felszámolását.

Es befejezésül a nemzeti támogatásokról szólnék néhány szót. Ennek a mértéke 104 milliárd forint. Ez a nemzeti agrártámogatásokat és a tenyésztésszervezési támogatásokat tartalmazza. Ennek a konkrét felosztása később kerül meghatározásra, de a kormány szeretné, hogy a jelenleg futó támogatási jogcímek megmaradjanak.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiek alapján a magyar mezőgazdaság eredményes működéséhez szükséges feltételrendszer kormányzati részről biztosított. Mi kell még? A gazdák munkája, kitartása, a jó időjárás nem utolsósorban, a brüsszeli méregzöld-ötletelés le-törése és természetesen a béke.

Mindezek alapján a Fidesz-frakció támogatni fogja az előterjesztést, és kérem önöket is arra, hogy ugyanígy tegyenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Dudás Róbert képviselő úrnak, a Jobbik frakciójából. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! Az az igazság, hogy ahogy hallgatom önöket, a szavaikból és az önök által elmondottakból, a sorokból az tűnik ki, hogy itt abszolúte minden rendben van. Mindennek a támogatása nőtt, ne legyenek itt kétségek, hogy nemcsak hogy minden rendben van, de sokkal inkább minden rendben lesz, hiszen előre megyünk, nem hátra.

Az a helyzet, hogy meg kellene kérdezni az embereket, mert ezen díszes falak között nagyon jól hangoznak ezek a számok, ezek a támogatások. Mennyivel nőttek az elmúlt években, az elmúlt évtizedekben? Kérdés az, hogy ezt ők hogy érzik, hogyan csapódik le náluk? Mert higgyék el, az elmélet és a gyakorlat között óriási a különbség.

Amit önök jónak ítélnék, higgyék el, hogy nem tartják elegendőnek, elégtelennek tartják ezeket helyben, főleg vidéki kistélepléseken.

(14.30)

Azt mondják, hogy az önök családpolitikáját nem lehet egyszerűen kritizálni, hiszen mindent megtesznek. Nyilvánvaló, hogy számos intézkedés történt. No de ezeket az intézkedéseket időről időre felül kéne vizsgálni a tények tükrében. Ha azt nézzük, hogy évről évre csökken a házasságkötések száma, ennek valami oka van. Ha azt nézzük, hogy évről évre csökken a gyermekszületek száma, több ezerrel csökken, akár 6 ezerrel a tavalyi évhez viszonyítva, akkor ennek valami oka van. Elszálltak az ingatlanárak, bizonyára önök is tudnak róla, elszálltak az albérletárak. S mi erre a fiatalok válasza? Elhagyják az országot. Nem kalandvágyból - bizonyára vannak olyanok is -, de

nem kalandvágyból hagyják el, hanem a jobb élet reményében, hiszen mind maguknak, mind a családjuknak, a gyermekeiknek egy jobb, kiszámíthatóbb jövőt kívánnak, s ezért még sajnos - ki kell mondjuk - hibáztatni sem lehet őket, mert a hazai gazdasági környezet ezt nem teremti meg nekik. Úgyhogy nehéz hatékony családpolitikáról beszélni az önök intézkedései kapcsán.

Azt mondta Sztojka képviselő úr, hogy ne ideológiai vitát folytassunk, hanem költségvetésit, úgyhogy rá is térnék néhány költségvetésre, még megemlítve a családpolitikánál, hogy 2008 óta nem nyúltak hozzá a családi pótlékhoz. Tizenhat éve, tizenhat és fél éve! Ezt nemcsak hogy minimum meg kellene duplázni, de minimum inflációkövetővé tenni onnantól kezdve. Adókat tudnak inflációkövetővé tenni, de a családtámogatásokat és a béreket kellene inflációkövetővé tenni. Akkor éreznék azt az emberek, hogy a 2025-ös év költségvetése egy előremutató költségvetés.

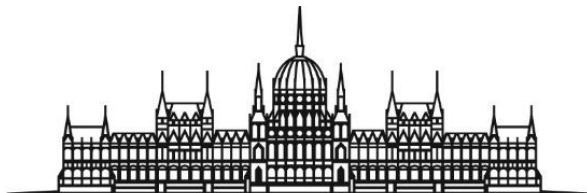
Tudom, hogy önök nem szeretik a megszorítás szót, de amikor adókat emelnek vagy új adónemeket találnak ki, akkor azt az emberek megszorításként érzik, megszorításként értékelik. Nem látom, megfelelő mértékben pedig végképp nem látom a költségvetésben az önkormányzati utakra vonatkozóan, elsősorban a kistéleplési utak vonatkozásában a felújítási összeget. Számos alkalommal szólaltam már föl közutak felújítása kapcsán, s mindig elmondják számokban és kilométerekben, hogy az önök kormánya a 14,5 év alatt mennyit újított fel. Ez rendben van, és ez így is van jól. De el kellene jönni például az általam említett helyekre, és meg kellene nézni azokat az útszakaszokat, amelyekkel kapcsolatban tizen-huszon éve ígérik, választásról választásra meg végképp ígérik, hogy fel lesznek újítva, ugyanakkor viszont vannak helyek, ahol zenélő utat építenek, és vannak helyek, ahol a kátyúktól zenélnék az utak. Ezek viszont megkeresítik az ott élő emberek mindennapi életét egyrészt, másrészt ellehetetlenítik a gazdasági fejlődés szempontjából, mert amíg megfelelő úton meg nem tudja közelíteni egy vállalkozás, egy nagyvállalkozás az adott települést, addig nem megy oda. Amíg nem tudja megközelíteni és nem tudja elhagyni megfelelő módon és nincs meg a megfelelő infrastruktúra, addig ő ott nem telepszik meg, ezáltal kizárva ezeket a településeket a gazdasági fejlődésből, és elindítva őket egy leszakadó pályán, egy elnéptelenedő pályán.

(Folytatás 131/2-ben!)

2022-2026. országgyűlési ciklus Budapest, 2024. november 28. csütörtök 131/2. szám

Országgyűlési Napló

2012-ig, mondhatni, az adónem kitalálása óta, mindig az önkormányzatoknál maradt a gépjárműadó, vagy közkeletű nevén a súlyadó. 2012-t megelőzte az önkormányzatok részéről egy adóssághozzájárulás, amit rengetegszer hallottunk már, hogy mennyit segítettek az önkormányzatokon. A bajba jutott önkormányzatok számára ez nyilvánvalóan nagy segítség volt. A következő évben viszont elvették a súlyadókat. Önkormányzat és önkormányzat között különbség van, de egy kistélepi önkormányzatnál általánosságban elmondható, hogy amennyivel kisegítették őket 2011-ben, azt 2012-ben el is vették. Tehát adtak is, meg el is vettek. Csak azóta eltelt még 12 év, adni nem adtak, viszont ezeket évről évre ugyanúgy elveszik. 2020-ig történt mindez, mert akkor még a náluk maradt 40 százalékra is azt mondta a kormány a Covidra és az akkori gazdasági környezetre való hivatkozással, hogy elveszi az önkormányzatoktól. El is vette, de csak a Covid idejére.

Covid, hála a jóistennek, már nincs, megszűnt a járvány, viszont az adó továbbra is az államnál marad, pedig az önkormányzatoknál kellene. Költségvetési módosítót nyújtottam be, és arra kérem önöket a kormány részéről, hogy támogassák azt, hogy a helyi emberek által az autójuk után befizetett adót helyben lehessen használni. Ne a központi költségvetés mondja meg, hogy majd hova, milyen látványberuházásra vagy propagandára költik a helyi emberek súlyadóját, hanem helyben lehessen belőle kijavítani az utakat. Azt gondolom, ez elemi érdek lenne, és minden autót vezető vidéki ember ezt így gondolja. S ha azt kérdezik esetleg bármely pont kapcsán, hogy milyen kutatásra alapozza az ember ezeket a felvetéseket: kérdezzék meg őket. Tízből tíz azt fogja mondani, hogy a vidéki utakat ki kell javítani. Minek fizetjük a súlyadót, ha rossz utakon kell járni, olyan utakon, hogy tönkremennek az autók. A javítást pedig nyilván nem az állam fizeti, hanem az embereknek saját maguknak kell fizetniük.

Évekkel ezelőtt bevezették a női munkavállalók tekintetében a 40 ledolgozott munkaév utáni nyugdíjat, amit örömmel üdvözöltünk akkor is, most is, és bízunk benne, hogy ez még nagyon sokáig így is marad. Számos alkalommal kezdeményeztük viszont azóta, hogy ezt a rendelkezést, ezt a lehetőséget bővítsük, s terjesszük ki a férfiak irányába is. Azért terjesztük ki a férfiak irányában, mert az Európai Unióban a magyar férfiak azok, akik számos esetben igen magas százalékban sajnos meg sem élnek a nyugdíjkorhatárt, meg sem élnek azt az időt, amikor a ledolgozott éveik után a megérdemelt pihenésüket tölthetnék. Amikor azt mondják, hogy ezt a központi költségvetés nem bírja el, akkor én azt gondolom, hogy méltatlan ilyen mögé bújni, mert azok az emberek, akikről beszélünk, befizettek a központi költségvetésbe, ők egy életen át tartó munkával megtették azt, amit az állam rájuk rótt az adók tekintetében. Megérdemelnék azt, hogy 40 év ledolgozott munka után ők is nyugdíjba vonulhassanak. Költségvetési módosítónk van ezzel kapcsolatban a parlament előtt, az önkormányzatoknál is. Kérem, hogy támogassák.

Gondoljanak bele, hogy amikor azon dilemmázunk, hogy ez fontos-e, vagy sem - bár ezen gondolkodni sem kellene -, hogy képzelik, hogy gondolják, hogy egy mentős 63-64 évesen egy négyemeletes társasházból, ahol még lift sincs, egy százkilós beteget majd valahogy lesegít vagy lehoz a lépcsőn. Ugyanez elmondható, hogyan várható el egy 63-64 éves rendőrtől, hogy üldözze a bűnt. Egy 63-64 éves tűzoltó hogyan látja el azt a segítséget, azt a szolgálatot, azt a hivatást, azt a munkát, amit egyébként mindennap ellát? Én azt gondolom, hogy mérlegelendő! És nyugodtan lehetne folytatni a sort a bányászokon keresztül számos, sőt minden munkaterületig. Megérdemlik a magyar emberek, a magyar férfiak is, hogy nyugodt, békés, kiszámítható nyugdíjas éveik legyenek. A jelen állás szerint ez a rendszer ezt nem teremti meg.

Többször szólaltam már fel és írásban is fordultam a kormányhoz egy gyöngyösi általános iskola, az Egressy Béni Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola felújítása kapcsán, mely több pontból állt, és ígéretet is kaptam. Bár azért néhányszor önköz kellett fordulni, mert az első válasz természetesen mindig az, hogy ott minden rendben van. Ilyenkor azt szoktam mondani, hogy el kell oda menni, meg kell nézni - én megnéztem -, higgyenek önök is a saját szemüknek. Nem tudom, hogy megtették-e, a lényeg viszont az, hogy néhány pont ebből megvalósult. A legfontosabb viszont az iskola udvarán lévő rekortán pálya, amit előszeretettel használtak, illetve használnának a gyermekek most is, csak az elmúlt évek során olyan szinten elhasználódott, elkopott, kitöredezett, hogy balesetveszélyes. Nem kellene megvárni, hogy ebből probléma, ne adj' isten tragédia legyen.

Én találkozó kezdeményeztem a tankerület vezetőjével, illetve az iskola igazgatójával is, akik fogadtak is engem. Közösen néztük meg az iskolát, a felújítást, a felújításokat, és az általam most említett rekortán pályát is. Ők is azt mondták, hogy látják a problémát, de központi forrásra van szükség. Megígértem nekik, az iskola vezetésének, a gyermekeknek és a szülőknek is, akik engem ezzel a témával és problémával megkerestek, hogy az Országgyűlés elé hozom újra ezt a kérdést.

(14.40)

Úgyhogy központi költségvetési módosítót nyújtottam be arra vonatkozóan, hogy ne kelljen az iskolának pályázni. Vagy van forrás, vagy nincs forrás, tegyük bele a központi költségvetésbe, legyen biztosítva, hogy a gyöngyösi Egressy Béni Két Tanítási Nyelvű Iskolában a gyermekek biztonságos és fejlett, modern pályán tarthatják a szüneteket, sportolhatnak és tölthetik el az idejüket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Normál időkeretben kért szót Banai Péter Benő államtitkár úr a kormány részéről. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az imént Dudás képviselő úr is és korábban Dúró Dóra alelnök asszony is említette a családtámogatások kérdését.

Én azzal kezdem, hogy a kormánypárti és ellenzéki padosorok közül többen beszéltek a családtámogatások fontosságáról, és szerintem abban egyetértés van, hogy annak érdekében, hogy bátrabban vállaljanak a fiatalok gyermeket, igen, szemléletformálásra is szükség van. Alelnök asszony meglátásával, véleményével maximálisan egyetérttek.

Ugyanakkor engedje meg, alelnök asszony, engedjék meg, hogy azzal vitatkozzak, hogy a szemléletformálás érdekében nem tesz semmit a kormány. Én azt állítom, hogy igenis tesz. Talán mindnyájan ismerjük a „családbarát ország” logót, ahol ötfős család sziluettje rajzolódik ki. Ugye, ha valaki Magyarországra érkezik, akkor számos helyen a határok nál az egyik első sziluett, amit meglát, ez a „családbarát ország” sziluett. Ez csak egy elem, ami szerintem fontos elem abban a tekintetben, hogy a szemléletformálás effektív eszközökkel bírjon, és valóban legyen egy változás abban, hogy hogyan tekintünk a gyermekekre. Én magam is azt gondolom, hogy a gyermek a legnagyobb érték.

Azzal is egyetérttek, hogy nem pusztán pénzkérdés, de pénzkérdés is, hogy a családok vállalnak-e gyermeket vagy sem. Azokkal a véleményekkel, amiket alelnök asszony is említett, hogy az Európai Unióban hol állunk - 20. soron, 20. helyen vagyunk egy alelnök asszony által említett statisztikában -, azért ismét vitatkoznom kell. Tehát én szívesen megnézem azt a statisztikát, hogy milyen adatokat foglal magába.

Ha csak a családi pótlékot vesszük figyelembe, akkor elképzelhető, hogy ez a helyzet, de hogyha az összes családtámogatást figyelembe vesszük és azokat a családtámogatási elemeket is, amelyek más célokat is szolgálnak, gondolok itt például az otthoneremtési támogatásra, ahol a lakhatást is segítjük és a gyermekvállalást is segítjük azzal, hogy három gyermek vállalása vagy három gyermek megléte esetén nagyobb támogatás jár, mint két gyermeknél vagy egy gyermeknél, vagy figyelembe vesszük például a babaváró hitelt, ami hitelként indul, de három gyermek vállalása esetén egy tőkejuttatássá formálódik át, vagy figyelembe vesszük az önkormányzatok költségvetési törvény-javaslatban is szereplő adókedvezményeket, akkor egészen más képet látunk. Én azért nem nagyon látok Európában olyan országot, ahol ennyire széles lenne a családtámogatások összege, és ha ezeket egyben beszámítjuk, akkor a magyar 4 százalék fölötti GDP-arányos számhoz képest azért sokkal magasabb értékeket találnánk.

Én azt gondolom, ismétlem, hogy szükséges a szemléletváltás elősegítése is. Szükséges az, hogy fenn tudjuk tartani ezeket a családtámogatási rendszereket, és ezen túl ugyanakkor már az egyéneknek a döntése az, hogy megházasodnak-e, vagy sem; az egyéneknek a döntése az, hogy gyermeket vállalnak-e,

vagy sem. Ismétlem, amit a kormány tud tenni, az az, hogy szemléletformálásra is költ, és összességében egy széles körű családtámogatási rendszert őriz meg.

A 2025-ös költségvetésnél hadd említsem meg, hogy van egy olyan előirányzat 1,7 milliárd forintos összeggel a kultúráért és innovációért felelős minisztérium költségvetési fejezetében, amiből kifejezetten ilyen szemléletformáló programokat is finanszíroz a tárca.

Ami Dudás Róbert képviselő úr hozzászólását illeti, hiszen képviselő úr azt mondta, hogy a számoknak, az általunk említett pozitív folyamatoknak az eredményei helyben nem érződnek, illetőleg arról beszélünk, mintha minden tökéletes lenne. Először is, én magam a mai nap folyamán is és tegnap is természetesen azt mondtam, hogy számos területen van előttünk feladat. Ezt minden alkalommal én magam is elmondom, ugyanakkor azért az eredményeket ne dobjuk sutba!

Képviselő úr úgy fogalmazott, hogy az áruk emelkedése elviszi a béreket, milyen jó lenne a béreket az inflációhoz kötni. Hát, el kell mondjam képviselő úrnak, illetőleg a tisztelt Országgyűlésnek, hogy sokkal rosszabb lenne a helyzet, ha a bérek csak az inflációval emelkedtek volna. Tehát ismétlem: képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a béreket kellene az inflációhoz kötni. Akkor hadd mondjam el, hogy az elmúlt években, a 2023-as év kivételével, a megelőző időszakban a Covid alatt is végig érdemi reálbér-növekedés volt. Nemcsak az infláció szintjével emelkedtek a bérek, hanem érdemben az infláció fölött.

Akkor nézzük meg, hogy az idei évben, már így november végén, látva a statisztikai adatokat, milyen reálbér-emelkedéssel számoltunk. Ez körülbelül 9 százalékos - 9 százalékos! -, és 3,7 százalékos az infláció-prognózis. Efölött van még 9 százalékpontnyi béremelkedés. Az önkormányzatok előtt lévő törvényjavaslat pedig 5 százalékos körüli reálbér-növekedéssel számol, sokkal kedvezőbb adatokkal, mint amit képviselő úr említett.

Képviselő úr szólt a kistéleplési utakról. Ismét: aki ebben az országban él, az látja, hogy igen, számos utat fel kellene újítani. De azért megint nézzük meg azt, hogy az önkormányzatok előtt lévő törvényjavaslat szán-e útfelújításokra forrást, vagy sem. Mielőtt számokat mondanék, azért azt hadd mondjam el, hogy a kistéleplési utaknál, amelyekről képviselő úr beszélt, az önkormányzati utak önkormányzati fenntartásban vannak, azoknak a javítása önkormányzati feladat. És elhangzott az, hogy az önkormányzatoktól a gépjárműadó átkerült a központi költségvetésbe, de nagyon sajnálom, hogy képviselő úr nem mondta el azt, hogy a jövő évi költségvetésben az önkormányzati feladatokra az állam által biztosított forrás mintegy 1050 milliárd forintról bőven 1200 milliárd forint fölé emelkedik.

Azt is sajnálom, hogy képviselő úr nem említette meg, hogy az önkormányzatok adóbevételei - még a veszélyes időszakokban, a viharos Covid- és háború sújtotta időszakokban is -, az önkormányzatok legtöbb adóbevétele növekedett az elmúlt időszak gazdasági növekedésének köszönhetően. Hadd mondjak el

egy számsort! A 2021-es összes helyiadó-bevétel 943,6 milliárd forint, 2022-ben 1901,4, 2023-ban - itt a nagyobb infláció miatt a nagyobb iparűzésiadó-bevétel-növekedésnek köszönhetően - 1491,7 milliárd forint volt az önkormányzatok helyiadó-bevétele, és azal számolunk, hogy az idei évben ez mintegy 100 milliárd forinttal növekedhet, és 2025-ben is növekedhet az önkormányzatok bevétele.

Kétségtelen, az önkormányzatoknak is van számos feladata, de azt állítom, hogy a központi költségvetésből az önkormányzatoknak juttatott források összege is növekszik, és abban bízom, hogy a gazdasági növekedéssel párhuzamosan az önkormányzatoknak is lesz olyan bevétele, ami fedezetet nyújthat a feladatok ellátására.

De ha már út: az állam nemcsak az általa fenntartott utak finanszírozására fordít összeget, legyen szó egy számjegyű utakról, autópályákról, autótutakról vagy kisebb utakról, hiszen azért meg kell említenem, mindnyájan tudjuk, hogy a magyar autópálya-hálózat hogyan bővült, és igen, a „Magyar falu” program keretében az önkormányzati fenntartású utakra is szánt forrást. A „Magyar falu” program jövő évi kerete 35 milliárd forint. Én abban biztos vagyok, hogy jövőre is lesz az önkormányzatok számára pályázati lehetőség az egyébként általuk fenntartott és általuk karbantartandó utak építésére.

És végül engedjenek meg, hogy kitérjek még Hiller István képviselő úr, miniszter úr hozzászólására. Először is köszönöm, hogy képviselő úr is elismeri azokat az eredményeket, amelyek a pedagógusbér-emeléshez kapcsolódnak, illetve képviselő úr, miniszter úr úgy fogalmazott, hogy jónak tartja azt a béremelési programot, amelyet a kormány 2025-ben is folytatni kíván. Most függetlenül attól, hogy ennek a finanszírozása hogyan áll össze, azért azt tényszerűen el szeretném mondani, hogy a béremelés döntő részét nemzeti forrásból finanszírozzuk, és van olyan terület, például a szakképzés, ahol kizárólag nemzeti forrásból valósul meg - több mint 60 milliárd forint összegben - a béremelési program.

(14.50)

Miniszter úr kérdezett a felsőoktatási intézmények béremeléséről. Tényszerűen azt tudom elmondani, hogy a felsőoktatási intézmények, az egyetemek szenátusai döntöttek arról, hogy állami fenntartásban folytatják-e a működésüket, vagy pedig egy modellváltás útján választanak egy más finanszírozási rendszert, és a más finanszírozási rendszerrel együtt vállalják azt, hogy a finanszírozás egy jelentős része minőségi kritériumok teljesítése esetén válik elérhetővé. Tehát az egyetemek, a szenátusok saját döntése alapján került sor a modellváltásra, vagy maradtak egyetemek állami fenntartásban. Ahol modellváltás volt, ott igen, a finanszírozás egy része minőségi kritériumok teljesítése esetén válik elérhetővé, és egyébként a modellváltott intézményeknél inflációkövető finanszírozás van, ami

valóban lehetővé teszi azt, hogy ezek az intézmények béremelést hajtsanak végre a saját döntésük szerint.

Ami az állami intézményeket illeti, amennyiben olyan új kormányzati döntés születne, ami béremelésről szól, annak a technikai végrehajtása a központi költségvetés céltartalék fejezetéből lehetséges, ismétlem, amennyiben ilyen döntés születik, de ezzel együtt azért a múltban is megvolt a lehetőség az egyes intézményeknek arra, hogy a saját döntésük, a szenátus döntése alapján modellt váltsanak.

Végül, képviselő úr, miniszter úr említette a kultúra finanszírozásának területét. Megint tényszerűen hadd mondjam el, hogy 2010-hez képest a kulturális támogatások területe volt az egyik olyan terület, ahol a legnagyobb növekedést láthattuk. Nominális értelemben az összes kulturális kiadás 2010-ben még 166,7 milliárd forint volt; 2024-ben kulturális tevékenység, szolgáltatás 650 milliárd forint. 2025-ben valóban van egy csökkenés, amire miniszter úr felhívta a figyelmet, 620 milliárd forint. Ugyanakkor ezen csökkenés kizárólag egyes kulturális beruházások idei évi befejezéséhez kapcsolódik. Tehát a kulturális programok finanszírozása összességében szemernyit sem csökken az önk előtt lévő 2025. évi költségvetés törvény-javaslatban, és összességében azért az a nagy tendencia megmarad, ami azt mutatja a kulturális területeknél is, hogy ha hosszabb időszakot nézek, akkor a növekedés nem pusztán nominális, hanem egy nagyon komoly reálértékű növekedést tartalmaz.

Mindezek tükrében javasolom megfontolni az önk előtt lévő jövő évi költségvetés törvény-javaslat támogatását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A következő hozzászóló a Fidesz frakciójából Cseresnyés Péter képviselő úr. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először a felszólalásom kezdeteként szeretnék Dudás Róbert képviselőtársam néhány gondolatára reagálni, hiszen közvetett módon azt sugallta hozzászólásában, hogy nem ismerjük igazán a vidéket, nem ismerjük a vidéki emberek véleményét.

Jelentem neki, hogy az én választókeretemben 81 kistélepülés van, és a 81 kistélepülésen élő emberek, miután én rendszeresen találkozom velük, nemcsak polgármesterekkel, hanem az ott élő emberekkel is, többségében látják azokat az eredményeket, látják azt a fejlődést, azokat a fejlesztéseket, amiket az elmúlt 14 év hozott nekik, az elmúlt 14 év közös eredményeként tudhatunk magunkénak.

Az utak felújításának kapcsán megfogalmazott kritikához hadd csatlakozzam egy kicsit, a kritika kritikájához hadd csatlakozzam, államtitkár úr gondolatához, hisz az elmúlt időszakban a választókeretemben több tíz kilométer hosszúságban újultak meg állami utak, és például a „Magyar falu” programnak köszönhetően önkormányzati fenntartású utak is jelentős mértékben tudtak megújulni.

Egy példát hadd mondjak el, mert úgy látszik, legalábbis számomra úgy tűnik Dudás képviselő úr felszólalásából, hogy ő nem ismeri a vidék Magyarországának problémáját és helyzetét. Egy példát hadd mondjak el, amely ezt a helyzetet szerintem világosabbá teszi mindenki számára, aki a kormányzat vidékpolitikáját kritizálni próbálja.

A 2010-es évek elején egy kistelepülésen - úgy hívják ezt a települést, hogy Ortaháza - voltam egy beszélgetésen, ahol az ott élő idősebb emberek kritikaként fogalmazták meg velünk szemben, hogy ott van a falun keresztülvezető út áldatlan állapotban, kátyú kátyú hátán, mikor újítjuk már föl. Én utánanéztam a dolognak, és azt mondtam, hogy rövid időn belül, ott ugyanis tervezett módon a felújítás meg fog történni, be fog fejeződni ez a felújítás, ami azóta meg is valósult.

De még mielőtt választottam volna az emberek kérdéseire, én viszontkérdeztem, mert nem tudtam ott közvetlenül számukra bármi megnyugtatót mondani, és megkérdeztem tőlük, hogy mondják meg őszintén, hogy utoljára érdemben ehhez az úthoz mikor nyúltak hozzá. Ezek az idős emberek gondolkodtak, hosszú ideig tanakodtak, hogy mikor is történt felújítás ezen az útszakaszon, és végül is megállapodtak abban - hangsúlyozom, amit én most mondok példaként, a 2010-es évek elején volt -, hogy valamikor az 1950-es évek végén, 60-as évek elején történt azon az úton érdemi felújítás.

Egy ilyen helyzetet kell a kormányzatnak kezelni, és ezt a helyzetet úgy kezeli, hogy az elmúlt időszakban az én településeim között vezető utak is jelentős mértékben megújultak, úgyhogy a vidéki fejlődést és a fejlesztéseket éppen ezért, mivel látják, hogy a kormányzat figyel a vidék Magyarországra, az ott élő emberek többsége elismeri.

De visszatérve az eredeti gondolataimhoz, ami miatt szerettem volna hozzászólni a költségvetéshez, én két területtel szeretnék foglalkozni, az egyik a foglalkoztatás, a másik pedig a szakképzés, hisz az elmúlt 14 évben jelentős mértékű pozitív változás következett be itt is, mind a két területen, köszönhetően a kormány határozott, támogató, odafigyelő lépéseinek, amely támogató lépések megmaradtak forintosított eszközként a 2025-ös költségvetésben is. Mind a foglalkoztatás területe, mind a szakképzés szoros összefüggésben vannak a kormány által kidolgozott új gazdasági akcióterv céljainak elérésével.

Miért voltak fontosak és miért fontosak ma is az említett területek? Mert 2010-ben a munkaalapú társadalom megvalósításán kezdtünk el dolgozni. Fontos cél és feladat is volt egyben, hiszen Magyarországon 2010-ben, az akkori baloldali kormány leváltásakor a foglalkoztatásban lévők száma körülbelül 3,7 millió fő volt. Ez megközelítőleg 56 százalékos foglalkoztatási arányt jelentett.

Az akkor meghirdetett egymillió új munkahely megvalósítása az akkori ellenzék tagjai között, akik közül sokan ma is itt ülnek a parlament padsoraiban, tréfa és vicc tárgya volt. Hála istennek, nem lett igazuk.

Napjainkban ez a szám, a foglalkoztatottak száma 4,7 millió, amely szám a foglalkoztatottak arányában az Európai Unió tagállamainak sorrendjében az elsők közötti helyet biztosítja számunkra, hiszen a 14 évvel ezelőtti körülbelül 56 százalékos arány helyett most körülbelül 75 százalékos arányt mutat. Nagykanizsán, ahol én élek, ez ott is egy jelentős, pozitív fejlődést mutat, hisz a városban körülbelül kétezer fővel többen dolgoznak, mint 2010-ben. Az akkori 12 százalékos munkanélküliségi arány most a városban 4 százalékra csökkent le. Tehát kézzelfogható szinte minden egyes településen ez a jelentős fejlődés.

Azért mondom ezt, mert az ígéretek, az egymillió új munkahely valósággá váltak azon eszközök segítségével, amelyek a 2025-ös költségvetésben is komoly keretösszeggel benne vannak.

Melyek voltak és melyek ezek az eszközök? Jelentős részt jelentett a közfoglalkoztatás megerősítése, mintegy küszöböt jelentve az elsődleges munkaerőpiacra való bejutás egyik fontos területéért. Emellett foglalkoztatási támogatások, elhelyezkedést segítő, valamint képzési programok, mint például az ifjúsági garanciaprogram vagy a „Munkaerő-kínálat bővítése és fejlesztése” program voltak. Lehetne folytatni természetesen a sort. Olyan programok voltak ezek, amelyek folytatódnak az európai uniós 2021-27-es pénzügyi ciklusban is, így finanszírozásuk benne van a 2025-ös költségvetésünkben is.

Most is vannak tehát ösztönzők és támogató programok, amelyek a munkát keresők, váltani akarók szándékát segítik, vagy éppen a képzettségek, készségek elsajátítását támogatják. Ennek koordinálását a Nemzeti Foglalkoztatási Alap végzi. Fő célja és feladata e szervezetnek az, hogy biztosítsa a foglalkoztatást elősegítő támogatások működtetéséhez, a szakképzési támogatásokhoz szükséges pénzügyi forrásokat, valamint finanszírozza az álláskeresőket ellátásokat. Ezt a költségvetésben biztosított 197 milliárd forint előirányzatból tudja megtenni. Ez az előirányzat az álláskeresői járulékot, az ellátással kapcsolatos közvetlen költségeket foglalja magában.

(15.00)

Emellett továbbra is megmarad a Start-munka-program, amely segítette az elmúlt időszakban is kijutni az elsődleges munkaerőpiacra azokat, akik az elhelyezkedés folyamatában nehézségekkel küzdöttek. Erre valamivel több mint 140 milliárd forint áll rendelkezésre, emellett foglalkoztatást elősegítő támogatásokra körülbelül 23 milliárd forint kerül betervezésre. A foglalkoztatást segíti a Demján Sándor-program is, amely a kis- és közepes vállalkozások megerősítését és megerősödését célozza meg fejlesztéseik támogatásával, a munkahelymegtartás és új munkahelyteremtés lehetőségének támogatásával.

A foglalkoztatás közvetlen támogatása mellett meg kell említeni a szakképzést is mint a munkaerőpiac igényeinek kielégítését segítő fontos területet.

A szakképzés kulcsszerepet játszik abban, hogy a fiatalok számára a versenyképes végzettség - a gazdaság által elvárt tudás megszerzésével - vonzó karrierlehetőséget biztosítson, amely biztos egzisztenciát és magas jövedelmet kínál. Emellett a felnőttkorosztály számára is lehetővé teszi, hogy a technológiai, gazdasági változásokhoz alkalmazkodni tudjon, és a munkaadók által támasztott, szinte folyamatosan megújuló képzettségi elvárásoknak megfeleljen.

A szakképzés átalakítása, iskolai vonzóvá tétele után az általános iskola utáni továbbtanulási trendek megváltoztak. Ezt bizonyítják például a 2024-es adatok. 2024-ben is legtöbben a technikumot választották az általános iskola nyolcadik osztályának elvégzését követően, szeptembertől mintegy 325 ezer tanuló kezdte meg a tanévet a szakképzésben, ebből mintegy 50 ezer tanuló kilencedik évfolyamon. Az idei tanévtől az általános iskolát végzett tanulók 43 százaléka technikumban, 18 százaléka szakképző iskolában, míg 35 százaléka gimnáziumban tanul tovább. A szakképzéssel foglalkozó intézmények vonzereje azért erősödött, mert az itt végzett szakemberek munkaerőpiaci értéke erkölcsi és anyagi értelemben is jelentősen megnőtt.

Másrészt támogatja a vonzerő növekedését az intézményben bevezetett ösztöndíjprogram is, amely jelentős mértékben segíti az érintett családokat és az odajáró diákokat. Hogy csak két számot mondjak: aki jó és jeles eredményt ér el, az például havonta 42 vagy éppen 59 ezer forint ösztöndíjra jogosult, vagy amikor elvégezte az iskolát és szakmai vizsgával képzettséget szerzett, akkor egy pályakezdési juttatást is tudnak kapni. Ez a 4-es és 5-ös eredménnyel végzett diákok esetében, ifjú szakmunkások, szakemberek esetében a 4-esnél 243 ezer forint, az 5-ösnél 302 ezer forint juttatást jelent. Mindennek a fedezete a költségvetésben van.

Ezekből az adatokból, a vázolt tényekből, folyamatokból látszik, hogy az elmúlt évek költségvetései által biztosított keretek pozitív változásokat hoztak a foglalkoztatásban és a szakképzési területen, amely támogatás a 2025-ös költségvetésben is megmaradt. Ezért is kérem és javaslom minden képviselőtársamnak, hogy a 2025-ös költségvetés-tervezetet majd a szavazás alkalmával támogassák, fogadják el. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony következik, a Demokratikus Koalíció frakciójából. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Ez a költségvetési tervezet, ami ma a tisztelt Ház elé került, azt gondolom, hogy egy tisztességes szociáldemokrata politikus számára elfogadhatatlan. A költségvetés tervezésénél a kormány nem vette érdemben figyelembe a társadalmi kohéziót elősegítő bér-, nyugdíj- és szociális intézkedések szempontjait és alapelveit. Ez a költségvetés megint nem az emberek jólétét szolgáló

költségvetés, kizárólag az Orbán család, az orbáni haveri kör, az orbáni oligarchák jólétét és a hatalom megtartását szolgáló költségvetés, és mint ilyen, teljes mértékben elfogadhatatlan.

A költségvetés számításaiból változatlanul a gazdasági növekedés erőltetése, a szociális ellátások, az egészségügy, az oktatás leépítése, a nyugdíjrendszer színvonalának további csökkentése következik, ami szintén elfogadhatatlan. A szociális érzéketlenség, a szegények helyzetének folyamatos romlása a mi közösségünknek mint a szociáldemokrata értékeket képviselő pártnak tényleg elfogadhatatlan.

A büdzsé előirányzataiból az is kitűnik, hogy Magyarországon a közteherviselés nem igazságos, a bérből és fizetésből élők, az elesettek számottevően nagyobb részt vállalnak a közkiadások fedezéséből. Az Európában legalacsonyabb taón keresztül pedig a vállalkozások közteherviselése jóval alacsonyabb az elvárhatónál. És mielőtt itt kisvállalkozás-ellenességgel vádolnának engem a szemben ülők, szeretném kifejezni, hogy nem órájuk, hanem a kifejezetten nagy multinacionális cégekre gondolok.

A bérekből történő levonásokon keresztül viszont a munkavállalók a vállalkozói, mármint multirétegekhez képest tízszeres arányban viselik a közterheket, ráadásul a világbajnok áfa következtében a kormány túladóztatja a fogyasztást is. Ehhez képest fogyasztásnövekedési elvárás ömlik mindenhol, amikor fideszes politikus - akár Nagy Márton, akár pedig a pénzügyminiszter - megszólal. Én azt gondolom, hogy erre az ellentmondásra jó lenne, ha odafigyelnének.

A jövő évi nyugdíjmelés mindösszesen 3,2 százalékos. Ezzel szemben jó néhány adónem emelése, ami egyébként érinti az állampolgárokat, érinti a nyugdíjasokat is, 4,1 százalékos emelkedést fog mutatni. Hogy van ez, tisztelt államtitkár úr, hogy ha az adókat emelni gondolják, az adókat emelni merik 4,1 százalékkal, akkor a nyugdíjasoknak csak 3,2 százalékos emelést szeretnének adni?

Államtitkár úr az előző felszólalásában úgy fogalmazott - remélem, pontosan idézem - „sokkal rosszabb lett volna a helyzet, ha csak inflációval emelkedtek volna a bérek”. Volt egy ilyen mondata, államtitkár úr, bölintson, ha így van! (*Banai Péter Benő közbeszól.*) Igen, igen, köszönöm szépen. Noha ezt így gondolja a fizetésből élők, tehát a dolgozók esetében, akkor kérdezem, hogy miért nem gondolja ugyanígy ezt a nyugdíjasok esetében. Ugyanis önök a nyugdíjasok nyugdíját hirdetőtten és vállaltan csakis inflációval emelik évről évre, és azokban az években, amikor kifejezett gazdasági növekedés volt, ömlöttek ide az uniós források, illetve a reálbérek nagyon szerencsésen és nagyon helyesen emelkedtek, akkor önök a nyugdíjasokkal szemben nem voltak hajlandók és még most sem hajlandók visszavezetni az úgynevezett vegyes indexálást. Jövőre nem terveznek nyugdíjprémiummal, hiszen nem fogja a gazdasági növekedés, még az önök túlzott becslése alapján sem elérni a 3,5 százalékos, tehát a nyugdíjasok, egészen egyszerűen,

megint vesztesek lesznek. Tovább mélyül a szakadék, tágul az ollónyílás a bérből és fizetésből élők, illetve a nyugdíjasok között.

Minden alkalommal, amikor beszélek itt a parlamentben, el szoktam mondani ezt a két számot: 2010-ben az átlagbér 65 százaléka volt az átlagnyugdíj, ma meg - gondolom, államtitkár úr is ugyanígy tudja, mint én, hogy -, 2024-ben már csak az átlagbér 53 százaléka az átlagnyugdíj. Ha ez így van, márpedig így van, akkor nekem ne mondja azt egyetlenegy kormánytag sem, egyetlenegy államtitkár sem, maga Tállai államtitkár úr, miniszterhelyettes úr sem, hogy a nyugdíjasok jobb helyzetben vannak, mint voltak 2010 előtt!

Éppen ezért a Demokratikus Koalíció egy módosítójavaslat-csomagot adott be. Ebben azonnali nyugdíj-emelést - függetlenül a jövő évre tervezett 3,2 százalékos emeléstől, tehát egy azonnali plusznyugdíj-emelést - követelünk azoknak a nyugdíjasoknak, akiknek 150 ezer forint alatt van a nyugdíja, nekik egy 10 százalékos emelést akarunk; akiknek pedig 150-250 ezer forint között van, nekik egy 5 százalékos emelést szeretnénk, és a vegyes indexálás azonnali bevezetését követeljük.

Szociális területen továbbra sincs érdemi béremelési javaslatuk. A halászlátai ágazatban dolgozók keresnek csak kevesebbet, államtitkár úr, mint a szociális dolgozók. Ez pedig szégyen, hiszen azokat, akikre a gyerekeinket bizzuk, akikre az időseket bizzuk, akik egészen egyszerűen rászorulnak szociális ellátásra, na, pont azokat a dolgozókat nem becsüljük meg, akik velük foglalkoznak.

A gyerekvédelem romokban van, kétezer nevelőszülő hiányzik. Rétvári Bence államtitkár ismerte el nekem egy levélben, hogy a gyermekvédelmi dolgozók 5 százaléka felmondott az elfogadhatatlan rendvédelmi, kifogástalanéletmód-vizsgálat miatt, és önök kifejezetten csak rendszeti kérdésként fogják fel a gyerekvédelmet.

(15.10)

Kórházban rekednek a kisbabák, akiket nem tudnak hazavinni születésük után. Érdemi béremelés, infrastruktúra-fejlesztés, többlet szakmaikapacitás-megfinanszírozás kellene. Erre is tettünk javaslatot, önök ezeket is leszavazták.

Éppen ezért benyújtottunk még a családok érdekében egy módosító javaslatot a családi pótlék újraképzésére való emelésére. Itt nem állom meg, hogy ne tegyek egy félmondatot az egyik képviselő asszony felszólalására, aki előttem szolt. Szóval, ha valakinek sikerül országgyűlési képviselőként nagyon nagy öröme három kisbabát is szülnie és felnevelnie, akkor, azt gondolom, hogy nyugodtan lehetne olyan megengedő ez a képviselő asszony, hogy ugyanezt meg tudja tenni más nő is. Magyarul, a karrier és a gyermekvállalás igenis összeegyeztethető.

Önkormányzatokról már csak röviden. Tovább folytatódik a kivéreztetés: szolidaritásiadó-eltvonás,

az iparűzési adó növekményének elvonása. Ezen a területen is önök csak államosítanak és központosítanak, és ezáltal sokkal rosszabb szolgáltatást nyújtanak az embereknek. Budapesten már egy ideje érezhető, hogy az Orbán-kormány teljes sebességre kapcsolt a város tönkretételében. Elvonják az iparűzési adót, kivéreztetik a MÁV-ot, a HÉV-et, és most legutoljára ledobták azt a bizonyos választási atombombát is, csökkentve a fővárosi választókerületek és így a képviselők számát is.

Szerintünk ezt minden eszközzel meg kell akadályozni, nem mehet a főváros csődbe, ezért erre is módosító indítványt nyújtottunk be. Mégpedig azt javasoljuk ebben, hogy az iparűzési adóból fizetendő szolidaritási adó mértéke a 2019-es szintre csökkenjen. A kormány biztosítson 200 milliárd forintot új HÉV-szerelvények beszerzésére. Fizessék ki végre azt a 27 milliárd forintot, amivel adóskak a budapestieknek, akiknek ebből szűrővizsgálatokat finanszírozott volna a főváros annak a megállapodásnak a keretében, amit az állammal az atlétikai vb megrendezésére kötöttünk.

Itt nem állom meg, hogy Szabó Tünde képviselő asszonynak ne mondjam, hogy én értem, hogy párhuzamot von az egészség és a sport között, ez biztosan így is van, csak tudja, képviselő asszony, tisztelt kormánypárti képviselők, jelen pillanatban a dolog úgy néz ki, hogy az atlétikai vb pipa, a budapestiek egészsége meg kuka; merthogy 27 milliárd forinttal tartoznak még nekünk.

Azt javasoljuk, hogy a Budapesten beszédett gépjárműadók összege útfelújítási célokra fele-fele arányban kerüljön a Fővárosi Önkormányzathoz, illetve a kerületekhez, mert azt gondoljuk, hogy ha államtitkár úr komolyan mondja, hogy az utak fenntartása önkormányzati feladat, akkor ehhez bizony a forrásokat is biztosítani kell.

S a végére hagytam még egy nagyon fontos dolgot. XVII. kerületi lakosként és a XVII. kerületért, Rákosmentéért felelősséget érző képviselőként benyújtottam egy módosító indítványt, hogy az egyetlen olyan szakrendelőt, ami nem lett felújítva a fővárosban az elmúlt 14 év alatt vagy előtte, arra 5 milliárd forintot igenis adjon a kormányzat. Ez állami fenntartású szakrendelő, a Bajcsy Kórházhoz tartozik, és erre 5 milliárd forint kell. Ne húzogassa ki ezentúl Lázár János egy vastag fekete filctollal a XVII. kerületiek egészségét szolgáló rendelő felújítását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz frakciójából Fazekas Sándor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársak! Elhangzott itt néhány olyan felvetés, amelyre, úgy érzem, hogy mindenképpen szükséges reagálni, már csak azért, hogy a kép teljesebb legyen.

Érdeklődéssel hallgattam Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak az okfejtését itt a nyugdíjakkal kapcsolatban. Kár, hogy csak egy ilyen pillanatfelvételre vállalkozott, amikor ilyen számokat rakosgatott itt össze. Azt hiszem, hogy nem nehéz ezekkel a számokkal vitatkozni, de én ezt nem teszem. Inkább arra hívom fel a figyelmet, hogy azért lehet, hogy arra gondolunk, hogy az embereknek vagy a nyugdíjasoknak rövid a memóriája, vagy önök arra gondolnak, de ők nem felejtették el azt, hogy a 13. havi nyugdíjat az önök kormányzása idején szüntették meg. Nem felejtették el azokat az intézkedéseket, amelyeket az MSZP-SZDSZ-kormány a nyugdíjasok rovására tett annak idején. Tehát ehhez képest én azt hiszem, hogy egy kicsit visszafogottabban kellene itt az okfejtéseket lendületbe hozni. *(Gy. Németh Erzsébet: Mi hétszer adtunk, önök háromszor!)* Tessék nyugodtan mondani, engem nem zavar. Tehát nyugodtan be lehet kiabálni, tessék bekiabálni nyugodtan. *(Gy. Németh Erzsébet: A jegyzőkönyv kedvéért...)*

A másik pedig az, tisztelt Országgyűlés, hogy szerintem Budapest, különösen vidéki szemmel, mondjuk, karcagi szemmel nézve nagyon szépen fejlődik. A kormányzati beruházásoknak köszönhetően a bevezető autópálya-szakaszoknak látszik a fejlesztése. A város tele van darukkal, építkezések zajlanak, gyakran amiatt vannak dugók. Tehát a város szépül, kormányzati és magánberuházások egyaránt alakulnak. Tehát én azt hiszem, hogy Budapesten az ország nemzeti jövedelmének egy meghatározó része összpontosul, amely Közép-Európának jeles fővárosa, központja. Ott igazából nem a fejlesztésekkel van a gond. Az olyan szintű önkormányzati kormányzási teendőkkel, mint amiket az önök balliberális önkormányzataiban láthatunk, azzal biztos, hogy gond van. Tehát az, hogy a lehetőségekhez képest ennyit tudtak kihozni Budapestből a főpolgármester és a mögötte csoportosuló erők, hát, azt hiszem, hogy arról nem a kormány tehet. Köszönöm. *(Gy. Németh Erzsébet: Ezt ön se gondolja komolyan, Fazekas úr!)*

ELNÖK: Szintén két percben kért szót Varju László képviselő úr, a DK frakciójából. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Három dologgal szeretnék foglalkozni. Az első arra vonatkozik, hogy Sztojka államtitkár urat szeretném megkérni arra, hogy ne legyen kirekesztő. Ha a kormányt nemzetinek hívja, akkor az ellenzék is nemzeti és hazafias, tehát ennek megfelelően tessék bennünket kezelni, és ne pedig másként gondolni, sőt beszélni rólunk e tekintetben.

A második ilyen témakör az, amire államtitkár úr utalt a Pénzügyminisztérium képviselőjében, hogy igen, az éremnek két oldala van, és bántja az, ha csak az egyik felét hallja meg, és mi nem ismerjük el az eredményeket. Én szívesen megtenném, hogy az eredményeket elismerjük. De, tisztelt államtitkár úr, az európai uniós források tekintetében olyan negatívan és annyi kárt okozva

szerepelnek ebben az országban a magyar kormány teljesítményével, amivel nagyon sok kárt okoztak az embereknek. Merthogy ennek következményeként jelentősen növekedett az államháztartás tartozása. Nagyon sok pénzt vettek el az emberektől azzal, hogy tulajdonképpen az európai uniós forrásokat nem vették igénybe, és ehelyett pedig más módon oldják ezt meg. Kárt okoznak ezzel.

De ebbe a kategóriába tartozik az is, ha arról beszél itt valaki, hogy sportos hangulatban, a fair play szellemében az milyen jól mutatna. Akkor csak egy dolgot szeretnék kérni, hogy a felcsúti utánpótlás-nevelő alapítvány a fair play szellemében számoljon el azokkal a tízmilliárdokkal, amit egyébként az elmúlt években megkaptak a vállalkozóktól, és bírósági ítélet ellenére nem hajlandók vele elszámolni. Akkor beszélhetnek majd a fair play szelleméről. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Máris érkezik a válasz, hiszen Sztojka Attila államtitkár úr kért szót, szintén két percben. Parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt Varju László képviselőnek a hozzászólására, ami a személyemben megérintett, válaszolnék, előtte szeretnék egy dolgot mindenképpen tisztázni. Amikor a családi pótlék emeléséről szó esik - és ez egy kiragadott tétel minden szempontból a családpolitikai támogatásokból -, akkor fontos hozzárakni azt is, hogy a nemzeti kormány ebből a szempontból a gyermekek után járó adókedvezmény vonatkozásában milyen pluszösszegeket ad a családok költségvetésébe vagy juttat el a jövedelmükön keresztül.

A minimálbér esetéről beszélnek: egy gyermek esetén 10 ezer forintot havonta, 2 gyerek esetében kétszer 20 ezer forintot, és 3 gyerek esetében akár háromszor 33 ezer forintot, 99 ezer forintot. Összességében azt látom, hogy amikor vitatkozunk, akkor célszerű tényszerűen ezt megtenni, és teljeskörűen reagálni.

Végezetül, ahogy már az elején is említettem Varju László képviselő úrnak a reakcióját, én nagyon szívesen tartanám önöket is nemzetinek, sőt ezt meg is fogom tenni, ha végre valahára Brüsszelben is a magyar érdeket képviselik. Köszönöm szépen. *(Varju László: Azt tesszük!)*

ELNÖK: A következő kétperces hozzászólónk Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP frakciójából. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Sztojka Attila államtitkár úrhoz szeretnék én is fordulni, és eszembe jutott egy olyan ügy, amivel foglalkoztunk különböző szempontból, és Horváth László képviselőtársam is foglalkozott, aki a térség országgyűlési képviselője.

(Horváth László belép a terembe.) Most éppen visszajött a terembe, köszönöm szépen.

(15.20)

Ez a recski embereknek az ügye, ugye, a recski sárlavina áldozatai, ott volt egy kormányzati ígéret, hogy őket segítik, kárpótolják, különböző összegeket ajánlottak fel számukra.

A konkrét ügyön túl az is érdekelne, hogy a kormány milyen forrásokat szán arra a célra, hogy a leginkább krízisben lévő családok helyzetét hogyan javítják. Hiszen azt gondolom, hogy azoknak az embereknek, azoknak a családoknak, akik például Recskén, a Hunyadi utcában élnek, vagy hasonló körülmények között élnek az ország számos pontján, számukra ez rendkívül igazságtalan, rendkívül méltatlan, hogy ilyen körülmények között, lakhatási krízisben kell élniük.

És amikor itt lakhatási szegénységről beszélünk, tényleg az egyik legsúlyosabb formája, ami ezeket a családokat érinti. Milyen programok indulnak, ami segíti az ő életüket, az ő előrelépésüket? Tehát itt konkrét szociálpolitikai beavatkozásokra van szükség.

A recski példa esetén egyébként azt láttuk, hogy mintha az állam, az önkormányzat, a helyi szint vagy a központi államnak a szociálpolitikája hiányozna, hiszen az ottani problémák megoldását egyébként, én azt gondolom, hogy szakmailag kiváló szakemberekre bízta, de mégis civil, illetve egyházi szereplőket kellett bevonni, hogy segítsenek rajtuk, mert az állam nem rendelkezik azokkal a kapacitásokkal, azokkal a forrásokkal, szolgáltatásokkal, hogy segítsenek rajtuk. Ugye, itt konkrétan a református egyház és a Máltai Szeretetszolgálat nonprofit szervezetéről volt szó. Még egyszer: szerintem ők kiváló szakemberek, de az állami szolgáltatások hiányára mégiscsak rámutat az, hogy - idézőjelben - külső segítséget kellett igénybe venni a konkrét esetben is és az ország számos más pontján.

Ezeket a kapacitásokat, ellátási fehér foltokat, a lakhatási krízis megoldását hogyan kívánják segíteni? Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Ismételten kétperces szót kért Sztojka Attila államtitkár úr. Parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt képviselőtársam! A recski ügy kapcsán mindenképpen fontos tisztázni azt, hogy ott egy elég komoly, összetett kérdéskörrel beszélhetünk, hiszen önmagában, ha már beavatkozunk, akkor nem célszerű csak adott esetben a lakhatási kérdéskört érinteni, hanem nagyon komoly, egyfajta szociális gondoskodást, szociális munkát is hozzá kell rakni. Éppen ezért a karitatív szervezetek a legjobb választás erre a feladatra és ennek a kérdéskörnek a rendezésére, és pontosan ezért is bízta a kormányzat ezt a feladatkört, annak az összetettségéből adódóan, ezekre a karitatív szervezetekre, illetve az

általuk létrehozott nonprofit, lakásgazdálkodással foglalkozó szervezetre is.

Ha összességében lakhatási kérdéskörökről beszélünk, akkor fontos megemlíteni azt is, hogy a nemzeti kormány volt az, amely először európai uniós forrás bevonásával a szegregátumokra vonatkozóan intézkedéseket tett. Az előző programozási időszakban a komplex telepprogram keretében több mint 660 ingatlan került felújításra vagy felépítésre. Ennek részleteiről természetesen nagyon szívesen tájékoztatom. Bár nem közvetlenül a költségvetési vita keretében célszerű ezt megtenni, de természetesen állok rendelkezésére. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Szintén kétperces szót kért Hiller István képviselő úr, az MSZP frakciójából. Ön a szó, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselő Asszonyok, Képviselő Urak! Banai államtitkár úr elhangzott véleményével kapcsolatban mondom el a reflexiómat. Először is, érdemi információ, amit kaptam öntől az állami fenntartású felsőoktatási intézmények esetleges béremelésével kapcsolatban, történetesen, hogy ennek a fedezete, ha valahol, akkor az a céltartalékban van. Megértettem.

A második közvetetten függ össze csak a költségvetéssel, de természetesen minden összefügg a költségvetéssel. Államtitkár úr azt mondta, hogy az alapítványi felsőoktatási intézmények átszervezésére csak abban az esetben került sor, ha a szenátusok ezt elfogadták, megszavazták. Ez egyébként tényszerűen így van. Van egy aprócska probléma: azt tetszetek mondani, hogy ha elfogadják, akkor 1060 milliárd forintnyi euró jön ezekbe az intézményekbe. *(Gy. Németh Erzsébet: Így van! - Dr. Brenner Koloman: Így van!)* Ennek az információnak a birtokában és tudatában fogadták el.

Megjegyzem, ha mindannyian jártunk az egyetemekre, kérem szépen, az a tanszékvezető, akinek azt mondják, hogy arányosan az 1060 milliárd forintnyi euróból neki is jár, hát fogadd már el, ez egy érv... - csak éppenséggel ebből semmi nem lett. Semmi! *(Dr. Brenner Koloman: Így van!)* Majd most, a kutatóhálózat átszervezésénél éppúgy, mint a Műegyetem esetleges átszervezésénél ugyanez az érv. Történetesen, ha elfogadjátok, lesz több pénz, ha nem fogadjátok el, akkor nem lesz pénz. Ezt mondták az alapítványi egyetemeknek Szegedtől Pécsen át az összesnek. És ebből nem lett semmi. Ez azért nem annyira egy bizalomgerjesztő múlt, ami itt megtörtént. Ezt el kellett mondanom. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Normál időkeretben kért szót Banai Péter Benő államtitkár úr. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony.

Tisztelt Országgyűlés! Azt szeretném egyértelművé tenni a modellváltó intézmények finanszírozása kapcsán, hogy az állam polgárjogi értelemben véve is kötő jellegű szerződést kötött az intézményekkel a működésük finanszírozására. Ezt az állam teljesítette és teljesíti a szerződés szerint.

A finanszírozásban, ahogy említettem, vannak teljesítményhez kapcsolt elemek, ott, amennyiben a teljesítményindikátorok teljesülnek, az intézmény megkapja a finanszírozást. Ettől függetlenül valóban azzal számoltunk, hogy azok az európai uniós támogatások, amelyekről egyszer az Európai Tanács és az Európai Parlament már döntött, Magyarországra meg fognak érkezni. És én magam is azt gondolom, hogy ezek közpénzek, ezek Magyarországnak a jogszabályok alapján járó források. Tehát hogy miért nem valósult meg számos projekt? Hát, azt kell megkérdezni, hogy miért nem kaptuk meg ezeket a forrásokat, kik dolgoztak annak érdekében, hogy ezeket a forrásokat ne kapjuk meg. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)*

Jogi kötelező erejű vállalás az intézmények felé, ismétlem, nem volt, ezek a források nem jöttek meg. Én abban bízom, hogy előbb-utóbb ezek az európai uniós források, amelyek valóban felsőoktatási fejlesztéseket is finanszírozhatnak és más tételket is, megérkeznek Magyarországra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most visszatérünk az írásban előre bejelentett felszólalók sorához. A következő kör megkezdése előtt ismertetem, hogy kik azok, akik ebben a körben fel fognak szólalni. Elsőként Fazekas Sándor képviselő úr, a Fidesz frakciójából; majd Barkóczy Balázs, Horváth László és Brenner Koloman képviselő urak következnek. Megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az elhúzódó háború, az instabil világ gazdasági környezet, az elhibázott brüsszeli szankciós politika negatív hatásai Magyarországot is komoly kihívások elé állították. Az eddig elért eredményeinket azonban nem hagyhatjuk veszni, ezért olyan költségvetésre van szükség, amely garantálja az ország fizikai és gazdasági biztonságát, megvédi a magyar családokat, a munkahelyeket, a nyugdíjakat, és továbbra is fenntartja a rezsivédelmi rendszert. Új megoldásokra és új gazdaságpolitikai eszközökre van tehát szükség ahhoz, hogy Magyarország a megváltozott helyzetben is sikeres legyen.

Kizárólag a gazdasági semlegesség biztosításával nyílik lehetőség arra, hogy 2025-ben elérhető legyen a kitűzött gazdasági növekedés. A gazdaság lendületbe hozása érdekében van szükség új gazdaságpolitikai akciótervre, amely célul tűzi ki a társadalom és a gazdaság lehető legszélesebb körének, különösen a magyar családoknak és a magyar mikro-, kis- és középvállalkozásoknak a bevonását a konjunktúra helyreállításába.

Tisztelt Ház! A gazdaság fejlődése szempontjából fontos célkitűzés Magyarország digitális felkészültségének erősítése és versenyképességének növelése. Az innovatív és intelligens gazdasági átalakulás támogatása hozzájárul a vállalkozások innovációs tevékenységének, a közszolgáltatások digitalizációjának felgyorsításához.

A digitális forradalomnak köszönhetően korszakváltás küszöbén állunk, és ez alapvetően alakítja át a magyar közigazgatást. Olyan célkitűzések megvalósítására van szükség, mint a felhasználó-központúság, az élethelyzethez kötött, illetve a határokon átnyúló szolgáltatások vagy a többcsatornás hozzáférés lehetősége.

(15.30)

A sikeres gazdaság megteremtése érdekében a vállalkozások felé olyan könnyítő intézkedéseket szükséges tenni, amelyek főként a közigazgatásban lévő bürokrácia csökkentésére irányulnak. Továbbá a vállalkozások hatékony működését előrelendíti az olyan közigazgatási rendszer, amely nem vész el a bürokrácia hálójában.

Az egyik legfontosabb döntés, hogy a kormány elindította a „Digitális Állampolgárság” programot. Eddig megszoktuk, hogy a pénztárcánkban számos okmányt kell magunknál hordani, a személyazonosító igazolvány mellett a lakcímkártyát, a vezetői engedélyt, a tajkártyát, az adókártyát. A jövőben terveink szerint, ha ezek megvalósulnak, Magyarországon erre már nem lesz feltétlenül szükség. Nem is olyan régen, 2000 környékén Karcagon volt egy olyan pillanat, amikor Pintér Sándor belügyminiszter úr, mint egy új dolgot mutatta be az akkor bevezetés előtt álló pasztikkártyát. Már az is nagy előrelépés volt a korábbi személyi igazolványokhoz és útlevelekhez képest, most pedig egy újabb korszak kezdődik, egy újabb korszakváltás előtt állunk, amikor ezek a kártyák is kiválthatók lesznek.

Fontos kormányzati célkitűzés tehát, hogy az állampolgárok ügyintézését egyszerűbbé, valamint a lehető leggyorsabbá és leghatékonyabbá tegyük. A Digitális Állampolgár mobilalkalmazásban már most is elérhetjük a személyes adatainkat, februártól pedig az is lehetővé válik, hogy a legfontosabb okmányaink, így a vezetői engedély, lakcímkártya, tajkártya, adókártya adatait letöltsük és hitelesítve továbbküldjük, kiváltva ezzel a fizikai kártyák használatát. Az okmányok adattartalma tehát digitálisan is elérhető lesz, és helyettesíteni tudják eredeti fizikai megfelelőiket, így azokat már részben kiváltja a telefonunk, rajta a Digitális Állampolgár mobilalkalmazással. Ezzel jelentősen csökkenthető a környezetterhelés, mivel a digitális okmányok érkezésével becslések szerint 11,1 tonna műanyag és 1,2 tonna papír felhasználását spórolhatja meg a magyar állam éves szinten.

Továbbá az elkövetkező időszakban indul el a digitális ingatlan-nyilvántartás, amely lehetővé teszi a

lehető leggyorsabb ügyintézés, mivel a földhivatali bejegyzések biztonságába vetett közbizalom alapvető fontosságú a gazdasági és a társadalmi élet szempontjából, sőt, gyakran ezek az adatok kellenek a cégek működtetéséhez, pályázatokhoz, statisztikai adatszolgáltatáshoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország a kormányablakok révén európai és világszinten is úttörő volt. A „Digitális Állampolgárság” programmal párhuzamosan kerülnek kiépítésre a virtuális kormányablakok. Ez egy online segítségnyújtó felület lesz az ügyintézéshez. 2026-ban tervezzük az éles változat elindítását, elsőként a Pest Vármegyei Kormányhivatalban, majd országosan. A virtuális kormányablakban az ügyintézők a tudásuk és munkaidejük optimális kihasználásával állhatnak rendelkezésre az ügyfelek számára. Kialakításra kerül egy olyan rendszer is, amely a helyhez kötött ügyintézői kapacitást területi leterheltség mentén képes optimalizálni. A virtuális kormányablak-szolgáltatás ügyintézői oldalról való hozzáféréseinek lehetősége az ország bármely kormányablakából biztosított lesz.

Az állami nyilvántartásokból kinyert adatok egy helyen történő megjelenítése egyszerűsíti a döntés-előkészítést és a döntéshozatalt az ügyintéző részére. Az állampolgárral történő kapcsolatfelvétel megteremti az automatikus döntéshozatal alapját, ezáltal átmenetet képez a személyes ügyintézés és a teljesen digitális, automatikus ügyintézés között. A virtuális kormányablak alkalmas lesz országos, sőt az idegen nyelvű ügyintézés biztosításával országhatáron túlnyúló szolgáltatásra is. A korábbi programozási időszak keretében megvalósult angol szaknyelvi tréningorozat keretében több mint 2500 ügyintéző szerezte meg az angol nyelvű feladatellátáshoz szükséges kompetenciákat. A virtuális kormányablak ezen szolgáltatása egy jelentős lépés lesz tehát Magyarország számára az egységes digitális ka-puhoz való csatlakozáshoz.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány egyik kiemelt fejlesztési terve, a „Digitális Magyarország” program júliusban fontos állomáshoz érkezett, az EgészségAblak alkalmazáson keresztül már 80 egészségügyi intézményt lehet elérni, és a betegek digitálisan is tudnak időpontot foglalni a járóbeteg-szakrendelőben.

Jövő évben is folytatódik a kormányzati Gondosóra-program, amelyre eddig több mint 650 ezren regisztráltak, azaz mára minden harmadik 65 év feletti honfitársunk Gondosóra-használó. Az ő életük és egészségük ma nagyobb biztonságban van, mint korábban volt.

Fontosnak tartom elmondani, hogy a digitális ügyintézés nem a kormányablakok működésének átvételét, vagy a fizikai jelenlétet igénylő közigazgatás lecserélését jelenti, hanem a szolgáltatások bővülését, mert a tapasztalatok szerint nagyon sokan ragaszkodnak továbbra is a hagyományos, találkozásokon alapuló ügyintézéshez. Ez a lehetőség természetesen a jövőben is rendelkezésre áll valamennyi állampolgár számára.

Tisztelt Országgyűlés! A digitalizáció egy olyan XXI. századi folyamat, amelynek legnagyobb nyertesei az állampolgárok, valamint az itthon működő vállalkozások lesznek. Az előttünk fekvő költségvetésben is rendelkezésre állnak azok a források, amelyekkel a digitális fejlődést kellő lendülettel folytatni tudjuk. Köszönöm a szót, és bízom benne, hogy az Országgyűlés el fogja fogadni majd az előterjesztést. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Barkóczy Balázs képviselő úr következik a DK frakciójából. Parancsoljon!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, tisztelt elnök asszony. Tisztelt Ház! Államtitkár Urak! A helyzet az, hogy a béke költségvetéseket aposztrofált fideszes buhera-költségvetés mind az oktatásban, mind az egyes budapesti választókerületek és kerületek finanszírozásában újabb súlyos gondokat okoz. Ez persze nem meglepő, hiszen a jelenlegi kormányzat két dologtól retteg igazán: azoktól a szabad szellemű diákoktól, akikből még a keresztény-konzervatívnak hazudott oktatáspolitikai nem tudta kiirtani a kritikus gondolkodást, és azoktól a budapesti polgároktól, akik legutóbb éppen június 9-én mondtak nemet az Orbán-kabinet embereket sújtó hazug és álságos politikájára a fővárosban.

Ma itt a parlamentben arról kell beszélnünk, hogy hagyjuk-e teljesen kiárusítani a jövőnket, azt a jövőt, amely a gyermekekben, a diákokban, az oktatásban és a még meglévő kritikus gondolkodásban rejlik. Mert miközben mi itt vitatkozunk, a kormány elhibázott költségvetési politikájának a következményeit az iskolapadban ülő gyerekek viselik, akik közt már ott vannak a jövő vezetői, tanárai, miniszterei, sőt a jövő miniszterelnöke is.

Mert miről van szó, tisztelt képviselőtársaim? Arról, hogy az már ebből a költségvetési tervezetből is látszik, hogy az oktatásra fordítandó összegek nem követik az infláció mértékét, sőt jövőre is kevés forrás fog jutni az intézményekben dologi kiadásokra, pedig az messze nincs rendben, hogy egyrészt vannak olyan általános iskolák, ahol egy települési rendezvényen az iskolai WC-deszkák megvásárlására szerveznek pénzgyűjtést, másrészt az egyházi fenntartású iskolák dologi kiadásokra sokkal magasabb összegeket kapnak, mint az állami fenntartású intézmények. Bár ez nem is csoda, hiszen önök saját vélt kereszténységüket már eddig sem a legelesettebbek, a leghátrányosabb helyzetűek segítségével és felemelésében, hanem az egyházi fenntartású intézmények helyzetbe hozásában, közpénzmilliárdokkal való kitömésében élték meg többek között, hogy az egyházat sújtó súlyos pedofil-bűncselekmények elkendőzéséről már ne is beszéljünk.

Vagyis ismét arról van szó, hogy önök a saját nőmenklatúrájuknak magasabb állami támogatást biztosítanak, mint azoknak, akiknek az állami felelősségvállalás jelentené az utolsó esélyt a megmaradásra. Hadd mondjam el, hogy különösen visszatetsző, hogy miközben az alacsony finanszírozás miatt a közoktatás romokban hever, és állandósult a pedagógushiány, az állam

egyre többet költ a hitéleti tevékenységek, köztük az egyházi oktatás különböző formáira. Amíg 2024-ben 105 milliárd forint állami pénzt költöttek erre az egyházi fenntartású intézményekben, addig ez az összeg 2025-ben 122 milliárd forint lesz. Ez természetesen nemcsak az állam és az egyház Alaptörvényben is rögzített szétválasztásának az elvét sérti, de jól mutatja az önkormányzatok politikájának a lényegét: az önkormányzatokhoz végletekig lojális egyházak minden támogatást megkapnak, míg az állami fenntartású intézmények elégedjenek meg csak a maradékkal.

Ezzel szemben a Demokratikus Koalíció szerint szektorsemleges finanszírozásra van szükség, hogy megszűnjenek az egyházi intézmények kiváltságai, valamint az állami fenntartású iskolák hátrányos helyzete, sőt olyan finanszírozási rendszert kell bevezetni, ahol csak azok az egyházi fenntartású intézmények jogosultak az állami finanszírozás igénybevételeire, amelyek az állami intézményekkel azonos feltételek mellett működnek, és az alapfokú intézmények esetében vállalják, hogy minden, a körzetükhöz tartozó tankötelezett gyermeket felvesznek.

(15.40)

De menjünk tovább! Az oktatásra költött állami pénzek GDP-arányosan jövőre is 4,4 százalék körüli szintet fognak jelenteni, ami mélyen alatta van még mindig az EU-s átlagnak. Az alacsony finanszírozási szint az oka annak, hogy a magyar pedagógusok az országos diplomásátlagbér 75-80 százalékát keresik, ami a mai napig régiós összevetésben is alacsony. Itt nagyon sokat beszéltek már a pedagógusbér-emelésekről. Egyrészt ez megkésett, másrészt pedig nem kielégítő, annak garanciáit ebben a jelen költségvetésben sem lehet látni, hogy ezt hogyan lehet fenntartani. Nyilvánvalóan önkormányzatok hivatkoztak az európai uniós forrásokra is - hát, ne csodálkozzon, államtitkár úr, most elmondom önnek, ha nem tudná -, amit azért nem kap meg az ország, mert az önkormányzatok folyamatosan lop, és ezt a gyakorlatot akkor sem hajlandó felfüggeszteni, ha ez már a jövő generációk boldogulásának a rovására megy.

További strukturális feszültségeket jelent, hogy amíg az EU országokban a bérek fokozatosan emelkednek a magasabb fokú oktatási szinteken, addig nálunk szinte egyáltalán nem, sőt az ágazat állami támogatásának gyengesége mellett gond az oktatási struktúra is, a jelenlegi elavult, retrográd rendszer nem alkalmas korszerű ismeretek átadására. A színvonal növekedésének akadálya pedig az is, hogy a még mindig alacsony bérek miatt a pedagóguspálya nem vonzó, egyre nagyobb a tanárhiány, a pedagóguspályát folyamatos elvándorlás sújtja, sőt ezt az elvándorlást nem hogy sikerült volna önkormányzatok megakadályozniuk, hanem az egyre csak fokozódik évről évre.

A Demokratikus Koalíció szerint ezért elengedhetetlen, hogy ígéretések helyett végre a pedagógusi előmeneteli rendszer szerinti besoroltak garantált illetményét megnyugtatóan, a költségvetésben is rögzített

módon, garanciákkal rendezzük, és átfogó bérrendezést hajtsunk végre a nem pedagógus munkakörben foglalkoztatott munkavállalók körében, például a NOKS-osok, vagyis a nevelést és oktatást közvetlenül segítő munkatársak körében is, hiszen ők annyira elengedhetetlen részei a magyar iskolarendszer megfelelő működésének, mint a pedagógusok.

Ami a választókerületemet illeti, a XV. kerületben és Újpesten úgy látszik, az önkormányzatok, benne a fővárosi kerületek helyzete 2025-ben sem fog érdemben javulni: tovább folytatódik a pénzügyi bizonytalanság, az ellenzéki önkormányzatok kivézetése. Az önkormányzatok működési célú állami támogatása 1591 milliárd forint lesz, ami ugyan 9 százalékos emelést jelent 2024-hez képest, de szolidaritási hozzájárulás formájában 360 milliárd forint rögtön elvonásra is kerül. Ma reggel voltam a XV. kerületi közgyűlés ülésén, ahol el is mondták, hogy jövőre 500 millió forint többletet fog ez a szolidaritási hozzájárulás jelenteni, vagyis az önkormányzatok adóemelésre kényszerülnek. Vagyis mi történik? Önök tovább folytatják a „minél rosszabb nektek, annál jobb nekünk” politikáját. Szégyelljék magukat! Az elvont hozzájárulást elvben a kedvezőtlen gazdasági helyzetben levő önkormányzatok támogatására kellene fordítani, az elosztás azonban nem átlátható, és jellemzően a kormányhű önkormányzatok büdzsáját javítja, ahogy ez történt már a tavalyi évben is. Sőt, jövőre csak a fővárosnak 100 milliárd forintot kellene befizetnie az iparüzési adóból keletkező saját bevételei után.

Pedig ahelyett, hogy önkormányzatok saját önkormányzataikat tönkéljék ki az ellenzéki vezetésű kerületektől elvont pénzekkel, Észak-Pesten is rengeteg feladat várna megvalósításra. Többek között a volt Északpesti Kórház területének hasznosítása, a műemlék épületek rekonstrukciójával és a meglévő épületek korszerűsítésével, lakhatási, sport- és egészségügyi célok megvalósítása, vagy egy új, teljesen akadálymentesített gondozóotthon felépítése, hogy a gondviselő megbetegedése vagy halála esetén méltó lakhatást biztosítsunk a felnőttkorú, súlyosan, halmozottan fogyatékos embereknek. Erre egyébként a megvalósítási tanulmányok Újpalotán már elkészültek, és az újpalotai Gondozó Fejlesztő Központ szülői klubja Budapest Főváros Önkormányzatától kapott egy telket Újpalota és Zugló határában.

Ők azok, akik évekig pereskedtek az állammal, hogy a bíróság ismerje el, hogy a magyar állam súlyosan sérti azoknak a szülőknek és súlyos, halmozottan fogyatékos embereknek a jogait, akiknek nincs lehetőségük a gondozó halála vagy megbetegedése után méltó életre, mert jellemzően hatalmas háttér menti tömegintézmények várnak rájuk, ahol a munkaerő forráshiányából fakadóan elhanyagolják őket. Másodfokon nyertek. A Belügyminisztérium egészen odáig pereskedett, hogy a Kúriára vitte az ügyet, amely visszadobta ezt az ügyet, tehát nem adott igazat a szülőknek. Elképesztő, hogy az önkormányzatok miniszteriuma tényleg azokkal a szülőkkel volt hajlandó és

képes évekig pereskedni, akik 30-40 éve 0-24 órában nevelik otthon halmozottan, súlyosan fogyatékos gyermekeiket csak azért, hogy önöknek ne kelljen egy fillért se fizetniük ezeknek a szülőknek. Aztán bejönnek ide ájtatoskodni kereszténységről, nemzetről meg hazáról papolni. A gyomrom felfordul, komolyan mondom!

De ugyanígy említhetném a volt fideszes önkormányzat mutyjai következtében torzóban maradt Deák utcai rendelőintézet befejezését és hasznosítását. Kérdezzék meg majd László Tamás volt polgármestert, itt ült az Országgyűlésben is önökkel együtt, hogy mit csinált a Deák utcában, hogyan mentek el kézen-közön azok a pénzek, amelyeket egy új rendelőintézet felépítésére kellett volna költeni. Az új Csobogós utcai rendelőintézet felépítését, a Rákos út és a Karácsony Benő park rendezését, a Szilas-patak menti főgyűjtőcsatorna második ütemének kiépítését, vagy akár a gyorsvillamos-hálózat kivezetését Újpalotára, hogy ne csak hétvégén, hanem a hétköznapokon is közlekedhessenek az időseknek és kismamáknak, valamint a mozgáskorlátozottaknak is megfelelő alacsony padlós, klimatizált villamosok a 69-es vonalán. Zárójelben jegyzem meg, hogy ez 500 millió forint lenne, ennyiért a maguk strómanja, Mészáros Lőrinc már le sem hajol, önök pedig ezt a pénzt is sajnálják a rákospalotai, pestújhelyi és újpalotai emberektől.

Míndezeket a fejlesztéseket módosító indítványként a költségigény megjelölésével természetesen benyújtottam a jövő évi költségvetési törvényhez is - remélem, nem ugyanazt a választ fogom kapni, mint tavaly Hargitai képviselőtársunktól, hogy sajnós nem tudják figyelembe venni ezeket a módosító indítványokat, mert sokkal magasabb célokra kell elkölteni, hogy azt ne mondjam, ellopni ezt a pénzt -, a kerületi bölcsődék és óvodák fejlesztésével együtt, a kerületi fenntartású utak, valamint járdák felújításával együtt és az itt élőket, valamint az észak-pesti agglomerációt fogadni tudó, új Észak-pesti Kórház megvalósítási koncepciójával együtt, amelynek harcos képviselői vagyunk Varju László újpesti képviselőtársammal hosszú évek óta. Már a megvalósíthatósági tanulmányok is megvannak, hogy az Észak-Pesten és az agglomerációban élő embereket ne szabadítsuk rá az Árpád Kórház és a Károlyi Kórház bezárása után - mind a kettőt egyébként önök zárták be - a Honvédkórházra, de eddig önök erre sem mozdították még a fülük botját sem.

Csak remélni tudom, hogy a tavalytól eltérően idén a Fidesznek nem az ellenzéki vezetésű kerületek büntetése a „minél rosszabb nektek, annál jobb nekünk” politikája, hanem valóban a rákospalotai, pestújhelyi, újpalotai és újpesti emberek érdeke lesz az első. Köszönöm. *(Varju László tapsol.)*

ELNÖK: Normál időkeretben kért szót Banai Péter Benő államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Igyekszem röviden reagálni három

dologra. Az első: Barkóczi Balázs képviselő úr azt mondta, hogy az oktatási kiadások nem emelkednek az infláció mértékével. *(Barkóczi Balázs: Így van.)* Abban igaza van képviselő úrnak, hogy nem az infláció mértékével emelkednek. Tisztelettel hadd mondjam el a számokat! A 2024-es költségvetésben az oktatási kiadások összege 3380,2 milliárd forint. Az infláció tervezett szintje 3,2 százalék. Ha csak az inflációval emelkedne, akkor 108,16 milliárd forinttal emelkedne. Képviselő úr! Az ön előtt lévő törvényjavaslatban a növekedés összege 496,26 milliárd forint, tehát nem 108 milliárd forint, hanem 496 milliárd forint. *(Barkóczi Balázs: Hazudsz!)* Ezek a tények! Azt kérem tisztelettel, képviselő úr, hogy a tényeket vegyük komolyan. Ön nyugodtan elmondhatja, hogy más-hogy kellene, többet kellene, mást kellene, de tisztelettel azt kérem, hogy a tényekkel az önök előtt lévő törvényjavaslat kapcsán ne vitatkozzunk.

A második dolog: nem tudom megállni, hogy megkérdezzem, miért fáj önnek az, hogy számos magyar család a gyermekeit egyházi fenntartású intézményekbe íratja be. *(Barkóczi Balázs: Nem az fáj, hanem az, hogy többet kapnak!)* Ők ugyanúgy adófizetők, ők ugyanúgy adófizetők, mint mindenki más. *(Barkóczi Balázs: Ne forgasd már ki a szavaimat!)* Képviselő úr, én meghallgattam önt. *(Dr. Komáromi Zoltán: Nem azt mondta!)* Tisztelettel azt szeretném elmondani, hogy az egyházi intézmények... Igen, az igazat mondom. *(Barkóczi Balázs: Dehogyan!)* Tehát az egyházi intézmények finanszírozása a vatikáni megállapodás szerint történik.

(15:50)

Kérdezze meg, hogy 2010 előtt mi volt az irányadó szabály az intézmények finanszírozására! *(Barkóczi Balázs: Kérdezze meg ön!)* Nem a vatikáni megállapodás volt? Az a megállapodás, amely a magyar jogrendszernek a része. Tehát az az állításom, ismétlem, hogy törvény szerint történik az intézmények finanszírozása, és azt gondolom, hogy nem jó dolog ilyen szempontból feszültséget szítani az egyházi fenntartású intézményekben tanuló gyerekek, szüleik és mások között.

A harmadik dolog a szolidaritási hozzájárulás. Én tisztelettel megint azt kérem, hogy legyünk tényyszerűek. Önnek abban igaza van, hogy az ön által említett kerület és számos kerület szolidaritási hozzájárulása 2025-ben növekedni fog. Tényszerűen igaza van, képviselő úr. Az a kérdés, hogy miért. Vajon azért, mert az önök előtt lévő törvényjavaslatban növekszik az adókulcs? Vagy esetleg azért, mert az önkormányzatnak az adóerő-képessége növekszik?

Én tisztelettel azt kérem önöktől, hogy nézzék meg a törvényjavaslatot, nem változik a szolidaritási hozzájárulás fizetési kötelezettségének a kulcsa. A növekmény ahhoz kapcsolódik, hogy az adott önkormányzatnak az iparűzésiadó-képessége, adóerő-képessége, iparűzésiadó-bevételei növekedtek-e, vagy

sem. Azon önkormányzat, amelynek az adóerő-képessége csökken, annak a szolidaritásihozzájárulás-fizetési kötelezettsége is csökken. Az az önkormányzat, amelyiknek az adóerő-képessége nő, annak a hozzájárulása nő. A szolidaritási hozzájárulás fizetési képlete a költségvetési törvényben szerepel, minden önkormányzatnak ugyanúgy kell fizetni. Székesfehérvár önkormányzata például arányaiban több pénzt fizet be szolidaritási hozzájárulás címszó alatt, mint Budapest főváros vagy számos kerület.

És hogy mire megy a szolidaritási hozzájárulás? Itt van előttem is és önök előtt is a 2025. évi költségvetési törvény tervezete. Tisztelettel kérem, nézzék meg az 51. oldalt, ott szerepel: helyi önkormányzatok támogatásai. Nem egyes önkormányzatoknak elkülönítve kerül felhasználásra ez a forrás, hanem maga a törvény tartalmazza azokat a jogcímeket, amire felhasználásra kerül, és a törvénynek, a törvényjavaslatnak a 2. és 3. melléklete pedig tételesen felsorolja, hogy a támogatásokat hogyan kapják meg az önkormányzatok normatív alapon. Ezek a tények, ismétlem. A jövő évi költségvetésben normaszövegszerűen, normatív alapon szerepel, hogy a szolidaritási hozzájárulást kinek, hogyan kell fizetni, mint ahogy az is, hogy az önkormányzati támogatásokat ki hogyan használhatja fel.

Végül az önkormányzati támogatásoknál az önök előtt lévő törvényjavaslat azt tartalmazza, hogy az összes állami finanszírozás összege 2024-hez képest 2025-ben növekedhet. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Szintén normál időkeretben kért szót Sztojka Attila államtitkár úr. Parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Ha oktatásról beszélünk, akkor rendkívül fontos, hogy meghatározzuk azt, hogy a nemzeti kormány oktatáspolitikájának alapvetően a gyermekek állnak a középpontjában. Tehát gyermekközpontú oktatáspolitikát kell folytatni, és ebből a szempontból lényeges az is, hogy egyértelművé tegyük, hogy ha az európai kitekintést is nézzük, egy pedagógusra kevesebb tanuló jut, mint az európai átlag. Ez azért is fontos, mert akkor nagyobb figyelmet tud fordítani a pedagógus egy-egy gyerekre itt, Magyarországon, ami, azt gondolom, hogy fontos és elengedhetetlenül szükséges.

Annál is inkább, mert amikor ön azt mondja, Barkóczy Balázs képviselő úr *(Barkóczy Balázs: A magániskolákról beszélt!)*, hogy az egyházi, illetve a hitéleti oktatásra mennyi forrást fordít a magyar kormány, azt gondolom, hogy az helyénvaló, sőt szükséges is. Ugyanis a jövő nemzedékének a lelki stabilitása és összességében az alapértékekkel való rendelkezése ad erős közösséget, erős nemzetet. Ezért is lényeges, hogy erre kellő forrást biztosítsunk. *(Barkóczy Balázs: És az ott is attól függ, hogy a szülei ki tudják-e fizetni a rezsit, nem ettől!)*

De ha már forrásról beszélünk, és ha költségvetési vita van, akkor hadd hozzam ide önök elé azt, hogy az elmúlt időszakban a kormányzat milyenfajta fejlesztéseket végzett. Ez egyértelműen azt mutatja, hogy 2018-tól számítottan 5680 óvodai és iskolai fejlesztés indult el, illetve valósult meg több mint 1400 milliárd forint értékben. Sőt, hogyha továbbmegyek, az óvodai intézményi infrastruktúra-fejlesztés korszerűsítését illetően közel 2 ezer óvodában valósulhatott meg, a feladatellátási helyek mintegy 42 százalékán. Tehát a fejlesztések az óvodai ellátás vonatkozásában *(Barkóczy Balázs: Gyurcsányéknál ez több mint 9 ezer!)* mintegy 42 százalékot jelentenek.

Ha megnézzük, a nemzeti köznevelési infrastrukturális fejlesztési program keretében pedig 57 új tanuszoda, 87 új tornaterem, 44 tanterem, 31 új iskola és 1 óvoda fejlesztése valósulhatott meg. És még hosszasan lehetne sorolni akár a „Modern városok” program keretében hat városban megvalósult beruházásokat mintegy 54 milliárd forint keretösszeggel. De ha nemcsak a városokra koncentrálunk, hanem a kistelepülésekre is, akkor idekívánczok azt megosztani önökkel, hogy a „Magyar falu” program keretében is számos, ahogy én itt összeadtam, 394 kistelepülést érintő iskolai fejlesztés és összességében tantermi fejlesztések valósulhattak meg.

Tehát én azt gondolom, hogy ez a fajta hozzászólás, amit önök itt produkáltak, nem volt teljes körű ebből a szempontból. A tájékozódás érdekében én azt javaslom, hogy részleteiben is nyugodtan nézzék meg a költségvetést, mert pontosan az oktatáspolitikának az egyik fontos szegmense az, hogy a pedagógusbérfelvezetés mellett mind a körülmények, mind az oktatási feltételek fejlesztése elengedhetetlenül szükséges, és én azt látom, hogy ez a 2025-ös költségvetési törvényben is biztosítva van. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz, ennek keretében Horváth László képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! A költségvetéshez való hozzászólásomat hadd kezdjem egy olyan témával, ami itt a vita során merült fel, de akkor két percben nem tudtam reagálni. Kanász-Nagy Máté képviselőtársam hozta be lakhatási kérdések kapcsán, illetve segítségnyújtás kapcsán a recski ügyet. Recsk az én választókerületemben van, és az államtitkár úrral együtt egyébként, amikor a baj bekövetkezett, akkor másnap ott is voltunk az érintetteknél. Azt hiszem, hogy viszonylag alaposan ismerem ezt a kérdést, és nem a vita szándékával hozom ezt szóba, csak azért, hogy pontos legyen a kép.

Tehát szerintem gyorsan jött a segítségnyújtás. A kormány ráadásul egy kivételes és címzett segítségnyújtásról döntött Recsk ügyében, hiszen nem szokásos az, hogy egyébként magántulajdonú ingatlanokban

bekövetkezett káresemény kapcsán nyújtson rendkívüli támogatást. Erre valók a biztosítások, ami persze itt döntő részben hiányzik. És az is nagyon jó, hogy arra a karitatív szervezetre bízta ennek a segítségnyújtásnak a feladatát, amely nagy tapasztalattal, nagy jártassággal rendelkezik, tehát szakmai kézbe került ez, nemcsak szakmailag, nemcsak kézben, hanem szívben is ott vannak ezek a szakemberek.

Na de az a helyzet, hogy a segítség csakis jogszerűen történhet meg. Tehát azon ingatlanok esetében, amely ingatlanok: 1. építési engedély nélkül jöttek létre; 2. más telkén építettek építési engedély nélkül; 3. használatbavételi engedély nélkül ingatlanokban lakott az érintettek egy része, tehát ilyenkor jogszerűen segíteni rendkívül nehéz, és tegyük hozzá egyébként, hogy a karitatív szervezetek folyamatos párbeszédben voltak, jelenlétben voltak, és tényleg próbáltak segíteni. De, még egyszer mondom, jogszerűen lehet csak segíteni. Azt ugye, a képviselő úr sem várja el, hogy egyébként bármilyen költségvetési forrást egy karitatív szervezet jogszerűtlenül nyújtson? Ennyit szerettem volna hozzátenni ehhez az ügühöz a teljesség kedvéért.

Ami pedig a költségvetést illeti, én igazából a nyugdíj kérdéséhez szeretnék hozzászólni, de itt már figyelve a vitát egy ideje, azért engedjenek meg nekem néhány általános megjegyzést, ami szerintem hasznos lehet vagy gondolatébresztő lehet reményeim szerint a vita következő részében.

Egy költségvetéssel szemben meg általában a gazdaságpolitikával szemben alapvető elvárás az, hogy legyen kiszámítható és stabil. Rögtön fölvetődik az a kérdés, hogy ebben a helyzetben, amikor körülöttünk, illetve az egész világban, amelyhez azért hozzá vagyunk kötve nagyon erősen, olyan változások, olyan válságok merülnek fel, jelentkeznek, amelyek egyébként egymással párhuzamosan vagy egymással egybeeszővé válnak, közvetlenül vagy közvetve jelentenek nap mint nap vagy hónapról hónapra vagy évről évre újabb és újabb kihívásokat, amelyekre nehéz felkészülni, szóval, ebben a helyzetben, amikor egyszerre van pénzügyi, gazdasági, háborús, migrációs, ökológiai vagy akár ha Európát nézzük, egy értékrendi válság, tehát ennyi válság közepette képes-e Magyarország Kormánya megalapozott, stabil és kiszámítható költségvetést alkotni.

(16.00)

Ha itt a választ meg akarjuk adni, akkor az a helyzet, hogy nem találgatnunk kell, hanem meg kell néznünk az elmúlt évek teljesítményét. Ez a kormány több mint egy évtizede jó időben, rossz időben képes volt egyrészt a világban és a környezetünkben lejátszódó folyamatok lényegét felismerni, azoknak a mozgatórugóit megérteni, és feltérképezni ezeknek a mozgásoknak az irányát és célját.

De emellett egyébként számos példa bizonyította azt, hogy ez a kormány képes volt az egyébként nem

kiszámítható és előre nem látható kihívásokra rugalmasan reagálni. Hát, ezt a Covid idején jól láthattuk, meg jól láthattuk az elmúlt két évben, ebben a pusztító és értelmetlen háborús időszakban.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ahogy államtitkár úr is említette, ki tudta előre azt, hogy jön a Covid? A magyar költségvetés összeomlott? Nem omlott össze! A baloldalról azt hallottuk békeidőben is, hogy ez tarthatatlan, megalapozatlan, össze fog omlani. Minden évben azt jósolták, hogy össze fog omlani a költségvetés. A legnagyobb bajban sem omlott össze a költségvetés, sőt a Covid idején, emlékezzenek vissza, sikerült fenntartani az addig elért magas foglalkoztatottsági szintet. Ez nem kis teljesítmény, és úgy gondolom, hogy ezt méltányolhatjuk, bármelyik oldalon is vagyunk.

Sikerült fenntartani a családtámogatási rendszert. Nem kis teljesítmény! Sikerült azokat a szociális vívmányokat, a rezsicsökkentést megtartani, ami példa nélküli. Azt gondolom, hogy ez egy olyan teljesítmény, amit lehet méltányolni, kell is méltányolni. Valóban, a '21-es tervezés idején, tehát a '22-es költségvetés tervezésének idején ki látta azt, hogy jön egy háború? Ki látta azt, hogy ez a háború ilyen hosszan fog tartani, és ilyen negatívan fogja egész Európa, illetve Magyarország gazdaságát is befolyásolni?

Gondolják el, hogy 2022-től csak az energia vonatkozásában egyszerre volt energiaellátási, és egyszerre volt energiabiztonsági probléma! Egyfelől nem tudtuk, hogy milyen áron tudunk majd beszerezni energiát, kitől, másrészt meg azt sem tudtuk, hogy lesz-e elegendő. Ilyen feltételek mellett a költségvetés lábba maradt, nem omlott össze, és megint mondom, a foglalkoztatottság sem omlott össze, és a családtámogatási rendszer sem omlott össze, és nem kellett visszavenni, és nem kellett visszavenni a 13. havi nyugdíjat sem, hanem az mind megvolt '23-ban, '24-ben, és '25-ben is meglesz. Úgyhogy szerintem a kormány eddigi teljesítménye alapján bizony alappal feltételezhetjük, hogy a kormány most is a realitások és a valós világgazdasági és politikai folyamatok ismeretében tervezte meg a költségvetést.

Van még egy lényeges felismerés, amely a költségvetés egyik pillére. Az, hogy a világ gazdasága a járvány és a háború óta gyökeresen átalakul, teljesen megváltozik a világ gazdasági tengelye, eltolódik, és az a semlegességre alapozott gazdaságpolitika, amely tükröződik ebben a költségvetésben, megalapozott és szükségszerű, és az élet igazolja azt, hogy ez működőképes. És hol igazolja az élet ezt? Magyarországon igazolja ezt az élet, ahol nyugati beruházó és keleti beruházó együttműködik, és egymásra van utalva. Igenis, lehetséges ezt megcsinálni! Az a helyzet, hogy ha valaki nem tud rugalmasan alkalmazkodni, és dogmák alapján rendezi be a maga gazdaságpolitikáját, biztos, hogy vesztesen fog kikerülni ezekből a folyamatokból.

Ennyit általánosságban, de szerintem talán megfontolandó és méltányolandó, amit mondom.

Ami pedig a nyugdíjak kérdését illeti, illetve még valami a kiszámíthatóság kapcsán: az eddigi gyakorlattól eltérően nem a tavaszi ülészakán végén fogadtuk el a költségvetést és az adótörvényeket, hanem most eltoltuk, egy későbbi időszakra elhalasztottuk. Annak is megvolt az előnye, hogy a tavaszi ülészakában tárgyaltuk a költségvetést az előző évek során, meg az adótörvényeket. Az volt az előnye, hogy a gazdaság szereplői időben és alaposan fel tudtak készülni a következő évben bekövetkezendő változásokra.

De most, mivel látni lehetett, hogy vannak nagyon jelentős rizikófaktorok a világpolitikában és a világgazdaságban, ezért valóban meg kellett várni az amerikai elnökválasztás eredményét. Érdemes volt megvárni, azt mondom, merthogy ez jóval kiszámíthatóbb tervezést tett lehetővé. Valóban megvan annak a reménye, és most már ez több mint remény, mert elérhető távolságba került, karnyújtásnyi távolságra került a béke.

Azt nem kell elmondanom, hogy mennyivel biztonságosabban lehet tervezni, és hogy is mondjam, mennyivel nagyobb ívű, nagyobb tartalmú elképzeléseket lehet a költségvetésben megfogalmazni, mint akkor, ha marad minden a régiben, és folytatódik ez a kilátástalan, értelmetlen, rengeteg áldozattal és pusztítással járó háború. Az, hogy ennek a háborúnak véget kell vetni, most, hogy a költségvetés nyelvén kis számot is mondjak, ez a kétszer kettő igazsága. Egyszerűen nem folytatható, és nekünk alapvető érdekünk, hogy ez ne folytatódjon.

Ha több forrásunk van, és az a helyzet, hogy ezeknek az említett uniós forrásoknak is meg kell érkezniük, szóval, lehet ezzel zsarolni egy darabig, mert itt semmi másról nincs szó, politikai zsarolási eszköz mindaz a pénzforrás, amit nem adnak ide nekünk, merthogy még mindig nem adták fel azt a tervet, hogy majd ezzel fognak minket beszorítani a sarokba.

No de visszatérve, a nyugdíjakról röviden, és igen, próbálok tényszerű lenni. A nyugdíjasokkal megkötött megállapodása értelmében a kormány megőrzi a nyugdíjak értékét, és biztosított az inflációkövető nyugdíjemelés. 2025-ben a költségvetés nyugellátásokra és nyugdíjszerű ellátásokra összesen 7200 milliárd forintot fordít, ami a költségvetés egyik legnagyobb tétele, 7200 milliárd forint. Megmarad a 13. havi nyugdíj, amire több mint 500 milliárd forintos fedezet áll rendelkezésre, és megmarad - mindenféle rémhírterjesztéssel szemben - a „Nők 40” program, amelynek keretösszege 490 milliárd forintra emelkedik - tehát emelkedik.

A nyugellátásról szóló törvény vonatkozó rendelkezései alapján a nyugdíjemelés meghatározásánál 3,2 százalékos fogyasztóiár-növekedést kell figyelembe venni. A kormány 2010-ben a nyugdíjak vásárlóértékének megőrzését ígérte, amit betartott. Ha a nyugdíjak forintösszegét nézzük, akkor 2010 óta több mint kétszeresére emelkedett ez az összeg, a vásárlóerő - és ez is egy tényszám - pedig ebben az összehasonlításban

20 százalékkal javult. A kormány 2022-ben, mint ismeretes, teljes egészében visszaépítette a 13. havi nyugdíjat, és ennek fedezetét minden év második hónapjában, így 2025 februárjában is biztosítani fogja.

(16.10)

A kormány célja, kiemelt célja a nyugdíjasok támogatása, és kiemelt cél a nők megbecsült szerepének elismerése a nyugdíjrendszerben. 2025-ben tehát a költségvetés nyugellátásokra 7200 milliárd forintot fordít, ebből nyugellátásra 6545,7 milliárd forintot, 13. havi nyugdíjra és ellátásra 2025-ben 535 milliárd forintot fordít a kormány.

Ahogy a 13. havi nyugdíjról már említést tettem, hozzá kell tenni, hogy eredetileg fokozatos visszaépítésről volt szó, 2022-ben azonban a tervezett kétheti juttatás helyett teljes havi összegű 13. havi nyugdíjat kaptak meg a jogosultak. Azok is megkapták ezt a juttatást 13. havi ellátás címén, akiknek az ellátását a nyugdíjakkal azonos módon kell emelni. S ahogy említettem, ahogy 2022-ben, 2023-ban, 2024-ben, úgy 2025 februárjában is mintegy 2,5 millió honfitársunk egy teljes havi nyugdíjjal vagy ellátással azonos összegű többletjuttatásban részesül. És hogy ne szaporítsam a szót, összecszerűen, amiről beszéltem, az átlagnyugdíjak alakulása úgy néz ki, hogy 2010-ben 97 ezer forint volt az átlagnyugdíj, 2024 novemberére pedig több mint 234 ezer forint.

Amiről még szeretnék beszélni, az a nyugdíjprémium kérdése. Ha a gazdasági növekedés mértéke meghaladja a 3,5 százalékot, és az államháztartás egyenlegcélja is teljesül, a nyugdíjasokat novemberben a havi járandóságuk mellett nyugdíjprémium illeti meg. A nyugdíjakkal azonos módon emelendő ellátásban részesülők - a kormány külön döntése alapján - a nyugdíjprémiummal megegyező módon számított egyszeri juttatást kapnak. Ez így volt 2017-ben, '18-ban, '19-ben, '21-ben, '22-ben, tehát öt alkalommal már ez megtörtént, és közel 350 milliárd forintot biztosított erre a kormány.

A nyugdíj melletti munkavégzésről is hadd szóljak két szót. A kormány a több évtizedes munkatapasztalatot magasabb anyagi elismeréssel honorálja, a munkát végző nyugdíjasok közterhei ugyanis 2020. július 1-jétől minden korábbinál kedvezőbbek. A nyugdíjasnak, ha a nyugdíj mellett munkát vállal, 2020. július 1-jétől a munkából származó jövedelmét kizárólag a 15 százalékos személyi jövedelemadó terheli, semmilyen egyéb járulékot nem kell fizetnie. Az egyéni kedvezményeken túl a nyugdíjas munkavállalók után a munkaadóknak sem kell szociális és szakképzési hozzájárulási adót fizetniük, amellyel a kormány ösztönzi az aktív idősök foglalkoztatását. Jelenleg 180 ezer nyugdíjas honfitársunk dolgozik nyugdíj mellett. Köszönet a munkájukért, szükség van rájuk.

Szeretném még hozzátenni, hogy a napokban született meg a három évre szóló bérmegállapodás a munkaadók és a munkavállalók között. Ez a nagyon

fontos döntés a nyugdíjrendszer fenntarthatósága és biztonságos működése szempontjából is egy nagyon fontos lépés volt, hiszen ha a gazdasági bevételek nőnek, nőnek a keresetek, akkor annak ellenére, hogy sajnos az előregedés folyamatát még nem tudtuk megfordítani hazánkban, növekedni fognak azok a bevételek is, amelyekből a nyugdíjrendszert biztonságosan és biztonsággal fenn lehet tartani.

Nem beszéltem arról sem, hogy a rezsvédelem mekkora segítséget jelentett és jelent nyugdíjas honfitársaink számára. Akik mindig bírálják a nyugdíjrendszerünket, ezt a nagyon fontos elemet rendszeresen kifelejtik.

Van egy aggasztó dolog, hogy az Európai Unió által kért, megrendelt OECD-jelentés azt javasolja, hogy szüntessük meg, vezessük ki a 13. havi nyugdíjat, a nyugdíjkorhatárt emeljük meg 67 évre, a „Nők 40” programot pedig szigorítsuk. Az a helyzet, hogy ha nem tesszük ezt meg, akkor újból jön a zsarolás, újból jön a nekünk járó források visszatartása. A Nyugat, Brüsszel már lassan kezdi feladni, hogy velünk szemben ezzel az eszközzel eredményt fog elérni. De vannak más jelöltjei, akiket már kinézett Magyarország vezetésének a posztjára, és ők ezeket a lépéseket végre is hajtánák. Erről kellene adott esetben nyilatkozni baloldról is, hogy ezekhez a tervezett és elvárt brüsszeli lépésekhez mi az önök viszonya. Szerintem erről érdemes lenne beszélni. Egyébként pedig hiába Brüsszel terve, hiába szeretne ő dönteni arról, hogy ki vezesse Magyarországot, azért erről még mindig a magyar emberek döntöttek és fognak dönteni a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm ismét képviselőtársaimat, és folytatjuk munkánkat. A Jobbik-képviselőcsoportból Brenner Koloman képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném kifejezni abbéli örömemet, hogy végre megfelelő időben tárgyalunk a költségvetésről. Én nagyon nem értettem azokat az éveket, amikor ezt még a nyári szünet előtt végeztük el. Egy kicsit megmosolyogató az az érvelés, amivel a jelenlegi fideszes kormány ezt az amerikai elnökválasztással hozza összefüggésbe, de egy kiegyensúlyozott polgári demokráciában mindenképpen ez az az időszak, amikor mindannyiunk közös adóforintjairól vitatkoznunk és döntenünk kell.

Bár azt hozzáteszem, ha ma az ember ránéz az euró árfolyamára - és 420 felett „észre sem veszed, elhagyod a valóságot”, parafrazálnám a régi Neotonótát, és ne legyen igaza Róna Péternek, a Jobbik listavezetőjének, aki 500 forintos euróárfolyamot is jósló a jövő évre -, mindenesetre bátor tett 397 forintos euróárfolyamon megtervezni a magyar költségvetést. Ennyit talán általában is a költségvetéshez.

A politika alapvetően mindig értékválasztás a mi megítélésünk szerint. Felszólalásomban az oktatás, a tudomány és a kultúra területét szeretném érinteni.

A mi nemzeti és konzervatív politikai közösségünk mindig gróf Klebelsberget emlegeti ebben, és azt várnánk el a jelenlegi rendkívül nehéz szociális és gazdasági válságban, hogy erre a gazdasági és az emberek mindennapjait nagyon komolyan érintő válságra a jelenlegi fideszes kormány hasonló választ adjon, mint annak idején a trianoni katasztrófa után a gróf úr, mégpedig hogy arányaiban költsünk többet a kiművelt emberfőkre. A Jobbik véleménye szerint ez középtávon GDP-arányosan el kell hogy érje mindannyiunk közös pénzének a 8 százalékát, mert csak akkor lehet kitörni a XXI. században, a tudás és az információ évszázadában abból a közepes fejlettségi csapdából, amelyben jelenleg hazánk az általános vélemény szerint bent ragadt. Ehhez pedig az kell, hogy a pedagógusok bérét megfelelően megemeljük. Azt gondoljuk, nem az a mérce, hogy hány százalékos pedagógusbér-emelés történt az elmúlt években - ezeknek örülünk és respektáljuk őket -, és nem a nyugati országok, például Ausztria, amelyet 2030-ban a fideszes kormány már le akar hagyni, nem - Szlovénia! Tessék megnézni a szlovén tanárok bérét vagy a cseh tanárok bérét! Na, az lenne a mérce, mert jelenleg hazánkban a pedagógusok és - nem elfelejtjük - a pedagógusok munkáját segítők bére még mindig végletelesen elmarad attól a társadalmi megbecsültségtől, amelyet gróf Klebelsberg idejében a magyar tanártársadalom élvezett, és ennek meg is volt aztán a pozitív hozadéka. Tehát ez nem egy kidobott pénz, hanem egy politikai értékválasztás a Jobbik véleménye szerint. Ezért is nyújtottuk be ennek megfelelően a módosító javaslatunkat.

(16.20)

Szó esett már az egyetemi világról is. Én ismételen le szeretném azt szögezni - úgy is, mint az Európa Tanács jelentéstevője az egyetemi autonómia és az akadémiai szabadság témakörében -, hogy kezdettől fogva azért elleneztük ezt a típusú modellváltást, mert érdemben csökkentette az egyetemi autonómiát; mert érdemben az új kuratóriumok elvontak olyan döntési jogköröket a szenátustól, amelyeket minden olyan intézményfenntartási modellben, amire a modellváltáskor hivatkoztak, marad mindannyiunk parlamentje, az egyetemi oktatók - mint jómagam -, az egyetemi hallgatók és az egyetemi dolgozók közös parlamentjének a szintjén, a szenátusok szintjén.

Azt pedig, hogy milyen ígéretekkel vették rá önök és milyen nyomásgyakorlással esetenként az egyetemeken szenátusait arra, hogy megszavazzák ezeket a modellváltásokat, szerintem majd egy idő után a történészek fogják elég negatív módon megítélni. Most pedig látjuk, hogy mi ennek a nagyon negatív következménye az egész magyar egyetemi világra. A Jobbik mindig amellet volt, hogy mind az Erasmus-ösztöndíjakat,

mind a Horizont kutatói programokhoz kapcsolódó EU-s forrásokat a magyar egyetemi világnak meg kellene kapnia.

Na de, tisztelt fideszes képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, ez az önök felelőssége, hogy ezeket a pénzeket hazánk nem kapja meg. Jelzem, már most nagyon negatív hatásai vannak ennek az egész folyamatnak, és nemcsak azért, mert a nekünk járó források helyett aztán a mindannyiunk közös adóforintjaiból kell a Pannónia-projektet például finanszíroznunk, hanem azért is, mert a nemzetközi tudományos életből bizony-bizony a magyar egyetemi világ kezd kiszorulni; mert gyakorlatilag a Horizont-támogatások hiánya miatt nem kötnek konzorciumos szerződést ilyen egyetemekkel a többi európai egyetemen.

Azt gondolom, hogy ez az önök felelőssége, és ha meglenne önökben a politikai akarat, hogy a magyar egyetemi világ megkapja a nekik járó forrásokat, akkor önök a kétharmad birtokában azt kettő perc alatt végre tudnák hajtani, mint ahogy önök szégyenletes módon mondjuk adóév kellős közepén, ugye, annak idején a kata rendszerét meg tudták változtatni 36 óra alatt, tisztelt államtitkár úr, mindenfajta kiegyensúlyozott polgári demokráciát megcsúfoló módon, hogy erre is emlékeztessen önöket így. A kiszámíthatóság már elhangzott a mai vitában egy fideszes képviselőtársam szájából. Erre gondoltam már reagálni.

A Magyar Tudományos Akadémia ügyét is hadd hozzam ide, hiszen most tárgyalta a tisztelt Ház azt a javaslatot, amely a Magyar Tudományos Akadémia vagyontárgyait is ugyanúgy ki akarja szervezni, mint a modellváltó egyetemek ügyében egyszer már megbizonyosodott módon, a tudomány autonómiáját sértő módon egészen elképesztő negatív hatásokkal fog ez is járni. Én azt gondolom, hogy a magyar tudomány ennél lényegesen többet érdemel.

Módosító javaslatot nyújtottunk be ez ügyben is, hogy nyilvánvalóan az egyetemi oktatók bérét és a Magyar Tudományos Akadémia munkatársainak a bérét is érdemben emeljük. Nagyon fontos felhívni a figyelmet itt is arra, hogy a régióban is elmaradt az egyetemi világ bérezése, különösen az egyetemi ranglétra alacsonyabb lépcsőfokain dolgozó kollégák bére, tehát a tanársegédi, adjunktusi réteg bére, bizony még a társadalmi megbecsültség szempontjából is nagyon komoly lemaradásban van, a béremelések ellenére, tisztelt államtitkár úr. Azokat elismerjük és pozitív lépésnek tartjuk, de ennek ellenére még a régióban nagyon komoly lemaradásban vannak az egyetemi oktatók bérei. Még néhány évvel ezelőtt is előfordulhatott az a csúfság, hogy egy egyetemi adjunktus, aki tanított egy doktoranduszt, kevesebbet keresett, mint amennyi a doktorandusz ösztöndíja volt.

Tehát ilyen aránytalanságokból kellett most aztán elmozdítani ezt a rendszert. Ez részlegesen megtörtént, de még nagyon komoly lépésekre volna a mi véleményünk szerint szükség; és ahogy említettem, ez egy értékválasztás, hogy erre juttatok-e forrást, vagy

más olyan projektekre, amelyekre mindannyiunk közös adóforintjainkból ez a költségvetés is juttat.

Menjünk tovább, mégpedig a kulturális szférára szeretnék rátérni. Idézném az egyik olyan szólást, amit nagyon sok szólás mellett Churchillhez szoktak kapcsolni - hogy mennyiben igaz, azt nem tudjuk -, mégpedig azt, hogy a háború időszakában az összes kultúrára kiadott pénzt törölni akarta az angol kormány, és Churchill erre azt mondta: Na de uraim, akkor miért harcolunk?

Szóval, na de uraim, akkor miért harcolunk? A kultúra nemzeti alap, és arra többet kell adni, különös tekintettel az önkormányzati fenntartású kulturális intézményeknek kell többet adnunk. Ebbéli módosító indítványomat is benyújtottam a Jobbik frakciójának nevében, mert azt gondoljuk, hogy főleg a kisebb településeknél a társadalmi kohéziót bizony nagyon fontosnak és pontosan meg kell erősíteniünk azzal, hogy legyenek kulturális intézmények, legyen benne szervező, aki megfelelő bért keres; és igenis azt gondoljuk, hogy ez a magyar társadalompolitika szempontjából kiemelkedően fontos cél. Itt is értékválasztásra van tehát szükség. Kérem a támogatásukat ebbéli javaslatomhoz is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül két olyan módosító javaslatomról is szeretnék beszélni, amelyek közül az egyik az energiamixet érinti, ez pedig a szélerőművek rendszere. A magyar energiamixben a Jobbik mindig kiegyensúlyozott állapotot képviselt. Mi az atomenergiát támogatjuk, azt, hogy Paks II.-t feltétlenül orosz technológiával építsük fel, azt nem támogatjuk, de az atomenergiát támogatjuk. Itt főleg a - mondjuk, francia technológiájú - kisebb atomerőművekre szeretném felhívni a figyelmet, és arra, hogy 2011-től az ideig gyakorlatilag a Fidesz ellehetlenítette az újabb szélerőművek létesítését. Ez most, hála istennek, megszűnt. De azt gondoljuk, hogy éppen a hosszú hiátus miatt kiemelt támogatásban kellene részesíteni az energiamixhez a szélerőműveket, hiszen minden tudományos felmérés szerint igenis vannak olyan régiói hazánknak, ahol ez rentábilis, különösen a modern szélerőművek technológiája mellett. Ebbéli módosító javaslatomat is, kérem, tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák.

És két, esélyegyenlőséget érintő módosító javaslatomról is szeretnék még beszélni. Az egyik a magyar jelnyelvel kapcsolatos. Jómagam a jelnyelvi képzések akkreditációs szakértőjeként is dolgoztam előző életemben, és ez egy olyan kérdés, amely számomra kiemelt fontosságú kérdés. Itt a 2020. évi törvény, a magyar jelnyelvről szóló törvény elfogadása nagyon fontos lépésként jelentett, de azt gondolom, hogy a tolmácsszolgáltatást érdemes volna a jelenlegihez képest jobban megtámogatnunk.

Ebbéli módosító javaslatomat is, kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy támogassák ugyanúgy, ahogy a látásrehabilitáció támogatását is magasabb támogatási összeggel szeretném a költségvetésben látni, mert azt gondolom, hogy az olyan honfitársaink, akik ilyen kihívásokkal küzdenek mindennap, ezt

megérdemlik. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a felszólalói kör végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra.

Elsőnek megadom a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak, az LMP-képviselőcsoportból. Nyugodtan tegye föl a mikrofont, megvárom. Köszönöm szépen.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Többem említettek családpolitikai vonatkozású megjegyzéseket, irányvonalakat, és itt előkerült ismét a skandináv modell, amivel kapcsolatban egyébként a tegnapi napon is tudtunk eszmecsere-t folytatni államtitkár úrral is.

Szerintem a skandináv modell egy jó kiindulási alap családpolitikáról, ha azt nézzük, hogy a kormány családpolitikája miért nem éri el az igazi céljait, ha a demográfiai mutatókat vizsgáljuk.

A skandinávok nagyon egyszerűen fogalmazzák meg, hogy mi a családpolitika, egy szóval meg tudják ezt fogalmazni. Azt mondják, hogy minden. Tehát nem csupán az, amit önök családpolitika alatt értenek - pénzügyi támogatások rendszerét, adókedvezményt, otthonteremtési kedvezményt, nappali ellátásokat gyermekek részére -, hanem a közszolgáltatások teljes palettáját definiálják úgy, hogy ez valójában családpolitika. Azért mondják ezt, mert az, hogy egy ember, egy család, egy pár hogyan él, milyen életminőséget tud biztosítani számára az állam, a kormányzat, nagyban meghatározza az ő gyermekvállalását és az életminőségét a gyermekeknek is, ami nyilván a családpolitika célja, hogy ezt segítsük.

Amikor a tegnapi napon megállapítottuk azt, és azt hiszem, államtitkár úr sem vitatkozott azzal, hogy egyébként a széles értelemben vett társadalompolitikai ágazatokat - oktatás, egészségügy, szociális, védelmi kiadások, de idevehetjük a lakhatást, a közlekedést, akár a kultúra politikáját -, ezeket GDP-arányosan alulfinanszírozza a kormány az európai átlaghoz képest; akkor itt van az a kulcs, hogy ha széles értelemben vesszük a családpolitikát, akkor igenis, a kormány egyébként alulfinanszírozza ezt a területet az európai átlaghoz képest. Hiszen családpolitika az oktatás is, a szociálpolitika, az egészségügy, a kultúra.

És itt van a kulcsa annak, hogy miért nem lehet definíciószerűen sem sikeres a kormány családpolitikája, ha a demográfiát nézzük, hiszen látjuk, hogy a teljes termékenységi arányszám csökken sajnos az utóbbi években, és évről évre negatív rekordot dönt a születendő gyermekek száma.

(16.30)

Én azt gondolom, ezzel a politikával, az önök szűkebb családpolitikai szemléletével nem is lehet megfordítani, illetve tompítani ezeket a tendenciákat. Köszönöm szépen, és megköszönöm, ha esetleg reagálnak erre

a szemléletbeli különbségre. Köszönöm. Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt továbbmennénk a kétperces felszólalásokkal, tájékoztatom önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy 16 óra-kor letelt a módosító javaslatok beadására nyitva álló határidő, úgyhogy innentől kezdve erre már lehetőség nincs. Köszönöm szépen.

A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából már két percre Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nyugdíjrendszer versus államadósság menedzsmenttel készültem, de meghíletett az előttem szóló LMP-s kolléga. Valóban katasztrófálisak a demográfiai mutatószámok, és ha az év első tíz hónapjának adatait felszorzuk, akkor képviselőtársaim figyelmébe szeretném ajánlani, hogy 77 830 gyermek születik meg ebben az évben Magyarországon. Ne legyen igazunk! Reméljük, hogy lesz egy kis felfutás az év végén, de a 90 ezer alatti adatok már a rémesen rossz kategóriájába tartoznak.

A helyzet az, hogy a kormány azzal a módszerrel próbálkozik, hogy bár eddig egyenlőségjelet tett nagyjából a családpolitika és a demográfia közé, most igyekeznek ezt szétválasztani, és azt jelezni, hogy bár a családpolitika jó, de a demográfiai adatok mégsem. Egyikből következik a másik. Látszik, hogy a kormány nagyon sok pénzt fordított családtámogatásokra. Ez rettenetesen rossz demográfiai adatokba torkolt, és a kormány ahelyett, hogy pályakorrekciót hajtana végre, ezt a rosszul becsontosodott rendszert igyekezik görcsösen markolni és továbbvinni.

A családi adókedvezmény duplázása egy örömteli fordulat, de többször megbeszéltük, hogy ezzel az infláció által elvitt összeget még visszafizetni nem képes a kormányzat. A kérdés egyértelmű, államtitkár úr, mert látom, hogy gombot nyomott - és ezt üdvözlöm, mert ön aktívan részt vesz a vitában, és szerintem ez a parlamentarizmus rendjét csak erősíti -, a kérdésem az, hogy hajlandóak-e nyitottak-e inflációkövetővé tenni az egész családtámogatási rendszert, hisz ezek az esetleges emelések vagy nem emelések reálértéken teljes mértékben kiszámíthatatlanná teszik ezeket a támogatási formákat.

Úgy gondolom, hogy akkor lenne értelme az emelések hosszú távú hatásairól beszélni, ha ezeket minden évben az előző évi infláció százaléka alapján súlyoznák és korrigálnák, természetesen fölfelé. Ha ezt megteszik, akkor lehet ezekre hosszú távon számítani. A kérdés, hogy nyitottak-e minderre.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából Fazekas Sándor képviselő úr. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A családpolitika, azt

hiszem, hogy itt a legkülönbözőbb szempontok alapján értékelhető, de nekem meggyőződésem, hogy a magyar kormány családpolitikája igazán példaértékű, és ugyan a számok elgondolkodásra okot adnak, de azt azért el kell mondani, hogy az elmúlt időszak, az elmúlt évtizedek gyakorlatához képest a magyar családtámogatási rendszer a legkülönbözőbb területen igyekszik segítséget nyújtani a fiatalok részére a családalapításban, a gyermekek nevelésében, óvodai, bölcsődei elhelyezésében, adókedvezmények vonatkozásában, és még sorolhatnánk.

Jogos az a felvetés, hogy mi lett volna, ha még ezt nem tesszük meg, ugyanis ez a demográfiai válság nem új keletű, ez a 60-as, 70-es évek óta tart, és ha most megnézzük azt, és szerintem tekintsük egy pozitív dolognak azt - és próbáljuk itt most együtt keresni a megoldást -, ha megnézzük azt, hogy a Föld ország-csoportjai közül a termékenységi arányszám Afrika és Közép-Ázsia kivételével jelenleg mindenhol mínuszba fordul, és néhány éven belül láthatóvá válik az, hogy a Föld népessége is elkezd csökkenni, elér egy tetőpontot 10-20 éven belül, és onnantól kezdve elkezd csökkenni, akkor látszik az, hogy itt nem egy országos jelenségről van szó, hanem egy, az egész emberiség jövőjét foglalkoztató kérdéstről. Ezen belül kell megtalálni a magyar megoldásokat, amik nyilván összhangban lehetnek a teherbíró képességgel, a politikai szándékkal és a nemzet túlélési vágyával is.

Én a skandináv modellt nem tartom különösebben megoldásnak, pedig gyakran rosszabbak az adatok, mint nálunk, különösen Finnországban. Magyar megoldás kell, és szerintem a magyar kormány amilyen irányba elindult, korrekciókkal tovább építve ezt a programot, meg fogja találni a megoldást a Fidesz-kormány.

Én annak örülök, ha az ellenzék részéről is kezd ébredni az érdeklődés, különösen a balliberális oldalról, ahol eddig ez mintha nem lett volna téma, vagy nem ez lett volna a fő téma. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Horung Ágnes képviselő asszony, tájékoztatom, hogy csak a következő felszólalói kör végén van lehetőségem önnek megadni a kétperces felszólalásra a szót.

Most Banai Péter Benő államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Igyekszem nagyon rövid lenni. Kanász-Nagy Máté képviselő úr úgy fogalmazott, mintha én olyat állítottam volna, hogy nem optimális az állam költségvetési kiadási szerkezete, nem segíti a demográfiai folyamatokat.

Szeretném egyértelművé tenni, hogy a tegnapi napon arról volt szó, hogy más európai uniós országokkal összevetve az egyes főbb kiadási területekre - családtámogatások, kultúra, oktatás, egészségügy - az állam mennyi pénzt fordít, és vajon ez a szerkezet segíti-e a

gazdasági felzárkózást. Ezt szeretném ismét mondani, hogy tényszámok alapján 2010-hez képest GDP-arányosan, az inflációs szintet is figyelembe véve mintegy 10 százalékponttal közelített Magyarország az európai uniós átlaghoz. 2023 végén a magyar gazdaság fejlettségi szintje meghaladta az uniós átlag 76 százalékát. Egyébként ebben az időszakban a termékenységi ráta, tehát az a mutató, ami megmutatja, hogy a nők, nők mennyi gyermeket vállalnak, az európai uniós átlagnál nagyobb mértékben növekedett. Tehát azt gondolom, hogy van egy kedvező tényadatunk, azal együtt, hogy természetesen itt is elmondom: vannak feladatok.

A jövő évi költségvetés fenntartja ezt a széles családtámogatási rendszert. Bízunk abban, hogy ennek tudatában egyre több család vállalkozik újabb és újabb gyermek vállalására, és kedvezőbb adatok lesznek majd elérhetőek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a következő felszólalói körben Barcza Attila képviselő úr a Fidesz képviselőcsoportjából, Komáromi Zoltán képviselő úr a DK képviselőcsoportjából, Kontrát Károly képviselő úr a Fidesz képviselőcsoportjából és Z. Kárpát Dániel képviselő úr a Jobbik képviselőcsoportjából fog következni.

Most megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Barcza Attila képviselő úrnak. Parancsoljon!

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetés, mint már sokszor elhangzott ma, a gazdasági növekedés költségvetése, és az összeállításban alapozunk arra, hogy a béke irányába tudunk elmozdulni, és így nagyobb lehetőség van több olyan területre is forrást biztosítani, amire '24-ben nem volt. Tudjuk a költségvetésnek a sarokpontjait: 3,4 százalékos növekedéssel számol a kormány 3,7 százalékos hiány mellett; 72,6 százalékra, 1 százalékponttal tervezzük csökkenteni az államadósságot a GDP arányában; és 3,2 százalékos inflációval számol a kormány. Én a költségvetésből két területről, a megfizethető lakhatásról és röviden a turizmusról kívánok szólni, és a megfizethető lakhatás elemeinek a költségvetési vonatkozásairól, amiről a mai napon még kevesebb szó esett.

A kormány 21 pontos akciótervében a jövedelmek vásárlóerejének a növelése és a Demján Sándor-program, a kvk-k erősítése mellett erősen van jelen a megfizethető lakhatás biztosítása. Erre a kormány 10 intézkedést hozott; 3 érinti elsősorban Budapestet, 7 pedig az ország egész területét célozza, és a jelen, az előttünk fekvő költségvetésben a költségvetés sorai-ban ennek a 10 pontnak az elemei ott találhatóak.

Rátérnék az első témára, a budapesti lakhatás helyzetére. Itt a kollégiumi férőhelyek bővítése egy kiemelt fontosságú cél a következő időszakban, ugyanis Budapesten 17 ezer kollégiumi férőhely van, és erre az

idei évben 57 ezer hallgató jelentkezett. Tehát látható az, hogy 40 ezer fiatal szorul ki a jelenleg nagyon drága albérletpiacra, így a kollégiumi férőhelyek bővítése egy fontos cél kell hogy legyen. Nemcsak a következő év, hanem a következő évek költségvetését is kell hogy érintse majd annak a diákvárosnak a kialakítása, amely alapvetően ezt a helyzetet tudná segíteni.

(16.40)

A költségvetésben bevételi oldalról jelent majd többletet a rövid távú lakáskiadás, az Airbnb szigorítása, de kiemelném, hogy erre miért volt szükség. Azért, mert csak tavaly 30 százalékkal nőtt az ilyen típusú vállalkozások száma, 13 ezer Airbnb 26 ezer szobája több mint 55 ezer férőhellyel várja a vendégeket. Ez több mint Budapest teljes szállodai kapacitása. Ez a tevékenység mind az albérletárakat, mind az ingatlanárakat felfelé emeli, ezért egy kétéves moratórium lép életbe, és ami a költségvetéshez tartozik, hogy ez az adó évi 150 ezer forintra emelkedik szobánként, tehát lakóegységenként, aki ilyen típusú szálláshelyszolgáltatást kíván a jövőben is folytatni. A szigorítás nem érinti a meglévő üzemegységeket természetesen.

A lakásbérleti díjak és szerződések felülvizsgálatának költségvetési vonatkozása nincs, tehát erről részletesebben most nem szólnék.

Egy fiataloknak szóló lakásprogramot fog indítani a kormány, amelynek a részletei kidolgozás alatt állnak. Ez főleg a 2026-os költségvetést fogja érinteni.

A vidéki otthonfelújítási programról már röviden szó esett a mai napon. Ezt a programot már két évben, 2021-ben és '22-ben sikeresen a kormány elindította. A 2025-ös költségvetés tartalmazza azt a költségvetési sort, azt az összeget, ami a várakozások szerint itt igényként a magyar társadalom részéről meg fog jelenni. Ezt 3+3-as programnak is szoktuk nevezni: 3 millió forint vissza nem térítendő támogatást kaphat az igénylő család, és ehhez 3 millió forint önerőt kell hozzátenni. Aki ezt nem tudja előfinanszírozni, annak lehetősége van a program kapcsán akár egy 6 millió forint összegű kedvezményes, 3 százalékpontos hitelt is igénybe venni, hogy ezt meg tudja tenni.

A SZÉP-kártyára érkező pénzek felét lakásfelújításra lehet fordítani. A SZÉP-kártya továbbra is mint béren felüli juttatás kedvezményes adózási lehetőséggel rendelkezésre áll a vállalkozások számára.

Aztán biztosítjuk, hogy az önkéntes és magánnyugdíjpénztárak bevételeit vagy azon lévő összegeket lakásfelújításra, lakásvásárlásra, hiteltörlesztésre lehessen fordítani. Nem is annyira ennek van költségvetési vonzata, hanem inkább annak, hogy ettől az előzetes számítások szerint a kormány azt várja, hogy körülbelül 300 milliárd forint összeg fog megmozdulni az építőiparban, a gazdaságban, aminek már a bevételi oldalról bizony érezhető következményei lesznek.

A munkáltatók által létrejön egy olyan lehetőség, egy olyan adható lakástámogatási lehetőség, hogy a

munkáltató egy 150 ezer forintos, SZÉP-kártyával megegyező adózású kedvezményt adhat a nála dolgozónak akár az albérleti díj kifizetésére, akár hitel törlesztőrészletének a kifizetésére; ez maximum 1,8 millió forint lehet. Itt is biztosítjuk azt a kedvezményes, a SZÉP-kártyához hasonló lehetőséget.

A költségvetést meghatározóan érinti az az intézkedés, ami, azt gondolom, fontos és jó hír a családoknak, a fiataloknak, és 100 százalékban egyet tudok vele érteni, ez pedig az, hogy meghosszabbítjuk 2026. év végéig az 5 százalékos kedvezményes áfát új lakás vásárlása vagy ingatlan építése esetén. Ez egy építkezésnél kiemelten nagy összeget jelent, és bizony ezt mindenki megérzi. Fontos, hogy ez az intézkedés így maradjon. Természetesen a költségvetés bevételi oldala ezzel nem tud erősödni, de azt gondolom, ez így a helyes.

Csak a teljesség kedvéért: a bankszektortól egy 5 százalékos kamatplafonú, úgymond olcsó lakáshitel biztosítása is kidolgozásra került, ami, azt gondolom, hogy élénkíteni fogja a fiatalok lakáshoz jutását, az ingatlanpiacot, aminek költségvetési hatásaitól pozitívumokat várunk.

Ez tehát első körösen a kormány megfizethető lakással kapcsolatos intézkedéscsomagja és annak költségvetési vonatkozásai, de előrevetítem, és bízom abban, hogy ezek az intézkedések nőni és erősödni tudnak a következő években.

A végére hagytam, itt van a teremben Z. Kárpát Dániel képviselőtársunk, a Gazdasági Bizottságban évek óta nagyon sokszor szólal fel a bérlakásprogramról Magyarországon. Ebben az ő elképzelése ismert, egy átfogó bérlakásprogramot javasol; talán nem is csak az ő véleménye, hanem a Jobbiké is. Mi egy kicsit máshogy látjuk, de erre az ingatlanpiacfejlesztési bővítésre is szükség van. Éppen ezért 2025-ben, és ezt is tartalmazza a költségvetés, egy lakhatásitőke-programot indít a kormány, amelyben a magánszektort próbáljuk arra ösztönözni, hogy megfizethető bérleti díjú bérlakások épüljenek. Tehát alapvetően nem az állami, nem az önkormányzati bérlakási vonalat gondoljuk mi a követendőnek, hanem inkább a magánszektor erősítését, de ez mindenképpen egy olyan téma, amiről érdemes és kell is beszélni más fórumokon is.

Hozzászólásom végén még szeretnék röviden kitérni a turizmusra. A gazdaság fellendülésének egyik legfontosabb hajtóereje a turizmus. Magyarországon turisztikai konjunktúra van. A gazdasági jelentőségét és az ágazat jelentőségét jól mutatja, hogy a nemzetgazdasági hozzájárulása a turizmusnak 13 százalék, és közel 100 ezer kis- és középvállalkozás működik a szektorban, így a turizmus 400 ezer családnak biztosítja a megélhetését, és bizony a költségvetés bevételeinek 10 százaléka köthető a turizmushoz.

A turisztikai fejlesztésekben alapvető struktúraváltás következett be néhány évvel ezelőtt. A jelen költségvetés a támogatásokban is ezt a logikát követi. Ez pedig a desztináció alapú megközelítés a korábbi pontszerű fejlesztési megközelítés helyett. Tehát desztináció alapú turizmusfejlesztés van.

Számomra nagy öröm, hogy a költségvetésben tételesen szerepel több olyan nagyberuházás, ami turisztikai beruházásnak mondható, a korábbi megállítást, kisebb áttervezés miatt ezek belassultak - ennek az okai ismertek, háború, Covid, energiaválság -, de ezek szépen indulnak újra, és a '25-ös költségvetés több ilyen fejlesztést is tartalmaz.

A Magyar Turisztikai Ügynökség mint a turizmus irányító csúcsszervezete szintén megkapja azt a költségvetési forrást, amely a magyarországi turizmus fejlesztéséhez szükséges, ami a hazai és nemzetközi marketinghez szükséges.

Itt mondanám el, méltatva a magyarországi marketing, azt gondolom, sok összetevőjét, és természetesen ehhez nagyon sok minden hozzájárul, hogy minden rekordot megdöntött az idei évben mind a belföldi, mind a külföldről érkező turisták száma mind Budapesten, mind Magyarországon, mind a vidéki településeken és mind a Balatonnál. Tehát nagyon közel vagyunk az 50 milliós álomhatár eléréséhez vendégéjszakaszámában országosan.

Tehát a turizmus mint húzóágazat szükséges forrásait a költségvetés tartalmazza, ugyanúgy tartalmazza a megfizethető lakhatás első lépéseinek szükséges elemeit is. Azt gondolom, mindkettő téma nagyon fontos, és mindkettőt erősíteni kell a következő években. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Komáromi Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Pesti Imre képviselőtársam hozzászólásában egy érdekes dolgot mondott, hogy jelenleg a születéskor várható magyar élettartam jelentősen az európai átlag alatt van, míg az egészségben eltöltött évek számában pedig a jobb egyharmadhoz tartozunk. Ő ezt azzal magyarázta, hogy a magyar egészségügy zseniális. Bár nekem is az a véleményem, hogy a magyar egészségügy azért zseniális, mert ilyen pénzüsszegekből tud minőséget nyújtani, de én inkább azt gondolom, hogy az az oka ennek, hogy egyrészt a gyermekorvosi hálózatunk rendben van - majd beszélek róla, hogy annyira nem -, viszont az idősebbek későn mennek orvoshoz, ők akkor egészségesnek számítanak, holott már betegek, de ezt nem diagnosztizálták, és éppen ezért vannak tragikus halálzási statisztikáink.

A költségvetésre rátérve én most nem mint orvos, hanem a laikus, a beteg szemével nézem ezeket a számokat, és egy beteget az érdekli az egészségüggyel kapcsolatban, hogy az E-Alap költségvetése hogy áll. Itt igazából a betegek nem is a számokat nézik, hanem a hozzáférés lehetőségét, hogy ha bajuk van, ha betegek, milyen könnyen jutnak el háziorvoshoz, milyen könnyen jutnak el szakrendelőbe vagy kórházba. Meg kell mondani, hogy ebben azért nagyon-nagyon rosszszul állunk.

Maga az E-Alap egyébként, és nem találok az államtitkár úr által is sokat emlegetett 335 milliárd forintot, én akárhogy csűröm-csavarom, 288 milliárd jön ki, ami egy 8,8 százalékos emelkedés.

(16.50)

De ha most átnézzük magát a részleteket, akkor érdekes dolgok derülnek ki. A háziorvosi ellátás 14 százalékkal növekedett, de mivel tavaly csak 5,5-tel, és gyakorlatilag a háziorvosi rendszer roskadozik, mert vállalkozó szinte 100 százalékosan mindenki, és ha nem kapott megfelelő finanszírozásemelkedést, akkor gyakorlatilag a saját bére terhére tudta kifizetni a rezsi-költségeket, márpedig ez, ugye, nem túl jó, azóta minimálbér-emelkedés volt, garantáltbér-emelkedés volt, és az ott dolgozóknak ezt ki kell fizetni. Tehát úgy gondolom, hogy ez most a háziorvosi rendszert nem fogja javítani. Mindenki tudjon róla, hogy 928 üres háziorvosi praxis van a 6 ezerből, és 1 millió 270 ezer embernek nincs jelenleg dedikált háziorvosa.

Az, hogy a védőnői szolgálat egyetlen fillért sem kapott, holott tavaly átvitték őket a megyei kórházba, új infrastruktúrát kellett volna kialakítani, és különböző pótlékokat kellett volna adni, amit egyébként az önkormányzatoktól megkaptak, ez nem túl biztató a védőnők számára.

De hogy a fogászati ellátás 1,3 milliárddal kevesebbet kap nominálisan, mint az idei évben, ez felveti megint annak a kérdését, hogy mit gondol a kormány, mit gondol a parlament arról, hogy a fogászati anyagoknak körülbelül 40-45 százalékos áremelkedése mellett hogyan fogják a fogorvosok ezt teljesíteni. Szűkíteni fogják a teljesítményt, hogy minél kevesebbet használjanak fel belőle. Arról nem beszélek, hogy az iskolafogászat is ebbe a kasszába tartozik, és már jelenleg is gyakorlatilag szinte nincs prevenció, tehát a gyerekek fogait senki nem javítja, és ez gyalázatos lesz 30 év múlva, 35 év múlva, amikor a félországnak rossz fogazata lesz.

Az otthoni szakápolás tulajdonképpen rendben van, hogy már kapott végre - évek alatt nem kapott egy fillért se -, most kapott 4 milliárdot. És láttam azt is, bár nem az E-alapban szerepel, hogy az Országos Mentőszolgálatot is megnövelték 24 milliárd forinttal, de igazából a dráma megint ott kezdődik, hogy a kórházi rendelőintézetek kassza 5,7 milliárddal, 0,6 százalékkal növekedett. Be fognak zárni osztályokat, be fognak zárni kórházi telephelyeket, mert nem lesz orvos, nem lesz szakdolgozó. Meg kell nézni a korfát: már most is a nyugdíjasok viszik a hátukon a vidéki kórházakat meg a vidéki rendelőintézeteket. Úgy érzem, hogy ennek drámai következménye lesz, nem lehet ezt csinálni, hogy a kórházi rendelőintézetek kasszákat ilyen mértékben degradálják, ott is van villanyszámla, ott is vannak anyagok, amiket egyébként euróért kell beszerezni.

És gondoljunk a következőre: a kórházi adósságok jelen pillanatban most 120 milliárd forintot tesznek ki, annak ellenére, hogy 104 milliárdot már beletett a kormányzat. Jövő évben, ha nem tesznek hozzá

250 milliárdot, akkor újra fog termelődni ez az adósság, és ez most már azt fogja jelenteni, hogy a kórházak fizetőképessége romlik, drágábban és hosszabb idő alatt tudnak bizonyos szolgáltatásokat megvenni. Ez mind a betegellátást fogja rontani. Köszönöm. (Varju László tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Kontlát Károly képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A biztonság a legfontosabb közösségi érték, amely meghatározza az életünket. 2020 óta olyan környezet vesz bennünket körül a világban, amely válságokon és biztonsági kihívásokon keresztül átalakította a világgazdaság működését. A koronavírus-járvány miatti bizonytalan környezetet ugyan magunk mögött hagytuk, de a különböző nemzeti, nemzetközi konfliktusok nyomán most a bizonytalanságot a bizalmatlanság látszik felváltani.

A gazdasági kapcsolatok és ellátási láncok most nem az egészségügyi válsághelyzet, hanem a blokkosodás jelensége miatt szakadnak meg. A folyamatnak nem látszik vége, sőt hosszabb távon inkább romló tendenciákra lehet számítani. Plurális, szabad gazdasági és társadalmi világrend helyett egy kevéspólusú, többszörösített, feszültségekkel terhelt rendszer van kialakulóban. Ebben a környezetben új megoldásokra és új gazdaságpolitikai eszközökre van szükség ahhoz, hogy Magyarország a megváltozott helyzetben is sikeres legyen. A kormány álláspontja szerint erre kizárólag a gazdasági semlegesség biztosításával nyílik lehetőség.

A 2025-ös költségvetés, az új gazdaságpolitika költségvetése a három pilléren nyugvó gazdaságpolitikai akciótervet támogatja. A jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfelelő, megfizethető lakhatás biztosítása és a hazai vállalkozások méretének növelése azok az alapvető célok, amelyek a mai környezetben érdemben képesek hozzájárulni a konjunktúra helyreállításához.

Tisztelt Országgyűlés! Az új gazdaságpolitikai intézkedéseken túl jövőre is kiemelt terület marad a rezsvédelem fenntartása, a nyugdíjak reálértékének megőrzése és a 13. havi nyugdíj biztosítása, valamint a dinamikus bérnövekedés megalapozása.

Kiemelt törekvés a munkahelyek védelme és újabbak létrehozásának ösztönzése. Mindezek mellett vagy talán úgy is fogalmazhatnánk, hogy minden más intézkedés megalapozásaként fenn kell tartani, meg kell őrizni hazánk biztonságát. Emiatt kiemelt prioritás a honvédelmi kiadások 2 százalékos, GDP-arányos szintjének megtartása, a haderőfejlesztési program folytatása, a honvédek és a rendvédelmi dolgozók inflációt ellensúlyozó bérfelzárkóztatása, valamint az erős határvédelem fenntartása.

A Belügyminisztérium 2025. évi költségvetési fejezete a közbiztonság megerősítéséről szól. Kiemelt

feladat a terrorizmus elleni védekezés, valamint az emberi élet és értékek megóvása. Fontos cél a katasztrófavédelmi rendszer továbbfejlesztése, a bűncselekmények felderítési arányának további javítása és a büntetés-végrehajtási feladatok ellátási hatékonyságának növelése.

A jövő évi költségvetés mintegy 11 milliárd forintnyi forrást biztosít az egységes segélyhívó rendszer, a 112 megújítására. Cél, hogy az európai segélyhívó számra épülő új rendszer már 2026 elején működésbe lépessen. A BM fejezet 718 millió forinttal támogatja a nemzeti bűnmegelőzési stratégia 2024-2025. évekre vonatkozó intézkedési tervének végrehajtását. A stratégia hozzájárul a gazdaság fejlődéséhez, a piac biztonságos működéséhez, a bűnözés okozta erkölcsi és anyagi károk mérsékléséhez, a társadalmi egyenlőséghez és a jóléthez.

Tisztelt Országgyűlés! A 2025-ös költségvetésben a Honvédelmi Minisztérium fejezet kiadási főösszege megközelíti a 2000 milliárd forintot, ebből a honvédelmi és védelmi kiadások több mint 1750 milliárd forintot tesznek ki. Ilyen mértékű költségvetési ráfordítás mellett biztonsággal és megfelelően elláthatók a honvédelmi feladatok a mindennapi szolgáltatások teljesítésétől kezdve, a képzésen és a társadalmi jelenlétén át a toborzás megerősítéséig. Teljes gőzzel folytatódhat a haderőfejlesztési program is, és tovább épülhet a kor követelményeinek megfelelő honvédelmi infrastruktúra.

A haderőfejlesztés során az új eszközök beszerzése mellett kiemelt szerepe van a védelmi innovációnak is. A védelmi kutatás-fejlesztés és innovációt segítő kapacitások kiépítése, bővítése megalapozza a későbbi szakirányú fejlesztési programokat. 2024 közepe óta a védelmi ipar fejlesztése, valamint a védelmi ipari feladatok koordinálása a Nemzetgazdasági Minisztérium portfóliójába tartozik. Ebben a feladatkörbe tartozik a várpalotai védelmi ipari komplexum fejlesztése is, amely jövőre 2,5 milliárd forint költségvetési támogatásban részesül.

Várpalota és a térség országgyűlési képviselőjeként azt is szeretném elmondani a továbbiakban, hogy ezen túlmenően az NGM fejezet szakképzési többletfeladatok előirányzata is tartalmaz több mint 2 milliárd forintnyi forrást, amelyből a várpalotai Faller Jenő Technikum fejlesztése valósulhat meg. A kormány a várpalotai védelmi ipari park komplexum megvalósítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló 1257/2023. (VI. 28.) kormányhatározatban döntött a várpalotai Faller Jenő Technikum Szakképző Iskola és Kollégium korszerűsítésének megvalósításáról. A fejlesztés célja, hogy a képző intézmény hosszú távon megfelelő szaktudású munkaerőt biztosítson az ipari parkba betelepülő hadiipari vállalkozásoknak.

(17.00)

A fejlesztés a szakképző intézmény új, korszerű épületbe költöztetésével és az iskola oktatási eszközparkjának korszerűsítésével valósul meg. A beruházás

előkészítése már a 2023. évben megkezdődött a hivatkozott kormányhatározatban foglaltak szerint, az előirányzat a már említett 2 milliárd forintot is meghaladó összeggel a 2025. évre ütemezett feladatok fedezetét biztosítja. A fejlesztés 2026-ban további 1,5 milliárd forint költségvetési forrást fog kapni, és a befejezésekor a beruházások összértéke meghaladja majd a 4,8 milliárd forintot.

Tisztelt Országgyűlés! De ezzel még nincs vége a várpalotai védelmi ipari parkhoz kapcsolódó fejlesztéseknek. A Nemzetgazdasági Minisztérium fejezetében az egyéb ágazati feladatok között egy munkásszálló létrehozása is szerepel. A kormány az előbb már hivatkozott várpalotai védelmi ipari park komplexum megvalósítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozatában Várpalota város önkormányzatának javaslatára úgy döntött, hogy a várpalotai Készenléti lakótelepen munkásszálló épüljön. A beruházás 2025. évi ütemének forrásigénye mintegy 1,2 milliárd forint, amelyet a jövő évi költségvetés szintén tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva megállapíthatjuk, hogy a költségvetési javaslat elfogadásával az új gazdaságpolitikai akcióterv sikeres lesz, az ország biztonsága is megvalósul. Továbbá a választókerületem legnagyobb települése, Várpalota is fontos intézményekkel gyarapodhat. Ezért is támogatom a költségvetésitörvény-javaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez most fájdalmas lesz. Én államtitkár úr szakmai felkészültségének nagy elismerője és tisztelője vagyok, no de ez a családtámogatások, demográfia kérdéskör így nem lesz jó.

A helyzet az, hogy államtitkár úr arra hivatkozik, hogy a 2010 óta eltelt időszakban egy komoly felfutás történt Magyarországon a gyermekszületések számában, a termékenységi arányszámban, és a termékenységi arányszám tekintetében önnek igaza is van. Egy dolgot viszont elhallgat, amit mi már megbeszéltünk egyébként egy másik költségvetési vitában. Elhallgatja azt - ezt a demográfia a visszapótlódás fogalmaként ismeri -, hogy az összes környező országban ugyanez történt. Államtitkár úr nem tud olyan országot mondani a volt szocialista országok közül, ahol ne zuhant volna be a termékenységi arányszám 1,1-1,2-ig. Ez volt a blokk összes országában sajnos, és ez egyébként egy európai szintű demográfiai katasztrófa.

A helyzet az, hogy mindenhol elkezdett visszapótlódní a termékenységi arányszám, nagyságrendileg 1,5-ig. Nálunk a Bokros-csomag nagyon átkos és soha nem múlt negatív hatása miatt ez később következett be, mint az említett országokban és nálunk éppen 2010 utánra esett, egyébként szerencsére. Örülünk neki,

hogy Magyarországon is a termékenységi arányszám 1,56-ig felment. Most ugye van, aki 1,36-ra teszi, van, aki 1,39-re a legfrissebb adatok alapján. A legnagyobb gond, hogy önök hagyták a Ratkó-unokákat kifutni abból az életkorból, amikor még gyermeket lehet vállalni. Tehát az utolsó olyan generáció, aki nagy számban vállalhatott volna utódokat, gyakorlatilag elmulasztotta ezt a lehetőséget. Ha egy megfelelő lakhatási programmal akkor operálunk, tehát 2012-13-14-ben, akkor a demográfiai adatokon egy nagyon-nagyon pozitív változást tudtak volna észrevenni.

A helyzet az, hogy én nem fogom önöknek felróni, hogy az európai átlag alatt vagyunk a demográfiai mutatók tekintetében. Ez azért nem lenne korrekt a részemről, mert azt is megbeszéltük már, hogy mondjuk, a francia, viszonylag magasabb adatban azért a bevándorló háttérű családok igen gyakori gyermekvállalása fölfelé húzza azokat az adatokat, amelyek egyébként sokkal sivatrabban lennének ezen tényezők nélkül. De azt azért el kell mondani, hogy Magyarországon 90 ezer alatti születésszám négyszer volt az írott magyar történelemben. Ez a négy év 2010 után volt kivétel nélkül, és az idei lesz az ötödik, ahol akár lehet, hogy 7-essel kezdődik az a bizonyos szám, és nem 8-assal. Tehát lehet, hogy egy hetvenvalahányezres adat lesz, ami katasztrófális.

A helyzet az, hogy elmondta több fideszes képviselőtársam, és én emberileg tényleg megértem őket, hogy hát, azért itt egy felfutást okozott ez a családtámogatási rendszer. Persze korrigálni kell, meg bizonyos tényezőit javítani, és akkor majd jönnek az eredmények is. A helyzet az, hogy önök egy olyan autót vezetnek, amiről leesnek az alkatrészek, kilyukadnak a kerekek, egyre lassabban megy, és bíznak abban, hogy de lesz ez jobb is. A helyzet az, hogy az eddigi eszközöknek a továbbvitelével nem lesz jobb, nem tud matematika-ilag jobb lenni, és ez a nemzeti katasztrófa-helyzet.

Önöknek már két ciklussal ezelőtt a lakhatás problémáját kellett volna megfogni, és egyébként a bérlakás-szegmensen is rengeteget dolgozni, mert több száz-ezer, több millió honfitársunk van, akinek az örökklakás, a saját tulajdonú lakás nem perspektíva, nem jöhet szóba. Azt szokták mondani kormánypárti képviselőtársak, hogy a családtámogatási rendszerük komplex. Én ebben egyetértek, csak bizonyos elemeit lebontják. Hol van a nagycsaládosok autóvásárlási kedvezménye? Hol van? Most az van, hogy Karácsonyék majd dupla parkolási díjat szabnak ki egy bizonyos autóméret fölött, és éppen a nagycsaládos, ilyen minifurgonszerű, de azért nagyon sok gyermek szállítására alkalmas járművek majd dupla parkolási díjat fizethetnek. Röhejes, komolyan mondom. Ezzel szemben leépül a nagycsaládosok autóvásárlási kedvezménye.

Hol van a lakáscélú előtakarékoság állami támogatása, képviselőtársaim? Ezt is leépítették, pedig ez is egy demográfiai érintettségű és egyben lakhatási érintettségű intézkedés és egy jó intézkedés volt. Tehát én értem, hogy komplex a családtámogatási rendszer. Önök nyugdíjjellegű kifizetéseket, mint a „Nők

40"-et is idesorolnak, csak komplexitásában bizonyos elemei leépülnek, és két olyan eleme van, ami széles körben nagyon sok magyar embert elér: a családi pótlék és a családi adókedvezmény.

Én őszintén örülök annak, hogy a családi adókedvezményt a lehetséges igénylők talán 95 százaléka kihasználja. De az összeg duplázásával önök még a nullszint alatt maradnak, nem adták vissza azt, amit bevezetés óta az infláció elvitt, kivéve a kétyverekeseket. A családi pótlék összege meg ugye, 2008 óta be van fagyva. Sokszor elmondtuk, hogy ezt családi kártyán szeretnénk megduplázni, de megduplázni szeretnénk, önök pedig nem teszik.

Tehát a helyzet az, hogy a családtámogatások, a demográfiai mutatók csak akkor tudnak hatékonyabbá válni és javulni, ha önök a lakhatás frontjára odahatnak. Volt itt egy konstruktív hozzászólás az előbb, ami arról szólt, hogy lakhatási tőkeprogram indul, tehát a magántőkéket próbálják rábírní arra, hogy építsen bérlakásokat, adja ki magyaroknak. Ezzel két problémám van. Az egyik, hogy a rábírás és a motiváció nem fogja azt eredményezni, hogy mondjuk, a mostani piaci albérlési díjak feléért lehessen kivenni lakásokat. Pedig ez lenne az az életszerű, perspektívát nyújtó állapot, ami egy magyar fiatalnak azt üzeni, hogy igenis van jövő és van lehetőség. Ha 20 százalékkal olcsóbb a piaci ár, az kétségkívül segítség, de érdemben nem fog változtatni sem demográfiai adatokon, sem a kivándorlási adatokat nem fogja javítani.

Vannak például a XIII. kerületben ilyen irányú próbálkozások, és egyébként Nyugat-Európában is. Ott, államtitkár úr, úgy szokott ez kinézni, hogy épít a magántőke, mondjuk, egy blokkot. Ennek az alsó szintjén üzletek vannak vagy egy konditerem, vagy egy ügyvédi iroda is odaköltözhet, és a felső emeleteken laknak emberek. Ez szerintem teljesen jó. Itt egy bizonyos felső határ, mondjuk, 5 százalékos, vagy akár az ingatlanok 10 százaléka is átmehetne bérlakás formájában önkormányzati kezelésbe.

A kérdés az, hogy van-e az önök magántőkével kacérkodó programjában olyan, amely a hozzáértőket segíti a lakhatási lehetőség biztosításához, mert a magántőke és a multicég nem fogja tudni, hogy abban az adott önkormányzatban ki a rászoruló, ki az a védőnő, akinek szolgálati lakást kell adni, mert különben elmegy külföldre, és ez egyébként egy katasztrófa a nemzet számára. Kik azok az életkezdők vagy többgyermekes családok, akik dolgoznak, próbálnak a tehetségükkel, szorgalmukkal élni, de belefutnak a lakhatási költségekbe, és nekik kellene bérlakást biztosítani.

Tehát ha önök ezt nem hozzák be szempontként, akkor az lesz, hogy magánbefektetőknek kedveznek, és érdemben nem tudják a lakhatási gondokat csillapítani. Tehát én nagyon sok módosító javaslatot fogok letenni ehhez a koncepcióhoz. Önmagában ez nem elég jó. Egy lakhatási komplex program, mondjuk, nyolc eleméből, az egyiknek viszont tökéletesen elmenne, tehát akkor nagyon nagy támogatója tudnék

lenni. De a helyzet az, hogy itt is a magántőke és sokszor a multinacionális tőke érdekei jelennek meg.

S ha már multik, engedjék meg nekem, és ne sértődjenek meg rajta, hogy két olyan hálózat van, akikkel szemben ez a kormány kirívóan és sértően báortalan. Az egyik a multinacionális cégek hálózata, a másik pedig a bankoké. Beszéljünk a bankokról néhány szót, néhány mondatot, mert lehet, hogy az egyik oldalon a munkáltatóknak lehetővé teszik, hogy mondjuk, 50 ezer forint lakhatási támogatást adjanak - ha ezt fizetésemelés helyett teszik meg, akkor nem biztos, hogy annyira jól jár a delikvens -, de a másik zsebből pedig a bankoknak engedik kicsapolni, kicsatornázni az emberek pénzét, és többet engednek a bankoknak levérni a saját költségeikből a lakosságon, mint amennyit családi pótlék vagy külön családi adókedvezmény formájában folyósítanak.

(17.10)

Tehát önök annyira megengedők a bankokkal, mint Európában senki más, mert önök lepaktáltak a bankokkal, a nyugat-európai kormányok, bár nem vagyok nagy véleménnyel a többségükről, de még ők sem tettek ilyet. Önök paktumot kötöttek az EBRD-vel, paktumot kötöttek a Bankszövetséggel.

Volt egy jó intézkedésük. Ez az, hogy december 31-ig befagyasztották - egy nagy emelés után - a bankszámladíjakat és a bankkártyadíjakat erre az évre. Már bejelentették a legnagyobb bankok, hogy jövőre díjakat emelnek, és a készpénzfelvétel ingyenes összeghatár fölötti díjait, a mi már leadózott pénzünk felvételét másfélzseresére is emelhetik és a tranzakciós illeték áthárításának az áthárított költségeit is másfélzseresére. Brutális díjmelés készül. Aztán márciusban ugyanezek a bankok fognak jelentkezni, hogy ja, bocs, srácok, az előző évi inflációt is jogunkban áll érvényesíteni, mert a kormány ezt lehetővé teszi számunkra. Duplán fognak brutális díjakat emelni, és önök hagyják.

Államtitkár úr, válaszoljanak, kérem, arra, hogy a tranzakciós illetéket kire vetették ki. Ez egy különadó a magyar fogyasztókra vagy magyar polgárookra? Én úgy tudom, hogy nem. Úgy tudom, hogy ezt a bankokra vetették ki. Egy ekkora jogalanynak, mint a magyar bankok összessége, hogyan állhat jogában 333 milliárd forintot áthárítani a magyar polgárookra úgy, hogy a kormány, a pénzügyi felügyelet igazából álldogál, és nézi ezt a folyamatot, és még alkudozik is ezekkel a bankokkal. Egészen elképesztő! Tehát itt reklámozzuk a családi adókedvezmény duplázását, ami egy jó dolog, de ennek a duplázásnak az egyik felét kihúzzák tranzakciós illeték meg készpénzfelvételi díj meg egyebek formájában a lakosságból, és ez nem korrekt, ez nem maradhat így.

Hogy van az, államtitkár úr, hogy az itt működő bankoknak van olyan osztrák leányvállalata, amelyik ezer forintért kínál havonta bankszámlacsomagot? Nem nekünk, sokkal jobban kereső embereknek. Hogy van az, hogy Németországban meg tud élni a

bank abból csak, hogy forgatja az emberek pénzét? Vagy mondjuk, a drága hitelkártyatermékekből vagy az óriáscégek tranzakcióiból. Hogy van az, hogy a német minimálbér felének a havonta rendszeres beérkezése esetén már lehet ténylegesen ingyenes bankszámlához jutni? Hogy van az, hogy Nagy-Britanniában, pontosabban Angliában a kisebb keresetűek is képesek ingyenes, valóban ingyenes bankszámlacsomaghoz jutni? És hogy van az, hogy Magyarországon átlagosan ügyfelenként 41 ezer forintot húznak le évente banki költségekre, és önök ezt hagyják? Ezért kezdtük el az ingyenes bankszámlát és ingyenes bankolást követelő konstrukciónkat reklámozni, mert ezzel az alpműveletek tekintetében és átlagbérig ingyenes bankolást szeretnénk elérni minden magyar polgár számára, beleértve a saját készpénzünkhez való hozzáférés ingyenességét is. Nem találkoztunk még olyanval, aki ne támogatta volna ezt a javaslatot. Még a banki dolgozók is aláírják, mert látják ők is, hogy ez nagyon durva, amit önök engednek Magyarországon a bankoknak, az nagyon durva.

Pedig hát, aztán van itt restancia, mert amit a devizahiteles pénzügyi merényletnél megengedtek a bankoknak, az is példa nélküli Európában: azzal, hogy elárulták az ügyfelek érdekeit a piaci árfolyamon történő forintosítással, ahelyett, hogy felvételtől árfolyamon forintosítottak volna, ezermilliárdokkal kedveztek a bankrendszernek. Legalább ezek után ne kedveskedjenek nekik azzal, hogy a tranzakciós meg egyéb, rájuk kivetett díjakat, illetékeket, adókat egy az egyben átháríthatják a fogyasztókra. Ez nagyon-nagyon durva, és ez nem maradhat így.

Összességében tehát ingyenes bankolást szeretnénk elérni minden magyarnak. Jó lenne a kormány álláspontját is ismerni erről, mert elképesztő módon hallgat újabban ebben a témában.

A lakhatás frontján annyit kell megjegyeznünk, hogy ha önök nem kezdik az állami háttérű bérlakás-szegmenst is erősíteni, akkor nem tudnak rendszer-szintű változást elérni ezen a területen. Ehhez viszont építkezni kell, ehhez évente 5-10 ezer új építésű bérlakásra lenne szükség, amihez le kell kötni az építőkapa-citást, amihez alapanyagot kell szerezni, amihez hosszabb távon Kárpát-medencei szinten kell kidolgozni az alapanyagok utánpótlásának biztosítását. Tehát rengeteg feladat van.

De van, ami nem ennyire drága. Ott van 700 ezer üresen álló ingatlan Magyarországon, mikor kezdik el ezeket feltérképezni? A magántulajdonúak nyilván csak lakásügynökséggel lennének bérlakásként hasznosíthatók, azzal nincs sok dolgunk, viszont ha az állami és önkormányzati tulajdonúaknak csak a tizedét felújítjuk, már több tízezer új bérlakásunk van Magyarországon, már csökkenhetnek az elképesztően felszórított árak, hiszen brutális albérleti díjak vannak.

Nagyon sok javaslatunk van még ezen a területen. Büntetőadót kellene kivetni a külföldi és pusztán spekulatív célú ingatlanszerzésekre, ugyanakkor adómentességet kellene biztosítani azoknak a magyaroknak,

akik az öröklakásukat magyar fiatalnak, családalapító-nak vagy hallgatónak adják ki hosszú távra. Tehát nagyon sok olcsó eszköz, költségvetési megközelítésből olcsó eszköz lenne arra, hogy érdemben segítsünk a lakhatás frontján. Az Airbnb tekintetében én üdvözlöm a szigorító lépéseket, szigoríthatjuk még tovább is, én biztos, hogy nem fogok ellenállást tanúsítani ebben a kérdésben. De az a helyzet, hogy ezek csak szépségtapasok. Régebben azt mondtam, hogy aszpirin a haldoklónak, de nyilván azért ne nevezzük a magyarok lakhatási gondokkal küzdő közösségét haldoklóknak, mert egyáltalán nem azok; tehetséges, szorgalmas emberekről van szó, akik az érvényesülés lehetőségét keresik. Ezzel, ami a költségvetési tervezetben van, önmagában nem fogják tudni megtalálni. Még ha a diákváros sikeresen felépül, akkor sem álmotunk elég nagyot, hiszen Budapesten mi a „Mi várunk” programban, a bérlakásépítési koncepciónkban további nyolc olyan rozsdáövezeti területet jelöltünk ki, ahova simán lehetne több száz vagy akár egy-két ezer bérlakást építeni, hogy az óbudai fiatal ugyanúgy normális és kedvező lakhatási lehetőséghez jusson, hogy az újpesti is és a kispesti is megkapja ugyanezeket a lehetőségeket. A helyzet az, hogy nem lehet megállni az évek óta tervezőasztalon lévő különböző koncepcióknál, itt az egész országban a szülőföldön való boldogulást minden magyar és minden fiatal esetén segíteni kellene.

Elhangzott itt, hogy egy fideszes képviselőtársunk a munkásszálló-építésekre büszke. Én nagyon remélem, hogy itt magyar dolgozók boldogulását és érvényesülését fogják ezek az intézmények segíteni, mert az elmúlt években tele voltak vendégmunkásokkal, és egyre nagyobb arányban. Itt egyik szakmai sikerünknek tekintjük, hogy 50 százalékos magyarkvótát vezettek be a munkásszálló-építéseknél mindenre, tehát legalább fele részben magyarok kell hogy ott tartózkodjanak. Jó lenne ezt felemelni 95 vagy 100 százalékra.

És ha mindezeket a lakhatási lépéseket sorban megvalósítjuk, akkor kapunk egy matematikai esélyt arra, hogy a kivándorlás mértéke lassuljon, a vágyott gyermekek nagyobb eséllyel megszülethessenek, mert, ahogy Ander Balázs barátom szokta mondani, most a süllyedő Atlantisz állapotában vagyunk. Minél hamarabb szembenézünk ezzel, annál hamarabb találunk valami orvosságot a problémáinkra. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Hornung Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Visszavontam az előbb a kétperces felszólalást, mert úgyis én jövök, viszont engedjék meg, hogy pár korábbi felszólalásra reagáljak.

Először is, a népesedési mutatókról szeretnék egy pár szót én is ejteni. Az, hogy ma Magyarországon

a demográfiai helyzet milyen, és hogy hogyan állnak a népesedési mutatók, az sok tényező függvénye, többek között öröklött tényezőktől is függ. És ahogy itt a korábbi hozzászólásokban elhangzott, voltak, amelyek segítettek, például a Ratkó-unokák, és voltak, amelyek rontották, például a Bokros-csomag; ugye, ezt az előttem szóló képviselőtársam is elmondta.

A tény, amivel nem tudunk vitatkozni, hogy a nélkül a rendszer nélkül, a családtámogatási rendszer nélkül ma biztos, hogy nem tartanánk ott, ahol Magyarországon tartunk demográfiai tekintetben. Az Európai Unióban az elmúlt 14 évben nálunk emelkedett legmeredekebben ez az úgynevezett teljes termékenységi arányszám. Ez mindenféle képpen eredmény, amit el kell ismerni.

És ha nézünk példákat az Európai Unióból: elhangzott, hogy a fejlett országokban sajnos mindenhol csökken a népesség, Magyarország is így van ezzel. De egyébként, ha világszinten megnézzük, a fejlett országokban szintén csökken. Sőt, már a fejlődő országokban is csökken a népesség.

Itt szintén elhangzott a korábbi hozzászólásokban még a délután derekán, hogy mi az, amit a kormány tesz. A Fidesz-KDNP-kormányának egy határozott elképzelése van egy rendszerről, a családtámogatások rendszeréről, amit 14 éve képviselünk.

(17.20)

Ez a rendszer egy teljes, egységes rendszer. Lehet arról vitatkozni, hogy egyes elemeit önök máshogy képzelik el, vagy hogy egyes elemeivel önök nem így értenek egyet, azonban az elvitathatatlan, hogy van egy rendszer. Amikor ezeket a vitákat hallgatom, és egyes képviselőtársak kiemelnek egy-egy példát, hogy itt ezt kéne emelni, ez így nincs jól, vagy hova tűnt ez a családi támogatás, akkor mindig azt hiányolom, hogy nem rendszerben gondolkoznak. Én őszintén szeretnék beszélni erről, és nyitott vagyok arra, hogy beszéljünk, milyen új rendszert lehet felállítani, de az szerintem nem egy előremutató gondolkodás, ha csak egy-egy elemet emelünk ki, és azt hiányoljuk, hogy az miért nem ennyi, vagy hogy miért így van, ahogy van.

Tehát ez a rendszer egy teljes, egységes rendszer, amely három fő pillérből áll. Egyrészt egy eszmerendszerből, amit államtitkár úr is már kifejtett, ez a családbarát eszme. Itt próbáljuk... *(Arató Gergely: Csak ilyen eszmerendszerrel nem lehet vásárolni a boltban! - Dr. Tilki Attila: Na, megérkezett! Nem bírja ki!)*

ELNÖK: Arató képviselő úr, majd fog következni! *(Dr. Tilki Attila: Intelligencia!)*

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen. Tehát egyrészt beszélünk a rendszerről, amit itt egyébként nemcsak én, hanem más ellenzéki képviselőtársaim is felhoztak, hogy szükség lenne rá. Igenis van olyan törekvés is, amely nem csak a pénzről szól,

ez a családbarát eszme. Számos olyan intézkedés van és volt az elmúlt 14 évben, amely ezt célozza. Csak párat emelnék itt most ki: családbarát munkahely, családbarát önkormányzat díjak, amellyel a helyi törekvéseket díjazzuk, a családszervezetekkel való folyamatos együttműködés, az ifjúsági szervezetekkel való folyamatos együttműködés. Elindult egy gondolkodás a demenciaakciótervről. Támogatjuk az idősbárát gyaloglókлубokat, és hogy egy kézzelfogható eszközt is mondjak, a Gondosórát, ezek mind-mind olyan eszközök és olyan kezdeményezések, amelyek nem pénzről szólnak, hanem arról, hogy igenis ez egy családbarát ország.

A másik pedig az eszközrendszer, amelyet képviselő úr is említett, amely több pénzt hagy a családoknál. Ez az eszközrendszer is három pilléren áll: az egyik az otthoneremtés, a másik az anyagi biztonság és a harmadik pedig a munka és a magánélet egyensúlya. Ez a három pillér ad egy olyan kiszámítható rendszert, amiben mi hiszünk, és személy szerint én is biztos vagyok abban, hogy ez a rendszer az elmúlt 14 évben segített a magyar családokon, egyrészt az otthoneremtésben, másrészt abban, hogy több pénz maradjon a családoknál, harmadrészt abban, hogy a munka és a magánélet is megvalósulhasson. Lehet még ötletelni, lehet elemeket cserélni, de az elvitathatatlan tény, hogy ez a rendszer az elmúlt 14 évben kialakult, és nagyon sokat segített a magyar családoknak, és sokat segített a demográfiai mutatókon is.

Ez volt a múlt, és most engedjék meg, hogy én is pár szóval a jövő évi költségvetésről is szóljak. A jövő évi költségvetésünk is, amely egyébként a matematika nyelve, a családkról is szól. A 2025-ös költségvetés az új gazdaságpolitika költségvetése, ahogy ez a törvény preambulumban is olvasható. A következő esztendővel kapcsolatban fontos kiemelni, hogy a háború lezárása végre belátható közelségbe kerülhet, ami nemcsak a békét hozza magával, hanem a nemzet gazdaságára is pozitív hatással lehet. Mindez a magyar költségvetést is alakította, hiszen egy ilyen fontos törvény arról is szól, hogy milyen jövőt látunk magunk előtt.

Tisztelt Képviselőtársak! A 2025-ös költségvetéssel kapcsolatban, ahogy erről már sokat beszéltünk, továbbra is fontos arról is beszélni, hogy mire számíthatnak a magyar családok, vagyis mi várható a jövő évben a büdzsétől. A számokat átnézve bátran állíthatjuk, hogy a most tárgyalt törvény egy családbarát nemzet költségvetése, egy olyan országé, amely nem fél attól, hogy a családokat helyezze az első helyre. Hogy mindezt érzékeltessem, 2010-hez képest 2025-ben megnegyezzzük a családok támogatását.

Magyarország költségvetése 2010 óta már a családok nyelvén beszél, szeretne hozzájárulni a családok sikeréhez, szeretné növelni az erejüket, a mozgásterületet. A költségvetéseink fontos célja, hogy a családok minden esztendőben léphessenek legalább egyet előre. Ami pedig a számokat illeti, a 2025-ös költségvetés tervezetében a magyar családokra 3750 milliárd forintnál is többet biztosítunk. Ez a GDP 4,3 százaléka, és 447 milliárd forinttal több, mint 2024-ben.

Mivel a magyar családpolitika fontos törekvése, hogy a családok anyagi mozgásterét növeljük, ezért a költségvetést is ennek fényében állítottuk össze. A családbarát adórendszerünk összesen 754 milliárd forintot hagy jövőre a magyar családok zsebében. Bevezetése óta a családi adókedvezmény 3600 milliárd forinttal erősítette a családok anyagi biztonságát. A kormány döntése szerint a családi adókedvezmény két lépcsőben megduplázódik: 2025 közepétől 50 százalékkal, majd 2026 januárjától újabb 50 százalékkal emelkedik a gyermekek után járó adókedvezmény.

Büszkék lehetünk arra, hogy Európában Magyarország a legszélesebb a családi adórendszer. Intézkedéseinkkel kiszámíthatóságot szeretnénk biztosítani, hiszen ez segíti leginkább a gyermekvállalást. A további adatok tekintetében hadd mondjam el azt is, hogy a kormány 215 milliárd forintot fordít a 25 év alattiak személyijövedelemadó-mentességének biztosítására, a 30 év alatt gyermeket vállaló nők szja-mentességére pedig további 20 milliárd forintot. A babaváró támogatások kerete 250 milliárd forint lesz 2025-ben.

A családok rendelkezésére álló intézmények közül lényegi szereppel bírnak a bölcsődék. A biztonságos gyermekfelügyeletnek köszönhetően a felnőttek kibontakozhatnak hivatásukban, így életük két lényeges területét, a családot és a munkahelyet nem kell szembeállítani egymással. A munka és a család a 2010 utáni Magyarországon már nem ellentétes fogalmak. A bölcsődei ellátást biztosító férőhelyek száma az elmúlt majdnem másfél évtizedben jelentős mértékben növekedett, ami hozzájárult a munka és a magánélet közötti kiegyensúlyozott kapcsolathoz. 2010-hez képest megdupláztuk a bölcsődei férőhelyeket, és ezt a munkát jövőre sem hagyjuk abba. Bölcsődei ellátásra és bölcsődefejlesztésre 95 milliárd forintot tervezünk, 17 milliárd forinttal többet, mint 2024-ben.

Tisztelt Országgyűlés! A családtámogatások meghatározó eleme az otthonteremtési támogatás, a magyarok ugyanis minden felmérés szerint saját otthonukban képzelik el az életüket, mi pedig mindent megteszünk azért, hogy ezt elősegítsük. A CSOK, a családi otthonteremtési kedvezmény 2023-ig bezárólag 250 ezer új otthon megteremtéséhez járult hozzá, minden ötödik lakástranzakcióban jelen volt, az otthonfelújítási támogatásoknak köszönhetően pedig 370 ezer otthon újulhatott meg. 2024. január 1-jétől bevezettük a CSOK Pluszt, amely minden eddiginél nagyobb támogatást jelent a gyermeket vállaló házaspárok otthonteremtésében.

Az otthonteremtési támogatásoknál 257 milliárd forinttal kalkulálunk, ami 40 százalékos növekedés. A kormány célja, hogy megfizethető lakhatást tudjon biztosítani a vidéken és a fővárosban élő fiatalok számára, ezért a CSOK Plusz és a falusi CSOK mellett új lakásprogramot hirdet a fiatalok számára. Vidéki otthonfelújítási programot is indítunk, és megőrizzük az 5 százalékos lakásafát.

Tisztelt Képviselőtársak! Az otthonteremtés további jelentős támogatása mellett megemeljük a

családokat segítő szolgáltatások költségvetési forrásait is. Az Erzsébet-táborokra 10 milliárd forintot számunk, vagyis 500 millió forinttal emeljük a gyerekek, iskolai közösségek kikapcsolódásának támogatását. Terveink szerint jövőre a gyermekétkeztetésre fordítható források összege meghaladja a 140 milliárd forintot. Ez 110 milliárd forinttal több, mint 2010-ben. Az ingyenes tankönyvekre 19 milliárd forintot fordít a költségvetés tervezete, ami közel 3,5 milliárd forint pluszt jelent 2024-hez képest. A dolgozó szülők gyermekvállalását a csenden és gyeden keresztül mintegy 600 milliárd forinttal tervezzük segíteni 2025-ben. Ez 32 milliárd forintos többletet jelent a tavalyihoz képest. A tartósan beteg gyermekeket nevelő családok érdekében javasoljuk másfélszeresére növelni a gyermekek otthongondozási díjára fordítható összeget, a 2024-es 77 milliárd forintról 120 milliárd forintra. A „Nők 40” nyugdíj keretösszegét pedig 409 milliárd forintra bővítettük a jövő évi tervezésnél.

Tisztelt Ház! A világ folyamatosan változik, megújul a technológia, átalakul a gazdaság és időnként a vezető gazdaságok főszereplői is helyet cserélnek egymással. Most azt láthatjuk, hogy a Dél és a Kelet egyre jobban emelkedik, erősödik, az egyeduralkodónak számító nyugati hatalmak viszont visszaesni látszanak, erejük finoman szólva is mérséklődik.

(17.30)

Magyarország számára rendkívül fontos, hogy az egyensúlyokat az átalakuló koordináta-rendszerben is megőrizzük. A kormány folyamatosan reagál az új kihívásokra, figyeli a hazai gazdaságot, és a legjobb lehetőségeket szem előtt tartva cselekszik. Ennek eredménye az új gazdaságpolitikai akcióterv, amely markánsan látható a 2025-ös költségvetésben keresztül.

Az akcióterv három erős pillérre épül: az első a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a második pillér a megfizethető lakhatás biztosítása, a harmadik pedig a Demján Sándor-program, amelynek célja a vállalkozások támogatása, bővítése. Ezek az intézkedések a magyar családokat is nagymértékben segítik. A jövedelmek vásárlóerejének növelésével több pénzt fordíthatnak magukra, a megfizethető lakhatás további támogatásával könnyebben találják meg otthonaikat, és a vállalkozások erősítése is hozzájárul a családok boldogulásához, akár munkavállalóként, akár vállalkozóként vesznek részt a gazdasági életben.

Tisztelt Képviselőtársak! Magyarország 2025-ös költségvetése ért a családok nyelvén, reagál a családok igényeire, és minden területen segíti őket abban, hogy előreléphessenek. Ez a több mint 30 intézkedés és támogatási forma, az a rendszer, amellyel rendelkezünk, még jobban segíti majd a gyermeket vállalókat és a gyermeket nevelőket. Köszönet illeti Varga Mihály pénzügyminiszter urat és teljes stábját, Banai Péter Benő államtitkár urat és a pénzügyminisztériumi kollégákat, hogy ilyen előrelátó és gondos munkájuk eredményeképpen született meg a 2025-ös

költségvetés. Úgy vélem, hogy ez biztosítja hazánk jövő évi fejlődését, és kiemelten kezeli a családok helyzetét. Éppen ezért kérem a többi frakciót is, hogy támogatásukkal szavazzák majd meg ezt a törvénytervezetet. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy sajnos nem tudom osztani képviselő asszony optimizmusát a költségvetéssel és a családok helyzetével kapcsolatban. Az a baj az egész családpolitikájukkal, hogy miközben szolamok szintjén rendkívül erősek, a gyakorlati intézkedések általában hiányoznak, vagy ha vannak, akkor ezek a gyakorlati intézkedések is félrecsúsznak, és nem érik el azokat, akik igazán rászorulnának.

Hadd mondjak most erre két példát a lakáspolitikai területéről, erről is sokat beszéltünk már a mai nap. Önök azt mondják, hogy milyen csodálatos lakáspolitikai intézkedések vannak ebben a költségvetésben, de azt persze nem tudják támogatni, hogy az önkormányzatok építhessenek bérlakásokat, erre nem biztosítanak forrást. Hanem kinek biztosítanak forrást? Ó, hát megmondom! Ugye, udvariasan azt mondják, hogy majd a vállalkozókat támogassuk abban, hogy építsenek olcsó bérlakásokat. Tudják, mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy azokat a fideszes milliárdosokat, akik belerakták a pénzüket a lakásépítésbe, most majd jól megtámogatják. Nem elég az, hogy 600 milliárd forintot, azaz hatszázmilliárd forintot, 15 ezer lakás árát biztosítják Garancsi úrnak, Tiborcz úrnak és a hozzájuk közel álló cégeknek kormányzati irodaházak vásárlására... *(Banai Péter Benő jelzésére:)*

Ne mondja, hogy nem hallott még róla, államtitkár úr, olyan csodálkozva néz, mintha nem tudná, hogy a kormány vásárol irodaházat a Bosnyák téri projektben, a Dürer Parkban, a BudaPartban, és úgy tesz, mintha nem tudná, hogy kiknek a cégei állnak ezek mögött az építkezések mögött. Biztos vagyok benne, hogy államtitkár úr is tudja, mindenki tudja, hogy a fideszes milliárdosok cégei azok, akiknek a cégeitől megveszik drága adóforintokon, egyébként messze-messze a piaci ár fölött ezeket az ingatlanokat. Most ugyanezt akarják folytatni lakásépítés címen is.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy nálunk, Kőbányán, Kispesztén vagy Zuglóban senki sem Tiborcz István ajtaján kopogtat, hogy jó napot kívánok, szeretnék olcsó bérlakáshoz jutni. Tudják, hova mennek? Az önkormányzathoz mennek, a kőbányai önkormányzathoz meg a zuglói önkormányzathoz meg a kispesti önkormányzathoz, az önkormányzatoktól várják azt az állampolgárok, hogy megoldják a

lakhatási problémájukat. Éppen ezért oda kell adni azt a pénzt, azt a támogatást, ezt a 600 milliárdot, azt, amit önök akarnak egy másik fülből szintén most odaadni nekik, és végre a fideszes milliárdosok helyett a támogatásnak legalább egy részét azoknak kell adni, akik valóban az emberek problémáival foglalkoznak. Nem véletlenül említettem ezeket az önkormányzatokat, mert van ezek között most fideszes vezetésű önkormányzat is, van baloldali vezetésű önkormányzat is, van liberális vezetésű önkormányzat is, mert nem az számít, hogy milyen a színe az önkormányzatnak, hanem az, hogy az önkormányzatok azok, amelyek ezt a feladatot el tudják látni, ha van rá forrásuk.

Hasonló a helyzet egy másik területen is, a lakáspolitikában. Önök azt mondják, hogy adnak végre felújítási támogatást. Nagy szükség van rá szociális szempontból is, mert a rezsielőcsökkentés mellett is megfizethetetlenek a rezsiárak nagyon sok helyen, különösen azért, mert a rezsielőcsökkentésnek egy jó részét önök visszavonták, csak ezt szégyellik bevalani, és jelenleg csak a statisztikákban tudják kimutatni, hogy milyen olcsó az energia. Az a baj, hogy amikor az embereknek megjön a sárga csekk, akkor azon meg nagy összegek szerepelnek. Hogy, hogy nem, biztos azért, mert ők nem kormányzati hozzájárulásból tájékozódnak, hanem nekik az MVM kiszámlázza a díjakat, meg kiszámlázza persze Mészáros Lőrinc giganyereségét is hálózati díj címén, szóval, nekik már sokkal többbe kerül.

Oké, ne vitatkozzunk azon, hogy olcsó vagy drága az energia, legjobban, ha megtakarítjuk az energiát, de ehhez az kell, hogy ne csak néhány ember számára vagy egy kisebb csoport számára tegyék lehetővé az energetikai felújítást, hanem mindenki számára. Miért csak a kistelepeken jár? A kőbányai, zuglói vagy kispesti állampolgárok miért alsóbbrendűek, mint a kistelepeken élő állampolgárok? Nekik miért nem jár az energetikai korszerűsítés? Válaszoljanak erre, legyenek olyan kedvesek! Félreértés ne essék, nem sajnálom, hiszen a magyar vidéken is nagyon sok embernek szüksége van erre a támogatásra, és azok után, amit önök a magyar vidékkel csináltak, különösen, de mégiscsak az a helyzet, hogy talán azért a nagyvárosban élők sem kellene büntetni azért, mert egyébként nem egy ötezer fő alatti településen laknak. És sorra jönnek ezek a támogatások, amelyeket önök úgy céloznak, hogy kirekesztik belőle a nagyobb városokban és különösen a Budapesten élők.

És persze, Budapestet büntetik sokfajta más módon is. Éppen ezért nyújtottunk be a képviselőtársainkkal egy Budapest-csomagot, amelyik legalább levegőhöz juttatná a fővárost. Nem oldaná meg az összes problémáját, ahhoz évtizedek kellene, hogy azt a kárt jóvátegyük, amit önök a Fővárosi Önkormányzatban is meg a fővárost utána büntető kormányként is elkövettek, de legalább például a szolidaritási adó szintjét állítsuk vissza a 2019-es szintre, amikor önök elkezdték - előtte is rosszul járt a főváros, de utána kezdtek el - igazán fullba ütni-verní a fővárost, hogy

finoman fogalmazzak. Tehát legalább arra a szintre menjünk már vissza!

Mondok még egy ilyen pontot. Önök elvették a gépjárműadót. Első évben egy picit visszacsorgattak a fideszes kerületi önkormányzatoknak ebből a pénzből útfelújításra, azóta azt sem. Azt az adót, amit befizetnek a fővárosi autósok, kérjük vissza, tessék visszaadni azt az adót! Bárkit elviszek szívesen a választókerületembe, a Sibrik Miklós útra, mielőtt azt mondanák, hogy vidéken milyen problémák vannak az utakkal. Szörnyű problémák vannak, mert azt is elhanyagolták egyébként, de bárkit elviszek, mondom, akárhová, Kőbányára vagy Kispestre, vagy Zuglóba, vagy máshova, és megmutatom, hogy melyek azok a kátyúk, melyek azok az utak, amelyek egyébként ma már nemcsak az autóközlekedést teszik nagyon nehézé - mielőtt Kanász-Nagy Máté képviselőtársam joggal megróna, hogy miért az autósokért állok ki -, hanem a buszközlekedést is rendkívül problémássá és nehézé teszik.

Az a helyzet tehát, hogy bizony muszáj valamilyen segítséget, támogatást nyújtani ebben a dologban a fővárosnak is, legalább azt a pénzt, amit mi, fővárosi autósok fizetünk be, hadd fordítsa már az önkormányzat a saját útjai rendben tartására.

Nem szeretnék hosszasan érvelni amellett, hogy miért van szükség 200 milliárd forintra a HÉV-beszerzés támogatására, ezt szerintem már többször megbeszéltük itt, a plenáris ülésen is. Az a helyzet, hogy a kormánynak pillanatnyilag két nagyszerű ötlete van. Az egyik az, hogy azokat a 40-50 éves szerelvényeket, amelyek évek óta állnak már, mert már akkor sem voltak működésképesek, most majdnem azt mondtam, hogy sztahanovista munkában, szóval rohammunkában majd visszaállítják a forgalomba, lesz, ami lesz. A másik pedig az, hogy majd jönnek az uniós támogatások, és akkor majd minden meg fog oldódni, de ezért nem-hogy nem tesznek semmit, de még azt sem hagyják, hogy mi tegyünk ennek érdekében valamit.

Tisztelt Ház! Szeretném még néhány olyan ügyre is felhívni a figyelmet, ami közvetlenül a választókerületemet, Kőbányát és Kispeestet érinti, már csak azért is, mert azt gondolom, hogy fontos, hogy ezeket is szóba hozzuk.

(17.40)

Hozzá kell tennem, ezek olyan ügyek egyébként, amelyek természetesen nemcsak ezt a választókerületet érintik, hanem érintik a főváros egészét, de sok esetben országos problémákat is mutatnak, meg ezeknek a kerületi tükröződését, szintjét.

Az egyik ilyen példa, amit én nagyon nagyra tartok, hogy Lázár miniszter úr ígéreteket tett Kőbánya alsó és Kőbánya-Kispest állomás rendbetételére, megújítására; ez derék dolog, de pénz nélkül ezek ígéretnek maradnak. És ugyan a miniszter álláspontra szerint a MÁV-nak mindenre van pénze - erre majd még egy kicsit később visszatérek -, azért én nyugodtabb

lennék, hogyha a költségvetésben nevesítenénk Kőbánya alsó állomás felújításának befejezését és Kőbánya-Kispest állomás teljes rekonstrukcióját.

Szintén fontosnak tartanám a Mázsa tér rendezését és fejlesztését. Ha emlékeznek, ide terveztek egy nagy sportlétesítményt, és ennek a kialakítása közben rendezték volna a Mázsa teret is - ez egy most már évtizedek óta elhanyagolt terület a fővárosnak egy egyébként nagyon központi helyszínén -, majd aztán az történt, hogy elmaradt a sportberuházás, ezzel én még együtt tudtam volna élni, de ezzel együtt törölték a Mázsa tér rendbetételét is. Én azt javaslom, hogy azért ne büntessék a kőbányaiakat, hogy önök nem építettek meg egy sportberuházást, egy újabb csarnokot. Tehát arra is kell forrást biztosítani, hogy megtörténhessen ez a típusú felújítás, új terek kialakítása a Mázsa téren.

Végül még két elemet szeretnék ebből kiemelni, mind a két kerületben egy-egy fontos elemet, mind a kettő nagyon jellemző.

Az egyik a kispesti piac. A kispesti piacnak a rendbetétele nagyon régi adóssága a kerületnek, de önmagában nincsen rá forrása, hiszen - sokszor beszéltek itt a kollégáim erről ma már - önök elvették az önkormányzatok forrásainak jelentős részét, például szolidaritási adó formájában.

Másrészt pedig - szintén kispesti példa - a kispesti uszoda. Önök sok-sok milliárdot költenek élsportra, közben nem hajlandók támogatást adni egy olyan beruházásra, amelyik a környéken élők számára a mindennapi testmozgás, a mindennapi sport lehetőségét teremti meg. Önök szeretnek olimpiáról álmodni, szeretnek sportoló nemzetről szavalni, de akkor, amikor valamit azért kellene tenni, hogy azoknak az embereknek, akik munka után szeretnének egy kicsit mozogni, erre legyen lehetőségük, hogy ne kelljen bezárni a kispesti uszodát, akkor ez önöknek már nem fontos.

De hogy ne csak a sportról szóljak, szólok Kőbányán még egy dologról, ez pedig a Kőrösi Kulturális Központ. Itt is ugyanaz a helyzet, hogy szükség lenne támogatásra, segítségre ennek a felújításához. A töredékéből annak, amit önök egyébként fölösleges presztízsbetűzésre költenek, ez a patinás kulturális intézmény megmenekülhetne és jobb helyzetbe kerülhetne.

Végül még szeretnék mondani néhány szót a közlekedés helyzetéről általában is. Azt itt nem mondhatom, hogy tulajdonképpen nincsenek közlekedési források ebben a költségvetésben, mert vannak, nem az a baj vele. Azt mondja a felelős miniszter maga, hogy rendelkezésre állnak a források a MÁV működtetésére. Én el tudom fogadni, hogy ez így van, de ha ez így van, akkor az a kérdés, hogy hova tűnt a pénz, mert a MÁV állapotán nem látszik, a késéseken, a járatkimaradásokon, az összeomlásokon, a baleseteken nem látszik ez a fajta pénz rendelkezésre állás. Éppen ezért - persze tudjuk, hogy hova lett ez a pénz, szintén Lázár miniszter úrtól tudjuk, hogy a tavalyi évben Mészáros Lőrinc cégei 50 milliárd forint, ötvenmilliárd forint hasznát vették ki a vasútépítésből - talán idén

akkor vegyenek ki egy kicsit kevesebb hasznot, és jusson több a MÁV-ra! Jusson egy kicsit kevesebb az Orbán-bányák számára kőmegrendelésre, jusson egy kicsit kevesebb irodaház-vásárlásra, mert a MÁV is szeretne irodaházat vásárolni szintén százmilliárdos tételben! Az a helyzet, hogy van itt forrás.

Két elemet említenék, amire érdemes lenne költeni, és szintén nyújtottunk be rá módosítót - nemcsak a budapesti fejlesztésekre és nemcsak a kőbányai és kistérségi fejlesztésekre nyújtottunk be módosító indítványokat, hanem erre is -: legalább neki kellene állni a MÁV hálózata felülvizsgálatának, mert azért az utóbbi idők balesetei azt mutatják, hogy nagyon jelentős kockázatok vannak ebben a hálózatban. Ha lenne rendes felülvizsgálat a MÁV-nál, ha a pályák biztonságát megfelelően vigyáznák, akkor nem fordulhatna elő az, hogy eltűnnek csavarok, nem fordulhatna elő az, hogy eltörnek sínek, ezeket ki lehetne szűrni idejében.

A másik ilyen ügy pedig a vidéki közlekedés szempontjából nagyon fontos: tarthatatlan állapot, hogy például a Desiro motorvonatoknak az egyharmada áll. Ezeknek a felújítására kell pénzt szánni, és persze nem kell kiszervezni Rogán Antalnak meg Habony Árpád cégének ezt a dolgot, hanem egyszerűen a MÁV számára kell a szükséges forrásokat biztosítani.

Mindezeket módosító indítványban is benyújtjuk, módjuk lesz támogatni ezeket a javaslatokat, ha meggyőztem önöket. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. *(Jelzésre:)* Az LMP képviselőcsoportjából Kanász-Nagy Máté képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Szeretném volna még egy felszólalást megejteni a családpolitika ügyében, és Hornung Ágnes képviselő asszony felszólalására reagálni.

Én is nagyon fontosnak tartom ez ügyben a rendszerszemléletet, hogy én hogy látom ezt a rendszert, vagyis hogy látom a sikeres családpolitikának az összetevőit. Az egyik valóban a pénzbeli támogatások köre, a szolgáltatások köre, amit említett. Ezzel kapcsolatban van egy vitánk, hogy mire költenek sokat, mire költenek keveset; előző felszólalásomban is utaltam erre. Megragadott engem a gondolat, amit a képviselő asszony mondott, az eszme; ez valóban nagyon-nagyon fontos, és egyáltalán nem akarom elvitatni az ön vagy önök jó szándékát és nem megkérdőjelezni ezeket az értékeket.

Azzal szembesültek egyébként a családpolitikát kutatók az elmúlt évtizedekben - és ez egy nagy meglepetés volt -, hogy azok az országok, amelyek az önökhöz hasonló eszmét közvetítettek, a keresztény-konzervatív értékek ezekben az országokban erősebbek, a vallási hagyományok erősebbek, beszéljünk akár Lengyelországról, Olaszországról, Írországról, meglepő módon az elmúlt évtizedekben sokkal gyengébb demográfiai mutatókat produkáltak, mint azok

az országok - és amilyen értékeket most mondok, nem szembemegy az előző értékekkel, de egy más megközelítést biztosít -, amelyek azt mondták, hogy igazából minden család fontos, minden egyén fontos. Azt is támogatjuk, aki egyedülálló, azt is támogatjuk, aki családot vállal, azt is támogatjuk, aki hamar vissza akar menni a munkaerőpiacra, de az is nagyon fontos, aki viszonylag hosszabb ideig szeretne otthon maradni és gondozni a gyermekét, a gyermekeit, és az is biztonságban érezheti magát, aki, ne adj' isten, egyedülálló szülővé válik bármilyen ok miatt.

Tehát azokban az országokban, ahol mindenki támogatásra számíthat, nincs az a fajta szelektivitás, nincs az a fajta prioritizálás, amit önök követnek, ez a másik olyan összetevő, ami sikerre vezet demográfiai szempontból. És van egy harmadik nagy ágens, ez az édesapáknak a részvétele a családban. Tudom, hogy ezzel kapcsolatban tettek lépéseket, de akár a szülői szabadságok kérdése, az apagyegyes, apagyed kérdése, ami költségvetési kérdés, én azt gondolom, itt még bőven van tennivaló.

Tehát még egyszer: a rendszer fontos, és tényleg minden elemében, azt gondolom, lehet még előrelépni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő kétperces felszólaló Tilki Attila képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Arató képviselő úr bejött, és sejtettük, hogy nyilván azt fogja mondani, hogy itt minden rossz ebben a költségvetésben. Azt is megértem, hogy egyéni budapesti, kőbányai képviselő, és természetesen képviseli a választókerülete érdekeit. Én mégis arra szeretném felhívni, hiszen azért vagyunk parlamenti képviselők, hogy próbáljunk meg rendszerben gondolkodni. Az ország nemcsak Kőbányából és fővárosi kerületekből áll, hanem a vidékből is.

Amikor ön arról beszél, hogy az önkormányzatoknak kell megoldani a lakhatási problémát, és adjunk külön támogatást önkormányzatoknak lakások építésére, és mindenféle politikai paneleket puffogat mellé, hogy ki mit csinál, ki mit épít, fel szeretném hívni a figyelmét, hogy egyébként nemzeti forrásból, a magyar költségvetés terhére, a „Magyar falu” programban igenis nagyon sok támogatást adunk a falvaknak. Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegye a „Magyar falu” programból, aminek egyébként útfelújítási program alprogramja is van, 70 milliárd forint támogatást kapott. És csak egy dolgot szeretnék kiemelni: 46 ezer család kapott az országban és élt a falusi CSOK lehetőségével. Ha csak a fővárosi kerületeket, ha csak városokat fejlesszünk, akkor ki fog ürülni a falu.

Tehát nagyon helyes a magyar kormányának az a szándéka, ami a mostani költségvetésben is látszik, hogy a falvakra igenis szánni kell támogatást. Képviselő Úr! Visszaemlékszünk még azokra az időkre, amikor az előző rendszerben, ha valaki elektromos

áramért fizetett díjat, akkor Budapesten volt a legolcsóbb, drágább volt a vidéki városban és a legdrágább volt a faluban. Ha önök arról beszélnek, hogy az ollót próbáljuk meg összezární, akkor igenis támogatni kell a magyar falvakat.

Tehát én arra szeretném kérni - tudom, hogy néhez a képviselő úrnak -, hogy próbáljon meg rendszerben gondolkodni. Az ország nemcsak egy kerületből áll, nemcsak a fővárosból áll, az országba beletartozik az összes település.

(17.50)

S ha ezen elgondolkodik, és nem csak úgy tesz, mintha valójában érdekelné a magyar falu sorsa, a magyar vidék sorsa, akkor talán megérthetnénk egymást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Törő Gábor képviselő úrnak most nem tudok adni felszólalásra lehetőséget. Ő majd rendes felszólalásra következik, az egy új kör, és abba bele tudja építeni a kétperces felszólalását is.

Viszont tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy írásban nem jelentkezett a továbbiakban felszólalásra egyetlenegy ellenzéki képviselő sem. Inentől kezdve a felszólalói kör értelmezését rugalmasá fogom tenni, és csak akkor fogunk felszólalói kör végére érni, mivel csak fideszes képviselők fognak felszólalni, ha kétperces felszólalások megjelennek a monitoromon. Törő Gábor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A 2025-ös költségvetés az új gazdaságpolitika költségvetése. A háború, az arra válaszként adott elhibázott brüsszeli szankciók és az ebből is eredő energiaválság legyengítették Európa és Magyarország gazdaságát. A 2025-ös évben azonban végre belátható közelségbe került a háború lezárása, a béke megteremtése, mely Európa és Magyarország gazdaságára is pozitív hatással lesz. A béke lehetővé teszi, hogy a 2025-ös költségvetésben több pénzt fordítsunk gazdaságfejlesztésre, béremelésre, otthonteremtésre és családtámogatásra.

A most benyújtásra kerülő költségvetés a háború lezárásával és a békével számol. A következő években Magyarország meg tudja duplázni a gyerekek után járó adókedvezményeket, a diákhitel mellett munkás-hitelt tud biztosítani a dolgozó fiataloknak, új otthonteremtési és lakhatási támogatásokat tud bevezetni. 2025-ben a Demján Sándor-terv keretében soha nem látott eszközökkel tudjuk segíteni a magyar kis- és középvállalkozásokat. A költségvetés garantálja a 13. havi nyugdíj kifizetését, megbecsülve mindazokat, akik egy élet ledolgozása után nyugodt időskort érdemelnek meg. Összegezhető: 2025 a magyar gazdaság erősödésének éve lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A demokráciánk alapja helyi szinten az önkormányzatiság. A családok, gazdasági szereplők mellett a kormány pártthovatarozástól függetlenül támogatja az önkormányzatokat a feladatok ellátása érdekében. A települési önkormányzatok partneri szinten számíthatnak a kormányzatra. A jelenlegi kormányzat, emlékezhetünk, a 2010-es évek elején átvállalta az önkormányzatok adósságát, növekedési pályára állította ezzel a gazdaságot, és a települések is megerősödtek. Ezt példázza, hogy az önkormányzatok iparűzésiadó-bevétele 2010 óta közel háromszorosára emelkedett, ezt a folyamatot pedig sem a járványhelyzet, sem a háború nem tudta megtörni.

Az önkormányzatok legjelentősebb forrását kitevő iparűzésiadó-bevételek látványos növekedést mutattak az elmúlt években. A 2023. évi adat minden korábbi évet felülmúlva 1 milliárd 285 millió forintra teljesült. Ez a 2010. évi adat csaknem háromszorosra, és a 2022. évit is több mint 40 százalékkal haladta meg. E növekmény elegendő forrást nyújthat az önkormányzati kötelezettségvállalásokra. A többlet iparűzésiadó-bevétel ezentúl a Területfejlesztési Alapba kerül, amely azt járási szinten visszaosztja, így számos önkormányzati beruházás az alap finanszírozásán keresztül valósulhat meg, összhangban mind az országos, mind a helyi területfejlesztési szempontokkal.

A településvezetőket támogatjuk, hogy átgondolt gazdasági intézkedéseket hajtsanak végre, ne veszélyeztessék a választók által rájuk bízott települések működését. Az önkormányzatoknak működésüket nézve nullszaldós gazdálkodást kell folytatniuk. Kormányrendeletben meghatározott módon adatot kell szolgáltatniuk a Kincstár számára a kiadásaikról és bevételeikről, így tervezhetőbb és átláthatóbb lesz a költségvetés országos szinten.

Tisztelt Ház! A helyi önkormányzatok központi költségvetési támogatási rendszere az önkormányzati feladatellátáshoz igazodó, 2013-ban kialakított feladatalapú támogatási rendszeren alapul. A finanszírozásban a korábbi évekhez hasonlóan megjelennek a költségvetésitörvény-javaslatban érvényesülő általános alapelvek. Ezek többek között a családok támogatását, valamint a foglalkoztatottság további növelését szolgáló intézkedések, azon belül is kiemelt figyelmet fordítva a szülők munkába állásának segítésére.

A kormány kiemelten kezeli az intézményi gyermekétkeztetés és a szünidei étkeztetés biztosítására irányuló feladatokat. E célokra továbbra is jelentős források állnak rendelkezésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önkormányzatok állami támogatása az idei 1050 milliárd forintról 1266 milliárd forintra emelkedik, ezenfelül további 10 milliárd forint bértámogatást is nyújt. A települések számára nagy feladat a fenntartásukban működő ingatlanok működésének biztosítása. A rezsivédelem fenntartása továbbra is kiemelt fontosságú a bizonytalan világ-gazdasági helyzetben. A kormány garantálja a rezsivédelemhez szükséges forrásokat a költségvetésben.

Az önkormányzatoknak, különösen a jobb helyzetben lévőknek ugyanakkor részt kell vállalniuk a nehezebb helyzetben lévők felzárkóztatásában. Mint ahogy a családban szokás, segítjük egymást. Egyetlen település sem szenvedhet hátrányt a földrajzi elhelyezkedése és gazdasági sajátosságai miatt, és egyetlen település sem fejlődhet túl egy másik kárára. Ezért a gazdagabb települések által fizetett hozzájárulás nagy segítséget jelent a szegényebb városok, falvak számára. 2024-ben 848 tehetősebb önkormányzat fizet szolidaritási hozzájárulást, amelyből közel 1250 település kap segítséget feladatai ellátásához. Azok az önkormányzatok, amelyeknek az adóerő-képessége lakosonként 15 600 forintnál alacsonyabb, kiegészítő támogatást kaphatnak. A kormány a következő években 3 és 6 százalék közötti növekedési pályára állítja a gazdaságot, aminek eredményeként az önkormányzatok adóbevételei tovább emelkedhetnek, és ez a települések mozgásterét is növeli.

Tisztelt Képviselőtársaim! A következő évtől jelentős bérfejlesztés kezdődik, 9 százalékkal emelkedik a minimálbér és 7 százalékkal a garantált bérminimum. A közszolgálatban dolgozók erkölcsi megbecsülésén túl a kormány az anyagi megbecsülésüket is kiemelten kezeli. Ennek érdekében évről évre újabb bérnövelő intézkedéseket tesz. Minden már elindult életpályaprogram, meghozott bérintézkedés végrehajtásának fedezete rendelkezésre áll a jövő évi költségvetésben. Hétfőn, mint emlékezhetünk, elfogadtuk a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény módosítását, amely a polgármesterek fizetésének emeléséről rendelkezik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Több mint háromszáz új beruházás indul, melyek összköltsége meghaladja a 8100 milliárd forintot. Ebből a 2025-ös évre eső rész 480 milliárd forint, emellett csaknem 770 milliárd forintot fordít a kormány a következő évben már befejeződő projektek támogatására. Ezek összköltsége a 4200 milliárd forintot is meghaladja; olyan beruházások, mint például a székesfehérvári Szent György Egyetemi Oktató Kórház új épületömbjének befejezése.

A fejlesztések sorában engedjék meg, hogy választókerületem kisebb beruházásait megemlítssem, ami forintálisan kisebb csak, de óriási jelentőségű az ott élő embereknek. A TOP Plusz-fejlesztéseknek köszönhetően utak épülnek vagy újulnak meg Kincsesbánya, Füle, Sárkeresztes, Sárszentmihály, Kőszárhegy, Úrhida, Nagyveleg, Szabadbattyán esetében, míg Jenőben és Fehérvárcsurgón óvoda, mini bölcsőde épül vagy újul meg. Összességében 1,2 milliárd forintot nyertek csak erre a települések. A vidéken élők számára nagy segítség a „Magyar Falu” program, mely az önkormányzati fejlesztéseket segíti, míg a CSOK és a CSOK Plusz a családok életében jelent javulást.

(18.00)

A „Magyar falu” program előnye, hogy rugalmas, a kormány az érintettek által megfogalmazott igények figyelembevételével folyamatosan bővíti, alakítja azt.

A magánszemélyek, az önkormányzatok és az egyházak mellett támogatást kapnak a faluban működő civil szervezetek és a területileg illetékes tankerületi központok is.

A nemzeti kormány számára a vidék érték. A falusi közszolgáltatás minőségének javítását elősegítő pályázati alprogram, a lakhatási támogatás és a falusi útalap falvaink mindennapi életére gyakorolt együttes pozitív hatása öt évvel a program indulása után megmutatkozik.

Több mint 1200, korábban csökkenő lélekszámú kistelepülésen indult növekedésnek a lakosság szám, a legtöbb gyermek pedig vidéken születik. Az 5 ezer fő alatti településeken élő gyermekes családok számára elérhető vidéki otthonfelújítási programra 25 milliárd forintot szán a kormány, és a várakozások szerint a háztartások jövőre 25 milliárd forint értékben használhatják fel a Széchenyi-pihenőkarttyára feltöltött összeget lakásfelújítási célra.

(Az elnöki széklet Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Részben itt szeretnék reflektálni a családtámogatásokkal kapcsolatos baloldali kritikára, először is azért, mert úgy gondolom, hogy a magyar családtámogatási rendszer nemcsak Európában, hanem a világon is az egyik legjobb. Mind Nyugat-Európában, mind Amerikában a magyar családtámogatási rendszerrel példálózunk. Azt tudom mondani, hogy a baloldal a családtámogatási rendszerünknek csak pofont adott. Pofont adott a Bokros-csomaggal, pofont adott 2002-2010 között, amikor félévente emelték a gázárát, emelték a villamos áram árát. Abban az időszakban volt az, amikor a fizetések nagy részét rezsire kellett költeni, és a családok megélhetése nem volt biztosított.

Úgyhogy azt tudom mondani, hogy több nehézséggel teli év után úgy gondolom, választókerületem minden lakosa, éljen kistelepülésen, városban vagy vármegyeszékhelyen, érezni fogja, hogy javult az életkörülménye. Kérem ennek ellenére az ellenzéknek is, hogy támogassa a költségvetés elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Ismételtén köszöntöm képviselőtársaimat. A következő hozzászóló pedig Tilki Attila képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt ma már talán senki sem vitatja, hogy az orosz-ukrán háború, az arra válaszul hozott, elhibázott brüsszeli szankciók és az ezekből következő energiaválság végzetesen meggyengítették Európa gazdaságát. Hogy ez megéri-e, arról még van vita.

A baloldal szerint Ukrajna támogatása előbbre való Magyarország versenyképességénél. De hogy ez az ok-okozati lánc fennáll, arról aligha lehet vitatkozni. Mivel Európa hazánk messze legnagyobb exportpiaca,

és mivel az olcsó energia a gazdasági versenyképesség egyik alapvető feltétele, ez alól a gyengülés alól sajnos mi sem tudjuk teljes mértékben kivonni magunkat.

Erre az új helyzetre adott válasz a kormány által meghirdetett új gazdaságpolitika, aminek a kulcseleme a gazdasági semlegesség stratégiája. Ez a stratégia nem előzmény nélküli abban az értelemben, hogy tulajdonképpen a keleti nyitás és a déli nyitás politikájának folytatása.

Ami a keleti nyitást illeti, az Országgyűlés magyar-török és magyar-azeri baráti csoportjának elnökeként és a Közép-Ázsiai Baráti Tagozat tagjaként, valamint a Türk Államok Szervezetében a Bölcsök Tanácsának tagjaként meg tudom erősíteni önöknek, hogy a Türk Államok Szervezetében való intenzív részvételünk nagyon jelentős, hiszen a megváltozott geopolitikai helyzetben Magyarország energiabiztonsága nem garantálható a türk államok nélkül, ráadásként pedig a velük folytatott, stratégiai jelentőséggel bíró együttműködés a gazdasági növekedésünk fenntartásához is nagymértékben hozzájárul.

Magyarország az első nem szomszédos ország, ahová Törökország földgázt szállít az idén. Az idén Azerbajdzsánból is megérkezett az első földgázszállítmány, és a MOL is megkezdte a kitermelését egy kazahsztáni mezőn, mindeközben a kétoldalú kereskedelem volumene meghaladja az 5 milliárd dollárt. Nagyon sok hallgató jelentkezett ezekből az országokból magyarországi egyetemi ösztöndíjakra. Mégis mi a külpolitikai, külgazdasági siker, ha nem ez?

Az, hogy a baloldal részéről Magyarországnak a Türk Államok Szervezetében betöltött megfigyelői státusza rendszeres gúnyolódás tárgya, valójában az ő szegénységi bizonyítványuk és a külpolitikai vakságuk ékes bizonyítéka. Meggyőződésem, hogy a türk világhoz fűződő kapcsolatok erősítése Európának is a javát szolgálja. Érdekes lenne önöknek egyszer találkozni ezen államok vezetőivel, minisztereivel, ahol elmondják, hogy az önök által dicsért balliberális mainstream ott áll sorba, és lesi például Azerbajdzsán kegyeit, hiszen rá van szorulva az azerbajdzsáni energiára.

Közép-Ázsia és Dél-Kaukázus mellett kiemelt figyelmet kell fordítanunk az indiai, csendes-óceáni régiókra is. Kína, Korea, Japán és India kapcsán a fő feladat a magas hozzáadott értékű beruházások Magyarországra vonzása, míg a délkelet-ázsiai régió más országai, például Szingapúr, Vietnám, Thaiföld, Indonézia, a Fülöp-szigetek vagy Malajzia esetében az elsődleges cél a magyar export növelése, valamint a projektalapú együttműködésünk bővítése, felhasználva az agrárinnováció, az élelmiszeripar és a vízgazdálkodás területén már kialakított kapcsolatokat, illetve a jelentkező új lehetőségeket. A déli nyitás politikájában a már meglévő legfontosabb partnereink Izrael és az arab országok, de nem szabad lemondanunk sem a szubszaharai, sem a latin-amerikai kapcsolatépítésről.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium az a tárcá, amely mind a beruházás, mind az exportösztönzés tekintetében megfelelő intézményrendszerrel

és forrással rendelkezik. A beruházásösztönzés célelőirányzatából nyújtott támogatások elsődleges célja a működő tőke beáramlása szempontjából meghatározó, nemzetgazdasági jelentőségű beruházások hazánkban történő megvalósításának elősegítése. Az egyedi kormánydöntéssel odaítélt támogatások esetében prioritást élveznek a különösen magas hozzáadott értéket és új technológiai színvonalat képviselő beruházások. Ezen előirányzat - melynek keretén belül jövőre is folytatódik a 2022 októberében az energiaköltségek ugrásszerű megemelkedésére válaszul elindított Gyármentő-program - fő célja a nagyvállalatok energiatakarékosabb működésének és fokozottabb mértékű energetikai önellátási képességeinek biztosítása.

A KKM költségvetéséből a beruházásra fordítható összeg 2025-ben az ideihez képest nem kevesebb, mint egyharmadával, vagyis 42 milliárd forinttal, 122 milliárdról 169 milliárdra nő. Ez tehát egy nagyon jelentős, a globális nagyvállalatok számára is látható, szemmel látható összeg. A beruházásösztönzés mellett az exportfejlesztés is fontos szerepet játszik a gazdaság megerősítésében és a foglalkoztatás megőrzésében.

Ezen a téren 2025-ben is folytatódnak a vállalkozások külföldi beruházásainak elősegítését célzó, illetve a magyar cégek külföldi piacra jutását ösztönző programok, beleértve a keleti és déli nyitás célországai irányuló kötöttségély-hitelezést. A kötöttségély-hitel magyar áruk és szolgáltatások beszerzéséhez kötött, fejlődő országok számára nyújtott, államilag támogatott kedvezményes exporthitel. Magyarország mint támogató ország kormányközi megállapodásban vállalt kötelezettséget, hogy a felajánlott hitelkeret erejéig kamat- és díjtámogatás formájában vissza nem térítendő támogatást biztosít.

(18.10)

2025-ben ezen a területen 25 százalékos lesz a forrásbővülés. A főbb partnerországok továbbra is Laosz, Zöld-foki-szigetek, Ruanda és Kenya lesznek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdasági semlegesség stratégiája a megfelelő válasz a szomszédunkban zajló háború következtében jelentkező gazdasági lassulásra. Ugyanakkor Trump elnök úr visszatérésével abban is joggal reménykedhetünk, hogy ez a háború végre, belátható időn belül véget ér. Ha pedig így lesz, akkor az előttünk fekvő békeköltségvetés által tükrözött új gazdaságpolitika a következő év végére visszaállíthatja a magyar gazdaságot arra a növekedési pályára, amit a koronavírus-járvány, a háború, a szankciók, az energiaár és az abból fakadó inflációs válság tört meg. 2025 lesz az az év, amikor úrrá leszünk a külső, kedvezőtlen tényezőkön, és a magyar gazdaság újra a stabil növekedés és fejlődés útjára léphet, erősítve a családokat, a vállalkozásokat és a nemzetközi versenyképességünket.

Végezetül engedjék meg, hogy még egyszer szóljak és megköszönjem a kormánynak, államtitkár úrnak a

magyar falvak számára a „Magyar falu” program keretében biztosított támogatást, hiszen mi még visszaemlékszünk arra az időre akár országgyűlési képviselőként is, amikor az MSZP és az SZDSZ - akkor még ez volt az ellenzék - körülbelül azt mondta, hogy a magyar falut meg kell szüntetni, a magyar falvakat be kell szántani.

Hála istennek, ezekkel a támogatásokkal olyan fejlesztést tudnak megvalósítani a magyar települések, amiről nem is álmodtak, amitől meg voltak fosztva, mert látták, hogy a városokban, a főváros kerületeiben játszótérek vannak, de egy kis falu nem is álmodhatott játszótérről. Most meg, ha eljönnek képviselő urak a térségünkbe, akkor látják azt, hogy egy kis faluban is megépültek játszótérek. A falusi gyermek számára is lehetőség van a játszótérek adta előnyöket élvezni.

Még egy dolgot szeretnék mondani vagy beszélni a Bethlen Gábor Alapról, ami határ menti képviselőnek, természetesen nem csak nekem, másnak is, de nekem talán különösen fontos, hiszen a Bethlen Gábor Alapnak - pedagógusként mondom ezt - a Határtalanul! program támogatására 6,5 milliárd forintot juttatunk; hiszen ez a Határtalanul! program az a program, ahol a kis falu iskolája, a kisváros iskolája, a nagyobb város iskolája és még akár a kőbányai iskola is pályázhat, és elmehet határon túli területekre, megnézhet irodalmi emlékeket. Az utazásokat támogatja a kormány, és talán bízunk abban, hogy éppen azért, mert megismeri a Felvidéket, megismeri Kárpátalját, megismeri a Partiumot és Erdélyt, megismeri a Délvidéket és akár az Őrvidéket is, majd olyan fiatalok fognak kikerülni az iskolából, akik képesek - képesek! - nemzetben gondolkodni, akik nem a kint élő, külföldi magyarok ellen vannak, hanem a külföldi magyarokat a magyar nemzet részének tekintik. *(Arató Gergely: És nem kihasználják őket, mint önök.)*

Bárcsak eljönne ez az idő! Én bízom benne, és ez a program a rendelkezésre álló 6,5 milliárddal lehetőséget ad arra, hogy akár az újpesti, akár a kőbányai iskolás a Határtalanul! programban való részvétele után képes legyen nemzetben gondolkodni. Talán ez az egyik legfontosabb cél. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Simon Miklós képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ukrajna és Oroszország több mint két és fél éve háborúban áll. Ukrajna szomszédos ország, a határ közel esik a választókerületem településeihez. Nap mint nap szinte közvetlenül érezhető a konfliktus alakulása és a kárpátaljai helyzet is.

A határ túloldalán fekvő, jelentős magyar kisebbségi lakossággal bíró terület orosz szempontból földrajzi okokból alapvetően nehéz célpontnak tekinthető. Ráadásul azáltal, hogy a magyar kormány döntésének

megfelelően a magyar-ukrán határszakaszon nem zajlik fegyverszállítás, így Kárpátalján nincsen jelentősebb fegyverraktár vagy fegyverszállítási útvonal sem. Stratégiai szempontból a régió nem képvisel nagyobb értéket az oroszok számára. Kárpátalja Ukrajnán belül a háború közvetlen dűlásától mentes, nyugodt saroknak tekinthető.

A közelmúltban azonban mégis újabb közvetlen támadás érte a területet. *(Arató Gergely: Miért, most már nem szeretik a magyar kormányt?)* Ez mutatja, hogy a háború megint egy rendkívül intenzív szakaszban van. A híradások sajnos torzítják a valóságot; rajtuk keresztül nehezebb pontosan érzékelni, hogy mi folyik a keleti szomszédainknál.

Nem is állítom, hogy ezzel minden magyar embernek a legpontosabban tisztában kellene lennie, hiszen innen, Budapesttől több mint ezer kilométer távolságban zajlik a legforróbb összecsapás. *(Arató Gergely: Itt van közel.)* Viszont amikor az ország működését, stabilitását és biztonságát érintő kérdésekről kell döntenünk, akkor messzemenően figyelemmel kell lenni arra, hogy Európában egy velünk határos ország területén véres harcok folynak.

A költségvetés tervezése és elfogadása egy ilyen döntési folyamat. A 2025. évi költségvetés is tartalmaznia kell olyan forrásokat, amelyek az ország védelmét szolgálják. A jövő évi költségvetésben - a sokat említett új gazdaságpolitika alapjainak megteremtésén túl - elsőrendű prioritásként hazánk biztonságának megőrzése a cél. Ezt a célt szolgálja a honvédelmi kiadások 2 százalékos GDP-arányos szintjének határozott megtartása.

Az ország védelmére fordított kiadások meghaladják az 1750 milliárd forintot. Az éves nemzeti össztermék 2 százalékos szintje a mindenki által jól ismert NATO-ajánlás szerinti védelmi kiadási mérték. Magyarország már két éve elérte és meghaladta ezt a ráfordítási szintet.

Az orosz-ukrán háború kitörése óta a NATO-tagállamok többsége szintén igyekszik teljesíteni ezt a korántsem egyszerű ajánlást. Mi ennek a ráfordítási aránynak a tekintetében Svédországgal, Törökországgal, Németországgal és Csehországgal vagyunk egy szinten. Ezek a NATO-országok a megtermelt javukat hozzánk hasonló arányban költik védelemre.

Talán nem véletlen, hogy ezek mind olyan tagországok, amelyekkel a haderőfejlesztési programunk szempontjából is fontos kapcsolatokat ápolunk. A svédekkel és a csehekkel a légierő fejlesztése tekintetében kapcsolódunk, a csehek ezenkívül fegyvergyártásunk területén is szerződést kötöttek velünk.

Németországgal az önjáró lövegek, a tankok és a gyalogsági harci járművek fejlesztése, gyártása és a hazai hadrendbe állítása területén dolgozunk együtt. Törökországgal pedig a szállítójárművek tekintetében van hasonló kapcsolatunk. És ez a négy ország csak az egyik fele a felsorolásnak, hiszen az USA-val, Izraellel, Franciaországgal és Brazíliával is együttműködünk a haderőfejlesztés területén.

(18.20)

A mára kialakult biztonsági környezetben nem lehet eléggé hangsúlyozni annak jelentőségét, hogy a magyar kormány már 2016-ban belevágott a most is zajló haderőfejlesztési programba. Azok után, hogy a baloldali kormányok a NATO-csatlakozásunkat követően gyakorlatilag a működésképtelenség szélére sodorták a Magyar Honvédséget, nagy szükség volt arra, hogy a leselejtezett és elkótyavetyélt haditechnika helyett új, modern eszközökkel lássuk el a katonáinkat. Ha csak néhány évvel később ébred a magyar kormány, akkor most valószínűleg a sor végén állnánk a különböző haditechnikai megrendelések területén. Ehhez képest a megfelelő időzítésnek köszönhetően mára sorra érnek be a nyolc éve zajló program eredményei.

A teljesség igénye nélkül néhányat említenék, a legújabbal és a jelenleg talán legizgalmasabbal kezdém. Megérkezett Kecskemétre az Embraer C-390-es rámpás szállítógép. Az idei látványos augusztus 20-ai légbemutatóról sajnos még éppen lecsúszott, de jövő nyáron valószínűleg mindenki megcsodálhatja majd ezt a repülőgépet, ami a honvédség légi szállítási képességeit olyan mértékre emeli, amely eddig Magyarországon szokatlan volt.

A légierőnél maradványok megérkeztek az Airbus H225M típusú közepes szállítóhelikoptereink. Ezek a gépek Szolnokon kaptak helyet kisebbik társaik, az Airbus H145M típusú többcélú katonai helikopterek mellett. A szolnoki légbázison épül az a modern hangárkomplexum, amely alkalmas lesz ezeknek a precíz haditechnikáknak a tárolására és teljes körű szervizelésére is. Gyulán pedig már két éve üzemel az a gyár, ahol a miénkhez hasonló Airbus-helikopterek egyes alkatrészeit gyártják.

Tavaly ilyen idő tájt álltak hadrendbe a legújabb PzH 2000-es önjáró lövegeink, amelyek egy komplex többnemzeti hadgyakorlat-sorozat keretében mutatkoztak be.

A Bakonyban rendezett lögyakorlatot a képviselőtársaim is megtekinthették, és azt tapasztaltuk, hogy a magyar tüzérek kiválóan teljesítették a harci feladatukat. Szintén tavaly év végén gördült le az első, Zalaegerszegen gyártott Lynx KF41A típusú gyalogsági harcjármű a Rheinmetall vállalat vadonatúj gyárának futószalagjáról. Az esemény nemcsak azért volt történelmi jelentőségű, mert ez a csúcstechnológiát képviselő páncélos magyar szakemberek munkájának köszönhetően készült, hanem azért is, mert a Magyar Honvédségnél állt hadrendbe. Több mint 200 darab „Hiúzt” rendeltünk hét különböző verzióban, amelyek többségét itthon fogják összeszerelni.

Szólhatnék még a Rheinmetall Leopard harckocsikról, hiszen ebből is 44-et rendelt a honvédség, vagy a Gidrán harcjárművekről, vagy a kiképző-repülőgépek fejlesztéséről, a Gripenek fejlesztéséről, a különböző, részben hazai gyártású kézfegyverekről vagy a magyar lőszergyártás újraindításáról is. Látható,

tisztelt képviselőtársaim, hogy az a pénz, amit a költségvetés évről évre a magyar haderő fejlesztésére szán, rendkívül jól hasznosul.

A jövő évi költségvetés lehetőséget ad a honvédek méltó javadalmazására is, ráadásul az egyre sikerebb tartalékosprogram résztvevői lehetőségeket kapnak a költségvetés keretében. Reméljük, hogy egy modern, ütőképes, erős hadsereget eredményez a költségvetési támogatás, ami teljesíteni tudja küldetését: Magyarország védelmét és a magyar emberek biztonságának szavatolását. Köszönöm megtesteltő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló Molnár Ágnes képviselő asszony, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A jövő évi költségvetés az új gazdaságpolitika segítségével a dinamikus bérnövekedést és a jövedelmek vásárlóerejének növelését is megalapozza. Ennek három pillére: a családi adókedvezmény megduplázása, a munkáshitelprogram és a hároméves bérmegállapodás az érdekképviseletekkel, aminek köszönhetően jövőre 9, az azt követő két évben pedig 13-14 százalékkal nő a minimálbér. Ez közel 40 százalékos minimálbér-növekedést jelent három év alatt.

2024-ben 9 százalékos növekedése várható a reálbérnek, '25-re a tervezett bruttó bértömeg-növekedés miatt a jövő évi reálbér-emelkedés 5 százalék felett várható. A közszolgálatban dolgozók esetében látható, hogy minden, már elindult életpályaprogram és korábbi bérintézkedés végrehajtásának fedezete ott van a 2025. évi költségvetés érintett fejezeteiben.

Ebbe a körbe tartoznak például a pedagógusok, a szakképzésben oktatók vagy a NAV-dolgozók, ahol pedig már tudható, hogy mekkora a béremelés forrásigénye, de a végrehajtás-felosztás jövőre valósul meg, ott is megvan már a forrás a költségvetés céltartalékában. Ilyen a pedagógusok újabb béremelése. A költségvetés 323 milliárd forintot biztosít a források bázisba építésére, és további 190 milliárd forint van külön soron a 2026. évi bérfelállításra a tanári béremelési alapon.

Ugyanígy a céltartalékból a vízügyi dolgozók 30 százalékos, a tudománypolitikai szakemberek 18 milliárd forintos bérfelállításra számíthatnak jövőre, és a napokban megszületett az igazságügyben dolgozók bérmegállapodása is, melynek fedezete a költségvetésben rendelkezésre áll.

Az egészségügy helyzetével kapcsolatosan mindig sok vita alakul ki. Engedjék meg, hogy egy kicsit ezt a területet részletesebben elemezzem! Az Egészségbiztosítási Alap költségvetése az elmúlt évekhez hasonlóan jövőre is egyensúlyban lesz. Nem volt ez mindig így. A kassza legnagyobb tételére, a gyógyító-megelőző ellátásokra jövőre 2766 milliárd forint lesz.

Ez 213 milliárd forinttal nagyobb tétel, mint az idei előirányzat.

A 2025-ös költségvetésben 3717 milliárd forint van az egészségügyi célokra. Ez 330 milliárd forinttal több, mint az idei előirányzat, és 2500 milliárd forinttal több, mint ami 2010-ben rendelkezésre állt. Plusz 330 milliárd forint tehát egy év alatt és plusz 2500 milliárd forint 2010 óta. Reálértéken is jelentős növekedésről beszélünk, 2025-re ez a 330 milliárd forint reálértékben is több mint 5 százalékos emelkedést jelent.

Az emelt dolgozói bérek, az alap-, járó- és fekvő-beteg-ellátás többlettámogatása, a sürgősségi ellátás többlete, a népegészségügyi célú vastagbél-szűrés országos bevezetése, a kimagasló védőoltási rendszerünk vagy az ideinél 35 milliárd forinttal nagyobb gyógyszerkassza mind olyan tételek, amelyek fedezete biztosított a költségvetésben.

De említhetném az informatikai fejlesztéseket is, benne az EESZT-vel vagy az egészségablak alkalmazásával, amit már 3,4 millióan használnak egészséginformatikai működésre, erre 1,9 milliárd forint többlet van a költségvetésben.

(18.30)

Mindez fontos. De mégiscsak mi mindig a legfontosabb? A betegek érdeke, a betegbiztonság.

A háziorvosi és a háziorvosi ügyeleti ellátásra 296 milliárd forint lesz, 25 milliárd forinttal több, mint idén. 2010-ben ez a kassza még alig érte el a 80 milliárd forintot. Ezen belül háziorvosi, szakdolgozói bértámogatásra 118 milliárd forint, fogorvosi bérré 39 milliárd forint lesz.

Ami az ügyeleti ellátást illeti, az elmúlt két év talán legnagyobb egészségügyi változása volt az alapellátási ügyelet átszervezése. Az Országos Mentőszolgálat által működtetett új rendszer épp most lépte át az egymillió beteg ellátását. Bátran kijelenthető, hogy sikeres, hiába próbáltak egyesek politikai alapon támadást indítani erre a szakmai lépésre. Ráadásul korábban több mint 300 vállalkozás vett részt ebben az ügyeleti ellátásban, bizonytalan színvonalon biztosítva az ellátást a betegek számára, és 42 milliárd forintba került ez az államnak. Itt jelentős megtakarítást értünk el, amellet, hogy az ügyeleti ellátás minőségi színvonalát és a betegellátás biztonságát garantáltuk az átszervezés lehetőségével.

Ennek eredményeként egy összehangolt alapellátási ügyelettel részben tehermentesíthető a sürgősségi ellátás, és az is a betegbiztonságot javítja, hogy a betegek az egész országban ugyanolyan magas színvonalú ellátáshoz férnek hozzá területtől függetlenül. Mindennek a fedezete biztosított a költségvetésben: a 2025. évi fedezet 24 milliárd forint.

Az összevont szakellátás, tehát a kórházak és a szakrendelők előirányzata 909 milliárd forint. De van itt még egy fontos költségvetési tétel: a kórházak idén eddig már 104 milliárd forintot konszolidációban részesültek,

és a napokban megjelent, hogy még közel 40 milliárd forintot kapnak adósságrendezésre. Ha megnézzük a jövő évi költségvetést, abban egy előremutató változást találunk: a közfeladatot ellátó kórházak külön soron, összesen 150 milliárd forintot, tehát havi 12,5 milliárd forint többletforrást kapnak. Ez egyéb finanszírozási lépésekkel, megfelelő szakmai ellenőrzési rendszerrel, a kialakult vármegyei kórházi irányító szerepkörrel és felelős kórházi gazdálkodással együtt esélyt jelent egy régi probléma enyhítésére.

Ez fontos lépés, mégis úgy gondolom, hogy a legnagyobb adósságunk törlesztése és így a legnagyobb előrelépés a dolgozói béreknél történt. 2010 óta a legnagyobb arányú bérnövekedés az egészségügyben valósult meg a paraszolvencia kivezetése mellett. A 2010-es költségvetéshez képest mára az egészségügyi bérekre fordított összeg négy és félszeresére nőtt. Ha csak az elmúlt éveket nézzük, az orvosi fizetések minden korábbinál nagyobb mértékben emelkedtek. Az egészségügyi szakdolgozók és az egészségügyben dolgozók pedig legutóbb két lépcsőben, 2023 nyarán és idén márciusban kaptak jelentős béremelést. Ehhez kapcsolódóan a jövő évi költségvetésben ott van az idei szakdolgozói béremelés 34,5 milliárd forintot szintre hozása.

Engedjenek meg egy-két példát mindezeknek az alátámasztására. Egy ma 33 éves rezidens orvos alapbére öt éve még bruttó 279 ezer forint volt. Ma már 1 231 000 forint. Ez 4,4-szeres alapbér-emelkedés. Ugyanennek a rezidensnek a bruttó havi jövedelme viszont már 1 780 000 forint, az emelkedés 5,3-szoros. Egy ma 64 éves szakorvosnál mindez úgy néz ki, hogy öt évvel ezelőtti 596 ezres alapbére 2 025 000 forintra nőtt, bruttó havi jövedelme ugyanezen időszak alatt 878 ezerről 2 691 000 forintra. Ez nem kevesebb, mint 3,4-szeres alapbér- és 2,5-szeres bruttó-jövedelem-emelkedés.

Egy pályakezdő diplomás ápoló bruttó alapilletménye 2016-ban még 187 ezer forint volt. Ez mára 602 ezer forintra, azaz 3,2-szeresre nőtt. Ugyanebben az összehasonlításban egy 55 éves diplomás ápoló 2016-os 239 ezres alapbére ma már 803 ezer forint. De a középfokú végzettségű ápolóknál is ugyanígy 3-3,5-szeresre nőttek a bérek az elmúlt nyolc évben.

Ne felejtsük el azt sem, hogy a béremelésen kívül az egészségügyi dolgozókat a kormány számos más intézkedése is segíti: ideértem a 25 év alattiak jövedelemadó-mentességét, a CSOK Pluszt, a babaváró támogatást vagy az új intézkedések közül a fiatalok munkáshitelét és a gyermekek után járó adókedvezmény megduplázását. Csak ez utóbbi a kétgyermekes családoknál évi félmillió forintot, a háromgyermekeseknél több mint 1 millió forint többletet jelent.

A 2025. évi költségvetés, tisztelt képviselőtársaim, nem csak megvédi az eddigi eredményeinket, de többletforrásokat is tartalmaz. Növeli a jövedelmek vásárlóerejét, kiemelten igaz ez orvosaink, ápolóink béérére.

Én mindenkit tisztelettel biztatok és kérek arra, hogy az új gazdaságpolitika költségvetésének

a támogatása mellett döntsön. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló Tapolczai Gergely képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Felszólását jelynelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Egy személyes megjegyzéssel kezdeném hozzászólásomat. A 2025. évi költségvetésről szóló általános vita 2010 óta a tizenötödik ilyen jellegű általános vita, amelyben részt veszek és felszólalok. Külön öröm számomra, hogy az általam kiemelt figyelemmel kísért területek, feladatok támogatása 2010 óta folyamatosan nőtt, vagy néha ugyanannyit kaptak, mint az előző évben. Nem úgy, mint a 2010 előtti időszakban, amikor csökkenés is történt, például a fogyatékoság-ügy területén.

Szokás szerint a teljes költségvetési tortának bár keskenyebb, de annál fontosabb szeletéről szeretnék beszélni, ez pedig a szociális terület, a gondoskodáspolitikai, azon belül a fogyatékoságügy, amely az élet szinte minden területét érinti, lefedi.

Először a foglalkoztatást említeném. A KSH adatai szerint 2010 környékén a munkanélküliségi ráta 10 százalék felett volt, azóta ez folyamatosan csökken, a foglalkoztatottság pedig folyamatosan nő. 2019-ben 3,3 százalék volt a munkanélküliségi ráta. A kedvező folyamatot megtörte a Covid, azóta 4 százalék körül mozog ez az arány.

Azért említem ezt, mert ezzel párhuzamosan nagyon fontos előrelépés, hogy jelentősen növekedett a megváltozott munkaképességű, illetve fogyatékos személyek foglalkoztatása is. 2010 óta 150 százalékkal nőtt a foglalkoztatási szintjük.

2025-ben több mint 69,5 milliárd forinttal támogatjuk közel 31 ezer fő megváltozott munkaképességű vagy fogyatékosággal élő munkavállaló rehabilitációs célú foglalkoztatását mintegy 385 akkreditált munkáltatónál, több mint 1200 telephelyen szerte az országban.

A 2025. évben, ahogy a korábbi években is, a szociális ügyekkel foglalkozó szakterület legfontosabb célkitűzései a szociális, gyermekvédelmi, gyermekjóléti szolgáltatások hosszú távú, kiszámítható működtetése és fejlesztése.

A gondoskodáspolitikai ágazatnak a legfontosabb célja a gyermekvédelmi rendszer megerősítése. Az állami fenntartású gyermekvédelmi intézmények infrastrukturális fejlesztésére több mint 415 millió forint többletforrást biztosít a 2025. évi költségvetés.

(18.40)

Az ágazat előirányzatából valósul meg 1,1 milliárd forintos támogatással a gyermekvédelmi gondoskodásból nagykorúvá válásuk miatt kikerült fiatal felnőttek lakáshoz jutásának támogatása, tartós

lakhatásának segítése. Az egyes szociális és gyermekvédelmi szolgáltatások eddigi pályázati úton történő finanszírozása helyett normatív finanszírozásra történő átállításának köszönhetően a fenntartók finanszírozása kiszámíthatóbb és biztonságosabb lett.

További fontos feladatok, kiemelve néhányat a sok közül: az autista személyeket ellátó, valamint kis létszámú, fogyatékos személyeket ellátó intézmények kiemelt támogatása, a kijelölt család- és gyermekjóléti központokban a fogyatékosággal tanácsadás folyamatos támogatása, például a gyermekvédelem első védvonalának és jelzőrendszerének további erősítése, az országos fogyatékosággal program intőzkeedési tervében foglaltak végrehajtása.

Itt jegyzem meg, hogy a jelenlegi fogyatékosággal program 2015-2025 közötti időszakra szól, tehát jövő tavasszal várható a programról és annak végrehajtásáról szóló beszámoló is.

A fogyatékosággal foglalkozó szakterület legfontosabb célkitűzései az Országos Fogyatékosággal Tanács működtetésén keresztül a fogyatékosággal szervezetek javaslatainak becsatornázása a kormányzati döntéshozatali folyamatokba, a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény további végrehajtása, illetve a Fogyatékosággal Koordinációs Bizottság működésével a fogyatékosággal horizontális szempontok érvényre juttatása az ágazati politikákban. Ettől a bizottságtól nagyon sokat várok a közeljövőben, remélem, hogy ezáltal még hatékonyabbá válik a fogyatékosággal ügyet érintő kérdések, feladatok, döntések koordinációja és az ehhez kapcsolódó végrehajtás.

A 2025. évi költségvetés legfontosabb pozitív hatása a fogyatékosággal területén, hogy pályázatok keretében összesen 1,2 milliárd forinttal támogatjuk többek közt az alábbi területeket, a teljesség igénye nélkül persze: az autizmussal élő személyek számára szociális ellátást nyújtó, autistaotthont fenntartó, nem állami, nem egyházi szervezetek kiegészítő támogatása; a fogyatékosággal élő emberek otthonában nyújtott időszakos segítő szolgáltatás; a látássérültek részére elemi rehabilitációs szolgáltatásnyújtás támogatása; térítésmentes jelynelvitolmács-szolgáltatás további támogatása; a fogyatékosággal élő személyeket nevelő szülők számára nyújtott szülősegítő programok támogatása; vagy például a segítőkutya-kiképzéssel foglalkozó szervezetek támogatása. És még sorolhatnám a listát, nagyon sok szervezet programját tudtuk támogatni.

Emellett nagyon fontos a fogyatékosággal élők országos társadalmi szervezeteinek támogatása, illetve a fogyatékosok sportjának támogatása. Ezeket mindig megemlítem minden költségvetésről szóló vitában, ugyanis szívügyemnek tekintem, hogy megfelelő összegű támogatásban részesüljenek ezek a területek. Nagyon fontos az érdekvédelmi szervezetek stabil működése, hogy meg tudják valósítani az évtizedek óta folytatott szakmai munkájukat. A fogyatékosok sportja területén is kiemelkedő év lesz a 2025. év,

nyári siketlimpia lesz, szervátültetettek nyári világtéka, téli speciális olimpia vár a fogyatékosokkal élő sportolóinkra. Ehhez elengedhetetlen a megfelelő felkészülés biztosítása és támogatása.

Mivel ezeken a sorokon nem látok többletforrást az idejéhez képest, ezért hasonlóan az elmúlt évekhez, szeretnék módosító javaslattal élni, figyelembe véve az idejé, különösen nehéz évet. Fontosnak tartom, hogy ez a két terület, az érdekvédelmi szervezetek és a fogyatékosok sportja többletforráshoz juthasson, és ehhez kérem a képviselőtársaim támogatását is.

Végül két gondolatot még mondanék. Az első Brenner Koloman képviselőtársam felszólalásához kapcsolódna. Említette, hogy javasolni fogja a jelnyelvitolmács-szolgáltatások működésének támogatására szánt összeg emelését is. A jelnyelv napján, ami minden év november 9-én van, akkor ünnepezzük, volt egy szakmai konferencia, illetve a mai napon délelőtt is volt egy tolmácsszolgálatoknak szóló fórum, és ezt a kérdést mind a két helyen körbejártuk, elemeztük az elmúlt éveket, statisztikákat, adatokat. Egy nagyon fontos tény van, hogy minden évben maradványösszeg keletkezik, több okból is, ezeket vizsgáltuk; és amíg ez így van, addig nem releváns, hogy a támogatási összeg emelkedjen. Ugyanakkor egyetértek képviselőtársammal abban, hogy bizonyos strukturális változtatások mellett valóban szükség lesz az emelésre, és remélem, hogy a következő két-három évben ez meg tud valósulni.

Végül szeretném még megemlíteni: nagy öröm számomra és nagyon fontos a fogyatékosügy területére számára is, hogy szeptemberben megalakult a magyar közigazgatás életében egyedülálló módon a fogyatékosügyi államtitkárság Kósa Ádám vezetésével. Maga is érintett, ő is egy hallássérült képviselő. A világon egyedülálló, hogy a közigazgatásban államtitkári szinten érintett személy képviselheti a magyar érdekeket; az Európai Parlamentben pedig Szekeres Pál képviseli ugyanezt; én magam pedig itt harcolok a fogyatékosügy területén. Úgyhogy ez valóban a világon egyedülálló, és nagyon sokat várok ettől az államtitkárságtól. Sok sikert kívánok Kósa képviselőtársamnak és munkatársainak is, és köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Felszólalásra következik Vécsey László képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a felszólalásomat egy gyakran emlegetett történelmi közhellyel indítsam, nevezetesen, hogy Magyarország, hazánk a XX. századnak sok tekintetben vesztese volt. Akkor, amikor erről beszélünk, sajnos tovább kell mennünk a közhely mentén, és azt látjuk, hogy a XXI. század első évtizedének végére egy csőd szélére került, csőd szélén táncoló országot találunk, és a Fidesz-KDNP 2010-es első kétharmados

győzelme tette azt lehetővé, hogy egy teljes paradigmaváltást hajtsunk végre.

Ennek fő jellemzői az az új társadalompolitika, gazdaságpolitika, ami - már csak tényleg címszavakban - olyan tételekkel jellemezhető, mint munkaalapú társadalom, mint egymillió munkahely tíz év alatt, ami gyakorlatilag a munkanélküliség felszámolását jelentette, illetve olyan családpolitika, olyan családtámogatási politika rezsicsökkentéssel alátámasztva, amely azt tette lehetővé, hogy a munkából megélni óhajtó, gyermeket nevelő családok minden évben legalább egyet tudtak lépni előre. Ez a 2025-ös költségvetés, amely immár tizenötödik alkalommal szolgálja azt a célt, hogy megnyerjük az előttünk álló évtizedet, ahogy a 2010 óta eltelt időszakot, úgy a következő időt is, ez a 2025-ös költségvetés ebbe a sorba kiválóan illeszkedik, és ugyanezt a célt szolgálja.

(18.50)

Noha a világ körülöttünk természetesen nem áll meg, állandó változásban van, és ezek a változások igen gyakran kedvezőtlenek, így az elmúlt időszakban bekövetkező változások - mint például járvány, háború, energiaválság, szankciós infláció - megváltoztatták a világ gazdaság egészét. S tudjuk jól, hogy aki nem alkalmazkodik ehhez a negatív spirálhoz, ehhez a negatív változáshalmazhoz, az bizony a változás vesztese lesz. Mi ezzel a költségvetéssel is szeretnénk a győztes oldalra kerülni, és megnyerni a következő évtizedet is hazánk számára. Ehhez pedig nyilvánvalóan új eszközökre, új módszerekre, új gazdaságpolitikára van szükség. Ez pedig itt van előttünk a '25-ös költségvetésben, a gazdasági semlegesség politikája, és ennek alapvetése a '25. évi költségvetés

A béke költségvetéséről beszélve, illetve mielőtt arra rátérnék, azért az eddigi eredményeket áttekintve például a saját régióm, Pest vármegye, ahol a választókerületem is található, egy nagyon jó példája az eredményeinknek, hiszen az Európai Unió gazdasági növekedésének egyik meghatározó motorjává vált az utóbbi évtizedben. Pest vármegye ugyanis az elmúlt tíz év GDP-növekménye alapján az előkelő hetedik helyet szerezte meg az EU régióinak rangsorában. Mindezt ráadásul jelentősebb uniós fejlesztési források nélkül sikerült elérni, az ismert helyzet miatt, hiszen egy központi régió változott, és csak nemrég lett önálló régióvá Pest vármegye. Tehát mindezt figyelembe véve ez nagyon figyelemre méltó eredmény, ami nagyrészt annak köszönhető, hogy 2012-2022 között számos keleti beruházás érkezett térségünkbe, erősítve a gazdasági növekedést.

Éppen ezért kulcsfontosságú hazánk gazdasági semlegességének megőrzése, hogy a világban tapasztalható blokkosodás ne fékezze a magyar gazdaság lendületét és fejlődési lehetőségeit. A következő években továbbra is meghatározó szerepe lesz a termelőkapacitásokat bővítő beruházásoknak és a hatékonyságot javító technológiai fejlesztéseknek. Az előttünk

fekvő költségvetési törvény is azt a célt szolgálja, hogy a jövő évben is minél több beruházás tudjon megvalósulni állami forrásból. A termelőkapacitások bővítése az exporttevékenység élénkülését vonja maga után, hiszen kicsi, exportorientált gazdaság vagyunk, és ez nekünk létszükséglet, így a belső kereslet bővülése mellett a nettó export is pozitívan járulhat hozzá a GDP növekedéséhez.

Az állami beruházások célja többek között a gazdaság dinamizálása és a munkahelyteremtés. A következő évben több száz beruházás indul - hiszen békeköltségvetésről beszélünk - és folyamatban van, vagy átadásra kerül többek között a közlekedési infrastruktúra, az oktatás és az egészségügy területén.

Szeretném önöket tájékoztatni arról is, hogy 2025-ben több mint 300 új beruházás indul, amelyek összköltsége meghaladja a 8100 milliárd forintot. Ebből a 2025-ös évre eső rész 480 milliárd forint lesz.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy egy kicsit a saját választókerületem felé is kitérjek, hiszen választókerületemnek mintegy fele kistelepülésekből, 5 ezres lélekszám alatti településekből áll, és itt a napi vita folyamán már több képviselőtársam kitért rá, de azt hiszem, hogy nem lehet elégszer dicsérni azt a programot, amely a „Magyar falu” program néven futott, és rendkívüli lehetőségeket jelentett főként az 5 ezer alatti települések számára. Ennek a programnak a célja, hogy ne legyen különbség a nagyvárosban és a kistelepülésen élők között legalább az alapszolgáltatások szintjén.

A „Magyar falu” program 2019-es indulása óta már több mint 1100 milliárd forintot fordított az állam a kistelepülések fejlesztésére. Az előttünk fekvő, jövő évi költségvetésben is rendelkezésre állnak a szükséges források a program folytatására, amellyel tovább tudnak fejlődni a legkisebb hazai települések. Ez a program négy pilléren nyugszik, amelyek a legkisebb hazai települések megerősítését, fejlesztését, a helyi életminőség javítását és a lakosság elvándorlásának megállítását célozzák. Ez a négy pillér a falusi CSOK, a falusi útalap, a helyi életminőség javítását célzó pályázati rendszer, valamint a falvakban működő piaci szereplők támogatása.

A falusi CSOK keretein belül a fiatal családokat támogatjuk, akik kistelepüléseken, a szülőfalujukban maradván szándékoznak otthont teremteni, családot alapítani, vagy akik visszaköltöznek oda. Az elmúlt időszakban több tízezer családi otthonteremtését, fejlesztését, bővítését támogattuk a programban a falusi CSOK-on keresztül. Fontos fejlemény, hogy a kormány a falusi CSOK összegét 2024. január 1-jétől 50 százalékkal megemelte. A falusi CSOK egyik fontos eredménye, hogy bevezetése óta több mint 1200 olyan kistelepülésen állt meg a népességfogyás, ahol korábban lélekszámcsökkenés volt tapasztalható.

A második pillér a falusi útalap, amelynek köszönhetően 2019 óta több mint 4 ezer kilométernyi, falvakon átvezető mellékút felújítása valósult meg. Önkormányzati tulajdonú utcák, járdák, kerékpárutak fejlesztésére, valamint az állami utak fejlesztésére 2019

óta több mint 381 milliárd forintot költött a kormány a „Magyar falu” program keretében. Ezzel 2019 óta összesen közel 3200 utcaszakas, 1700 járda és több mint 100 kerékpárútszakasz felújításához járult hozzá a program a magyar kistelepüléseken.

Az életminőség javítását célzó pályázatok kedvezményezettjei az önkormányzatok, az önkormányzati társulások, a tankerületek, az egyházközségek és 2020 óta a civil szervezetek is. A kedvezményezettek közel 35 ezer nyertes pályázatot tudhatnak magukénak, több mint 325 milliárd forint értékben. Fontos leszögezni, hogy összességében 2019-2024 között a „Magyar falu” program pályázatainak gyakorlatilag valamennyi 5 ezer lélekszám alatti település számára támogatást nyújtottak, így a kedvezményezettek köre gyakorlatilag százszázalékos. Mára minden kistelepülésen érezhető a hatásuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban saját választókerületemben is számos fejlesztés tudott megvalósulni, illetve fog megvalósulni a jövőben. Ezek közül a teljesség igénye nélkül szeretnék kiemelni néhányat.

A hazai turizmus egyik legjelentősebb eseménye a minden évben megrendezett Forma-1-es Magyar Nagydíj. A minden évben megrendezésre kerülő futam a hazai nemzetgazdaság szempontjából is fontos, hiszen az ebből származó közvetlen és közvetett bevételek jelentős összeget tesznek ki. A Mogyoródon található Hungaroring ad otthont ennek a rangos versenynek. A létesítmény jelenleg átfogó fejlesztésen megy keresztül. A 2024-es Magyar Nagydíj után megkezdett munkálatok részeként több jelentős átalakítás zajlik. A 78,9 milliárd forint értékű beruházás keretében felújítjuk a főlelátót, a főépületet, valamint két új alagutat is építünk. Ez a fejlesztés a Hungaroring történetének legnagyobb átalakítási projektje, amelynek teljes költségvetése 105 milliárd forintot tesz ki. A jelenlegi beruházás várhatóan 2026-ra fejeződik be. A projekt finanszírozását a kormány teljes mértékben garantálja, biztosítva a fejlesztés zökkenőmentes megvalósítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott költségvetési javaslat egyik kiemelt célja, hogy egy modern, a XXI. század kihívásaira megfelelően reagálni képes, eredményesen működő egészségügyi ellátórendszert tudjanak igénybe venni a magyar emberek. A magasabb színvonalú egészségügyi ellátás érdekében az ország területét érintő fejlesztések folytatására, valamint az egészségügyi ellátórendszer hatékonyabb működésének részeként az állami fenntartású kórházak üzemeltetésének hatékonyabbá tételét célzó lépésekre is sor kerül. Többek között az Egészségbiztosítási Alapon keresztül 150 milliárd forintos többletforrást kapnak a közfeladatot ellátó egészségügyi intézmények.

Ezt szolgálja például - hogy ismét választókerületembe térjek vissza, hogy egy kistelepülésről is hozzak példát - a mintegy 400 millió forintos kormányzati támogatásból megvalósuló új orvosi rendelő Bagon,

amely a térségben élők egészségügyi ellátásában fog érdemi előrelépést hozni. A komplexum összesen három fő blokkból fog állni: egy orvosi rendelőből, egy fogászati rendelőből és egy többcélú teremből, amely különböző foglalkozásoknak és előadásoknak biztosít majd helyet.

(19.00)

A projekt keretein belül az orvosi szolgáltatásokhoz kapcsolódó és a szűrővizsgálatokhoz szükséges eszközök beszerzése is meg fog történni. Ennek a beruházásnak a célja, hogy az ott élők - és persze a környéken élők is - minél magasabb színvonalú egészségügyi ellátásban részesüljenek, legyen szó fogászati vagy éppen házi orvosi alapellátásról.

Az építés során zöldszempontok is érvényesülni fognak, hiszen az épület hőszivattyús fűtési rendszerrel fog üzemelni, valamint napelemek is telepítésre kerülnek majd. Ezzel nemcsak a környezetvédelmi szempontok érvényesülnek, hanem a rezsiköltségek is alacsonyan maradnak, ami az önkormányzati költségvetés számára nem utolsó szempont.

Továbbá a választókerületemben folyamatban lévő projektek prioritásai közül kiemelt helyen szerepel új iskolák építése és meglévők felújítása Gödöllőn, Kistarcsán és Szadán, amelyek a modern oktatási környezet megteremtését szolgálják. Hévízgyörkön egy tornaterem építését tervezzük a sportolási lehetőségek bővítésére, míg Aszódon a tanuszoda rekonstrukciójának befejezésével biztosítjuk, hogy a gyermekek elsajátíthassák az úszás alapjait.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő költségvetés-törvény-javaslat tehát biztos alapot nyújt a családok anyagi biztonságának megerősítésére, a bérnövekedés folytatására, a legkisebb vállalkozások támogatására, valamint a megfizethető lakhatás biztosítására. Éppen ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a 2025. évi költségvetést. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! A 2025-ös költségvetés az új gazdaságpolitika költségvetése. A háború, az elhibázott brüsszeli szankciók és az energiaválság legyengítették Európa és Magyarország gazdaságát. A 2025-ös évben végre belátható közelségbe kerül a háború lezárása. A béke Európa és Magyarország gazdaságára is pozitív hatással lesz. A béke lehetővé teszi, hogy a 2025-ös költségvetésben több pénzt fordítsunk gazdaságfejlesztésre, több pénzt fordítsunk béremelésekre, több pénzt fordítsunk otthonteremtésre és családtámogatásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én most a családtámogatási számokhoz és a családtámogatási fejezethez szeretnék hozzászólni. A jövő évi költségvetés, ahogy említettem, és a mai vitában, illetve a tegnapi vitában is sokszor elhangzott, a háború lezárásával és a békével számol. Ezért a következő években Magyarország meg tudja duplázni a gyermekek után járó adókedvezményeket, a diákhitel mellett munkáshitelt tud biztosítani a dolgozó fiataloknak, új otthonteremtési és lakhatási támogatásokat tud bevezetni. A 2025-ös költségvetés garantálja a 13. havi nyugdíj kifizetését, a családtámogatásokat, és magában foglalja az új gazdaságpolitikai akcióterv 21 pontjának megvalósítását.

Az elhúzódó orosz-ukrán háború következményeként egész Európában jelentősen megemelkedtek az energiaárak az elmúlt években, ezt mindenki tapasztalta. A 2013 óta fenntartott rezsvédelmi intézkedéseknek köszönhetően továbbra is védelmet biztosít a kormány a világgpiaci energiaárak emelkedésével szemben. Mindazonáltal az ezzel kapcsolatos kiadások 2024 után tovább mérséklődhetnek az energiaárak várható csökkenése miatt. A lakossági rezsiköltségek alacsonyan tartása mellett a közfeladatot ellátó intézmények is rezsitámogatásban részesülhetnek.

A magyar családok támogatását szolgálja a munka és a gyermeknevelés megbecsülésére épülő családi adórendszer is, amely Európa egyik legalacsonyabb személyijövedelemadó-kulcsára és a családi adókedvezményre épül.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány adópolitikája 2010 óta következetes és változatlan, közép-pontjában az adócsökkentés, a családok és a vállalkozások támogatása, az egyszerűsítés és a gazdaság-fehérités áll.

A hazai adópolitika legfőbb célkitűzése a versenyképes adószervezet megőrzése, a munka- és családbarát, egyszerű adórendszer kiépítése, a foglalkoztatás szintjének emelése és az adóelvonási szint csökkentése mellett.

A kormány a nők családban betöltött szerepének elismerésére 2025-ben is biztosítja a 40 év jogosultsági idővel rendelkező nők számára a korhatár előtti öregségi nyugdíj igénybevételének lehetőségét. Szeretném itt megjegyezni, hogy évről évre, főleg ilyenkor, amikor a költségvetést tárgyaljuk, olyan rémhíreket terjesztenek el, hogy a Fidesz-KDNP-kormány szeretné megszüntetni a „40+” intézményét. Szeretném ezt cáfolni, és ezt a 2025-ös költségvetés számai és céljai is tükrözik. Ezt a „40+” nyugdíjba vonulási lehetőséget a nők számára a Fidesz-KDNP-kormány vezette be, és ezzel a családokat és a gyermeket nevelő családokat szeretné segíteni. Ettől a céltól nincs szándékunk eltérni, bizonyíték rá most a 2025-ös költségvetés is, meg lehet nézni. Ezek tények, tisztelt képviselőtársaim, ezek számok. A központi költségvetés erre a célra 2025-ben több mint 490 milliárd forintot biztosít.

Jövő évtől kettő lépcsőben emelkedik a gyermeket nevelő családok adókedvezménye. E hét kedden

megszavazta az Országgyűlés a családi adókedvezmény megduplázását, melynek forrásait a jövő évi költségvetés szintén maradéktalanul biztosítja.

Az Országgyűlés 114 igen szavazattal, 42 nem szavazattal és 8 tartózkodás mellett fogadta el az egyes adótörvények módosításáról szóló törvényt. Mindez azt jelenti, hogy a baloldali képviselők ismételen nem támogatták a családi adókedvezmény megduplázását sem. Ha rajtuk múlna, a magyar családok közel sem részesülnének a Fidesz-KDNP-kormány által biztosított mértékű támogatásban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, a Fidesz-KDNP közösségének tagjai 2010-es kormányra kerülésünk-kor családbarát fordulatot hirdettünk meg, melynek megvalósulását mi sem bizonyítja jobban, mint maga az a tény, hogy jelenleg több mint harmincféle családtámogatás érhető el. A 2025-ös költségvetésben a családtámogatásra fordítható összeg 3754 milliárd forint, ami a tavalyi forrásoknál - ami szintén rekordmagas volt - 447 milliárd forinttal még több. 2010-hez képest négyszer többet fordít a kormány a magyar családok támogatására 2025-ben. A különbség 2800 milliárd forint. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek tények, ezek számok, ezeket nem érdemes vitatnia senkinek.

A családokat érintő adó- és járulékkedvezmény az első házások kedvezményével együtt 2025-ben meghaladja a 440 milliárd forintot.

A Fidesz-KDNP által bevezetett, a családok számára kedvező adózási rendszernek köszönhetően 2011-től kezdődően 2025 végéig számítva összesen mintegy 4400 milliárd forint marad a családoknál. Ez óriási eredmény. A családi adókedvezmény bevezetése óta 3600 milliárd forinttal erősítette a családok anyagi biztonságát.

A babaváró támogatások kerete 250 milliárd forint 2025-ben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor mi a családokról beszélünk és a családok megsegítéséről, a családok támogatásáról, akkor mi mindig a nagy családokban gondolkodunk. Itt nem elsősorban és mindig a nagyon sok gyermekes családokról, hanem a család minden tagjáról, mert mi a támogatásainkkal szeretnénk segíteni a gyermekeket, a fiatalokat, a még tanulókat, a családalapítás előtt állókat, a fiatal párokat, akik még a gyermekvállalás előtt állnak, a gyermekes családokat és természetesen a nagyszülőket, dédszülőket, a nyugdíjasokat.

(19.10)

Tehát amikor arról beszélünk, hogy családtámogatás, akkor a baba megszületésétől egészen a dédszülőkhöz, ükszülőkhöz gondolkodunk a családi kedvezmény rendszerében.

Pár gondolatot nagyon röviden a nyugdíj területről is szeretnék szólni - erről ma már többen beszéltek -, néhány számot kiemelni. 2022-ben 14 százalékos, 2023-ban 18,5 százalékos nyugdíjemelést hajtott

vége a kormány. 2024 januárjában a nyugdíjak összege további 6 százalékkal emelkedett. Az idei évben az infláció várhatóan alacsonyabb lesz 6 százaléknál, a nyugdíjak reálértéke tehát nem csökkenni, hanem nőni fog. A különbség természetesen a nyugdíjasoknál marad, ahogy az 2012 és 2015 között, 2018-ban, '20-ban és '21-ben is történt. A 2021. decemberi nyugdíj összegéhez képest több mint 43 százalékkal emelkedett a nyugdíjak összege.

A kormány intézkedéseinek hatását a nyugdíjasok is megtapasztalhatták, hiszen a nyugdíjak 2010 óta több mint a kétszeresére emelkedtek, vásárlóerejük pedig közel 25 százalékkal javult. Az átlagnyugdíj összege a 2010. évi 97 ezer forintról 2024 novemberére 234 ezer forintra nőtt. Ez az összeg a nyugdíjas által kapott valamennyi ellátást, így például az özvegyi nyugdíjat is tartalmazza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha valaki szeretné támogatni - képviselőtársaimra gondolok, akik majd szavazatukkal a költségvetés elfogadásáról döntenek -, hogy a reálbérek tovább emelkedjenek Magyarországon jövőre, hogy a családi adókedvezményeket növelni tudjuk, hogy a lakhatást egyre több formában tudjuk segíteni, hogy a nyugdíjak értéküket megőrizhessék, és hogy a vállalkozások minél inkább talpra tudjanak állni a háborús szankciókkal sújtott évek után, akkor kérem, hogy támogassák ezt a költségvetést. A költségvetés ugyanis nem csak számokat tartalmaz. Persze ezek nagyon-nagyon fontos számok, de ezek mögött a számok mögött célok vannak, és ennek a 2025. évi költségvetésnek a céljai ezek: a reálbérek emelése, a családi adókedvezmények további növelése, a lakhatás minél több formában való segítése, a nyugdíjak értékének megőrzése és a vállalkozások támogatása. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartí oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Szeberényi Gyula Tamás képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. SEBERÉNYI GYULA TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! A 2025-ös költségvetés egy új gazdaságpolitika költségvetése. Ez már többször elhangzott itt a Házban. A világgazdaság a koronavírus-világjárvány és az orosz-ukrán háború következtében teljesen megváltozott. Új megoldásokra, új gazdaságpolitikai eszközökre van szükség ahhoz, hogy Magyarország a megváltozott helyzetben is sikeres legyen. Ilyen eszköz például a gazdasági semlegesség, az a gazdasági semlegesség, melynek ellenzéki aktorok, politikusok, megmondóemberek a pusztaság lehetőségét is megkérdőjelezzik.

Tényként elfogadhatjuk, hogy a globális Nyugat, melyhez szövetségi rendszereken keresztül mi is tartozunk, illetve annak több nagy hatalmú vezetője a keleti gazdasági kihívásra bezárkózással, vámokkal, gazdasági háborúval válaszol. Ez a tapasztalataink

alapján a kicsiknek, a legnyitottabb gazdaságoknak a legkedvezőtlenebb. Míg az erősebb gazdasági szereplők megtalálják a kibúvókat, kerülő utakat, addig a kicsiktől elvárják az áldozatokat. Ezt egyébként jól látjuk az Oroszország elleni szankciókkal kapcsolatosan is.

Miért tagadják a különutaság pusztá lehetőségét is az ellenzékiek? Ez a kérdés fölmerülhet bárkiben. Hangsúlyozom, nem arról van szó, hogy nem értenek egyet vele, hogy azt mondják, hogy több hátránnyal jár, mint előnnyel, mert arról akár észszerű vitát is lehetne folytatni itt, a Házon belül is vagy akár a sajtóban is bárhol, egyszerűen a különutas, semleges politika lehetőségét tagadják. Nem vagyok híve a hazárulós narratívának, hogy direkt rosszat akarnak a hazának. Lehet ilyen magyarázat is, de alapvetően a jó szándékot feltételezem az ellenzéki képviselőkről is. A baloldali ellenzéki politikai szocializációjában kereshetők ezek az okok. Az idősebbek személyesen, a fiatalok pedig áttételesen úgy szocializálódtak, hogy vigyázó szemüket valahová vessék. 1990 előtt Moszkvára, utána meg Berlinre, Brüsszelre vagy Washingtonra. Szóval, filozófiai, ha úgy tetszik, szemléletbeli különbség van köztünk. Mi úgy szocializálódtunk még a rendszerváltás alatt vagy előtt, hogy megkérdőjelezzük a cselekvést akadályozó kötöttségeket, baloldali ellenfeleink pedig úgy, hogy ezekre adottságként tekintettek és tekintenek.

Természetesen a gazdasági semlegesség csak egy eszköz, egy megközelítés. A kormány a gazdaság újbóli lendületbe hozása érdekében új gazdasági akciótervet fogadott el, amely a gazdaság fellendítése mellett célul tűzi ki a társadalom és a gazdaság lehető legszélesebb körének, különösen a magyar családok és a magyar mikro-, kis- és középvállalkozások bevonását a konjunktúra helyreállításába.

Az új gazdasági akciótervnek három pillére van: a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfizethető lakhatás biztosítása, valamint a hazai vállalkozások méretének, ezzel gazdasági erejének növelése, a Demján Sándor-program. Ezt 21 pontban részletezi, ezek közül néhány fontosról említést teszek.

A hároméves bérmegállapodás megkötése a munkavállalói és a munkáltatói érdekképviselettel. Ez alapján 9, 13 és 14 százalékos minimálbér-növekedésről született megállapodás az elkövetkező három évre. Az új gazdaságpolitika fontos eleme a növekedésen alapuló bérmegállapodás. A munkahelyeket megőrizni és a béreket megemelni úgy lehet, ha a munkáltatók, a munkavállalók és a kormány ebben közösen megállapodik. A béremelés alapja a gazdasági növekedés. Egy olyan növekedésen alapuló, többéves bérmegállapodás alapjait teszi le ezzel a költségvetés, amellyel előre kiszámítható módon lehet elérni a 400 ezer forintos minimálbért és az egymillió forintos átlagbért Magyarországon.

A másik ilyen fontos pont a munkáshitelprogram, amely 308 ezer fiatalnak tud segíteni, legfeljebb 4 millió forint kamatmentes hitel erejéig. Illetve a

családi adókedvezmény összegének megduplázása is nagyon fontos eleme a 2025. évi költségvetésnek.

Rengetegszer volt már arról vita itt köztünk, kormánypárti és ellenzéki politikusok között, hogy milyen formában kell segíteni a gyermekeket nevelő családokat és a gyermekeket nevelő egyedülállókat. Legutóbb egy azonnali kérdésre adott válaszában a miniszterelnök úr állította élére a kérdést és foglalt állást a családi pótlékkal szemben a családi adókedvezmény mellett. A mostani költségvetési vitában is felmerült a családi pótlék kérdése. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka kedvenc ötletével újra előjött, a csak gyermekek céljára felhasználható kártyára kifizetett családi pótlék emelése mellett foglalt állást. Egyébként megjegyzem, hogy a vitában most már a Mi Hazánk képviselője is fölcsatlakozott ezekhez az álláspontokhoz. Mivel az ilyen kártyáknak nagyon könnyen kialakulhat egy másodlagos piaca, olyan ez, mint amikor nem csinálunk a kútba, csak mellé, és utána belepiszkáljuk. Nem igazán értem az erőlködést e témában. Mintha valaki egy négyszögletű kereket akarna javíthatni, és öt-meg hatszögletűvé alakítja, miközben már feltalálták a kerek kereket.

A családi adókedvezmény gyakorlatilag a teljes foglalkoztatottsággal együtt szinte mindenhol eljut, ahol szükség van rá, miközben munkára, tevékeny életre ösztönöz, a családi pótlék pedig nem. Egyetlen jogos kifogása lehetett ellenzéki képviselőtársaimnak a családi adókedvezménnyel szemben, egyébként bizottsági ülésen ezt többször is megbeszéltük, mégpedig az, hogy az értéke az infláció miatt a bevezetése óta jelentősen csökkent. Ezt a hibát javítja ki a költségvetésjavaslat azzal, hogy két lépcsőben duplájára emeli az adókedvezmény összegét, '25. július 1-jétől, illetve '26. január 1-jétől.

A magyar kis- és középvállalkozások támogatása. 2025-ben elindítjuk a Demján Sándor-tervet. Lesznek új, maximum 3,5 százalékos kamatú kedvezményes hitelek a Széchenyi-kártyaprogram keretén belül, lesz exportösztönzés és a digitalizáció támogatása, adminisztrációcsökkentés. Ezek követendő és vállalható célok.

(19.20)

Ezenfelül jövőre is kiemelt terület hazánk biztonságának megőrzése és a honvédelmi kiadások 2 százalékos GDP-arányos szintjének megtartása. A tavalyi költségvetési vitához hasonlóan idén is volt olyan ellenzéki képviselő, aki a békét mint célt és a katonai kiadások növelését mint eszközt egymással ellentétesnek láttatta. Szabó Tímea, a Párbeszéd vezérszónoka lopakodó militarizációról beszélt. Azt nehezen lehet megérteni, hogy miért lopakodó, hiszen senki nem tagadja, sem a kormány, sem a Fidesz, sem a KDNP, hogy idén is meg kívánunk felelni a NATO-csatlakozásunkkor vállalt 2 százalékos GDP-arányos katonai kiadásoknak, és úgy látszik, már az ókorban

is felismert igazságot újra és újra el kell mondani, hogy aki békében szeretne élni, annak fel kell készülnie egy esetleges támadásra.

A költségvetés célja a rezsvédelem megőrzése, a dinamikus bérnövekedés megalapozása és a jövedelmek vásárlóerejének növelése, és ezek mellett kiemelt törekvés a munkahelyek védelme, újabb munkahelyek létrejöttének támogatása. Prioritás továbbá a kormányban az a vállalt kötelezettsége, hogy megőrzi a nyugdíjak reálértékét, és a 13. havi nyugdíjat is biztosítja. A nyugdíjak vásárlóértéke 2010 óta egyébként nemcsak a vállalásnak megfelelően megőrizte reálértékét, hanem 25 százalékkal erősödött is. A fiskális politika szükséges elvárásai teljesülnek a költségvetés-tervezési javaslatban, folytatódik a költségvetési hiány csökkentése és az államadósság mérséklése. Hasonlóan az elmúlt évekhez, az állam működése tekintetében jövőre is egyensúlyos a költségvetés, tehát a közszolgáltatások költségét az állam továbbra is a működési bevételeiből finanszírozza, emellett továbbra is biztosítottak a fejlesztési források.

A fejlesztési forrásokat nem kívánom részletezni, néhányat csak megemlítek, amelyek szűkebb választókörzetemet, Kecskemét és Tiszakécske térségét érintik. Például az M44-es gyorsforgalmi út M5-ös autópálya és Szentkirály közötti szakaszának megvalósulásával a teljes M44-es út elkészül. Ez nemcsak a békéscsabaiaknak jó hír, hanem a Kecskeméti és környékén élőknek is. Csak hogy egy példával ezt illusztráljam: az M44-es megépülése előtt körülbelül két óra alatt lehetett Kecskemétről Békéscsabára eljutni, de miután megépül - ha minden szabályt betartunk, és miért ne tartanánk be -, ez 1 óra 15 percre csökken. A kecskeméti ipari park villamosenergia-infrastruktúrájának fejlesztése is megvalósul, ez egy régi adósság a térségnek. Közismert, hogy Kecskeméten óriási beruházások zajlottak az elmúlt másfél-két évtizedben, azonban a villamosenergia-infrastruktúra ettől elmaradt, már a következő fejlesztések akadályát is képezte, ezért szükséges és üdvözlendő, hogy ez is bekerült a költségvetésbe.

Illetve a Duna-Tisza közén a komplex hulladék-gazdálkodási rendszer fejlesztése is fontos prioritás a költségvetésben. Ennek jelentőségét sem lehet túlhangsúlyozni, hiszen éppen most folyik egy mechanikai-biológiai hulladékválogató próbaüzeme. Ennek eredményeképpen jelentősen lecsökken a hulladéktelepre kerülő hulladék mennyisége, az újrahasznosítás beindul, ennek környezetvédelmi és gazdasági jelentősége is felbecsülhetetlen.

Mindezek miatt, tisztelt képviselőtársaim, kérek mindenkit, hogy a 2025. évi költségvetést támogatni szíveskedjen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló Pócs János képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon, öné a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Mezőgazdasági Bizottság alelnökeként is kijelenthetem, hogy igen izgalmas és kihívásokkal teli időszak áll mögöttünk. Ha a magyar agráriumra tekintünk, azt láthatjuk, az ebben az évben is jól állta a sarat. Tisztelet és köszönet a magyar gazdáknak, a gazdasági egységeknek, részemről e helyről is köszönet a járszági gazdáknak, az élelmiszer-előállító egységek vezetőinek és dolgozóinak egyaránt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP-kormány megvédte hazánkat az Ukrajnából származó, a magyar piacokat dömpingszerűen elárasztó mezőgazdasági termékekkel szemben, ami nagyon komoly piaci zavarokat okozhatott volna. Hazánk a gazdák érdekében nemzeti hatáskörben meghosszabbította és kiterjesztette az ukrán gabonaimport tilalmát, majd ezt követően, idén év elején, ha Nyugat-Európára tekintünk, láthatjuk, az európai gazdálkodók egy emberként kiállva tüntettek Brüsszel elhibázott agrárpolitikai intézkedései ellen. Ezek az intézkedések a termelést ellehetetlenítő módon, aránytalanul nagy bürokratikus terhet róttak a gazdákra. Az őszi folyamán Brüsszel, Ursula von der Leyennel az élen, a közvetlen támogatások elvételére készül, amit nem fogunk engedni, ha a magyar hazaáruló ellenzék csapata belebeled, akkor sem.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat Magyarország 2025. évi költségvetéséről szól, amely a béke költségvetése, és megnyugtató számokat tartalmaz mindannyiunk számára. Kifejezetten minden ember érdekét szolgálja az új gazdaságpolitikai akcióterv 21 pontból álló eleme, melyek közül a legfontosabbak: a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfizethető lakhatással és az országos lakhatási feltételek fejlesztésével kapcsolatos intézkedések, valamint a Demján Sándor-program, amely a kis- és középvállalatok beruházási, tőkefinanszírozási programja.

A vidékfejlesztés kiemelkedő jelentőségű, mivel hozzájárul a vidék térségének gazdasági, társadalmi, környezeti fenntarthatóságához, segíti a helyi közösségek életminőségének javítását, munkahelyeket teremt, és elősegíti a fiatalok vidéken tartását, ami szintén kulcsfontosságú a vidéki térségek hosszú távú fejlődéséhez. A 2023-2027-es időszakot lefedő, a közös agrárpolitikai támogatásoknak keretet adó KAP stratégiai terv megvalósítása, amely magában foglalja a költségvetésen kívül a közvetlen területalapú támogatásokat is, 2025-ben még párhuzamosan fut a 2014-2020-as időszak vidékfejlesztési programjával, azonban az utóbbi program 2025. december 31-ével lezárul.

A nemzeti társfinanszírozás összege nálunk - Európában egyedülálló módon - a maximálisan adható 80 százalék. Ennek eredményeképpen az új programozási időszakban közel háromszor annyi támogatást kaphatnak a magyar gazdálkodók, mint korábban. A teljes KAP stratégiai terv öt éves uniós kerete több mint 3250 milliárd forint, melyből a vidékfejlesztésre

fordítható összeg 630 milliárd forint, amit közel 2500 milliárd forint társfinanszírozás egészít ki, így az ágazat céljaira öt év alatt összesen 5770 milliárd forint áll rendelkezésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy a balliberális ellenzék minden kampányban azzal riogat, hogy a Fidesz-KDNP-kormány meg fogja szüntetni a kistélepülések működését (*sic!*), így a szűkös időkeretben végezetül, kérem, engedjék meg, hogy kiemeljem: kitűnő megoldásnak tartom a kormány bejelentése alapján, hogy a jövő januártól induló „Versenyképes járások” program által minden magyarországi járás garantáltan éves fejlesztési pluszforrásokhoz juthat. A program célja: kiemelt és stabil támogatásokat jelent a vidéki, olykor kisebb adóbevétellel rendelkező településeknek is. A jövőben szisztematikusabb fejlesztéspolitika valósulhat meg az uniós források és a „Magyar falu” program forrásai mellett a Területfejlesztési Alap bekapcsolásával.

(19.30)

A program központi eleme, hogy az iparűzési adó 2025. évi többletbevétele a Területfejlesztési Alapba fog bekerülni és válik visszaoszthatóvá a járások számára. A költségvetésben foglaltak alapján ez 65 milliárd forint támogatást jelent.

A járások ugyanarra az összegre pályázhatnak, mint ami az iparűzési adó többleteként megjelenik, ugyanakkor, ha ez a többlet az évi 250 millió forintot nem éri el, akkor a költségvetés kiegészíti ezt. Minden járás 250 millió forintos keretre pályázhat, a vármegyei központú megyeszékhelyek pedig 500 millió forintos keretre kapnak támogatási lehetőséget. A vármegyei központi járások esetében is igaz, hogy ha az iparűzésiadó-többlet nem éri el az 500 millió forintot, a költségvetés kiegészíti azt 500 millió forint erejéig.

Kedves Képviselőtársaim! Ezek alapján összességében Magyarországon mintegy 141 járás, benne választókerületem, a Jászapáti és a Jászberényi járás is több fejlesztési forráshoz juthat, mint eddig bármikor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a béke költségvetése. Kérem, hogy támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Normál időkeretben kért szót Varju László képviselő úr a DK frakciójából. Parancsoljon, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök asszony, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Most, hogy két napja zajlik ez a vita, van néhány dolog, ami már összegezhető és elmondható, illetve érdemes ráerősíteni néhány dologra azért, hogy esetleg az elfogadás keretében is lehessen gondolkodni.

Melyek azok az alapvetések, amelyek bennünket befolyásolnak? Kezdjük azzal, hogy láthatóan egy

olyan tervezőmunkát és olyan költségvetés-politikát folytatnak, amely jelentősen központosítja a forrásokat. Ez azt jelenti, hogy az európai uniós átlaghoz képest is jelentősen magasabb a központosított összeg, amelyről ebben a költségvetésben döntünk. Ez 2010 óta 67 százalékról 79 százalékra növekedett, tehát ebben az értelemben óriási gyűjtögetés zajlik, amelynek legnagyobb vesztesei az önkormányzatok. Az önkormányzatok hatásköre gyakorlatilag lefeleződött, 25 százalékról 12 százalékra csökkent. Ez a központosítás együtt járt egy olyan átcsoportosítással, amely lényegében az állam működésének a feltételeit és annak a létét bizonyító költségeket hozta előtérbe. Sajnos azt kell mondjam, hogy mindez a szociális és társadalmi kiadásokkal szemben, azok terhére történt, ilyen értelemben jelentősen eltér az európai magatartástól. Igen, képviselőtársaim, ez a különbség közöttünk. Mi egy szociáldemokrata politika keretében az embe-
rekre szánnánk a legtöbb forrást, míg önök olyan területre viszik a forrásokat, ami a saját maguk életben tartásához, létfenntartásához, hatalommegőrzéséhez kapcsolódik.

Éppen ezért igaza lehet Bánki Erik képviselő úrnak, amikor azt mondta egy neves sportolót, Cristiano Ronaldót idézve, aki egy rekordot elért, hogy ő nem a rekordokért küzd, hanem a rekordok követik őt. A nyitó beszédben is elmondtam, hogy valóban így van, hiszen az általános forgalmi adó tekintetében az Orbán-kormány is elérte a világrekordot az államadósság tekintetében, az elmúlt tíz év alatt megháromszorozta annak értékét, ahhoz képest, amit önök szoktak állítani. Ahhoz képest, hogy milyen arányban mutatják ki önök, a GDP-hez képest a sokszorosára, többszörösére növelték annak értékét. Egy állampolgár ma 6 millió forintos tartozással rendelkezik a korábbiakhoz képest. Európa-rekordot állítottak be az infláció tekintetében, amiről nyugodtan elmondhatjuk, hogy annak kétharmadát, tehát a 27 százaléknak a kétharmadát kifejezetten az Orbán-kormány gazdaságpolitikája, költségvetés-politikája követte el akkor, amikor olyan költségeket helyezett sorba, amelyek érdemben hiánynövelő és inflációnövelő hatással voltak.

Államtitkár úr korábban említette, hogy ilyen szempontból ne nagyon reklamáljak, hiszen független szervezetek hitelesítették az önök törvényi előterjesztését. S meg is nevezte őket: az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács. Tisztelt államtitkár úr, engedje meg, hogy elmondjam, önnek, semmilyen módon nem tartom ezeket hiteles szervezeteknek. Ezek a szervezetek is a nemzeti együtt rabló rendszer részei, amelyek az ön fogalmai szerint lehet, hogy hitelesíthetik, de az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács is annak a személyi kinevezetti körnek, hatalmi konstrukciónak a részesei, amelyek éppen ezt teszik. S mielőtt még össze nem veszték a Magyar Nemzeti Bank vezetésével - ön is emlékszik rá -, onnan is egy 11 000 milliárd forint mérlegfőösszeg-növekedéssel olyan mennyiségű pénzkihelyezést vittek

végbe, aminek jelentős mértékben azok lettek a kedvezményezettjei, akik ennek a gazdasági világnak és gazdasági rendszernek a haszonhúzóit jelenleg is. És ezek nem a családok, nem az emberek, ők ennek a szemfényvesztésnek a részei.

Példának okáért el tudom mondani önöknek, ebbe beletartozik az is, hogy most jöttek rá arra, amire az elmúlt évtized folyamán számtalanszor felhívtuk a figyelmet, hogy az egyetemre jelentkező 40 ezer hallgatónak nem elég a 15 ezer szálláshely. Most jöttek rá arra, hogy erre programot kellene indítaniuk.

Összegezve azt tudom mondani, hogy a költségvetés számításai szerint a gazdasági növekedést ugyan erőltetik, de a szociális ellátások, az egészségügy, az oktatás leépítésével teszik mindezt, és a nyugdíjrendszer színvonalának további csökkenése következik be. A szociális érzéketlenségük, a szegények helyzetének folyamatos romlása a mi közösségünknek elfogadhatatlan. Hogy egyszerűen fogalmazzam, megismételve, amit korábban mondtam, a méltánytalan helyzetben lévő, évtizedeken át dolgozó embereknek a nyugdíj emelése helyett nem segítség az, ha önök repülőteret vagy Vodafone-cégeket vásárolnak. A büdzsé előirányzataiból az is kitűnik, hogy Magyarországon a közteherviselés nem igazságos, a bérből és fizetésből élő elesettek nagyobb részt vállalnak ennek finanszírozásából, amit ráadásul önök központosítanak is, mint a vállalkozások. Annak érdekében, hogy valamit javítsunk ezen a helyzeten, figyelemfelhívásként egy mind a falvakat, mind a városokat érintő nagyobb költségvetési csomagot benyújtottunk.

Képviselőtársam említette a budapesti csomagot, ezért azt nem kell megismételnem. De a falvakat és a vidéket érintő helyzet, a víziközmű-szolgáltatók fejlesztésére vonatkozó rekonstrukciók elmaradása miatt - saját állításuk szerint 3000 milliárd forintos elmaradásban vannak - azt javasoljuk, hogy ezek megvalósításához, előkészítéséhez legalább egy tervezési alapot hozzanak létre, mert ezeknek a rekonstrukcióknak az elmaradása ma nagyon sok ember számára csak az elfogadható vízminőséget tudja biztosítani.

(19.40)

A falvakban, városokban élő embereknek fontos a kezdeményezésünk, az alap- és középfokú oktatást végző intézményekben, falvakban és városokban a klímaváltozás következményeként a klímaberendezések felszerelése vagy a gyermekápolási táppénz mértékének emelése, aki ebben a helyzetben van, vagy az ápolási díj emelésére tett javaslatunk mindezeknek szól, a gyermekotthonokban elhelyezett gyermekek zsebpénzének megemelése pontosan ezt mutatja.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Végezetül a saját választókerületem szempontjából szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy mind

Újpesten, mind pedig Angyalföldön szükség van fejlesztésekre. Az ott élőkön ugyan önök igyekeznek minden formában, minden eszközzel bosszút állni, de ehelyett azt javaslom inkább, hogy kezdeményezésünk nyomán építsenek járdát, a rákospalotai Hátár út, Újpest területén a kerékpárutat, a patakhidat és egyebeket építsék meg, illetve adjanak forrást az újpesti István út-Pozsonyi utca felújítására mintegy 1,5 milliárd forint értékben. Ezzel hozzájárulnak ahhoz, hogy az emberek legalább itt némileg jobban érezzék magukat, annak ellenére, hogy önök mit tesznek.

Mindezek alapján, azt gondolom, egyértelmű, hogy a költségvetésük ezek nélkül a kezdeményezések nélkül nem lesz támogatható, éppen ezért köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Újra köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólaló a Momentum képviselőcsoportjából Gelencsér Ferenc képviselő úr. Parancsoljon!

GELENCSÉR FERENC (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A jövő évi költségvetés vitája több mint egy napja tart, nagyon helyesen.

Miről is zajlik itt most tulajdonképpen a párbeszéd? Arról zajlik, tisztelt képviselőtársaim, hogy milyen értékek fontosak számunkra, milyen fejlesztéseket szeretnénk eszközölni az ország fejlődése érdekében. Azonban nemcsak fejlődés van a világon, van megőrzés is, ami véleményem szerint legalább ilyen fontos. Bízom benne, hogy ezzel önök is egyetértenek, hiszen nagyon sokszor hallani azt, hogy önök állítólag konzervatívok.

A kormány ezt a költségvetést a béke költségvetésének nevezi. Na már most én szeretném jelezni, hogy nagyon sok, a Tisza környékén élő, oda kikapcsolódás vagy éppen munka miatt eljáró vagy csak természetet szerető ember meglehetősen békétlen, és meg is értem őket, ez az előttünk fekvő költségvetés pedig nem fogja őket megbékíteni, meg is osztom önökkel, hogy miért.

Magyarország második legnagyobb folyója, a Tisza rendkívül beteg, és mi, emberek tettük azzá. Én őszintén bízom benne, hogy a sokszor mérgező pártpolitikai viszálykodások közepette is vannak olyan közös ügyeink, amelyekben nemzeti konszenzus van, ami nem a pártpolitikai csatározások terepe. Ilyen kérdés a közös nemzeti múltunk ápolása, a sikereink megünneplése, a haváriahelyzetekben történő azonnali összefogás, amit láthattunk az árvíz idején, és még sorolhatnám. Merem remélni, hogy a környezetünk védelme és hazánk örökül adása a következő generációnak egy ugyanilyen közös nemzeti minimum.

Éppen ezért nyújtottam be egy költségvetési módosítást, hogy a hazai vizeink egy része, hogy a magyar természet egy kicsit fel tudjon lélegezni, mert a jelenlegi költségvetési tervezet ezt nem teszi lehetővé. Szeretném hangsúlyozni, hogy a módosító indítványom

nem pártpolitikai kérdés. Remélem, hogy egyet tudunk érteni abban, hogy a természetes környezetünk védelme össz nemzeti ügy.

De miért van szükség erre a módosítóra, azon túl, hogy a költségvetési javaslatból hiányzik? Azért, mert a Tisza, hazánk második legnagyobb folyója elképesztően szemetes. A Tisza a Tisza-tónál lelassul, szétteríti a hordalékát. Ezek között természetesen rengeteg az uszadék. Azonban számomra is megdöbbentő, hogy darabszámra egészen biztosan nem az uszadékfa a legtöbb a területen, hanem a PET-palack.

Jómagam tavasz óta rendkívül sokat foglalkozom a Tiszával. Jártam Kárpátalján, ahol egy gigantikus szeméttelp található a folyó partján, amiből ömlik a szenny a vízbe, ami idővel természetesen nálunk köt ki. Jártam Erdélyben is, a bányavidéken, ahonnan a korábban elhagyott, félig-meddig bezárt bányákból ömlik a mérgek, ömlenek a nehézfémek, amelyek először a patakokba kerülnek, majd a Tisza mellékfolyóiba, végül a Tiszába. Ugyanez a helyzet a Felvidéken. Három szomszédos országból is ömlik a szenny és a mérgek hazánk második legnagyobb folyójába, amely folyó végül a terheit legkésőbb a Tisza-tónál lerakja.

A múlt hónapban egy szemétszedést szerveztem a Tisza-tónál, 8 köbméter hulladékot szedtünk össze 4 óra alatt, zömében PET-palackokat, nagyjából száz cipőt, olajoshordót, de még egy hűtőszekrényt is. A Tisza-tóban becslések szerint 320 tonnányi hulladék van. És tudják, hogy mi van még a Tisza-tónál? Strandok. Ebben a vízben fürdenek a magyarok, ebből a vízből horgásznak a hazai horgászok, és én pontosan tudom, hogy a szemét, a szenny és a mérgek java része nem itthonról származik. De hiába teszszük fel a kezünket, hogy mások a hibásak, ha a következményeit mi, magyarok viseljük.

A módosító indítványom alapja neves vízmérnököknek, a szakma legnagyobbjainak közös szellemi termékére épít, és még egyszer mondom, nem pártpolitikai anyag. Dolgoztak rajta kárpátaljai, erdélyi és magyarországi magyar vízmérnökök, biofizikusok és környezetmérnökök. Az eredeti indítványt sajnos a Fenntartható Fejlődés Bizottságában az állampárti képviselők rendre leszavazzák, de bízom benne, hogy a költségvetésben el fog tudni férni, hiszen költségvetési szempontból jelentéktelen összegről van szó, amely azonban egy elképesztően jelentős problémát tudna orvosolni, ez pedig hazánk második legnagyobb folyójának a szemétkérdése.

A módosító indítványomban 2025-re 3 milliárd forintnyi forrást javaslok allokálni a Tisza megmentésére, amely víztisztító állomások telepítésére és üzemeltetésére, szemétfogó háló kihelyezésére és a szemétkérdés rendezésére lenne elegendő. A költségvetés jelenlegi tervezett kiadási főösszege 2025-re 42 682 milliárd forint. Mindenki döntse el, hogy ehhez képest 3 milliárd forint Magyarország második legnagyobb folyójának a rehabilitálására sok vagy kevés pénz jelent. Köszönöm. *(Szórványos taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Simon Miklós képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Engedjék meg, hogy néhány mondatban választókerületem, Nyírbátor térségének rendvédelmi fejlesztéseiről szóljak, amelyek nagyban hozzájárulnak az itt élők biztonságérzetének a javításához.

Az elmúlt időszakban Nyírbátorban a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Rendőr-főkapitánysághoz tartozó Báthory István laktanyában nagyarányú fejlesztések mentek végbe, gondolok itt a Készenléti Rendőrség új laktanyájának építésére és az őrzött szálláshelyek felújítására. Azonban mostanra szükségessé vált a térségbeli rendőrőrsök épületeinek a felújítása, itt elsősorban Nagyállóra, Balkányra és Máriapócsra gondolok, tehát ezen rendőrőrsök épületeinek felújítása elengedhetetlenné vált. Fontosnak tartanám a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Rendőr-főkapitányság épületének a felújítását is, azt gondolom, hogy ezen fejlesztésekkel is kifejezhetnénk tiszteletünket a rendőreink irányában.

Zárásként engedjék meg, hogy elmondjam, hogy az elmúlt évtized a Nyírségben a fejlesztésekről szólt. Alig van olyan középületünk, amely a „Magyar falu” programnak, a területfejlesztési operatív programnak és a területfejlesztési operatív plusz programnak, valamint a kormány egyedi támogatásainak köszönhetően nem újult meg.

(19.50)

Ezek közé tartozik ez a néhány rendőrőrsépület is. Tehát az elmúlt tíz év a fejlesztésekről szólt mind az országban, mind a Nyírségben.

Szeretném megköszönni a kormánynak a vidéken élők irányába tett gesztusait azzal, hogy utak, középületek újultak meg, iskolák, óvodák épültek, civil szervezetek, egyházak kaptak támogatást a működésükhöz, és az élet könnyebbé vált. Köszönet érte. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdzem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdezem Banai Péter Benő államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, ön a szó, 30 perces az időkerete.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Intenzív két napon vagyunk túl, és azt gondolom, hogy nagyon sok mindentől volt szó, így engedjék meg, hogy zárszóként

összegezzem, hogy meglátásunk szerint miről szól az önök előtt lévő jövő évi költségvetési tervezet.

A kormány álláspontja szerint az új gazdaságpolitika költségvetése megvédi a 2010 óta elért eredményeket, továbbra is garantálja az ország fizikai biztonságát, és javuló makrogazdasági mutatók mellett biztosít új lehetőségeket a gazdaság számára. A 2025-ös költségvetés hozzájárul ahhoz, hogy a magyar gazdaság visszatérjen a fenntartható, magas ütemű növekedési pályára, egyúttal megalapozza a dinamikus bérnövekedést, a jövedelmek vásárlóerejének növelését, továbbra is kiemelten kezeli Magyarország biztonságát a honvédelmi kiadások GDP-arányos 2 százaléka megtartásával, valamint minden szükséges forrást biztosít a rezsiköltségek alacsonyan tartásához. A kormány a nyugdíjasoknak tett ígéretét betartva jövőre is megvédi a nyugdíjak értékét és a 13. havi nyugdíj kifizetését, melyhez a költségvetés tartalmazza a szükséges fedezetet. Végül, de nem utolsósorban a kormány a 2010 óta létrejött egymillió új munkahely védelmén túl újabb munkahelyek létrehozását tűzte ki célul.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kormány új gazdaságpolitikai akcióterve a gazdasági semlegesség politikájával együttesen 2025-től ismét érdemi növekedési pályára állítja a magyar gazdaságot. Az új gazdaságpolitika fontos eleme a bérmegállapodás. Mint ismert, a minimálberről szóló megállapodás ezen a héten kötött meg. Ez alapján három év alatt 36 százalékkal emelkedhetnek a minimálberek. Szintén emelkedik a garantált bérminimum, és ez azt eredményezi, hogy várhatóan a többi jövedelmi kategóriánál is, a többi bérszintnél is emelkedést láthatunk majd. A költségvetés egy olyan, a növekedésen alapuló többéves bérmegállapodás alapjait teszi le, amivel előre kiszámítható módon érhető el a 400 ezer forintos minimálbér és az egymillió forintos átlagbér Magyarországon.

Ahhoz, hogy ennek a munkáltatói oldalon is legyen a fedezete, a magyar kis- és középvállalkozások támogatására elindítja a kormány a Demján Sándor-programot. Ennek keretében új, maximum 3,5 százalékos kamatú kedvezményes hitelek lesznek elérhetőek a Széchenyi-kártya-program keretén belül. Exportösztönzési projekteket, programokat finanszírozunk, valamint támogatjuk a digitalizációt, és csökkentjük az adminisztrációt. A legnagyobb újdonság pedig a tőkejuttatás a kis- és középvállalkozások számára, melyekkel új beruházásokat tudnak finanszírozni, és abban bízunk, hogy a kis- és középvállalkozások, amelyek részt vesznek a programban, meg fogják tudni majd duplázni a méretüket.

A kormány a fiatalok lakáshoz juttatását is könnyíti. Adókedvezményt nyújt azoknak a munkáltatóknak, akik alkalmazottaik lakbéréhez hozzájárulnak, valamint új elem a SZÉP-kártya és a nyugdíj-megtakarítások felhasználhatóvá tétele lakásfelújítási célra 2025-től. A kormány bevezeti a munkáshitelt, vagyis a munkát vállaló fiataloknak is nulla kamatozású hitelt

biztosít. Emellett az 5 ezer fő alatti kistelepüléseken újrarendel az otthonfelújítási program, amelynek keretében akár 3 millió forint vissza nem térítendő támogatás és 6 millió forint összegű, 3 százalékos kamatozású kölcsön lesz igényelhető.

Tisztelt Ház! A gazdaság dinamizálása, valamint a munkahelyteremtés érdekében a kormány a 2025-ös költségvetésben jelentős mértékű beruházásokról döntött. Több mint 300 új beruházást indít el a kormány a következő évben, többek között a közlekedési infrastruktúra, az oktatás és az egészségügy területén. Ezek összköltsége meghaladja a 8100 milliárd forintot, a 2025-re eső rész összértéke pedig 480 milliárd forint.

Emellett a kormány csaknem 770 milliárd forintot fordít a jövőre befejeződő projektek támogatására, így közel 500 beruházást ad át vagy zár le a következő évben. Ezek összköltsége a 4200 milliárd forintot is meghaladja. Az induló és lezáruló beruházások finanszírozása tehát eléri az 1250 milliárd forintot. A folyamatban lévő projektek biztosítására pedig még ennél is nagyobb összeget fordít a kormány, ezáltal is támogatva a hazai gazdaság bővülését, a hazai ipart. Az önök előtt lévő törvényjavaslatban az összes beruházási, felhalmozási kiadás összege így közel 3088 milliárd forintot érhet el.

Tisztelt Országgyűlés! Előretekintve, a magyar gazdaság bővülése a legtöbb nemzetközi előrejelzés szerint 2025-ben várhatóan felgyorsul. Minderre alapozva a 2025-ös költségvetésben a kormány 3,4 százalékos GDP-bővüléssel és mérséklődő, 3,2 százalékos inflációval számol. A gazdaság bővülésére támaszkodva folytathatjuk az államadósság és a költségvetési hiány csökkentését.

A GDP-arányos államadósságot a 2023-as 73,4 százalékról idén remélhetőleg csökkenteni tudjuk, majd a 2025 végére 72,6 százalékra mérséklődhet. Az államadósság-kezelésben stratégiai célkitűzés az elmúlt években elért stabil finanszírozási helyzet megőrzése. A költségvetési hiányt - ahogy említettem - tovább mérsékeljük, 3,7 százalékos GDP-arányos hiánycéllal számolunk 2025-ben. Ahogy az már többször elhangzott, 2025-ben is szinte minden terület több forrással gazdálkodhat, mint egy évvel korábban.

A családtámogatásokra több mint 3750 milliárd forint forrást biztosít a kormány, így 2010-hez képest négyszer többet fordít e területre. A jövő év kiemelt intézkedése a családi adókedvezmény két lépcsőben történő megduplázása. Ennek első szakasza 2025. július 1-jétől, a második lépése 2026 januárjában valósul meg.

A nyugdíjak értékének védelme kiemelt ügye a kormánynak. Ennek megfelelően a nyugdíjak összegét a 2025. évi 3,2 százalékos emeléssel már több mint duplájára, egész pontosan 116,6 százalékkal emeli a kormányzat 2010-hez képest, a reálértékét pedig 25 százalékkal növeli. A nyugdíjemelésen túl további intézkedések is segítik a nyugdíjasokat, mint például az, hogy jövő februárban is sor kerül a 13. havi

nyugdíj kifizetésére, amely állandósul. Erre 2025-ben több mint 530 milliárd forintot különít el a jövő évi költségvetési tervezet.

A kormány megőrzi a „Nők 40” programot, azaz továbbra is biztosítja a 40 év jogosultsági idővel rendelkező nők számára a korhatár betöltése előtt igénybe vehető nyugdíjat.

Az egészségügy forrásait 2025-ben 3717 milliárd forintba emeli a tervezet szerint a kormány. Ez 330 milliárd forintos növekedés az idei évhez képest, a 2010-es összehozással 2520 milliárd forinttal magasabb.

Az oktatási kiadások közel 500 milliárd forinttal növekedhetnek, így több mint 3876 milliárd forintot érve el 2025-ben.

A jövő évi költségvetési tervezet tartalmazza a szükséges fedezetet a korábban megkezdett egészségügyi bérfejlesztések folytatásához és a nyugdíj mellett tovább dolgozó orvosok jövedelemkiegészítéséhez is. Biztosítja a nagy értékű gyógyszerek és eszközök további beszerzését, illetve a méltányossági gyógyszer- és gyógyászatsegédeszköz-támogatás átalakítását, ahogyan rendelkezésre áll az immár az egész országot lefedő ügyeleti rendszer működtetéséhez szükséges fedezet is.

(20.00)

A tervezet garantálja a már megkezdett egészségügyi ellátást javító intézkedések további finanszírozását, a fejlesztések és bővítések költségvetési fedezetét.

Folytatva az ágazati források ismertetését, a honvédelmi kiadások jövőre is elérik a GDP 2 százalékát. Ezzel Magyarország teljesíti a NATO-tagságból eredő kötelezettségét. A rendvédelmi kiadások jövőre megközelítik az 1400 milliárd forintot, ami 2010-hez képest mintegy 947 milliárd forintos, azaz több mint háromszoros növekedést jelent. Ezek a védelmi források tovább erősítik hazánk fizikai biztonságát, növelik Magyarország védelmi képességeit.

Tisztelt Ház! A közszolgálatban dolgozók munkájának elismerése a bérek emelésében is megmutatkozik. A béremeléseket jövő évben is folytatja a kormány. Tovább nő a pedagógusok és a szakképzésben dolgozók bére, elindul a vízügyi dolgozók háromlépcsős béremelése, továbbá a tudománypolitikai ágazatban aktív szakemberek is jelentős bérfejlesztésre számíthatnak jövőre.

A 2025. évi költségvetés tervezete természetesen biztosítja valamennyi már megvalósult, illetve 2025-re eldöntött bérfejlesztés, béremelés fedezetét is. Ezenfelül sor kerülhet az igazságügyi ágazat béremelésére is. Ennek értelmében jelentősen nőhet a bíróságokon és ügyészségeken dolgozók illetménye három lépésben, 2025, 2026 és 2027 januárjában. Így összességében a bírák jövedelme 48 százalékkal növekedhet, a bírósági titkároké és fogalmazóké átlagosan 82 százalékkal, az egyéb bírósági alkalmazottaké pedig 100 százalékkal.

Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! Összegezve az elmondottakat, a 2025. évi költségvetés megfelelő forrást biztosít ahhoz, hogy a kormány tovább növelje a családok támogatását, a kiemelt ágazatok finanszírozását, megerősítse a vállalkozásokat, megvédje a rezsicsökkentést, megőrizze a nyugdíjak értékét, garantálja az ország fizikai biztonságát, és továbbra is megvédje Magyarország határait az illegális migrációtól.

Mindezek alapján kérem szíves támogatásukat a jövő évi költségvetés elfogadásakor. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. És köszönöm a helytállását ebben a vitában. *(Bana Péter Benő: Köszönöm szépen.)* Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Balassa Péter képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Aktuális ügyek” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Stílszerűen aranyszínű nyakkendőben jöttem, mert az aranyvízümről, vagyis a letelepedési kötvény 2.0-ról szeretnék beszélni.

Ha figyelmesen nézték az elmúlt napokban a híreket, akkor láthatták, hogy az Egyesült Államokban a választás után óriási mértékben, 400 százalékkal megnőtt az aranyvízüm után érdeklődők száma. Ez azt jelenti, hogy az Európai Unió irányába kívánnak az Egyesült Államokból elköltözni; nagyjából Ausztria, Spanyolország és Portugália azok a célországok, amelyeket megjelöltek, a CNN-en hozzáférhető ez a cikk.

De hát tudjuk, hogy Magyarország a világ közepe, és Magyarország is megjelent ebben a cikkben. Ugyanis szeptembertől elindult újra Magyarországon az aranyvízüm, az úgynevezett letelepedési kötvény 2.0. Szerintem nagyon-nagyon sokan emlékeznek rá, hogy a 2016-os évben ez milyen hullámokat generált Magyarországon.

A KSH adatai szerint 2023-ban 40 ezer magyar állampolgár hagyta el az országot. Ez még a 2010-es adatokat is meghaladta, amikor a 2008-09-es válság után körülbelül 36-38 ezer ember távozott az országból. Minden hatodik gyermek külföldön születik, ott fog óvodába járni, ott fog iskolába járni, és nagy valószínűséggel már nem is fognak hazatérni. Az elvándorlás oka nem a kalandvágy, hanem a jobb megélhetés, a magasabb fizetés, a biztonságos jövő tervezése, és egyre több magyar ember gondolja úgy, hogy elhagyja hazánkat, sajnos.

Emellett a hazai ingatlanárak az egekben. Az elmúlt napokban a lakhatási és megélhetési válságról tárgyalt az Országgyűlés, amelyben, ugye, láttuk, hogy

a magyar honfitársaink milyen lakhatási problémákkal küzdenek, és a magyar kormány ahelyett, hogy a magyar fiatalokat és a magyar embereket segítené lakhatással - akár albérlettel vagy akár a lakhatási támogatással -, inkább azokat támogatja, akik külföldieket csábítanak ingatlanvásárlásra.

Szeptembertől indult a Fidesz új biznisze, az úgynevezett aranyvízumprogram, amellyel harmadik országbeli állampolgárok ingatlanvásárlásért cserébe schengeni vízumot tudnak kapni. Ez a tipikus 2016-osnak a leképezése, ami azért nagy vihart kavart; erről már beszéltem.

A magyar állam kivételével akkor mindenki jól járt, főleg a Rogán Antalhoz köthető ügyvédek és bizonyos olyan csoportok, akik milliárdokat kaszáltak ezen a letelepedési kötvényen, és a biztonságos bejutás szerint még anno vizsgálatok alapján is nemzetközi bűnözők és diktatúrák pénzemberei is juthattak letelepedési kötvényhez, engedélyhez a program által.

A magyar program által a magyar állam és az adófizetők közvetlenül nem nyernek sokat azzal, hogy kínai vagy más befektetők, akik könnyebben szeretnének az Unióban mozogni és üzletelni, nagy értékben ingatlanalapok befektetési jegyeit, valamint közvetlenül ingatlanokat vásároljanak Magyarországon.

Mivel az aranyvízumprogram az Európai Unió más tagállamaiban is szabad mozgást biztosít, nemcsak Magyarország, hanem a schengeni övezet más országai is kockáztatnak vannak kitéve, így számos kérdés merül fel.

Három kérdést szeretnék feltenni. Első: kinek az érdeke, hogy harmadik országbeli állampolgárok ingatlanvásárlásért cserébe schengeni vízumot kapnak, azáltal a biztonságos és megfizethető lakhatás még távolabb kerül a magyar fiataloktól? Második kérdés: ebben a nagy üzletben kik és hogyan vehetnek részt? Ki fog ezen újra keresni? A harmadik: mekkora nemzetbiztonsági kockázattal jár, hogy tisztázatlan hátterű befektetők kerülnek az országba? Miként szűrjük ki azokat a szélsőséges csoportokat, terrorista szervezetek tagjait, hogy bejuthassanak az országba? Miként zajlik a határellenőrzés, az átvilágítás, hogy olyan személyek ne jussanak letelepedési engedélyhez, akik esetleg bűnözői tevékenységben vesznek részt, pénzmosást folytatva?

Kérem, hogy ezeket figyelembe véve figyeljük azt, hogy a letelepedésikötvény- és az aranyvízumprogram milyen irányt fog venni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Mi Hazánk képviselőcsoportjából Dócs Dávid képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Hosszú és fárasztó napon vagyunk túl, így kifejezetten örömmel tölt el, hogy én tudom zárni.

Előtte viszont még egy nagyobb horderejű dolgot szeretnék felvetni itt szeretett vármegyémrel kapcsolatban, méghozzá, ha már a héten van itt a 2025-ös központi költségvetés tárgyalásának az ideje, és ma lehetett benyújtani a költségvetéshez módosító javaslatokat - amiket én meg is tettem -, akkor részletezném, hogy egészen pontosan mit szeretnék én, ha egy kicsivel több forrás jutna a vármegyénkbe.

Azt gondolom, nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, hogy hiába vagyunk Budapesthez nagyon közel, az eljutás Nógrád vármegyébe mégis több fronton is problémába ütközik, hiszen a vasúthálózatunk romokban van sajnos, a közúthálózatunk pedig talán még ezt is alulmúlja. Nógrád vármegye az egyetlen olyan megye, amelynek igazság szerint sem vasúti fővonala nincsen - hiszen nem lehet a Somoskőújfalu-Hatvan vonalat fővonalként nevezni, mivel sem nem villamosított, illetve 80 kilométer/óránál nagyobb haladási sebességre nem képesek itt a szerelvények -, valamint egy kilométer autópályánk sincsen, tehát hiába van a főváros elérhető közelségben, úgy néz ki, hogy az infrastruktúra-hálózatunk miatt mégis fényévi távolságnak tűnik ez a közelség is.

És hát, itt adja magát az a téma, amit kicsit jobban ki szeretnék fejteni, hiszen ha, mondjuk, 2024-ből indulunk ki, akkor 2024-ben a vármegye 8,5 milliárd forintot kapott közútfejlesztésre, melyből csaknem 40 kilométer hosszan újult meg Nógrád megyében a közút. Ez a jó hír, azt gondolom, hogy ez tényleg örömteli. Majdnem 20 útszakaszon sikerült útfelújításokat eszközölni, ám a rossz hír az, hogy összesen 943 kilométer Nógrád vármegye közúthálózata, tehát még 900 kilométer csaknem hátravan, hiszen ezeknek a közutaknak a java, mondjuk úgy, a döntő többsége, 80-90 százalékban tényleg siralmas és katasztrofális állapotú.

(20.10)

És hát, ezen belül is, a megyén belül is saját választókerületemmel, Nyugat-Nógráddal szeretnék inkább foglalkozni, hiszen Nyugat-Nógrádnak van egy olyan érzékeny pontja, ami kiemelt figyelmet kap, főleg az ezen a nyomvonalon vagy ezen az út mentén lakók körében mindenképp, hiszen 1999-ben készültek az UVATERV Zrt. által olyan tervek, miszerint Váctól egészen az országhatárig, a gúnyhatárig, Hontig, Parassapusztáig fogják továbbvinni az M2-est. Azt gondolom, hogy ez most már negyed évszázada történt. 2004-ben kapott környezetvédelmi engedélyt ez a beruházás, valamint akkor döntöttek arról, hogy az országhatárig fogják kétsávúsítani menetirányonként ezt az útszakaszt, és a szakaszos útfelújítás vagy -bővítés elvét vallották.

Szijjártó miniszter úr azt mondta, hogy mindenképpen mielőbb, záros határidőn belül sor fog kerülni például a Nótincs és Rétság közötti szakasz kiépítésére, de sajnos a mai napig sem történt egyetlenegy kapavágás sem, és elmondható, hogy a

megnövekedett teherforgalom miatt ennek az útnak a mentén élőknek sajnos napi problémákat okoz ez a megnövekedett teherforgalom. Éppen ezért azt gondolom, hogy itt lenne az ideje, hogy legalább az első ilyen beruházási szakasz elinduljon, legalább, mondjuk, Rétság városának az elkerülője meg kellene hogy valósuljon.

És hát, a számokról is beszéljünk egy kicsit! Valószínűleg ennek a halogatott beruházásnak az oka az lehet, hogy 41 kilométer hosszú lenne a teljes szakasz az országhatárig, és a tavalyi becslések alapján ez közel 300 milliárd forintba kerülne. Ez egy szép, kerek szám.

Azt gondolom, hogy viszont a költségvetésben előbb-utóbb legalább bizonyos szakaszainak kellene szentelni nagyobb forrást és összeget, mert ez a nyugat-nógrádiaknak egy nagyon fontos probléma, egy nagyon fontos, megoldásra váró probléma. Arról nem beszélve, hogy ha ez az útszakasz kibővílné és megépülne, akkor az egyébként kitolódó agglomeráció el-

érhetné akár az országhatárnak a területét is. Elérhető távolságra vagyunk a fővárostól, 70-80 kilométerre. Azt gondolom, hogy egy jó közlekedési lehetőséggel egy órán belül Budapestre lehetne érkezni. Ez talán segítené azokat a fiatalokat is, akik, mondjuk, a fővárosban és annak környezetében nem tudnak sajnos lakhatást biztosítani saját maguknak.

Úgyhogy én arra kérem a kormányt, hogy fontolják meg, és minél előbb tervezzék be ezt a kért összeget. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm egész napos munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek szép, nyugodalmas jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 20 óra 12 perckor ért véget.)

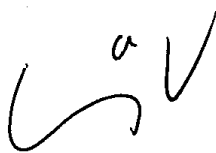
Berki Sándor s. k.
jegyző

Dócs Dávid s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)